தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை.

திங்கட்கிழமை, 1972 டிசம்பர் 11.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. அரசினர் தீர்மானம்

வினா நேரத்தை நிறுத்தி வைத்தல் குறித்து

THE HON. DR. V. R. NEDUNCHEZHIYAN: Mr. Deputy Speaker, Sir, I move the following motion—

"That Rule 22 of the Legislative Assembly Rules in so far as it lays down that the first hour of every sitting shall be available for the asking and answering of questions be suspended and the House do proceed with the next item on the Agenda for today."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இதை ஒருமனதாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால், பேரவையின் முடிவுக்கேற்ப, வினா நேரம் இன்று நிறுத்திவைக்கப்பட்டு, நிகழ்ச்சி நிரலில் உள்ள அடுத்த நிகழ்ச்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) வெள்ளிக்குறி இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கை தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்—(தொடர்ச்சி).

திரு. மு. சின்னசாமி: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கொண்டுவந்த நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தை முழு மனதோடு ஆதரித்து, அதனையொட்டி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு 1967-ஆம் ஆண்டு முதல் மக்களுக்கு நல்ல பல பணிகளைப் புரிந்து வருகின்றது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, அரசியல் ரீதியில் முழுமையான பாராளுமன்ற முறை ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறது. இதை ஆரம்பத்திலேயே நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம்—நேற்று முன்தினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எங்களுடைய முதல்வரையும் அமைச்சரையும் பார்த்து, 'பாஸிஸ்ட் முறையிலே ஆட்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்' என்று சொன்ன காரணத்தினால்தான் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுமுன் அதை முதலில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாகி யிருக்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சனநாயக அடிப்படையில் எப்படி வளர்ந்திருக்கிறது என்பதற்கு, தமிழகத்தில் இதுவரைக்கும் யாரும் கண்டிராத, கேட்டிராத ஒரு சாட்சியத்தை மாத்திரம்—ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் பார்ப்பதைப் போல்—சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய மாவட்டத்தில் நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. இராமதாசன் அவர்கள் தொகுதியில், புஞ்சைபுளியம்பட்டி என்கின்ற ஒரு பேரூராட்சி இருக்கிறது. பேரூராட்சித் தேர்தலில் 15 ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் இடத்திற்கும் முழுமையாக அங்கே போட்டி போட்ட காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து நின்ற அத்தனை வேட்பாளர் களும் தோற்கடிக்கப்பட்டு, 15 மன்ற உறுப்பினர்கள் இடங்களுக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களே நூற்றுக்கு நூறு வெற்றி பெற்று மன்றத்திற்கு உள்ளே வந்தார்கள். ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அறிஞர் அண்ணா வழியில் வளர்ந்த கழகம், கலைஞர் தலைமையில் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிற கழகம், ஆட்சி புரிகின்ற கட்சி, அங்கே எப்படி சனநாயகத்தைக் காப்பாற்றியிருக்கிறது என்பதற்கான சாட்சியமாகவே, எங்களோடு கருத்து வேறுபாடு கொண்ட அரசியல்வாதிகளுக்குத் தங்கள் மூலமாக இந்த மாமன்றத்தின்முன் வைக்கிறேன். பதினைந்து நகராட்சிமன்ற உறுப்பினர்கள் உள்ளே வந்தபிறகு, அங்கே எங்களுடைய நடவடிக்கைகளைக் கவனிப்பதற்கும், நாங்கள் ஏதாவது தவறு இழைத்தால் கண்டு பிடிப்பதற்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில்

போட்டியிட்டுத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பேரூராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் இருவரை—காங்கிரஸ் கட்சி வேட்பாளர்களை எதிர்த்து வெற்றிபெற்ற உறுப்பினர்களை—நாங்களாகவே ராஜினுமாச் செய்யச் சொல்லி, அந்த இரண்டு வார்டுகளில் காங்கிரஸ் கட்சி வேட்பாளர்கள் தேர்நதெடுக்கப்படுவதற்கு நாங்களாகவே வழிசெய்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். அங்கே போட்டி போடாமல் இரண்டு காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு, சனநாயக மரபுகளைக் காப்பதற்கு வழிவகை செய்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பதைத் தங்கள் மூலமாக இம்மாமன்றத்திற்கும் நாட்டுக்கும் அறிவிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, 'பாஸிஸ்ட்' குணத்திலேயே ஊறிப்போன வர்க்கம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பார்த்து 'பாஸிஸ்ட்' என்று சொல்வதிலே நாங்கள் ஆச்சரியப்படவில்லை. அது அவர்கள் சொந்த குணமாகும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் இரண்டாவது உயிர்க் கொள்கை—சர்க்கார் விஞ்ஞான ரீதியில், சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்குவதன்மூலம் நாட்டை வளப்படுத்தவேண்டும் என்பதில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒரே ஒரு எடுத்துக் காட்டு, இந்த மாமன்றத்தில் உடனடியாக தேசிய வருமானத்தைப் பெருக்க வேண்டும், தமிழ் பேசும் சமுதாயத்திற்கு அதிக சேவை செய்யவேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு, பஸ்கள் அனைத்தையும் தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று 1947-ஆம் ஆண்டு அன்றைய ஆட்சியாளர்கள் திட்டம் தீட்டினர்; தீர்மானம் போட்டனர். துரதிருஷ்டவசமாக 1947-இல் போட்ட தீர்மானம் 1967 வரைக்கும் தூங்கிக்கிடந்து நாட்டிலே பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை பஸ் முதலாளிகள் கொள்ளை அடிப்பதற்கு உடந்தையாக இருந்த காரணத்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்து 1967-க்குப் பிறகு, தமிழகத்தில் தனியார் பஸ்களே ஓடக்கூடாது என்கின்ற திட்டவட்டமான சோஷலிசக் கொள்கையை மேற்கொண்டு, அடுத்த மூன்றாண்டுக் காலத்திற்குள் தமிழகத்தில் எந்தத் தனியார் பஸ்ஸும் ஓடாது என்கிற நிலையை உருவாக்கி, உலகத்திற்கும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சமதர்மக் கொள்கையிலே எவ்வளவு அழுத்தந்திருத்தமாகச் செயல்படுகிறது என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

அதனை அடுத்து முக்கியமான பிரச்சினை—மூன்றாவது உயிர்க் கொள்கை—ஒன்றை இங்கே சொல்லவேண்டும்.

செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே
இன்பத் தேன்வந்து பாயுது காதினிலே
எங்கள் தந்தையர் நாடெனும் பேச்சினிலே
ஒரு சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே

என்று சொன்ன நம்முடைய தாய்த்திரு நாட்டின் தமிழகத்தின் பாரம்பரியமாக இருக்கவேண்டிய 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்தில், அதற்காக விருதுநகர் சங்கரலிங்க நாடார் உண்ணாநோன்பு இருந்த நேரத்தில் அதைக் கேலி செய்தார்கள் அன்றைய ஆட்சியாளர்கள். அது மாத்திரமல்ல. 'தமிழ்நாடு' என்று சொன்னால் சர்வதேச அரங்கில் அடையாளம் புரியாது, 'மெட்ராஸ்' என்றுதான் சொல்லவேண்டும் என்று சொன்னார்கள் சேக்கிழார் பரம்பரையில் வந்தவர்கள். அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பார்த்து, ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள், காழ்ப்பு உணர்ச்சியின் காரணமாக. தமிழகத்திற்கு 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைக்கவேண்டும் என்று கோரி, அந்தப் பெயரை வைத்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு. அது மூன்றாவது கொள்கையாக இருந்தது.

நான்காவது கொள்கைதான் மிக முக்கியமானது. அதைத்தான் அடிப்படைக் கொள்கையாக வைத்திருக்கிறது. ஜாதி ஒழிப்பு—ஜாதியற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்பதுதான்.

(திரு. செ. கந்தப்பன் தலைமை)

நம்முடைய தாய்த் திருநாட்டில் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சாதி இல்லை, ஒரு புனிதமான சமுதாயம் நாகரிகமான சமுதாயம் இருந்தது. சோவியத் நாட்டில், அமெரிக்க நாட்டில் குடிசை கட்டி வாழத் தெரியாத அறியாமை இருந்த காலத்தில், இங்கே கோலோச்சி, நாகரிகமாக வாணிபம் செய்த, ஆட்சி செய்த, சனநாயக முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மன்றத்திலே ஆட்சி புரிகின்ற உயர்ந்த நாகரிகமாக தமிழ் பேசும் சமுதாயம் விளங்கி வந்தது. ஆனால், எங்கிருந்தோ கைபர் கணவாய் வழியாக வந்த நச்சுக்கூட்டம், நம்மிடையே வந்து குடியேறி. ஒரு புனித சமுதாயத்திலே நச்சினைச் சொட்டுச் சொட்டாகச் சொட்டி,

ஆயிரம் சாதிகளாகப் பிரித்து, எந்த இட்லர் உலகத்தையே ஓரே இனம்தான் ஆளவேண்டும் என்று சொன்னாரோ, அத்தகைய முறையில் ஒரு ஜாதியிலே வந்த, ஒரு இனத்திலே வந்த, மாடு மேய்க்க வந்த கூட்டம் தமிழகத்தைச் சின்னாபின்னமாக்கி இங்கே ஆயிரக்கணக்கான சாதிகளை உருவாக்கியது. சாதிகளை ஒழிப்பதற்காக தந்தை பெரியார் தலைமையில் ஐம்பது ஆண்டுக் காலம், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் 30 ஆண்டுக்காலம், தொடர்ந்து டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் போராடிக் கொண்டே வந்திருக்கிற கழகம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தான் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுதான் இந்திய துணைக்கண்டத்தில் எங்களுக்கும், மற்றவர் களுக்கும் இருக்கிற வேறுபாடு. மதிப்பிற்குரிய பொன்னப்ப நாடார் பேசுகின்ற ஜனநாயகத்தை நான் மதிக்கிறேன். சோஷலிசம் பேசுகின்றவர்களின் சோஷலிசத்தை நான் கேட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் இந்திய துணைக் கண்டத்தில் சாதிகளை ஒழிப்பதற் காகவே போராடி வந்திருக்கிற கட்சி, போராடிக்கொண்டிருக்கிற கட்சி வேறு எது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இப்போதுதான் பையப் பைய 50 ஆண்டுக்கால கடும் உழைப்பிற்குப் பிறகு, உயர்ந் தோர் இல்லை, தாழ்ந்தோர் இல்லை, சாதிகள் இல்லை என்கிற ஒரு உணர்ச்சி மலர்ச்சி நாட்டில் ஏற்படத் தொடங்கியிருக்கிறது. நேற்றையதினம் காலை பத்து மணிக்குப் பெரியார் திடலில் பார்க்க வேண்டும். எந்தச் சாதியைத் தீண்டாதவர்கள் என்று ஒதுக்கி வைத்தார்களோ, மண்ணெண்ணெய் ஊற்றி நெருப்பு வைத்துக் கொளுத்தினார்களோ, காலணி அணியக்கூடாது என்று கட்டி வைத்து அடித்தார்களோ, அந்தச் சமூகத்தின் பெண் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் மகனை மணந்துகொள்கிற காட்சியைப் பார்த்தோம்.

தீண்டாமை ஒழியவேண்டும் என்று போராடிய மகாத்மா காந்தியின் ஊராகிய போர்பந்தரில் இன்னமும் சாதி இருக்கிறது. அருள்கூர்ந்து பொன்னப்ப நாடார் மன்னிக்க வேண்டும். தீண்டாமை ஒழியவேண்டும் என்று முழக்கம் செய்த காங்கிரஸ் மகாநாட்டில்தான் தனித்தனி சாதியினர்களுக்குத் தனித்தனி சாப்பாட்டுப் பந்தி என்று போட்டார்கள். அதை எதிர்த்துத்தான் எந்த காங்கிரஸ் கட்சிக்காக தந்தை பெரியார் ஆதியில் பாடு பட்டாரோ, கதர் துணியை ஊர் ஊராகச் சென்று விற்றாரோ,

அந்தக் காங்கிரஸ் கட்சியை விட்டு வெளியேறினர் என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது.

இப்படி கைபர் கணவாய் வழியாக வந்த கூட்டம் தமிழகத்திலே ஆயிரம் ஆயிரம் சாதிகளைப் புகுத்தி நாட்டையே நாசம் செய்துவந்த கொடுமையை ஒருமுகமாக எதிர்த்து ஓரளவு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றிபெற்றிருக்கிறது என்று நினைக்கிற நேரத்தில்தான் இன்றைக்கு பாலக்காட்டு கணவாய் வழியாக ஒரு பெரிய ஆபத்து வந்திருக்கிறது. இந்த இரண்டு சக்தியும் எந்தவகையிலும் இனித் தலைதூக்க முடியும் என்று கனவு காணவேண்டாம். அப்படியே தமிழகத்தில் துரதிருஷ்டவசமாக நாங்கள் பதவி இறங்கினாலும்—காரணம் இந்தப் பதவி சாச்வதம் இல்லை—கைபர் கணவாய் வழியே வந்த கூட்டமோ, பாலக்காட்டுக் கணவாய் வழியே வந்த கூட்டமோ ஆட்சிக்கு ஒருகாலும் வர அனுமதியோம் என்பதை மனதில் நன்றாய்ப் பதித்துக் கொள்ளுங்கள். இங்கே திரு. பொன்னப்ப நாடார் வந்து அமர முடியும். என்னுடைய பெருமதிப்பிற்குரிய திரு. காமராஜ் வந்து அமர முடியும்.

எங்களை எல்லாம் நாஸ்திகர் என்கிறார்கள்—வெங்காயம் 1967-க்கு முன்னே பிரும்மனின் வாரிசு, மகாவிஷ்ணுவின் வாரிசு, சிவனின் வாரிசு என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த கூட்டம்தான் 25 வருடம் ஆட்சியில் இருந்தது. ஆனால் அப்போது அறநிலையத் துறையின் சார்பில் ஒன்பது ஆயிரம் கோயில்களே இருந்தன. ஆனால் எங்களைப்போல மெடீரியலிஸ்டு ஆக இருக்கின்ற எங்கள் ஆட்சியில் 72-ம் ஆண்டு 12 ஆயிரம் கோயில்களை அறநிலையத் துறையின் சார்பில் திரு. கண்ணப்பன் நிர்வாகம் செய்து வருகிறார்கள்.

அதுமாத்திரம் அல்ல. 67-க்கு முன்னால் கோயில்களின் வரும்படி 3 கோடி ரூபாய்தான். சிவன் பேராலே, பார்வதி பேராலே, இந்திரன் பேராலே, சந்திரன் பேராலே அந்தக் கூட்டம் சாமி சொத்தைக் கொள்ளை அடித்துச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : கனம் உறுப்பினர் தம் கருத்தை மற்றவர்கள் மனம் புண்படாத வகையில் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 டிசம்பர் 11]

திரு. மு. சின்னசாமி : சூத்திரர்கள் என்று சொல்லி எங்களை எத்தனையோ காலம் இழிவுபடுத்தி வைத்திருந்த கூட்டத்தைப் பற்றி நான் சொல்கிற கருத்தை திரு. பொன்னப்ப நாடார் பொறுத்தருளவேண்டும். எனக்குத் தெரியும் நாற்பது ஆண்டு களுக்கு முன்பு திருநெல்வேலியில் திரு. பொன்னப்ப நாடார் எந்தக் கோயிலுக்குள் அனுமதிக்கப்பட்டார் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் அடித்துப் போட்ட பாம்பாக அந்தச் சமூகம் தன் சக்தியை இழந்து கிடக்கிற நேரத்தில் மீண்டும் அது உயிர்பெற எந்த வகையிலும் திரு. பொன்னப்ப நாடார் உதவியாக இருக்கக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கி றேன். 1952-ம் ஆண்டிலே சூத்திரனை சூத்திரனாக உருவாக்குவதற் காக தமிழகத்தில் எழுந்த ஒரு கல்வித் திட்டத்தை அன்றைக்கு தலைவர் காமராஜ் அடித்துப்போட்டார். அதற்காக அவரைப் போற்றுகிறோம். அடுத்த பிரச்சினைக்கு வருகிறேன்.

1967-க்கு முன்னால் கோயில்களில் வருமானம் 3 கோடி என்றால், பகுத்தறிவுக் கூட்டம் என்று சொல்லப்படுகிற நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு 7 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது என்றால், இதற்கு முன்பு 4 கோடி ரூபாய் யாரால் கொள்ளையிடப்பட்டு சாப்பிடப் பட்டு வந்தது ? அப்படி சாப்பிட்டு வந்ததைத் தடுத்தது எந்தக் கட்சி ?

வேண்டுமென்றே ஜனங்கள் மத்தியில் எதையும் எடுத்துப் பேச லாம். ஜனங்கள் ஏமாறமாட்டார்கள். இதே மன்றத்தில் எட்டு ஆண்டுக் காலம் பெருந்தலைவர் காமராஜர் ஆட்சியில் இருந்தார். அப்போது அவர் விரும்புகிற மந்திரிசபைதான் இருந்தது. சக்தி வாய்ந்த அவரது ஆற்றலை நாங்கள் மதிக்கிறோம்.

நாங்கள் எங்கள் சமுதாயம்—60 அடி பனைமரத்தில்—அமாவாசை இருட்டில்—கயிறு கட்டிக்கொண்டு மரம் ஏறுவார்கள்—பதனீர் எடுக்க—தேக ஆரோக்கியத்திற்கு ஏழைகளுக்கேற்ற மிகவும் சத்துள்ள உணவு—அதை நினைத்துப் பார்த்தது டாக்டர் கலைஞர் கழக அரசுதானே. மரம் ஏறுகிறவர்களது உயிருக்கு ஆபத்து இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு பாதுகாப்பு அளிக்க முன்வந்தது டாக்டர் கலைஞர் கழக அரசு தானே. வேண்டுமென்றால் நாம் பிற்பகல் மவுண்டுரோடு பொன்னுசாமி ஹோட்டலுக்குச் சென்று இரால் கொண்டா என்று

கேட்டுச் சாப்பிடலாம். அந்த இறால், விரால் போன்ற மீன்களை எல்லாம் காலையில் படகுகளில் கடலுக்குள் சென்று தம் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படுவதையும் பொருட்படுத்தாது கொண்டுவருபவர்கள் மீனவர்கள்தானே, அந்த மீனவர்கள் விபத்துக்குள்ளாகிறபோது அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு அளிக்க முன்வந்தது எந்த ஆட்சி? டாக்டர் கலைஞர் அவர்களது ஆட்சிதான் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

மக்கள் விரும்பினால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்த நேரத்திலும் பதவியைவிட்டு இறங்கத் தயார். லட்சத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் எனக்கு வாக்களித்திருக்கிறார்கள். 59 பேர்கள் வீட்டு வாசலில் வந்து நின்றுகொண்டு பதவியை விட்டு இறங்கு என்றால் இறங்க வேண்டுமா? 59 பேர்கள் சொன்னால் ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமா? இது எந்த உலகத்திலே, எந்த ஜனநாயகத் தத்துவத்திலே இருக்கிறது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. ஆகவே, தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக மாமன்றத்திற்கும், என் தாய்த் திருநாட்டிற்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 4½ கோடி மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுடைய பிரதிநிதித்துவம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்ற சக்திதான் 1½ ஆண்டிற்கு முன்னால் நடைபெற்ற தேர்தல் என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : திரு. லத்தீப் அவர்கள் இப்போது தமது உரையைத் தொடர்ந்து நடத்துவார்கள்.

* THIRU M. A. LATHEEF : Sir, the other day I was submitting to the House that all ills and grievances can be cured and settled only in this House and the rights of members, their privileges immunities, etc., are all creations of the Constitution. We have received the rights of membership as well as all privileges that we claim to be ours because of and by virtue of the Constitution. Therefore, if we happen to be creations of the Constitution and the result of the creations of the Constitution, it is but proper that we do also seek to remedy any defect in it through the medium of the Legislature. There is no other way whatsoever.

1972 டிசம்பர் 11] [Thiru M. A. Latheef]

Now, what has happened in this State is a very deplorable factor in our public life. What happened happened outside and that too not by the majority of the people and that too not by the people who are duty-conscious by the people who are civic-conscious, not by the people who are deeply committed to the cause of democracy, the cause for which this State stands and this country stands, but something that is done by the people who want to create some trouble in the State and thereby accomplish something politically. That is taken cognisanse of and given more importance by the responsible members of this House, ignoring that they are members of this House and they have obtained that right of questioning the Executive and also the Legislature only through the Constitution. It is rather very curious and very deplorable. Therefore I submit that the Opposition as well as the members of the Treasury Benches of this House and members either sitting on this side or sitting on that side should all seek redressal of all their ills and fulfilment of all their desires only through the medium of this House. That is my submission.

Now, the other day Dr. Hande, my friend, demanded the resignation of this Ministry. His argument had been that though this Ministry is having a majority in this House, it has lost the confidence of the majority of the people of this State. A very strange argument indeed! What is the barometer by which he measures this? The consensus or opinion or will of the majority of the people of this State is measured, how? The concept of democracy, particularly parliamentary democracy, is that there is the Constitution by which we have obtained the right of questioning the Executive and the responsible officers and therefore we must always be constitutional in our approach.

Now the Constitution has provided for the transfer of power from the sovereign people of the State to a sovereign body for a period of five years. Whatever may be the will of the people will have to be expressed through the medium of this Legislative body for a period of five years. That means the kinetic will of the people has been transferred to the elected body for a period of five years and the potential will of the people is stored and reserved to be utilised by their elected members of the people through the medium of the Legislature whenever they feel necessary in a manner they deem fit and proper. This is for a period

of five years. What is the other way out? I would like to ask Dr. Hande or any other member who has not come to this House. What is the other remedy you seek? Dissolution of this House or do you say that this Ministry should resign, because somebody outside has made charges of corruption against the Ministry. If this Ministry resigns what is the alternative Government that you are going to form and who is going to form the alternative Government? That is the problem to be solved. If you say, Dr. Hande or Mr. Ponnappa Nadar or Mr. Thangamani says that ' my party is strong enough, that my party has sufficient strength in this House and therefore alternatively I am ready to form the Government and therefore the constitutional head of the State should see that the corrupt Ministry should be sent out, and they should be inducted into office so that the responsibility of governance of the State goes to them, the only pure people in the State and the impure Ministers be sent out ' Do they say that? Are they ready to form an alternative Ministry? That is the question. If that is not possible and if they seek dissolution of the Assembly, what is the idea ? Do they feel that all or a few Ministers, a few or some members or the majority of them should be recalled by the electors? The concept of recall is not accepted in India or accepted by the Constitution of India. That is the question. If the concept of recall is accepted by the Constitution, then they have got the remedy that by just creating public opinion in the various constituencies. . .

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN) : How long does the hon. Member want more?

THIRU M. A. LATHEEF : I will take just half an hour and finish, Sir.

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN) : Mr. Latheef, you have already taken half an hour yesterday. You now started at 9-20. Kindly co-operate with the Chair, there are some more members to speak. Therefore, please conclude within 7 or 10 minutes.

THIRU M. A. LATHEEF : I will finish in another 20 minutes; If there is no interruption, I will finish.

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN) : No, finish within 7 or 10 minutes.

1972 டிசம்பர் 11] [Thiru M. A. Latheef]

THIRU M. A. LATHEEF : So, the concept of recall is a thing which is not admitted or accepted by our Constitution or by convention adopted in India. Even in countries where we have this thing, for example, in the American States, even there this device is used as an effective measure in checking the activities of not the Legislators, but in most of the American States this device has so far been used against judicial officers and other responsible officers, but not the legislators. In some American States, they can use this device of recall to ask a particular officer to vacate his office and curiously enough in the State of Colorado in the U.S.A., this has been used to reserve judgment of a particular court and if this recall or the will of the people is just given expression to by means of popular vote in a particular constituency, even the judgment can be reserved in the U.S.A. But it has never been used as against a legislator. Even in America where the concept of recall is there, it has never been used against a legislator, for according to Bryce and Burke, this is considered to be a very wrong and mischievous device which will hamstring the very process of democracy. Even in countries like Germany where this device of recall was used to check the activities of the legislators and personages including the President of the Republic, but this is used very rarely.

(Deputy Speaker took the Chair)

Even in the countries wherein we are having the concept of recall, this could be expressed only through the medium of the Legislature and this is the point that I would like to bring to the notice of the House. Then the process to recall a particular legislator from the Legislature and to have a fresh election could be decided only after the majority vote in the Legislature. So, even the concept of recall is utilised only with the consent of the majority opinion of the Legislature.

In the countries like Germany. Latvia, United States of America, Swiss Republic and many other European States, they can utilise the process of recall only after getting the majority opinion from the Legislature and not otherwise. But in India where we do not have a constitutional provision for recalling legislators they want to completely ignore the majority opinion of the Legislature. That is the concept of democracy that they have developed and that is a sad commentary upon the value and

ethics of our public life. I am very sorry to say that even responsible Members have stated that this House should be dissolved and that suggestion has also come not from an ordinary Member of this House but from no less a person than the then Presiding Officer of this House. This has never happened in any country or in any legislature of any country. That is my submission.

Therefore, I would like to ask them, if you ignore the majority opinion, what is the other constitutional remedy? If you want to say that this Government should resign, then you must have an alternative method of forming the Government in the State. In the absence of that, you must not say a thing which has not been admitted by the Constitution or governed by the convention or not accepted by the public or not accepted by this House. Therefore, the demand of the Opposition Members in this House asking the resignation of the Ministry on the false ground of some imaginative corruption is not a bona fide one and it is intended to further their own political ends.

Now, the hon. Member, Dr. Hande, stated the other day that this Government are going to be submissive to the Central Government hereafter because of something which happened outside, according to him, and that the Government are facing a crisis of confidence. I take strong exception to this observation. How can this Government be submissive to the Central Government. This Government is answerable to this House only. So long as we belonging to the Muslim League and sitting in the Opposition in this House, are here, we will question the Ministers to behave as responsible Ministers having all powers enumerated in the Seventh Schedule of the Constitution and wherein the State List has been given and all the powers of the State Legislature are enumerated. So, we will not allow the Ministers to barter away those powers to the Central Government. Even God will say that you must allow yourself to be acted upon according to the Constitution. So, if anybody says that these Ministers are going to be submissive to the Central Government, I would say that they will never be submissive to the Central Government or any other authority except to the Constitution. This is a very important point. Even if circumstances are so contrived by the Central Government as to make this Legislature and the State Government to be always obedient to them, we will refuse to be obedient to them except to what is contained in the Constitution.

1972 டிசம்பர் 11] [Thiru M. A. Latheef]

Therefore, the charge levelled by Dr. Hande is a very, very serious one and I would like to refute it with all the powers at my command.

Now with regard to the memoranda submitted to the President of India and then to the Prime Minister of India which has been duly forwarded to the State Government, it is a very curious factor that the political leaders are always guided by advocates. One leader says, 'I do not act at any time without the advice of an advocate and that I am always guided by an advocate'. and that is the sorry state of affairs in our State. The people who are to provide leadership to the people are placed in such a pathetic condition. I do not know whether they consulted the advocates before submitting the memoranda to the President. If they had done so, the constitutional method of approach to the problem would have been different. The very memorandum is prepared on the false premises of certain imagination just to gain their political ends or just to take vengeance upon the Ministers who were not amenable to them or who were not accommodative to them. Now I would like to refer to Article 53 of the Constitution. The Article says—

'(1) The Executive power of the Union shall be vested in the President and shall be exercised by him either directly or through officers subordinate to him in accordance with this Constitution. . . .'.

Then sub-clause (3) of the Article says—

'Nothing in this article shall—

(*a*) be deemed to transfer to the President any functions conferred by any existing law on the Government of any State or other authority;. . . .'

Then sub-clause (2) of Article 154 says—

'Nothing in this article shall—

(*a*) be deemed to transfer to the Governor any functions conferred by any existing law on any other authority;. . . .'

In Article 53 the expression 'State' precedes the expression 'any other authority' but the expression 'State' is not used in Article 154. That means the Union Government are constitutionally precluded from using any power that is constitutionally given to the State Government and enumerated in the Seventh

Schedule of the Constitution, and the President shall not through his Council of Ministers in the Union Government use any power constitutionally given to the State Government. So the President of India has rightly forwarded the memorandum to the Prime Minister and the Prime Minister is duty bound, according to the Constitution, to forward the same to the Hon. Chief Minister.

What is the position now? The question that is now being asked is ,why is not the list of charges placed on the table of the House by the Executive. The Opposition has no belief in the efficacy, in the resourcefulness, in the supremacy and in the sovereignty and in the political vigour and vitality of this House. Because they do have belief in themselves, they sought the remedy through the medium of union executive by meeting the President and submitting a memorandum to him. Once they submit a memorandum to the President, that will be forwarded to the head of executive in the Indian Union, viz., Prime Minister and that in turn will be forwarded to the head of executive in the particular State through the medium of the union executive. Once it is forwarded through the medium of the union executive, it becomes a matter to be taken cognisance of by the Central Legislature also. Unless and until the Union Executives takes a policy decision so far as the memorandum is concerned to be placed on the table of the House of the State here, the Chief Minister here cannot by himself place the list of charges on the table of the House. Unless and until the union executive agrees to the placing of the list of charges on the table of this House here, the stand taken by the Chief Minister is constitutionally valid, purposeful, and bona fide; the stand taken by the Opposition is strange; instead of bringing it in this House, they have resorted to the circuitous method of submitting the same to President. They will only accuse themselves and they will only expose themselves by this method. They do not contribute anything to the people or members of this House. What they have done is not proper.

What I would say to the members of the Opposition is that they should have implicit faith in the efficacy of this House. They must have implicit confidence in the political vitality and political representative character of this House and supremacy and sovereignty of this House. It is not as if we have come just to please somebody else. Even if some people in the Opposition feel

1972 டிசம்பர் 11] [Thiru M. A. Latheef]

differently, we belonging to Muslim League Party, believe that, let alone Central Government or any other body, this Legislature is supreme.

The other day, Mr. James, made mention of one of the points enumerated in the so-called list of corruption against the Ministers, viz. Chief Minister getting a loan of Rs. 15 lakhs from some people for the film 'Pillayo Pillai'.

இப்பொழுதுதான் தெரிகிறது, விஷயம் பிள்ளையோ பிள்ளையில் தொக்கி நிற்கிறது என்பது. திடீரென்று எம்.ஜி.ஆர். ஏன் இப்படி நடந்து கொண்டார் என்று வேதனைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தோம். ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொல்லுகிறார் பிள்ளையோ பிள்ளை விவகாரத்தை பற்றி. அதாவது, நாட்டிற்கு அது செய்யவில்லை, இது செய்ய வில்லை, மக்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்யவில்லை என்ற சார்ஜைக் கூறவில்லை. பிள்ளையோ பிள்ளைக்கு அவர் கடன் வாங்கினாராம், கொள்ளை அடிக்கவில்லை, கடன் வாங்கியது பெரிய தவருகப் போய் விட்டிருக்கிறது. அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களாக வந்திருக் கிருர்களே என்று வேதனைப்படுகிறேன். ஏனென்ருல் பிள்ளையோ பிள்ளை விஷயம் தொக்கி இருக்கிறது. ஏனென்ருல் பிள்ளையோ பிள்ளையிலே அவரைவிடச் சின்னப் பையன் நல்ல முறையில் நடித்துவிட்டான். என்னை வைத்துக்கொண்டு அவன் நடிக்க லாமா ? அந்தச் சின்னப்பையன் டபிள் ரோலில் நடிக்கலாமா என்ற எண்ணம். ஒரு கதை சொல்லுவார்கள். சின்னஞ்சிறிசு களுக்குக் கல்யாணம் நடந்தது. அவர்கள் உள்ளே இருக்கிருர்கள். அங்கே பாட்டி வெளியிலே இருக்கிருள். உள்ளே வளையல் சத்தம் வருகிறது. வெளியில் இருக்கும் பாட்டியம்மாளுக்கு ஒரே எரிச்சல். ஏனென்ருல் அவளுக்குப் பழைய காலம் ஞாபகம் வருகிறது. அந்தக் காலத்திலே நடந்ததெல்லாம் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அதை நினைத்து ஒரே வயிற்றெரிச்சல். உள்ளே வளையல் சத்தம் கேட்கிறதே, என்னென்னமோ நடக்கிறதே என்று வயிற்றெரிச்சல். நான் கேட்கிறேன், இதெல்லாம் நன்ருக இருக்கிறதா ?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, அந்த மூதாட்டி எங்கிருக்கிருர்கள் என்று நண்பரவர்கள் விளக்குவார் களா ?

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நான் குறிப்பிட்டு யாரையும் தாக்கிப் பேசவில்லை. யாரையும் குறிப்பிட்டுப் பேசவில்லை. பெரியவர்கள், சஷ்டியப்தபூர்த்தி செய்துகொள்ளக்கூடிய அறுபதாம் வயது நடக்கக்கூடியவர்கள் சின்னஞ்சிறிசுகள் முன்னுக்கு வந்தால் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். அதற்காக ஜேம்ஸ் அவர்கள் பிள்ளையோ பிள்ளையைப்பற்றி சட்டசபையிலா பேசுவது? பிள்ளையோ பிள்ளைக்கு என்றால் அவர் தனிப்பட்ட முறையிலே செய்து கொண்டது.

If he becomes a legislator or Chief Minister, do you mean to say that he should not have the resourcefulness to earn money by lawful means? Can he not raise loans? Do you think I have come here as a legislator only to gain? I may say and I may ask Dr. Hande or Thiru K. T. K. Thangamani to prove that Abdul Lathif has earned, or Abdul Lathif has enriched himself since he became an M.L.A. I challenge them to prove it. In fact I have lost Rs. 2,000 to Rs. 3,000 a month since I became an M.L.A. Simply because I happen to be an M.L.A. and chose to serve my people, my constituency, I am only losing. Do you mean to say that we members or Chief Minister or other Ministers are paupers? What I say is if the Opposition are saying so, it is not proper and is not conducive to our public life.

If you have any particular proof, if you can prove the charge against any member of this House including the Chief Minister, we are ready to support you. You bring it here. You prove according to Constitution, according to law, according to convention, according to the established law of this country, then we will be the first persons, the Muslim League will be the first to condemn this Government, we will be the first to say that such people are driven out of office, not only office but also from public life. That is our stand? Are you having the guts to prove it here? But instead of that you resort to mobocracy? What is happening here is called mobocracy. The thing is decided not in this House, but in the streets, by violent methods, by resorting to brutality and by resorting to chaos, in the streets. Is this good political behaviour? This is mobocracy, trying to do something without the medium of elected representatives of people, namely legislature.

1972 டிசம்பர் 11]

Legislature alone is the supreme body. Are you for democracy or are you for mobocracy? This is the question I want to ask the members of the Opposition, whether they are here or elsewhere. We support this Government because we feel that this Government is carrying on the affairs of the State in the best possible manner. They are putting all the powers at their command to further the cause of the downtrodden, to the upliftment of downtrodden and in pursuance of that they are taking up many welfare measures and implementing them successfully. That is why we support this Government. Unless it is otherwise proved by the Opposition that they are not doing so, we will support this Government.

The Muslim League is no doubt in alliance. But the Opposition should not forget that we are sitting in the opposition and so long as we feel that this Government is doing good to the people, we will support them. When we feel that they are doing something against the wishes of the community which we represent, we will oppose this Government. So far we are feeling that this Government is doing good to the people and that is why we support them. Of course human error is there and all are not angels and there may be some mistake committed here or there.

But to say that all Ministers are corrupt and all members are corrupt and all public men are corrupt is something unique, something unusual and something unfortunate which is not sustained by facts. Therefore, Sir, with these observations I say that this Government is doing well, that this Government is constitutionally entitled to continue in office, that the activities of this Government are constitutionally valid and legal both in the legislature as well as outside the legislature. When they function as Executive, their relationship with all the concerned officials and the public are cordial and constitutional.

In the circumstances, unless it is otherwise proved beyond reasonable doubt, the Muslim League will continue to support this Government. And as such I fully support the Confidence Motion moved by the Hon. Chief Minister. Thank you very much, Sir.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ள அமைச்சரவை மீதான நம்பிக்கை கோரும் தீர்மானத்தை எதிர்த்து சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்] [1972 டிசம்பர் 11

இன்று இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்த ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் ஒரு கருத்தைக் கூறினர். 'கைபர் கணவாயைக் கடந்துவந்த ஒரு கூட்டம் மேலும் ஆதிக்கம் செய்ய நாங்கள் விடமாட்டோம்' என்று குறிப்பிட்டு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக உள்ள அரசாங்கம் இந்த அரசாங்கம் என்று கூறினர்.

நான் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்ததற்கு முன்னலேயே திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்திலே டெம்பிள் என்ட்ரி ப்ராக்ளமேஷன் செய்த பெருமை, ஆலயங்களை ஜாதி இன வேறுபாடின்றி எல்லோருக்கும் திறந்துவிட்ட பெருமை சர். சி. பி. இராமசாமி அய்யர் அவர்களையே சாரும். ஆகவே, ஒரு இனத்தைப் பழித்துக் கூறுவது சரியல்ல. 'சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா' என்று கூறிய பெருமை பாரதியாருக்கு உண்டு. அதையும் மறந்து விடுவதற்கில்லை. மகாத்மா காந்தியடிகள் அந்த மக்களுக்கு அரிசனங்கள் என்று நாமத்தைச் சூட்டி பெருமைப்படுத்தினர். இருபது ஆண்டு கால ஆட்சியில் அந்த இன மக்களிடம் பெரிய பெரிய இலாகாக்களை எல்லாம் கொடுத்து ஆளவைத்த பெருமையும் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திற்கு உண்டு. மராமத்து இலாகா, போலீஸ் இலாகா போன்ற பெரிய பெரிய இலாகாக்களை எல்லாம் அவர்களிடம் கொடுத்து அந்த இன மக்களைக் கைதூக்கி விட்டதை மறந்துவிட முடியாது. இப்போது ஜாதியை யாரும் நம்புவது இல்லை.

இந்த மன்றத்தின் முன்னல் இந்த அமைச்சரவையின்மீது நம்பிக்கை கோரும் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்கான நெருக்கடி என்ன ஏற்பட்டது என்பதைப் பற்றிப் பல கருத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன. இந்தச் சபையில் நடந்த ஒரு நிலைமை—சபாநாயகரைப் பதவியிலிருந்து இறக்குவதற்காகக் கையாண்ட முறை, ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதல்ல என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள். நான் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களிடத்தில் சொன்னேன். 'சபாநாயகரை நீக்குவதற்கு நீங்கள் இந்த முறையைக் கையாண்டிருக்க வேண்டுமா? கிட்டத்தட்ட 184 உறுப்பினர்கள் ஆதரவு இருக்கும்போது இந்த முறையை ஏன் கையாள வேண்டும்? சற்று நிதானமாக இருந்திருந்தால் சட்டப்படி, முறைப்படி அவரைப் பதவியிலிருந்து இறக்கிவிட்டிருக்கலாமே. ஏன் பொறுமையை இழந்தீர்கள்?' என்று கேட்டபோது அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னர்கள். 'நாங்கள்

1972 டிசம்பர் 11] [திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

அவரை அந்தப் பதவியில் வைத்திருந்து ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை இந்தச் சபை விவாதித்து அதற்கு முடிவு எடுக்கும் கட்டம் வரும்போது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி விட்டது என்று சொல்லி விட்டால் எங்கள் கதி என்னவது ?' என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுள்ள அனைத்துக் கட்சிகளும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எந்த ஒரு கருததை வேண்டு மானாலும் தங்களுடைய மனத்தில் கொண்டிருக்கலாம். இந்த அவையில் துணைச் சபாநாயகராக உள்ள தாங்கள் நடைபெற்ற சபாநாயகர் நீக்கத்தைப்பற்றி ஒரு முடிவை அறிவித்ததற்குப் பின்னர், அந்த முடிவுக்கு நாமெல்லாம் கட்டுப்பட்டவர்களாவோம். அந்த முறைகள் தவறு என்று இந்த அவையில் திரும்பவும் பேசுவது தலைவரின் உரிமையைப் பாதிப்பதாகும். ஆகவே, அது குறித்துப் பேசாமல் வேறு பிரச்சினைகளைப்பற்றிப் பேசுவது இந்தச் சபையின் மதிப்புக்கு ஏற்றதாக இருக்கும் என்று தெரி வித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : துணைத் தலைவரவர்களே, அதை சர்ச் சைக்கு எடுத்துக் கொள்ளாமல் வேறு விஷயத்திற்குச் செல்லு கிறேன். இன்று இந்தச் சட்டமன்றத்துக்குள்ளே ஆளும் கட்சிக்குப் பெருத்த நம்பிக்கை, ஆதரவு இருக்கிறது என்பதை நாங்களும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். ஆனால் இந்த மன்றத்திற்கு வெளியே, மக்கள் மன்றத்திலே இந்த அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. அதற்குக் காரணங்கள் பல கூற முடியும்.

ஆளும் கட்சியினர் பதவிக்கு வருவதற்கு முன் மக்கள் மன் றத்தில் எதை வைத்து ஓட்டைப் பெற்று வந்தார்கள் ? 'நாங்கள் பதவிக்கு வந்தால் விலைவாசி குறைந்துவிடும் ; வரியைக் குறைப் போம். வசதியைப் பெருக்குவோம்' என்று சொல்லி பதவிக்கு வந்தார்கள். 1967-ல் இருந்து இன்றுவரை வரிகள் எந்த அளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன். எங்கள் பகுதியில் தண்ணீருக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ஏழு ரூபாய் வரியாக இருந்தது இன்று 20, 22 ரூபாய் அளவுக்கு உயர்ந் திருக்கிறது. வெள்ளையன் ஆட்சிக் காலத்தில் 'கட்டபொம்மன்' வானம் பொழியுது, பூமி விளையுது, எதற்கு வரி ? என்று வீர

முழக்கம் செய்த தமிழகத்தில் தண்ணீருக்குக்கூட விலை ஏறி விட்டது. விவசாயிகள் அதை எண்ணித்தான் போராட்டம் நடத்தினார்கள். மின்சாரக் கட்டணம் உயர்ந்திருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் ஒரு குடிசைப் பகுதியில் ஒரு கடைக்கு இரண்டு ரூபாய் வாடகையாக இருந்ததை 6 ரூபாய் என்று உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணம் அதிகமாகி இருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் அதிருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் பள்ளிக்குச் செல்லவில்லை. பள்ளிகள் எல்லாம் மூடிக் கிடக்கின்றன. அது ஒன்றே இந்த அரசின் கையாலாகாததனத்துக்குச் சான்று. நடைமுறையில் பள்ளிக்கூடத்தை திறந்து வைக்க இயலாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களும் மூடிக் கிடக்கின்றன என்று சொல்லுகின்றார்கள். தமிழ்நாட்டில் 32,000 பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அதிலே எத்தனை பள்ளிக்கூடங்கள் மூடிக் கிடக்கின்றன என்ற விவரத்தைக் கூறுவாரா? எங்கே மாணவர்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு பொதுமக்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் இடையே கசப்புணர்ச்சி இருந்து வருகிறதோ, எங்கே மாணவர்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்குமிடையே போராட்டம் நடக்கிறதோ, அந்த இடங்களில்தான் பள்ளிகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழகத்தில் உள்ள 32,000 பள்ளிகளில் ஒருசில தவிர, மற்றவை நடைபெற்று வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : மாணவர்கள் மத்தியில் இருக்கிற அதிருப்தியைப் போக்க இந்த அரசு என்ன செய்திருக்கிறது? மாநிலம் முழுவதும் பள்ளிக்கூடங்கள் மூடப்படவில்லை என்று வாதித்தார்கள். மாணவர்கள் பல மாவட்டங்களில் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போகவில்லை என்பதைப் பத்திரிகை படிப்பதிலிருந்து தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

அடுத்து, எத்தனை மாணவர்கள் அடித்து நொறுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், எத்தனை இடங்களில் துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடந்து எவ்வளவு மாணவர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். 1965-ல் இந்த மன்றத்தில் நடந்த விவாதத்தின்போது அப்போது நடந்த துப்பாக்கிச் சூடு பற்றிக் கண்டித்து இன்று

1972 டிசம்பர் 11] *[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]*

ஆளும் கட்சித் தரப்பில் இருக்கிற உறுப்பினர் திரு. வி. கிருஷ்ண மூர்த்தி ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். துப்பாக்கிச் சூடு அந்தக் காலத்திலும் நடந்தது, இப்போதும் நடந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. அப்போது அவர் சொல்லியிருக்கிறார்—

"கடப்பாறையைச் சாப்பிட்டுவிட்டு சுக்குக் கஷாயம் சாப்பிட்டால் எல்லாம் சரியாகப் போய்விடுமா என்று கேட்பார்கள். இந்தத் துப்பாக்கிச் சூடுகளுக்கு யார் பொறுப்பு? ஹிட்லரை ஏன் ஒரு பெரிய கொலைகாரன் என்று உலகம் சொல்கிறது? யூதர்களை அவர் சுட்டுக் கொன்றார். அவரே கையால் துப்பாக்கியை எடுத்துக் கொண்டா சுட்டார்? அவருடைய பாலிசிபடி, அவரது ஆணைப்படி யூதர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். ஆகவே, அவரைக் கொலைகாரன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இப்போதும் நேரே முதல் மந்திரி அவர்கள் யாரையும் சுட்டு இருக்க வேண்டாம். ஆனால் இந்த மந்திரிசபையின் ஆணைப்படி இந்தத் துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடந்திருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த மந்திரி சபை பொறுப்பேற்றுத்தான் ஆகவேண்டும். இந்தத் துப்பாக்கிச் சூடுகளுக்கெல்லாம், தீ வைப்பு சம்பவங்களுக்கெல்லாம், அராஜகச் செயல்களுக்கு யார் பொறுப்பு" என்று அவர் இந்த மன்றத்தில் அன்று பேசியதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஏனெனில் எங்கு பார்த்தாலும் துப்பாக்கிச் சூடு, அராஜகம், தீ வைப்பு, பஸ்கள் எரிக்கப்படுகின்றன. யாருக்கு பாதுகாப்பு இருக்கிறது? பாளையங்கோட்டையில் போலீஸ்காரர்கள் எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை, எங்களுக்கு பாதுகாப்பு வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தங்கள் குறையை எடுத்துக் கூறி ஊர்வலம் வந்திருக்கிறார்கள்.

ஆக, நான் சொல்வதெல்லாம், போலீஸ் இலாகா தன் இச்சைப்படி, தன் கருத்துப்படி செயலாற்ற இந்த அமைச்சரவை சம்மதிக்காத காரணத்தால்தான் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் நடக்கின்றன என்ற குற்றச்சாட்டினை இந்த அவையில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறும்போது ஆளும் கட்சியினர் சிலருக்கு, ஆத்திரம் ஏற்படலாம். சட்டமன்றத்திற்கு வந்ததே—இடிப்பார் இல்லாத ஏமரா மன்னன் என்ற முறையில் செயல்படக் கூடாது. கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். அவர்களை திருத்தவேண்டும், நல்ல முறையில்

இந்த ஆட்சி மலரவேண்டும், 4½ கோடி தமிழ் மக்களுக்கும் நல்ல ஆட்சி ஏற்படவேண்டும் என்ற முறையில்தான், அப்படிப்பட்ட நல்ல எண்ணத்தோடுதான் இங்கு வந்திருக்கிறோமே தவிர, வேறு அல்ல.

அடுத்தபடியாக, விலைவாசியை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். விலைவாசிபற்றி அன்று அவர்கள் பேசும்போது ஐந்து பைசாவிற்கு விற்கப்பட்டு வந்த இட்டிலியைக் கொண்டு வந்து இந்த அவையில் காண்பித்தார்கள். அந்த ஐந்து பைசா இட்டிலி இன்றையதினம் 15 பைசாவிற்கு விற்கப்படுகிறது. அன்று காபி 15 காசாக இருந்தது இன்றைக்கு 30 காசு என்ற அளவில் விற்கப்படுகிறது. அன்று சொன்னார்கள். மளிகைக் கடைக்குச் சென்றால் நான்கணா கொடுத்து புளி வாங்கினால்—1967-க்கு முன்னால்—முன்பு கக்கன் தலை அளவிற்குக் கிடைத்தது புளி, ஆனால் இப்போது கண் அளவிற்குத்தான் கிடைக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போதுள்ள நிலை புளியை கண்ணால்கூட பார்க்க முடியவில்லை. ஆகவே இதற்கெல்லாம் நீங்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

அதேபோல் சுவர்கள்தோறும் எழுதி காட்டினார்கள் காமராஜ் அண்ணாச்சி, கருப்பட்டி விலை என்னாச்சு என்று. இப்போது கருப்பட்டியின் விலை கிலோவிற்கு ரூ. 2.80 ஆகும். வாங்க முடியவில்லை. ஆகவே இந்த விலைவாசியேற்றத்திற்கு நீங்களும் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும். முன்பெல்லாம் சுட்டிக்காட்டினீர்களே, இப்போது இவைகளுக்கு நீங்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்களா என்று கேட்கிறேன்.

அதுபோல் வறுமை ; வறுமைபற்றி பத்திரிகைகளில் படிக்கிறோம். பத்திரிகைகளில் வெளிவருகிறது தினந்தோறும், இவ்வளவு பேர்கள் வறுமையை சகித்துக்கொள்ள முடியாமல் தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்கள் என்று. எவ்வளவோ தற்கொலைகள் நடக்கின்றன. இவற்றிற்கும் அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தொழிலாளர்கள் போராட்டம், மாணவர்கள் போராட்டம், விவசாயிகள் போராட்டம் என்று இப்படிப் பல போராட்டங்கள் நடக்கின்றன. வெளியிலே சென்று பார்த்தால் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல் இந்த

1972 டிசம்பர் 11] [திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

அமைச்சரவையைப்பற்றி மக்கள் என்ன நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தரப்பில் நாங்கள் ஐம்பது பேர்கள் கூட இல்லை என்ற நிலை இருந்தாலும், இந்த மந்திரிசபை கவிழுமா. நீங்கள் சட்டமன்றத்திற்குச் செல்கிறீர்களே, மந்திரிசபையைக் கவிழ்க்க உங்களால் முடியுமா, ஆளும் கட்சியிலிருந்து எவ்வளவு பேர்கள் பிரிந்து செல்வார்கள் என்றெல்லாம் கேட்கிறார்கள். காரணம், மக்களுக்கு இந்த மந்திரிசபைமீது நம்பிக்கை இல்லை, மக்களின் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஊழல்பற்றிச் சொல்லும்போது அதைக் கண்டுபிடிப்பதற்குள்ள சகல சக்தியும் ஆளும் கட்சியினரிடம்தான் இருக்கிறது, உங்களிடத்தில்தான் நிர்வாகம் இருக்கிறது, போலீஸ் இருக்கிறது, அதிகாரம் இருக்கிறது. எங்களுக்கு என்ன சக்தி இருக்கிறது? மக்கள் சொல்வதைக் கேட்டு வந்து இங்கு சொன்னால் அதை நிரூபிக்க எங்களால் முடியாது. உதாரணத்திற்கு, ஒரு திருடன் பிக் பாக்கெட் அடிக்கிறான், அதை நான் கண்ணால் பார்க்கிறேன். அவனைக் கூட்டி வந்து இவன்தான் திருடினான் என்று போலீசிடம் சொல்லும்போது, நான் திருடினேனா, நீ பார்த்தாயா என்று அவன் மிரட்டும்போது கண்ணால் பார்த்தவன் கூட ஒன்றும் சொல்ல முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. அந்த பயத்தோடுதான் இன்று இருக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஒன்று சொல்கிறேன். 1964-ல் என்று நினைக்கிறேன். இந்த மன்றத்தில் ஒரு ஊழல் குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டது. ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டரைப் பற்றிய குற்றச்சாட்டு. எங்கள் பகுதியில் ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டர் இருந்தார். அவர் ப்ளேயர்ஸ் சிகரெட்தான் குடிப்பார். அவருக்கு நாள் ஒன்றுக்கு குறைந்தது நான்கு பாக்கட் சிகரெட்டாவது வேண்டும். அவர் வாதியிடமிருந்தும் வாங்குவார், பிரதிவாதியிடமிருந்தும் வாங்குவார். யார் சென்றாலும் கொஞ்சம் காசு கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். அப்போது ஒரு பாக்கட் ப்ளேயேர்ஸ் விலை ஒன்றேகால் ரூபாய். ஆக நான்கு பாக்கட் சிகரெட்ஸ் என்றால் ரூபாய் ஐந்தாகிறது. அவருக்கு குறைந்தது நான்கு பாக்கட்களாவது ஒரு நாளைக்கு வேண்டும். அப்போது சப் இன்ஸ்பெக்டரின் சம்பளம் கிட்டத்தட்ட ரூ. 225. இப்போது சம்பளம் அவர்களுக்கு கூடியிருக்கிறது. அந்த 225 ரூபாயில்

மாதம் ஒன்றுக்கு சிகரெட்டுக்கு ரூ. 150 போனால் மிச்சம் 75 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு பெரிய குடும்பத்தை நடத்தமுடியாது. ஆகவே அவர் நிச்சயமாக லஞ்சம் வாங்குகிறார் என்பது வெளிப் படையாகத் தெரிகிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அப்போது இருளைப் போக்குகிற அருள் என்றெல்லாம் மன்றத்தில் பேசிய அமைச்சர்கள் கூட இங்கு இருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் அன்று ஐ.ஜி. யாக இருந்தார்கள். நான் வெளியே சென்ற போது என்னிடம் கேட்டார்கள், பெயரைச் சொல்லவில்லையே, அவர் யார் என்று கேட்டபோது இன்னார் என்று சொன்னேன். உடனே விசாரணை செய்யும்படி உத்தரவு போட்டு, அவர் தவறைக் கண்டுபிடித்து, அவர் குற்றவாளி எனக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு உடனே அவரை சஸ்பெண்ட் செய்ய நடவடிக்கைகள் எடுத் தார்கள்.

அதுபோல் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லும்போது, குறை களை எடுத்துச் சொல்லும்போது, அந்தமாதிரி ஏதாவது இப்போது செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். அந்த முறையிலும் செய்யலாம். அடுத்தபடியாக, கேரளாவில் ஒரு முறை புகுத்தப் பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : உறுப்பினர் அவர்கள் 1964-ல் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியை எடுத்துக்கூறி நடவடிக்கை எடுத்ததுபற்றிச் சொன்னார்கள். நன்றி. அதேபோல் இன்றுள்ள அதிகாரிகள் இன்ன இடத்தில் இப்படித் தவறு செய்தார், அல்லது இதுபோல் தவறு செய்கிறார்கள் என்று எங்களிடம் தெரிவித்து நாங்கள் நடவடிக்கைகள் எடுக்காமல் இருந்திருக்கிறோமா? குறிப் பாக மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், உங்கள் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு டி. எச். ஓ. பற்றி குறிப்பிட்டுச் சொன்ன வுடன் நான் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறேன். அதேபோல் நீங்கள் தெரிவித்து நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்தால், அதைப் பற்றித் தெரிவித்தால், பதில் சொல்லமுடியும்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: விளக்கத்திற்கு நன்றி. இந்த முறையை இந்த அரசு செயல்படுத்தவேண்டும். கேரளாவில் ஒரு முறை இருக்கிறது. ஒரு அதிகாரி மீதோ அல்லது அமைச்சரவையில்

1972 டிசம்பர் 11] [திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

உள்ளவர்கள் மீதோ ஊழல் அல்லது லஞ்சக் குற்றச்சாட்டு சுமத்த வாய்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு மனுவை சமர்ப்பிக்கும் போது அந்த பராதி மனுவோடு ரூ. 700 கட்டவேண்டும் என்றிருக்கிறது. அந்தக் குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்பட்டால் அந்தத் தொகை, அந்த ரூ. 700 திருப்பித் தரப்படும். அப்படி நிரூபிக்கப்படாவிட்டால், அந்தத் தொகையை இழந்துவிடவேண்டும். அவ்வளவுதான்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அங்குள்ள முறை வேண்டாம். இங்கே குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்படுவதற்கு முன்னால் அமைச்சரவை ராஜினாமா செய்யவேண்டும் என்று பேசுகிறார்கள். அப்படி அமைச்சரவை விலகவேண்டுமென்று, குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்படாமல் அப்படி பேசுவது முறைதான் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா ? சாதாரணமாக ஏதோ பேசிவிட்டு ஊழல் என்று முடிவு கட்ட விரும்புகிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் விஜிலன்ஸ் செம்மையாகவும் ஒழுங்காகவும் நடைபெற்று, ஒரு மாதத்தில் பத்து அல்லது பனிரெண்டு அலுவலர்களின்மீது குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்படுகிறது. அது சம்பந்தமாக இலாகா நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறது. குற்றச்சாட்டுகளைத் தெரிவிக்க ரூ. 700 கட்டவேண்டியதில்லை. அதற்கு ரூ. 700 தேவை இல்லை. எந்தவிதமான பொறுப்பும் கட்டத் தேவையில்லை. குற்றச்சாட்டு தெளிவாகக் கூறப்பட்டாலும் விசாரித்து முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. பொதுவாக ஊழல் ஊழல் என்று சொல்வது சரியல்ல. தனிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லும்படி அவையில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : தனிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளைச் சாட்டுவதற்கு அப்படி ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். கேரளாவில் இருப்பதைப் போன்றதொரு வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். வேண்டுமானால் 700 ரூபாய் என்பதை ரூ. 1,000 என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அப்போதுதான் குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டுவரமுடியும். இல்லை என்றால், அந்த வாய்ப்பு இல்லை. சட்டசபையில் ஒரு கருத்தைச் சொன்னால் உறுப்பினர் அதற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வாரா என்று கேட்கிறார்கள். சொல்வதற்கெல்லாம் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால். . . .

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: உறுப்பினர்கள் பொறுப் பேற்றுக் கொள்வது என்றால், உடனே அவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுத்து, ஜெயிலுக்கு அனுப்புவது என்று பொருள் அல்ல. பொறுப்பு என்றால், இந்த அவைக்கு ஒரு தனித் தகுதி உண்டு. உறுப்பினர்கள் தாங்கள் சொல்வதை பரிசீலித்துவிட்டுத்தான் அதைச் சொல்கிறோம் இங்கு என்ற நம்பிக்கையோடு சொல்ல வேண்டும். ஒரு உறுப்பினர் ஒன்று சொல்லும்போது அல்லது இந்த அவையில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்போது ப்ரைமாபேஸி அளவில் உண்மை இருக்க வேண்டும். அதற்காகத் தான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லப்படு கிறதே தவிர, அது மிரட்டுகிற வார்த்தை அல்ல.

நான்கூட எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது முழுப் பொறுப் பையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது, சந்தேகத்திற்கு இடமிருக் கிறது, ஆகவே அரசு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித் திருக்கிறேன். சொல்வதைச் சொல்லிவிட்டு அரசு பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால், எந்தவிதமான பொறுப்பையும் சுமத்தாமல் சொல்கிற கருத்தை மட்டும் ஆலோசிக்க முடியும். எனவே அந்த வகையில்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: ஆக, நான் குறிப்பிட்ட அந்த முறையை இங்கு புகுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் ஊழல் பற்றி புகார் சொல்கிறவர்கள் எங்களிடம் சொல்லவேண்டியதில்லை, அரசாங்கத்தினிடம் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் மனு கொடுத்து, 700 ரூபாய் சட்டி, விசாரணைக்குக் கொண்டுவர பொதுமக்கள் காத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்டதொரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால், அரசாங்கத்திற்கும் நல்லது, பொது மக்களுக்கும் நல்லது.

மக்கள் மன்றத்தில் என்ன பேசுகிறார்கள் என்பது அமைச்சர் களுக்குத் தெரியும். மக்கள் வோட்டளித்து ஐந்து ஆண்டுகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஐந்தாண்டுகளுக்குள் எதற்காக அமைச்சரவையை விட்டு வெளியேறவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அரசின்மீது நம்பிக்கை தெரிவிக்கும்வகையில் ஒரு நம்பிக்கை தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அன்று அரியலூரில் நடந்த விபத்தைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் இவர்கள். அரியலூர் அழகேசா ஆண்டது போதாதா, மக்கள் மாண்டது

1972 டிசம்பர் 11] [திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

போதாதா என்று இவர்கள் சொன்னதை நினைவிற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

கடைசியாக, ஒன்றைச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். துப்பாக்கிச் சூட்டால் எத்தனைபேர் இறந்து இருக்கிறார்கள். அதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அன்று இருந்த காரம் கறை படிந்த காரம். அன்று இருந்த முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு திரு. இராம. அரங்கண்ணல் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அன்று இருந்த மந்திரி சபை ராஜினாமா செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி விட்டு, ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதை இப்போது ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

"முதியோரான நீங்கள் உங்கள்மீது ஏற்பட்டுள்ள இந்தப் பழியைப் போக்கிக் கொள்வதற்கு எஞ்சியிருக்கிற காலங்களிலே, இந்த நாட்டுக்கு நல்ல அன்பு வழி மலர்வதற்காக பாடுபடும் வகையில் பாடுபடவேண்டும். இந்தப் பதவி சாதாரணப் பதவி உங்களுக்கு. எவ்வளவோ ஆண்டுகாலம் இந்தப் பதவியை வகித்திருக்கிறீர்கள். நம்முடைய மயிலாப்பூர் தொகுதியில் திருவள்ளுவர் கோயில் காலணா காசுகூட வருமானம் இல்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கோவிலில் நீங்கள்வந்து அமர்ந்து விநோபா அடிகளைப்போல, திருவள்ளுவருக்கு பாடுபடுகின்ற விதத்தில், எல்லாக் கட்சிகளையும் இட்டுச் செல்கின்ற ஒரு பெரிய மனிதராக வாழ்கின்ற வகையிலே உங்களுடைய எஞ்சிய காலத்தைச் செலவிடலாம். வேண்டாம் இந்தப் பதவி உங்களுக்கு. உங்களை அட்டிப் படைக்கின்றவர்களுக்கு எந்தவிதமான கெட்ட பெயரும் சேரப் போவதில்லை. எல்லாம் உங்களுக்குத் தான் வரும் என்பதை முதல் அமைச்சருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், நீங்கள் ராசினாமா செய்து விடுங்கள்" என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

இதை நான் நினைவில் கொண்டு, இன்று இருக்கும் நிலையில் இருக்கும் விலைவாசி, மக்களிடத்திலே காணப்படும் சட்டம் ஒழுங்கின்மை, எங்கே பார்த்தாலும் பஸ் எரிப்பு, மாணவர்களுக்கு, போலீஸ்காரர்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லாத நிலைமை—எங்களுடைய பகுதியில் ஒரு சா மில் இருந்தது, அதையும் மூடிவிட்டார்கள், ரப்பர் பாக்டரி வரும் என்று சொன்னார்கள். எதிர்பார்த்தோம், அதுவும் வரவில்லை—இதையெல்லாம்

மனதில் வைத்து, இந்த அரசு ராசினாமா செய்வதுதான் தமிழக மக்களுக்கும் நல்லது, அவர்களுக்கும் நல்லது என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு திரு. இராம அரங்கண்ணல் அவர்கள் விடுத்த வேண்டுகோளை அன்று இருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டாரா என்பதை தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : அதேபோல் நீங்களும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டீர்களா அல்லது ஏற்றுக்கொள்வீர்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் அவர்களை முதியோரான நீங்கள் என்று மரியாதையாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போது இளைஞர்கள் அரசு நடத்து கொண்டிருக்கிறது. அது திருவள்ளுவருக்குத் தேவையான காரி யங்களை அருமையாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. நல்ல முறை யிலும் ஆண்டு கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : அப்படி மக்கள் கருதவில்லையே.

THIRU N. GANAPATHI : Mr. Deputy Speaker, Sir, I thank you very much for the opportunity given to me to support the Motion of Confidence moved by our Chief Minister Dr. Karunanidhi, that the House expressed its implicit confidence in him for the good and salutary work being done by the D.M.K. Government under his leadership for the past three years.

The D.M.K. Government of course came to power in 1967. Unfortunately due to the unexpected and sad demise of our leader Dr. Anna, it fell on the shoulders of our revered Kalaignar Karunanidhi to lead Tamil Nadu to its destiny with the support and sympathy of the entire people of Tamil Nadu. In 1967 we contested the elections in a front and in 1971 we led the front and led it to a big majority in this House. Unfortunately political developments took place and nobody can deny it. Political developments usually take place because politicians and human factors are involved. A party which is a member of a front can never be expected to remain

in the same front because they should emphatically exert their individuality so that their party could become stronger and stronger in due course. Therefore with an ulterior motive and with the sinister wish to develop their party in the politics of Tamil Nadu, some members of the front might have left the front and they might have started criticising the D.M.K. Party for the purpose of personal vendetta and for so many other things.

But, I never expected any responsible Opposition Party or leader to say that the D.M.K. Government should resign because of the petition presented to the President of India. We in Tamil Nadu as well as in India are governed by democratic principles and democracy was inherited by us from the long experience of Great Britian and other countries of the world and we have imbibed the democratic principles wherein the Parliament and the Legislature are stated to be supreme and the political sovereignty is vested with the people of the country and we go to the polls periodically. But once the people went to polls and expressed their stronger verdict and confidence in the D.M.K. Government, then it is not the business of the Opposition to demand their resignation. So long as there is a majority in this House and so long as the people in Tamil Nadu have implicit faith in the leadership of Dr. Karunanidhi, they have no business to demand the resignation of the Ministry simply because a petition has been presented to the President of India.

Opposition parties should be responsible parties. Opposition parties ' role has been described by constitutional writers as criticising and commenting upon the failures of the Government. Here there is an unfortunate and sad state of affairs. Personal vendetta and personal comments have gained over political principles. Simply because they do not like the D.M.K. Ministry and simply because they do not like the leadership of Dr. Karunanidhi and simply because they do not like some persons occupying the Treasury Benches, they cannot say that the D.M.K. Ministry should resign and they should go to the electorate and get their verdict again. I simply say that this demand is not supported by any democratic principles obtaining in any part of the world.

At this juncture I would like to invite the attention of the hon. Members to the fact that the D.M.K. Party or their leader have not lost the confidence of the people of Tamil Nadu. I also wish to submit that in the 1967 elections, the D.M.K. led its front with

the Muslim League, Swatantra Party, Forward Block and Left Communists. It contested 173 seats and it obtained 138 seats. The Congress contested 234 seats and it obtained 49 seats. The C.P.I. contested 32 seats and obtained only two seats. The Marxists contested 22 seats and it obtained 11 seats. The Swatantra Party contested 27 seats and it got 20 seats. In the 1971 elections there has been some change in the front. The D.M.K. contested 203 seats and obtained 184 seats. The Congress contested 201 seats but unfortunately it got only 15 seats. The C.P.I. contested ten seats as a partner of the front and got eight seats. The Marxists which contested in 1967 as a partner of the D.M.K. front, contested 37 seats but obtained no seat at all in 1971. In fact, all its important leaders lost their deposits in the 1971 elections.

The Swatantra party contested 19 and got seven seats, the Forward Block contested nine and got seven seats. This pattern of voting of the people of Tamil Nadu will clearly show that so long as the party was in alliance with D.M.K., so long as they were partners of DMK, they were supported by the people of Tamil Nadu. When the party disregarded DMK, wanted to oppose the DMK and did not support DMK, it lost the confidence of people of Tamil Nadu. Take the case of Marxists (Communist Marxists) in 1967 elections when they were in alliance with us. They contested 22 and won 11. But in 1971, when they were not in alliance with us, they contested 37 seats and did not secure one seat. So the pattern of voting will clearly show that the people of Tamil Nadu have been always with the DMK and they have always supported DMK and their allies. After we have been democratically elected, it is not the business of any body, supposing to represent the people, supposed to be representatives of true democracy, supposing to represent the well-being of the people to come and ask the resignation of the leader of the DMK party and the Ministers and going to people in higher-up for the same, without coming to the House.

I wish to state emphatically that ours is a parliamentary democracy wherein the people are sovereign and this forum, wherein we are elected by the people as their representatives, is the supreme and sovereign body to decide things so far as Tamil Nadu is concerned. Some people resign from DMK party for personal ends and simply because of that, can the DMK party consisting of 176 people, having a big majority in the House and having

1972 டிசம்பர் 11] [Thiru N. Ganapathy]

the support of allies (thus having a majority of 190 in a House of 234) resign ? Surely not. Naturally the DMK, having the confidence of the House, has to rule.

The demand of a few members, supposed to represent the welfare of the people, that this popular Ministry should resign, should therefore be dismissed. What business have they to say that this DMK party, commanding a comfortable majority in this House, had lost the confidence of the people ? I would like to say what Dr. Ambedkar has said regarding what is democracy that should prevail in the country. He says that so long as the party in power commands a majority and has the confidence of the House, the Chief Minister of that party has got the right to remain in power. I would like to read the relevant portion of Dr. Ambedkar's speech from the Constituent Assembly debates, dated 31st May 1949, He says :

"Now I have no doubt about it that it is the intention of this Constitution that the Ministry shall hold office during such time as it holds the confidence of the majority. It is on that principle that the Constitution will work. The reason why we have not so expressly stated it is because it has not been stated in that fashion or in those terms in any of the Constitutions which lay down a Parliamentary system of Government. 'During pleasure' is always understood to mean that the 'pleasure' shall not continue notwithstanding the fact that the ministry has lost the confidence of the majority."

It is the view of the constituent Assembly that so long as a party maintains the confidence of the House i.e. has a majority in the House, it has got every legal right, constitutional right to remain in power. It has the right to decide the destiny of the people. This has been the subject matter of cases in Supreme Court in 1955 and 1971. In those years there have been cases in the Supreme Court to consider the constitution of responsible Government. In 1971 Supreme Court considered the question and said that Article 75 (3) which relates to Parliament brings into existence what is called 'responsible government'. In other words, the Council of Ministers must enjoy the confidence of the House of people. In other words, it says that so long as the Council of Ministers enjoys the confidence in the House, they need not worry about any criticism or comments from Opposition Party saying that they should resign from office. One more fact I

would like to bring to the attention of this Hon. House. So long as the Prime Minister and his party enjoy the confidence of Parliament, and so long as the Chief Minister and his party enjoy the confidence in the Legislative Assembly, they have every right, legal and constitutional right to continue in office.

There was an emergent conference of Presiding Officers of Legislative bodies on 6th and 7th of April 1968. The occasion for this conference arose out of two constitutional questions which arose in West Bengal and Punjab, on account of the behaviour of Speakers of those Assemblies. This conference consisting if so many luminaries of Parliament has chosen to pass resolutions in their conference, at the end of which it is said :

" The question whether a Chief Minister has lost the majority in the Assembly or not should at all times be decided by the Assembly ".

Therefore there is no forum other than legislative Assembly to decide whether the Chief Minister has lost the confidence of the people or not. Hence I submit that the demand of opposition parties that people are not supporting DMK, that the DMK, leadership should resign is untenable and is not maintainable in any court of law, not maintainable under constitutional provisions Tand is not acceptable to parliamentary democracies throughout the world.

One more submission I would like to make. The people elect their representatives in their constituencies and under our constitution, they have no right to recall those representatives saying they have lost their confidence. Once they elect the representatives, it is the responsibility of the representatives to fight for their constituencies and for the welfare of the people of the constituencies in the House. There is no room for any appeal to President, or Governor or Central Government for dissolution of Government, which has been elected lawfully. Simply because of the attitude of some representatives, it cannot be said that the House as a whole has lost the confidence of the people. Taking memorandum to President or Governor without bringing it to the House, is not according to parliamentary democracy. They take the petition to President and say that this Ministry, enjoying a majority in the House, should resign. They do not disclose to the public the list of charges. Nor do they disclose it in this House. They do not reflect the sentiments of the majority. Instead of bringing

it on the floor of the House, they take it to Delhi and give them to the President. The President in turn, as a responsible constitutional head, sends it to the Prime Minister and Prime Minister in turn has sent it to our Chief Minister for his comments. What I wish to emphasise here is, though the opposition parties say that we have lost confidence of the people, they still do not expose the so-called allegations against the Ministry. They do not come out in the open and place before the public the list of allegation against the Ministry. Instead they go to President of India. Why?

My submission is this. The allegations are all false. Because they are false, they do not have the courage to face the people. So, allegations of corruption made against the Ministers and other Leaders and party members are all false. If they are true, my submission is they would have shown them to the people and they would have given publicity and they would have published them in the press. And if they had been given to the public, certainly then a judicial enquiry would have been instituted by filing complaints of defamation in the respective courts of law. There are responsible presiding officers who would look to them. That is one limb of the State which settles disputes between citizens of the State. So the presiding officers will certainly go into the allegations to be substantiated by both the parties and will certainly find out whether they are true or not, whether they are right or not and they will certainly punish the guilty.

But here since these people are politicians since they do not have any truth in the allegations they level, they have gone to Delhi and presented the petitions there. What is the reason ? If the allegations are true, then there is protection for the people making the allegations. But if false allegations are made in Court, then there is no protection for the people making those allegations. But there is one protection given to them. In the penal law of the land, and in the Criminal Law according to definition of ' defamation ' there is protection given to the person making allegations against other people for any complaint preferred to a superior officer, for defamation there cannot be any proceeding in a court of law. Therefore our hon. Friend and his colleagues have gone to Delhi and given the petition to the President of India supposed to be the superior officer for the Ministry of the State.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : May I put one question? Do you believe these allegations are totally false or you believe them to be untrue?

THIRU N. GANAPATHY : My submission is that these allegations are all absolutely, totally and word for word, false. These allegations are made with political motives ; these allegations are made out of personal vendetta, for taking revenge for expulsion from the party.

What I was explaining was that when the complaint is given to the superior officer and when the contents are found to be false, then there is no provision for punishing the people giving the false complaint. You see, Sir, hon. Members of this House may kindly see that if a complaint is falsely given to a police officer, then the police has got to proceed against the complainant for giving false complaint; similarly, the court has got to punish the person for perjury and for giving false complaint. But if a person gives false complaints and makes false allegations to responsible superior officers, then there is legal protection to them, from being punished for making such false allegations. This is the motive which has induced them to go to Delhi and present their petitions to the President.

Another motive is this. If the public know the allegations they will simply pooh pooh them and will say that there is nothing. But if the public are not made known of the true contents of the complaint, then the public may think that there are so many things in the complaint and therefore we should not support the Ministry. That is the motive with which these gentlemen have gone to Delhi.

My friend has chosen to explain that he has obtained legal advice and because of the legal advice they must have realised that if once it is made known to the public, proceedings will be initiated against him and members would be precluded from making comments because of sub judice operation. This is a curious argument, because he does not want it to be given to the public. If he had wanted these allegations to be discussed, then he could have come here and presented those things before the responsible members of this House. And this House would have very much appreciated the truth or falsity of the complaints. The responsible members here would have known the facts of those things and there is the

protection afforded by our Constitution that whatever is discussed in this House cannot form the subject matter of defamation or legal proceeding in any court of law. Therefore the curious step was taken by out hon. Friend when he presented his petition to the President of India. He did not choose to publish it here. He says because of legal advice he did not present or publish, because it will lead to sub judice operation.

I submit, Sir, that the entire allegations supposed to be contained in the petition are all false and should be false; he did not choose to present them to the public or he did not publish them in the public press.

Now there is a demand. Because of the alleged rampant corruption and mal-practices, the Ministry should resign; and if the Ministry did not resign, then the superiors namely the President or the Governor according to the Constitution should dismiss this Ministry. Is it tenable, Sir? In the long parliamentary history of England there were only two occasions when Parliament was dissolved and the Ministry dismissed by the Sovereign; even though they enjoyed the confidence of the House and majority in the House, the Sovereign King chose to dissolve the Parliament and dismiss the Ministers. But later on, it was found that the assumptions leading to dissolution of Parliament were wrong, because of which there was wide propaganda and adverse comments in the Press against the Government based on certain results of the Bye-Election. So, though in the first instance the King dissolved the Parliament, ultimately he saw the folly of it. Therefore, Sir, the last occasion such a thing happened was in 1834 when though the Ministry enjoyed the confidence of the House and the ministry commanded the majority in the House, the King interfered. The people at Delhi as well as the Governor here and the President of India and the Prime Minister are all assisted by and advised by legal luminaries and constitutional pandits and they are all aware of these constitutional provisions. So long as there is majority, so long as the majority express their confidence in the ministry, they cannot interfere with the affairs of this Touse or the Ministry.

Under Article 355, they have got every duty and obligation to protect the State Government from unnecessary harassment of law and order and harassment of creation of trouble by interested parties to dethrone the Ministry from power. Therefore, I submit

all these contentions of the opposition that the Ministry should resign because the people have lost confidence, even though there are 190 members including the Front Partners to stand by the Ministry, that public opinion is against the D.M.K. ministry, that nine out of ten persons are against this Ministry, are all not at all tenable, maintainable or acceptable to parliamentarians in India, though it may be acceptable to our hon. Opposition members here.

I would once again stress that so long as there is majority who have confidence in the Ministry, who want that Dr. Karunanidhi should lead Tamil Nadu to its destiny, so long as the majority want that he should liberate Tamil Nadu from the clutches of poverty, so long as the majority want that he should develop and take the depressed people to higher status, so long as the majority desire that he should lead the Tamil Nation to glorious heights of popularity and prestige in the eyes of the Nations of the World, nothing can stand in the way, though the opposition parties here may say that we should resign and the D.M.K. Government should resign or they should be dismissed.

One more poser I would like to put. The function of an opposition is to criticise the Government; the function of an opposition in a responsible Government is to expose the follies of the Government, to expose the faults of the Government, so that they can catch the votes and they can be returned to power in the next elections so that they lead the country to its destiny, as they wish or as their pious wish is.

What is opposition here? There is no question of any party creating trouble here. There are our Front Partners. Other parties have dwindled in number. The other parties are not supported by the public of Tamil Nadu and the people of Tamil Nadu have no faith in these parties, though there may be some responsible leaders ventilating here so many grievances against the Ministry.

(Thiru S. Kandappan in the Chair.)

The people of Tamil Nadu are aware that the D.M.K. Government stand for the uplift of the poor. The people of Tamil Nadu are aware that the D.M.K. Government are fighting for the rights of the downtrodden. The people of Tamil Nadu are also aware that only under the leadership of Dr. Kalaignar, Tamil Nadu has

1972 டிசம்பர் 11] *[திரு. என். கணபதி]*

got the right and liberty to march forward and to get themselves released from the clutches of poverty and to raise their standard of life and so many other things.

Thank you, Sir.

(4) அமைச்சரின் அறிக்கை

புயல் மழையினுல் ஏற்பட்டுள்ள சேதங்களும், அரசு மேற்கொண்டுள்ள துயர் தணிப்புப் பணிகளும் குறித்த முதலமைச்சரின் அறிக்கை.

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN) : Now the Hon. Chief Minister will make a statement under Rule 82.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, என்னுடைய வேண்டுகோளின்படி மாண்புமிகு தமிழக போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்களும், வருவாய்த் துறை வாரியத்தின் அங்கத்தினர் திரு. நம்பியார் அவர்களும், பொதுத்துறைத் துணைச் செயலாளர் திரு. எம். வைத்தியலிங்கம் அவர்களும் செங்கற்பட்டு, தென்னுற்காடு, வட ஆற்காடு, சேலம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்களில் வெள்ளத்தினுல் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளை இந்திய விமானப் படையினரின் 'டகோடா' விமானம் மூலம் நேற்று (10—12—1972) ஒன்றரை மணி நேரத்திற்கு மேல் சுற்றிப் பார்வையிட்டனர்.

போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று மாலை 5 மணிக்கு என்னைச் சந்தித்து மேற்கண்ட மாவட்டங்களில் ஏற்பட்டுள்ள சேதத்தைப்பற்றிய நிலைமைகளை எடுத்து விளக்கினுர்கள். பல கிராமங்கள் வெள்ளத்தினுல் சூழ்ந்துள்ளன. அந்தக் கிராம மக்களுக்கும் வெளியிடத்திற்கும் தொடர்பற்றுப் போயிருக்கிறது. பள்ளமான பகுதிகளில் உள்ள குடிசைகள் எல்லாம் நீரில் மூழ்கியுள்ளன. பல இடங்களில் மண் வீடுகள் இடிந்து விழுந்திருக்கின்றன.

நெற்பயிர் பெரும்பாலும் கடலூர், பண்ருட்டி போன்ற தாலுக்காக்களில் நீரில் மூழ்கியிருக்கிறது. பவானி தாலுக்காவில் அறுவடைக்குத் தகுதியாக இருந்த நெற்பயிர் பெருமழையினுல் மடிந்து விழுந்துள்ளது.

நேற்று மாலையில் நான் மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு. சவான் அவர்களை சென்னையிலே எனது இல்லத்திலே சந்தித்தபோது வலியுறுத்தியுள்ளேன். நிதி உதவி கிடைத்திடும் என்று நம்பு கிறேன்.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair.)

DR. H. V. HANDE : Sir, on a point of information. Is it possible for the Government to get some Central Ministers here if necessary and convince them that the devastation caused by the floods and cyclone are very severe? Just like in Orissa we have had floods and cyclone and consequent heavy damages. If we can convince them, we can get assistance as early as possible.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு கருணாநிதி : அவர்கள் நேற்றைய தினம் வேறு வேலையாக வந்திருந்தபோது, அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசும் வாய்ப்பினைப் பெற்றேன். தற்போது பெய்த மழையினால் ஏற்பட்டுள்ள சேதத்தினை எடுத்துக்கூறி, அதற்கு மத்திய அரசு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன். நிதி உதவியும் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். இதற்கு முன்பு மத்திய அமைச்சர்கள் நாம் நிதி உதவி கேட்டதற்கு, இங்கே வந்து பார்த்தபின்பு தான் உதவியளித்தார்கள். அப்போது இருந்த நிலைமை வேறு. அப்போது அவர்களுக்கு சந்தேகம் ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக இந்தியப் பிரதமரே இங்கே வந்து பார்வையிட்டுச் சென்று, நிதி உதவியும் செய்தார்கள். இப்போதும் அவர்களுக்குச் சந்தேகம் இருக்கும் என்றால் அவர்களை அழைத்துவந்து நிலைமைகளை விளக்கிக் காட்டுவதற்கு நாம் தயாராக இருக்கிறோம்.

DR. H. V. HANDE : The Government must convince them that it is so severe so that we can get Central assistance.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய கருத்தும் கவனத்தில் கொள்ளப்படும். அவர்களுடைய கருத்து புறக்கணிக்கப்படவில்லை.

(2) அமைச்சரவையின்மீது நம்பிக்கை தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

*** திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் :** பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றுவரும் ஆட்சியின்மீது நம்பிக்கைத் தெரிவிக்கும்

1972 டிசம்பர் 11] [திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது—இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையிலான இந்த அமைச்சரவையில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்று ஒரு தனி அமைச்சரவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முந்திய அரசுகளில் இந்த நிலை இல்லை. பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்று தனி அமைச்சர் நியமிக்கப்பட்டதால், அவர்கள் மூலமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எல்லாம், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் எல்லாம் நல்ல பலனைப் பெற்று வருகிறார்கள். நானும் பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற வகையில், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் சார்பில் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்காக டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை முழு மனதுடன் பாராட்டுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றையதினம் அனைத்து இந்தியாவிலும் இல்லாத ஒன்றை தமிழகத்தில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் பிளானிங் கமிஷன் ஒன்றை ஏற்படுத்தி, மாநிலத்திற்குத் தேவையான திட்டங்களைத் தீட்டி, அதன் மூலம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலே குடிநீர் வாரியம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அதன்மூலம் மாநிலம் முழுவதிலும் குடிநீர் பற்றாக்குறை ஏற்படாதவண்ணம் நல்ல முறையிலே செயல்படுத்தி வருகிறார்கள். இந்தக் குடிநீர் வாரியத்தின் மூலம் நகரங்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும் தூய நீர் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்தத் திட்டத்தை இந்த ஆண்டுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் செலவிலே திட்டம் தீட்டி, அதை நம்முடைய தமிழகம் பூராவிலும் செயல்படுத்த, குறிப்பாக எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் தூய நீர் கிடைக்கும் வண்ணம் செய்ய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, குடிசை மாற்று வாரியம். நம்முடைய மாநிலத்திலே குடிசைமாற்று வாரியம் அமைக்கப்பட்டு ஏழை எளிய மக்கள் பயனடையும் வண்ணம் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி, நிறைவேற்றி வருகிறார்கள் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள். முன்பெல்லாம்

மழை பெய்யத் தொடங்கிவிட்டால், குடிசைப் பகுதிகளில் வாழுகின்ற மக்களின் குடிசைகள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டு, அல்லல் படுவார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற வகையில் நகர சபைப் பள்ளிகளில் புகலிடம் அளிக்கப்படும். இப்போது அந்த நிலை இல்லை. குடிசைகள் எல்லாம் மாற்றப்பட்டு மாடி வீடுகளாக்கப்பட்டு அந்த மாடி வீடுகளிலே அவர்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழ்கிறார்கள். அந்த ஏழை எளிய மக்கள் எல்லாம் உண்மையிலேயே டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைப் பாராட்டுவார்கள். அவர்கள் சார்பிலே நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தியாவிலேயே எந்த ஒரு மாநிலத்திலும் செய்ய முடியாத ஒரு காரியத்தை நமது மாநிலத்தில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். அதாவது முன்பு பஸ் முதலாளிகள் எல்லாம் ஏகபோக உரிமையாளர்களாக இருந்தார்கள். இப்போது அவர்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது பத்து பஸ்களுக்கு மேல் எந்த ஒரு முதலாளியும் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று நமது அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. இதைத் தமிழ்ச் சமுதாயம் என்றைக்குமே மறக்க முடியாது.

அது மட்டுமல்ல. பல போக்குவரத்துக் கழகங்களை சோழன், சேரன், பாண்டியன் என்ற பெயர்களால் நமது அரசு அமைத்து ஆயிரக்கணக்கான பயணிகளுக்கு வசதியாக செயல்பட்டு வருகிறது. லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்புப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இந்த நல்லதொரு அரசை எதற்காக ஒதுக்க வேண்டுமென்று நண்பர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அது மட்டுமல்ல. கடந்த ஆகஸ்டு மாதம் 15 ஆம் தேதி நடைபெற்ற சுதந்திர தின வெள்ளி விழாவின்போது நமது கலைஞர் அவர்கள் தியாகப் பரம்பரையினர்களுக்கு மானியங்கள் வழங்க முன்வந்தார்கள். அதற்காக இந்த அரசைத் தியாகிகளின் சார்பில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாட்டின் விடுதலைக்காக யார் யார் போராடினார்களோ அவர்களைப் பாராட்ட முன்வந்தது இந்த அரசுதான். அதேபோன்று இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின்போது உயிர் நீத்தத் தியாகிகள் குடும்பத்தினர்களுக்கு

1972 டிசம்பர் 11] [திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

பொருளாதார உதவி செய்ய இந்த அரசு முன்வந்திருப்பதையும் நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் திருத்தணி எல்லைப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த திருவெங்காடு கோவிந்தசாமி, பழனி மாணிகள்ளம் ஆகியோர் குடும்பத்திற்கும் இந்த அரசு பொருளா ளாதார உதவி அளிக்க முன்வரவேண்டுமென நான் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, நெசவாளர்கள் பிரச்சினைபற்றி ஒன்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். நெசவாளக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் நெசவாளர்களுடைய எதிர்கால வாழ்வில் அக்கறை கொண்டு இந்த அரசு சந்தானம் கமிட்டியை நியமித் திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். தலைவர் சந்தானமும், மற்றும் உள்ள இரண்டு உறுப்பினர்களும் இப்போது நாடு பூராவும் சுற்றி நெசவாளர்களின் நிலையைக் கண்டறிந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் அறிக்கை அளித்தவுடன், அவர்களுடைய சிபார்சுப்படி நெசவா ளர்களுக்கு இந்த அரசு நல்ல பல சலுகைகளை அளிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அதுவும் அன்றி இந்த ஆண்டு தீபாவளி பண்டிகை காலத்தில் ஆறு, எழு கோடிக்கும் அதிகமாக கைத்தறித் துணி விற்பனை ஆவதற்கு இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளை எல்லாம் நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். அதுவும் பத்து கோடிக்கு மேல் கைத்தறித் துணி விற்பனையாகாமல் தேங்கி யிருந்த காலத்தில் இந்த பாராட்டத்தக்க நடவடிக்கையை எடுத் திருக்கிறார்கள்.

அதோடு இந்த நாட்டில் பசுமைப் புரட்சியை உண்டு பண்ணி யிருக்கிறார்கள். முன்பு ஒரு தாலுக்காவுக்கு ஒரே ஒரு நிலவள வங்கி இருந்தது. ஆனால் தி.மு.க. அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு 350-க்கும் மேற்பட்ட நிலவள வங்கிகளைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது. அவற்றின் மூலம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை விவசாயிகளுக்கு அளித்து உதவி செய்து வருகிறது. குறிப்பாக இத்துறையில் சிறந்த முறையில் பணியாற்றி வருகிற கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர் களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இப்படி எந்தத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும், பி.டபிள்யு.டி., தொழிலாளர் நலம், மின்சாரத்துறை, உணவுத் துறை, மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை, குடும்பக் கட்டுப்பாடு என்பதாக இந்த அரசு எல்லாவற்றிலுமே நல்ல முறையில் 1967-க்கு முன்பு

இருந்ததைவிட நல்ல வளர்ச்சியைப் பெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. அதோடு நமது முதல்வர் அவர்களுடைய பிறந்த நாள் விழா என்று எடுத்துக்கொண்டால் சென்ற ஆண்டு பிச்சைக்கார தொழு நோயர்களுடைய மறுவாழ்வுத் திட்டத்தை அளித்தார்கள், இந்த ஆண்டு கண் ஒளி இழந்தவர்களுக்கு கண் ஒளி அளிக்கும் திட்டத்தை அளித்தார்கள். இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களை அளிக்கிற டாக்டர் கலைஞர் நீடூழி வாழ வேண்டும், இவர்களது ஆட்சிக்கு எங்கள் கட்சி முழு ஒத்துழைப்பையும் அளிக்கும், எங்கள் தலைவர் திரு. ம.பொ.சி. அவருடன் தோளுக்குத் தோள் கொடுத்து ஒத்துழைப்பார்கள் என்று கூறி, நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

(3) தன்னிலை விளக்கம்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் அவர்களின் தன்னிலை விளக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. இராம. அரங்கண்ணல் அவர்கள் பேரவை விதி 81-ன் கீழ் இந்த அவைக்கு ஒரு தன்னிலை விளக்கம் அளிப்பார்கள்.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் 7-ம் தேதி பேசிய திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் என்னைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி நான் பேரவை விதி 81-ன் கீழ் இந்த அவைக்கு தன்னிலை விளக்கம் கொடுக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழக அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிற குடிசை மாற்று வாரியப் பணியின் பொறுப்பில் இருக்கிறவன் நான். குடிசை மாற்று வாரியம் இன்றைய தினம் அகில இந்திய மாநிலங்களாலும் பாராட்டப் பெறுவதோடு உலகத்தில் உள்ளவர்களாலே கவனிக்கப் படுகிற அளவு இன்றைய தினம் சிறப்பான முறையில் பணியாற்றி வருகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்படிப்பட்ட சிறப்பான பொறுப்பில் இருக்கிற என்னைப்பற்றி வெளியில் பலவித மான செய்திகள் பரப்பப்படுவது என் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட நேரத்தில் 'இது எல்லாம் பொதுவாழ்வில் ஈடுபடுகிற வர்களுக்கு, அதுவும் நல்ல பெயர் எடுக்க வேண்டுமென்ற ஆசை யோடு பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு ஏற்படுவது சகஜம்தான்' என் கிற முறையில் அலட்சியமாக இருந்தேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அவர்களும் கொடுத்த அந்தப் பட்டியலில் அரங்கண்ணல் அவர்களுடைய விவகாரமும் வருகிறது. 1955 அல்லது 1956-ஆம் ஆண்டு என்று கருதுகிறேன். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஒரு பெருந் தலைவர் திரு. எஸ். ஏ. டாங்கே அவர்கள் இதுபோன்ற ஒரு சோதனைக்கு ஆட்படுத்தப்பட்டு கிட்டத்தட்ட 4 ஆயிரம், 5 ஆயிரம் ரூபாய் அளவில் அபராதமும் கட்டியிருக்கிறார், அதற்காக அவர் பொறுப்பிலிருந்தோ அல்லது அவருடைய கட்சியிலிருந்தோ பொறுப்பை விட்டுவிடவேண்டுமென்று யாரும் சொல்லவில்லை. வேண்டுமென்று சர்க்காரையோ அல்லது யாரையோ ஏமாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் எந்தக் காரியமும் செய்யப்படவில்லை. வாதத்திற்காக அப்படியே வைத்துக்கொண்டாலும் தங்களுடைய வீட்டிலே தாங்கள் அகப்பட்டுக்கொள்ளவேண்டுமென்று எவ்வளவு கைதேர்ந்த எத்தர்களும் துணியமாட்டார்கள். மிகத் தெளிவான முறையிலே திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் விளக்கம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு மேலும் களங்கம் கற்பிப்பது நல்லது அல்ல. மேலும் இது வழக்கிலே இருக்கிற காரணத்தினால் இதற்கு மேலே பேசாமல் விட்டுவிடவேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : நான் இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த ரசீதிலே 25-ஆம் தேதியிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நான் சிங்கப்பூர் போனது 30-ஆம் தேதிதான். அந்த அப்பீல் கூட டிபார்ட்மெண்ட்டல் அப்பீல் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் இரண்டு மூன்று பேர்கள் பேசுவதற்கு இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் பேசட்டும்.

(2) அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கை தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அமைச்சரவையின்மீது நாட்டு மக்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டு என்பதை நிரூபிக்கும் வண்ணம் இந்த அவையில் வாதங்கள் நடந்திருக்கின்றன. அரசாங்கத்தினுடைய தவறுகளையோ அல்லது ஆட்சியினுடைய தவறுகளையோ ஏதாவது இருந்தால் அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கு இந்த மன்றத்திற்குத்தான் முழு அதிகாரம்

இருக்கிறது என்ற ஜனநாயகப் பாரம்பரியத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற அரசு இந்த அரசு என்பதை நான் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வேறு யாரோ அதிலே தலையிட்டு அதன் மூலமாக இந்த அரசைக் கலைத்துவிடலாம் என்று கருதுகிற ஜனநாயகப் பாரம்பரியம் தமிழ்நாட்டிலே சில அரசியல் கட்சி களுக்கு இருப்பது வருந்தத்தக்கது ஆகும். இந்திய அரசிய லமைப்புச் சட்டத்தின்படி கூட்டாட்சித் தத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்ட நாம், இந்த மன்றம்தான் மாநில அரசுக்குப் பூரண அதிகாரத்தை வழங்குவது, இந்த மன்றம்தான் மாநில அரசிற்குப் பொறுப்பு வாய்ந்தது என்ற ஜனநாயகப் பண்பை ஒத்துக் கொள்கிற ஜனநாயகப் பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்களும், தேசிய பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்களும் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள் என்பதும் எங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. இந்த மன்றத்தை முழுமையாகப் பயன்படுத்தி, வாதங்களை வைத்து, கேள்விக் கணைகளைத் தொடுத்து செய்திகளை வெளிப்படுத்தும் பாரம்பரியம் தான் பாராளுமன்றப் பாரம்பரியம் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

ஆட்சியிலே உள்ளவர்களின்மீது குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்தும் முறை இரண்டு விதமாக இருக்கலாம். இன்றைக்கு ஒரு மாயையான எண்ணம், அரசாங்கத்தில் பொறுப்பேற்றிருப்பதால், ஆட்சியில் உள்ள கட்சியில் இருப்பதால், சொத்தே இருக்கக் கூடாது, இருப்பதை இழந்துவிட வேண்டுமென்ற ஒரு தவறான கருத்தைப் பரப்பி வருவதை நாம் உணர வேண்டும். இந்திய நாட்டிலேயே, இந்த அரசுதான் முதன்முதலாக இப்படிப்பட்ட சந்தேகங்களுக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று ஒரு முறையைப் பின்பற்றி, சொத்துக்கணக்கை இங்கே வைத்தோம். சொத்துக் கணக்கை வைத்தோம் என்பதாலேயே, மந்திரியானவுடன் அல்லது சட்டமன்ற உறுப்பினராக ஆனவுடன் தங்கள் சொத்துக்களையெல்லாம் ஏலம் விட்டுவிட வேண்டுமென்று யாராவது முடிவெடுத்தால் அதற்காக வருத்தப்பட வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். அதை வைப்பதன் நோக்கம், தங்கள் சக்திக்கு அப்பாற்பட்டு சொத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால் இந்த மன்றத்தில் விவாதிப்பதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. அதற்கு விளக்கம் சொல்லி, தவறான முறையில் சேர்க்கவில்லை என்று சொல்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. இதுவொரு வகை. அடுத்தவகை, அரசாங்கத்தின்மீது குற்றச்

சாட்டுக்களைச் சாட்டும்பொழுது, அதிகாரத்தை முறை மீறிப் பயன்படுத்தி, தவறான முறையில் சலுகைகள் காட்டிச் செயல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன, அதன்மூலம் சிலர் பயன்பெற்றிருக்கிறார்கள், அதன் பிரதிபலனைக் கருதி தவறுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று குற்றம் சாட்டுவது இரண்டாவது வகை. இந்த இரண்டு வகைகளைத் தவிர பொதுவாகக் குற்றச்சாட்டுகளைச் சாட்டுவது பொருள் அற்ற வாதம் என்பதைக் கூறவிரும்புகிறேன்.

வெளியே சென்று நீதி விசாரணை, நீதி விசாரணை என்று சொல்கிறார்கள். இதிலே அவர்களுக்கு ஒரு இன்பம். அதைக் கேட்பதிலே ஒரு இன்பம். ஆனால் அதன் பயன் என்ன ? 'கமிஷன் ஆஃப் என்கொயரி' என்று சட்டம் இருக்கிறது. அது பாராளுமன்றத்தில் போடப்பட்ட சட்டம். அதன் அடிப்படையில் மாநில அரசு போடுவதற்கும் உரிமை உண்டு, மத்திய அரசு போடுவதற்கும் உரிமை உண்டு. மாநில அரசு போட்டால் மத்திய அரசு போட முடியாது, மத்திய அரசு போட்டால் மாநில அரசு போட முடியாது. இந்தச் சட்டம் அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி செல்லுமா ? அது வேறு விவகாரம். இன்றுள்ள முறையில் அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி, மாநில ஆட்சியின் எல்லைக்குள்ளே வரும் செயல்களில், அதிகார வரம்பில், திட்டங்களில் மத்திய சர்க்கார் அந்தப் பாராளுமன்றத்தில் இயற்றப்பட்ட சட்டத்தின் மூலம் தலையிடுமா என்பது வாதப்பிரச்னை, சட்டப்பிரச்னை. நான் அதற்குள் நுழையவில்லை. நாங்கள் எதையும் சந்திக்கத் தயார். ஆனால் நீதி விசாரணை, நீதி விசாரணை என்று மிரட்டுவது, அதுதான் அரசியல் என்று கருதுவது தவறு.

ஏன் நாங்களே கமிஷன் ஆஃப் என்கொயரி போடக்கூடாது ? இப்படி சிலருக்குச் சந்தேகம். உங்களைத் தப்பித்துக் கொள்வதற்காகவாவது நீங்கள் ஏன் போடக்கூடாது என்று இரக்கத்தோடு சொல்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்பவர்கள் மீது நம்பிக்கையில்லை, இருந்தாலும் போடுங்கள் என்று கேட்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். நாங்கள் இந்த கமிஷன் ஆஃப் என்கொயரியைப் போட்டால், அவரைப் போட்டுவிட்டீர்கள், இவரைப் போட்டுவிட்டீர்கள், இன்னொருவரைப் போட்டிருக்கலாம் என்று சொல்லக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். இந்த மாநிலத்தில் உள்ளவர் வேண்டாம், வேறு மாநிலத்திலுள்ளவரைப் போடுங்கள், வேறு மாநிலத்திலிருந்து

போட்டால் வேறு நாட்டிலிருந்து போடுங்கள் என்று சொல்லக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும், கமிஷன் ஆப் என்கொயரி வைத்தால், கமிஷன் ஆப் என்கொயரியின் மதிப்பு என்ன, ஒன்றும் இல்லை, சட்டப்படி பலன் என்ன, ஒன்றுமேயில்லை என்று இப்படி வாதிட வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே நாங்கள் சொல்கிறோம், உங்களுடைய குற்றச்சாட்டுகளை இன்றைக்கே மக்கள் மன்றத்திலே வைக்கலாம், நாங்களே நீதிமன்றத்திற்குச் செல்கிறோம் என்று சொன்னால், சிலர் சொல்கிறார்கள், நாங்கள் அந்த வலையில் விழமாட்டோம், முதலமைச்சர் சொன்ன வலையில் விழமாட்டோம், வெளியே சொல்ல மாட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். என்ன வலை என்றே எனக்குப் புரியவில்லை. இது ஒரு அருமையான வாய்ப்பு. முதல் கட்டமாக மாவட்ட நீதிமன்றங்களுக்குச் செல்லலாம், அப்பொழுதும் நம்பிக்கை வரவில்லையென்றால் ஹைகோர்ட்டுக்குச் செல்லலாம், அப்படியும் நம்பிக்கை வரவில்லையென்றால் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் செல்லலாம். டெல்லியிலே அன்பு! சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் செல்லலாம். இப்படி மூன்று மன்றங்களிலேயும் செல்லலாம். எனவே நாங்கள் சொல்லும் இந்த முறையைப் பின்பற்றி வெளியே மக்கள் மன்றத்தில் குற்றச்சாட்டுகள் வைக்கப் பட்டால் மூன்று வாய்ப்புகள் கிடைக்கும். அப்படியில்லாமல், நீதி விசாரணைக்குத் தயாராக இல்லை, பயப்படுகிறோம் என்று சொல்வதை எப்படி ஏற்றுக் கொள்வது? ஆகவே பொறுப்புள்ள வழியில் ஜனநாயக முறையைப் பின்பற்றத் தயங்குவது தவறாகும் என்பதை மட்டும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இங்கே ரகசியம் ரகசியமாக அறிக்கைகள் தயாரிக்கப்பட்டு, இரண்டு கட்சிகளின் சார்பில் அறிக்கைகள் பிரதம மந்திரியிடத்திலும், குடியரசுத் தலைவரிடத்திலும் தரப்பட்டன. அது அத்தனையையும் சொல்ல எங்களுக்கு வாய்ப்பில்லை. ஒருசிலவற்றிற்குப் பதில் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு தந்த நண்பர்களுக்கு நன்றி பாராட்டுகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்துவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. ஒரு அரசின் மீது குற்றம் சுமத்துவதற்கு முன்னால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே கேள்விகள் மூலம் முழுத் தகவலைப் பெறலாம். அந்த உரிமை இருக்கிறது. அதில் திருப்தியில்லை என்றால் சபைத் தலைவரின் மூலமாக இன்னும் பல

தகவல்களைப் பெறலாம். ஒரு குற்றச் சாட்டைச் சாட்டியபொழுது, சபைத் தலைவரை நீதிபதியாக வைத்து, எதிர்க் கட்சித் தலைவரையும் அழைத்து விளக்கம் தந்து வெற்றிபெற்ற பாரம்பரியம் இந்த முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு உண்டு. ஆகவே அந்த வாய்ப்பைப் பெறுவதற்கு இந்த மன்றத்தில் உள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு முழு உரிமை உண்டு. அதைக்கூடத் தெரிந்து கொள்ளாமல் திடீரென்று குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்துவதா ? ஒரு தனி நபருக்கு ஒரு ஊரிலே பெரிய தொழிற்சாலை வைக்க அனுமதியை இந்த அரசு தந்தது, அமைச்சர் தந்தார் என்றும், எதற்காகத் தந்தார், அதற்கான காரணம் என்ன என்றும் சொல்லும்பொழுது, அந்த அமைச்சருக்கு ஒரு உறவினர்—அந்த உறவினருக்கு விளக்கம் சொல்கிறார்கள், இப்படியிப்படி சம்பந்தப்பட்ட ஒரு உறவினர்—அந்த உறவினருக்கு அந்தத் தொழிற்சாலையில் வேலை கொடுப்பதற்காக இந்தச் சலுகை தரப்பட்டது. என்ன வேலை ? 1,800 ரூபாயிலே வேலை. 1,800 ரூபாயோடுகூட ஏர் கண்டிஷன் பங்களா, ஏர் கண்டிஷன் வீடு இதையெல்லாம் தருவதற்காக லைசென்ஸ் தரப்பட்டது என்பது குற்றச்சாட்டு. இதைப்பற்றிச் சட்டமன்றத்தில் கேள்வி போட்டுத் தெரிந்து கொண்டிருக்கலாம். அல்லது அந்த ஊருக்கே சென்று பார்த்துவிட்டு வந்து வாதித்திருக்கலாம். அப்படி எதையும் செய்யாமல் குற்றச் சாட்டுகளை வைக்கிறார்கள், விவரத்தை நாங்கள் தேடித்தேடிப் பார்த்து விசாரிக்கிறோம். கடைசியாக அமைச்சரின் உறவினருக்கு 1,800 ரூபாயிலே வேலை கொடுக்க, மர்மப் பேழையிலே சொல்லப்பட்ட அந்த அமைச்சரின் சொந்தக்கார நபருக்கு வயது மூன்று. அதைவிட இன்னொரு வேடிக்கை என்ன வென்றால், அந்தத் தொழிற்சாலையில் 500 ரூபாய்க்குமேல் எந்த வேலையாளரும் வைக்கப்படவில்லை. ஆகவே இதைக்கூட சாதாரண அறிவோடு சிந்திக்க மறுப்பவர்கள் ஏதோ பேழை, பெட்டகம், குற்றச் சாட்டுகள், ஊழல் என்று சொன்னால், அதை வைத்துக் கொண்டு முதலமைச்சருக்குச் செல்வாக்கே அழிந்துவிட்டது, வெறுப்பு வளர்ந்து விட்டது, வெளியே அனுப்பிவிடலாம் என்று சொல்வது சரியல்ல.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, may I know from the Hon. Minister for Law whether he is opening the Pandora's Box in this Assembly?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எனவே, இப்படிச் சொல்லுகின்ற காரணத்தால் நான்கு கோடித் தமிழ்ச் சமுதாயமும் தொடர்ந்து தங்கள் பெரும்பான்மையான ஆதரவை எங்களுக்கும், முதலமைச்சருக்கும் தருமே தவிர கொஞ்சங்கூட அழித்துவிட முடியாது. மேலும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தாவிச் சென்று விடுவார்கள் என்று இதைச் சொல்லச் சொல்ல இன்னும் போனவர்கள் திரும்பி வருவார்களே தவிர இங்கிருந்து போக மாட்டார்கள். இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லும்பொழுது திடீரென்று ஒரு அறிக்கை. ஒரு அமைச்சருக்கு 1937 ஆம் ஆண்டு 3,500 ரூபாயிலே வாங்கிய வீடு, அதன் பெயர் இது, இந்த ஊரிலே இருக்கிறது என்று வருகிறது. குற்றச்சாட்டு என்ன வென்றால், அந்த வீட்டை அமைச்சரானதற்குப் பிறகு ஏராளமாகப் பணத்தைச் செலவழித்து, கள்ளப் பணத்தைக் கொண்டு, லஞ்சம் வாங்கியதைக் கொண்டு அந்த வீட்டைப் பெரியதாகக் கட்டி விட்டார்கள். இது குற்றச்சாட்டு. சாதாரண அறிவுள்ளவர்கள்கூடச் செய்யக்கூடிய முறையில் அந்த ஊரைப் பார்த்துவிட்டு, அந்த வீதியைப் பார்த்துவிட்டு, வீட்டின் பெயரைப் பார்த்துவிட்டுச் சொல்லியிருக்கலாம். என்னைப் போன்றவர்கள் அதை நம்பவில்லை. ஆனால் நமது முதலமைச்சரவர்கள் அதை எப்படியாவது விசாரிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். எனவே நாங்கள் விசாரித்தோம். இப்பொழுது சில நாட்களுக்கு முன்பு அந்த வீடு எப்படியிருக்கிறது என்பதற்குப் படம் எடுத்தோம். 25—11—72 அன்று எடுக்கப்பட்டது. 3,500 ரூபாய்க்கு வாங்கிய அந்த வீடு இப்பொழுது ஏராளமான பணம் போட்டுக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்களே என்று நாங்கள் படம் எடுக்கச் சொன்னால் இன்னும் அது கூரை வீடாகவே இப்படியிருக்கிறது. (சிரிப்பு) படித்தேன், ரசித்தேன், சிரித்தேன் என்று சொன்னார்கள். நாங்களும் அப்பொழுது விழுந்து விழுந்து சிரித்தோம். இப்பொழுது நீங்களும் சிரிக்கிறீர்கள். இந்தச் சிரிப்பைக் கண்டு ஆத்திரப்படாதீர்கள், எத்தனை நாட்களுக்கு இருக்கும் இந்தச் சிரிப்பு என்ற ஆத்திரம் தொனிக்கிறதே யொழிய, அவதூறை, பொய்யை, முரண்பட்ட செயலை, வேண்டுமென்றே, பதவி ஆசையின் காரணமாக, தான் என்ற அகங்காரத்தின் காரணமாக, தன்னுடைய கட்சியில் தனக்குச் செல்வாக்கு இல்லையே என்ற

1972 டிசம்பர் 11] [திரு. செ. மாதவன்]

அகங்காரத்தின் காரணமாக, நான்தான் பதவியிலே இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் காரணமாக ஒருவர் செய்தால் அதற்குச் சில அரசியல் கட்சிகளும், ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கையுள்ள கட்சிகளும் துணைபோனால் நாங்கள் எப்படி அழைப்பது? இதுதான் ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதற்கான வரைமுறையா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

ஆனால் நாங்கள் எங்களுடைய ஆட்சியில் தலைவரைப் பொறுத்த வரையில் இருதய சுத்தியோடு இருக்கிறோம். எந்தக் குற்றச் சாட்டானாலும் உடனடியாகப் பரிசீலித்து முடிவுகள் காண வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறோம். சமயநல்லூர் விவகாரத்தைப் பற்றி அன்றைக்குப் பேசப்பட்டு ஒருசில தகவல்களைத் தந்தோம். திருமதி ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் சில கருத்துக்களைக் கேட்டார்கள். அதிலே பெரிய கருத்து இல்லை. இருந்தாலும் முதலமைச்சரவர்கள் எப்படியாவது அதையும் சேகரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஏதோ சமயநல்லூர் தெர்மல் ஸ்டேஷனை இரண்டு கோடிக்கு விற்று விட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது.

அவை 1951-ல் வாங்கப்பட்ட பொருள்கள். கிட்டத்தட்ட 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வாங்கப்பட்ட பொருள்கள். எல்லாப் பொருள்களும் சேர்ந்து அப்போதைய மதிப்பு 111.27 லட்சம் ரூபாய். எந்த முறையில் டிப்ரிசியேஷன் போடுவது என்று ஆடிட்டரைக் கேட்டதற்கு 'ஸ்டெரயிட் லைன் மெதட்'-ல் போட வேண்டுமென்று கூறினார். அந்தப் பொருள்களின் விலையில் 10 சதவிகிதத்தை முதலில் கழித்து விடுகிறார்கள். மீதி இருப்பதை வைத்து எத்தனை ஆண்டுகள் வயது என்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். 25 ஆண்டுகள் என்றால் 25-ஆல் வகுக்கிறார்கள். பின்னர் எத்தனை ஆண்டுக் காலம் மீதி இருக்கிறது என்று பார்த்து அதைக் கொண்டு பெருக்குகிறார்கள். இப்படி எல்லாம் கணக்குப் பார்த்து 55 லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்கலாம் என்றார்கள். நாம் 59 லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்றிருப்பதை ஏற்கனவே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதிலே எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இன்னொரு வாய்ப்பைத் தந்தார்கள். மேகலா பிக்சர்ஸ்—முதலமைச்சர்—பிக்சர்ஸ்—படம்—என்று சொல்லி விட்டு 'ஊழல், ஊழல்' என்று முடித்து விட்டார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது போல் மேகலா பிக்சர்ஸ்—படம்—சினிமா—என்று நான் சொல்லவில்லை. தெள்ளத் தெளிவாக எனக்குத் தெரிந்த அளவுக்கு விளக்கமாகக் கூறியிருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அறிந்து கொள்ள முடியாவிட்டாலும் அங்கத்தினர்களுக்குப் புரியத் தக்க விதத்தில் எடுத்துச் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கு நன்றி கூறிவிட்டுத்தான் ஆரம்பித்தேன். கோபப்பட்டேனு ? அருமையான வாய்ப்பை அவர்கள் தந்தார்கள்.

மேகலா பிக்சர்ஸ் நிறுவனம் 1952-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதை ஆரம்பித்த மூல புருஷரே மனுக் கொடுக்கிருர். இதிலே என்ன குற்றச்சாட்டு ? இப்போது இதற்கும் முதலமைச்சருக்கும் என்ன சம்பந்தம் ? முதலமைச்சர் குடும்பத்தினர் இதிலே இருக்கிருர்கள். இந்தப் பிக்சர்ஸைப் பயன்படுத்தி ஏராளமான பணத்தை வாங்குகிருர்கள் என்று கூறுகிருர்கள். என்ன ஆதாரம் காட்டுகிருர்கள் ? வேடிக்கையாக இருக்கிறது. இந்த மன்றத்தில் சொத்துக் கணக்கை வைத்திருக்கிருர்கள். அதை வைத்துக் கொண்டு ஒரு புதிய குற்றச்சாட்டு. சொத்துக் கணக்கைக்கூடச் சரியாகப் படிக்காமல் கூறுகிருர்கள். மேகலா பிக்சர்ஸ் மூலம் எவ்வளவு கடன் ஏற்பட்டது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து என்ன ஊகித்துக் கொள்ளுகிருர்கள். இதிலிருந்து முதலமைச்சருக்குக் கடன் ஏற்பட்டது என்ருல் அது எப்படி ஏற்பட்டது, ஏன் ஏற்பட்டது என்று திருப்பிக் கேட்கவில்லை. வாங்கலாமா கடன் ? இதையெல்லாம் சரியாகப் படித்துப் பார்த்தால் புரிந்து கொண்டிருக்கலாம். முதலமைச்சர் அவர்கள் அமைச்சரானவுடன் ஒரு கன்வென்ஷன் அந்த மாதிரி நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பது. ஆகவே முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த நிறுவனத்திலிருந்து விடுதலை பெற்ருர்கள், ரிடையர்மெண்ட் பெற்றுக் கொண்டார்கள். அவர் அதைத் தன்னுடைய மனைவி பெயருக்கு மாற்றிவிட்டு மனைவியிடமிருந்து கடன் வாங்கினர் என்ற கற்பனைச் செய்தியைப் பரப்புகிருர்கள். கொடுக்கிருக்கும் சொத்துக் கணக்கில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிருர்கள்—ரூ. 2,86,022.74 காசு முதலமைச்சர் அவர்கள் அமைச்சர் பதவிக்கு வருவதற்கு

முன்பாக மேகலா பிக்சர்சில் பார்ட்னராக இருந்தபோது ஏற்பட்ட இழப்பு என்று தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதிலிருந்து விலகியதற்குப் பின்னால் அந்தக் கணக்கு வருகிறது. ஆகவே, அவர் கடன் ஏதும் வாங்கவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கடன் வாங்கவில்லை என்பது உண்மை. கடன் வாங்கியதாக வைத்துக் கொண்டு மற்றக் குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறியிருப்பது சரியல்ல.

அடுத்து 'பிள்ளையோ பிள்ளை'. திரு. லத்தீப் கூட தமிழ்நாட்டு அரசியலே 'பிள்ளையோ பிள்ளை'யிலேதான் இருக்கிறது என்று சொன்னார். பிள்ளையோ பிள்ளை- ஃப்ளை ஓவர்—ஊழல் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஃப்ளை ஓவருக்கும், பிள்ளையோ பிள்ளைக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

பிள்ளையோ பிள்ளை படம் எடுப்பதற்குச் சில நிறுவனங்களிடமிருந்து பணம் வாங்கப்பட்டது, கடன் வாங்கப்பட்டது. அமைச்சருடைய குடும்பம் என்றால் கடனே வாங்கக் கூடாதா? ஃப்ளை ஓவர் காரரிடம் கடன் வாங்கப்பட்டது என்று சொல்லுவது உண்மையா? ஃப்ளை ஓவர் பாலத்தைக் கட்டுகிறவர் கடன் கொடுத்திருக்கிறாரா? ஃப்ளை ஓவர் காண்டிராக்ட் முறைப்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அதிலே தவறு இருக்குமானால் அடுத்த குற்றச்சாட்டுக்குப் போகலாம் என்று ஃப்ளை ஓவர் ஃபைலை வாங்கிப் படித்துப் பார்த்தேன். ஆறு பேர் டெண்டர் அனுப்பி இருந்தார்கள். அரசாங்கம் கொடுத்த டிசைனுக்கு ஆல்டர்நேடிவ் டிசைன் கொடுத்து சிலர் அனுப்பியிருந்தார்கள். அதிலே குறைவாகக் கொடுத்திருந்தது ஈஸ்ட் கோஸ்ட் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் என்ற நிறுவனந்தான். 24,88,815 ரூபாய்க்கு டெண்டர் கொடுத்திருந்தார்கள். குறைந்த டெண்டர் கொடுத்தவருக்குக் கொடுத்தது தவறா? முதலமைச்சருக்குக் கடன் கொடுப்பார், முதலமைச்சரின் உறவினருக்குக் கடன் கொடுப்பார் என்று அதிகமாக டெண்டர் கொடுத்தவருக்கா கொடுத்து விட்டார்கள். அப்படித்தான் இவர் ஏதாவது பணம் கொடுத்திருக்கிறாரா என்று சந்தேகப்பட்டு அதையும் தேடிப் பார்த்தோம். பணம் கொடுத்தவர்களுடைய கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தோம். அதில் ஃப்ளை ஓவர் சம்பந்தப்பட்ட யாரும் இந்தப் படத்திற்குப் பண உதவி செய்யவில்லை. இதைச் செய்திருப்பவர்கள் நான்கு கம்பெனிகள் ஈஸ்ட் இந்தியா

எஸ். டி. செந்தில்நாதன், எம். லட்சுமி ஆச்சி, எம். தேவானை தேவேந்திர ஆச்சி, ஆர். எம். விஸ்வநாதன். 1,25,000 ரூபாய் படத்திற்கு பினான்ஸ் செய்திருக்கிறார்கள். இதையும் மீறி வேறு எப்படியாவது சம்பந்தம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தோம். ஈஸ்ட் கோஸ்ட் கன்ஸ்ட்ரக்ஷனுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமே கிடையாது. பட விநியோகஸ்தர்களை எடுத்துப் பார்த்து அதிலே ஏதாவது சம்பந்தம் இருக்குமா என்று துருவித் துருவிப் பார்த்தோம். கிட்டத்தட்ட எட்டுப் பேர் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஷிப் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த எட்டுப் பேரில் ஈஸ்ட் கோஸ்ட் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கம்பெனி வரவில்லை. அப்போதும் மனச்சாந்தி ஏற்படாமல் ஈஸ்ட் கோஸ்ட் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் வாங்கியிருக்கிறார்களா என்று ஆராய்ந்து பார்த்தோம். இவ்வளவு தூரம் செய்து, மலையைக் கெல்லி எலியைப் பிடித்தோம். ஈஸ்ட் கோஸ்ட் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் நிறுவனத்தில் 15 பேர் இயக்குநர்கள். அதிலே இரண்டுபேர் சினிமாப் படங்களின் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் கம்பெனியில் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கம்பெனி சேது பிலிம்ஸ் என்பதாகும். இவர்கள் இந்தப் படத்தை வாங்கியிருக்கிறார்கள். சேது பிலிம்ஸ் புதிதாக பட விநியோகத் துறைக்கு வந்தவர்கள் அல்ல. மனுக் கொடுத்தவருடைய படத்தையே கூட வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ ஆண்டுகளாகத் தமிழக பட உலகில் இருப்பவர்கள். ராசி அண்டு கம்பெனி—இதிலே சம்பந்தம் இல்லாத கம்பெனிக்கு 2,25,000 ரூபாய்க்கு இரண்டு மாவட்டங்களுக்கு இந்தப் படம் விநியோகிக்கக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சேது பிலிம்சுக்கும் இரண்டு மாவட்டங்களுக்கு ரூ. 2,25,000-க்குத்தான் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதிலே வேறுபாடு கிடையாது. இப்படி ஒரு சாதாரண விஷயம், தெளிவாகக் கண்டு பிடிக்க முடியும் என்று தெரிந்து இதை ஒரு குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லுகிறார்கள். சில ரகசியங்களைச் சொன்னேன். பல ரகசியங்களை முதலமைச்சர் அவர்கள் பின்னால் வைக்கப் போகிறார்கள்.

கடைசியாக, நேற்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசிய போது சக்தி பைப்ஸ் பற்றிச் சொன்னதற்கு அப்போதே பதில் சொன்னேன். இயற்கையான நடைமுறை விதிகளுக்கு மாறாகத் தான் சலுகைகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னேன். அன்டியூ, பேட்ரனேஜ் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். தொழிற்சாலை மூடப்பட்டு தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லாத நிலை

1972 டிசம்பர் 11] [திரு. செ. மாதவன்]

ஏற்படுவதைத் தடுக்க சில சலுகைகளைக் கொடுக்கத்தான் செய்தோம்.

சாதாரணமாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்ற விதிமுறைகளைத் தளர்த்தி சில சலுகைகள் காட்டப்பட்டன என்பது உண்மைதான் என்று ஒப்புக் கொண்டோம். இவ்வளவு சொன்ன பிறகு ஜி.ஓ.-க்களில் முரண்பாடு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஒரு பத்திரிகையில் வந்த செய்தியைச் சொன்னார் என்று நான் கூறியதற்குக் கூட 'பத்திரிகைக்காரன்' என்று நான் ஏகவசனத்தில் கூறியதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் கூறியிருந்தால் அதற்காக நான் வருத்தம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆடிட்டில் இருந்து சில குறிப்புகளைச் சொன்னார்கள். அந்தக் குறிப்பில் வராத சில உண்மைகளை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். எப்படிக் கிடைத்தது என்று ஆராய்ந்து பார்த்தோம். இந்த அறிக்கையை அக்கவுண்டண்ட் ஜெனரல் அனுப்புதற்கு முன்னால் அங்குள்ள ஒருவர் நோட்ஸ் தயாரித்திருக்கிறார். அந்த நோட்ஸ் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அதிலுள்ள செய்திகளைத்தான் அவர்கள் கூறினார்கள். அதற்காக நன்றி கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

டெண்டர் வாங்காமல் கொடுப்பதா என்பதுதான் வாதம். சக்தி பைப்சுக்கு இரண்டு முறையில் உதவி செய்திருக்கிறோம். உதவி செய்கிற முறையைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டார்கள். உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களை வாங்க உதவி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அடிப்படை என்ன? முதலில் அரசு 25 லட்சம் ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறது. கடன்தான். எப்படி மாறினாலும், தவறு செய்தாலும் திரும்பி வரக் கூடிய கடன்தான். ஏழேமுக்கால் சதவிகிதம் வட்டி. எப்படியும் வந்து தீரும். இரண்டாவது உதவி— இரண்டு மாதம் தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான மூலப் பொருள்களைக் கொடுப்பது; மதிப்பு சுமார் 40 லட்சம் ரூபாய், இதற்கு மேல் கொடுக்கக் கூடாது.

இதற்கு 8 சதவிகிதம் வட்டி. ஆகவே என்ன தவறு ஏற்பட்டாலும் நம் பணத்திற்கு வட்டி உண்டு. இதில் எந்த விதமான தவறும் இல்லை. அவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். 1969-ம் ஆண்டில் 15,000 டன்னுக்கு ஆர்டர் கொடுத்தீர்கள். 9,016 டன் தொழிற்சாலையில் உற்பத்தி செய்ய முடியாது

என்று தெரிந்திருந்தும் ஆர்டர் கொடுத்தீர்கள், இது ஒரு குற்றச் சாட்டு.

முன்னூறு மில்லிமீட்டருக்கு மேல், 350 மில்லி மீட்டர்— இதற்கிடையில் உள்ள பொருள்களுக்கு ஆர்டர் கொடுக்கப் பட்டது, உற்பத்தி செய்ய முடியாது என்று ஊகித்துக்கொள்ளப் படுகிறது, 500 மில்லி மீட்டர் வரையில் உற்பத்தி செய்யலாம். டிபெக்டீவ் மெஷினரி என்ற காரணத்தினால் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை. அதில் எந்தவிதமான தவறும் ஏற்படவில்லை. 9,016 டன் உற்பத்தி செய்ய முடியாது என்று அவர்கள் ஊகித்துக் கொள்கிறார்கள். அதற்குள்ள தொகை 13 லட்சம். 25 லட்சத்தில் அதைக் குறைத்துக் கொடுத்து விடவேண்டும் என்று ஊகத்தின் அடிப்படையில் முடிவு செய்கிறேன். இது ஒரு குற்றச்சாட்டு.

ஊகம் என்று சொன்னதற்குப் பிறகு குற்றச்சாட்டுக்கு வழி இல்லை. 3,000 டன் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 15,000 டன் ஒரு ஆண்டுக்கு. ஆனால் கிடைத்தது ஏழாவது மாதத்தில், ஐந்து மாதம் மீதியிருக்கிறது. ஐந்து மாதம் என்று சொல்லிவிட்டதால் 25 லட்சத்தில் ஐந்து மாதத்திற்குக் குறைத்துவிட வேண்டும் என்பது ஊகத்தின் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட தவறு. ஒரு மாதத்திற்கு 3,000 டன் உற்பத்தி செய்யும் திறன், கப்பாஸிட்டி இருக்கிறது. ஆனால் கிடைப்பது 10,100 டன்தான். உண்மையில் உதவி செய்வதற்கு அதுதான் காரணம். உற்பத்தித் திறன் இருந்தும் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை என்பதைத் தெரிந்து கொண்டால் அதில் குற்றம்சாட்டுவதற்கு ஒன்றுமேயில்லை. 25 லட்சம் கொடுக்கும்போது அதை எப்படித் திருப்பிப் பெறுவது என்ற முறை வகுக்கப்பட்டது. அதை முரண்பாடு என்று சொன்னார்கள். அது தெரிந்தே தளர்த்தப்பட்ட முரண்பாடு. ஒவ்வொரு மாதமும் சப்ளை செய்யும்போது 25 சதவிகிதம் என்ற அளவில் பிடித்துக் கொண்டு, கடன் கொடுத்து உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பது திட்டம். உற்பத்தி 3.000 டன் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் ஆயிரம் டன்னுக்குக் குறைவாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டதால் அந்த டிடக்ஷனை ஒரு ஆண்டுக்குத் தள்ளி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதை ஒரு முறை மறுத்து விட்டோம். ஆனால் இவர்களால் கொடுக்க முடியாது என்று தெரிந்தவுடன் அடுத்த ஆண்டிலிருந்து டிடக்ட் செய்யலாம் என்று செய்தோம். நாம் கொடுத்த கடனுக்கு வட்டி உண்டு எப்படியும்.

எட்டு லட்சம் ரூபாய் திரும்பப் பெறப்பட்டது. ஆனால் வேஸ் அண்ட் மீன்ஸ்க்கு அந்த நிறுவனத்திற்குப் பணம் இல்லாததால் புதிய முடிவு எடுத்து அடுத்த ஆண்டு கழித்துக் கொள்ளலாம் என்று தொகை திரும்பக் கொடுக்கப்பட்டது. இது பொங்கல் பரிசு என்று ஒரு பத்திரிகையில் வந்தது. அரசாங்கம் தெரிந்து செய்த சலுகைதான்.

ரா மெட்டீரியல்ஸ் கொடுக்கப்பட்டது பற்றிச் சொன்னார்கள். நாமே பர்சேஸ் செய்வது என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது, நாற்பது லட்சத்திற்கு மேல் போகக் கூடாது என்று. பின்னர் அரசாங்கம் முடிவு செய்தது, இது தேவை இல்லை, நாம் கடன்தான் கொடுக்கிறோம், எவ்வளவு மூலப்பொருள் வாங்குகிறார்கள், எவ்வளவு செலவழிக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றிக் கவலையில்லை, நாம் போய் வாங்கினால் அது நன்றாகயில்லை என்று சொன்னால் தவறுகள் ஏற்படலாம், ஆகவே மூலப்பொருள்கள் பிரச்னையை அவர்களுக்கே விட்டுவிட்டு செக்கிங் அண்ட் வெரிபிக்கேஷன் மட்டும் நம்மிடம் இருந்தால் போதும், பில்படி பணம் கொடுப்போம் என்று முடிவு செய்து செயல்படுத்தினோம். கடன் என்ற முறையில் வட்டி இருப்பதால் அந்த முறையில் மாற்றியதில் தவறு எதும் இல்லை. 40 லட்சம் ரூபாய் ரா மெட்டீரியல்ஸ்க்காகக் கொடுத்தோம். 3,000 டன்னுக்கு ரா மெட்டீரியல்ஸ் கொடுக்கப் பட்டது, ஆனால் ஆயிரம் டன் அளவில்தான் வந்தது. மீதி ரா மெட்டீரியல்ஸ் என்னவாயிற்று, அதை செய்து வெளியில் விற்றிருப்பார்கள் என்றார்கள். அப்படி விற்றிருந்தால் வரவேற் கிறோம். உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் கடன் கொடுக்கிறோம். வெளியே விற்றுவிட்டால் அந்த அளவிற்கு லாபம் தான். ஆனால் அந்த வாதம் சரியாக இல்லை. மூன்றாயிரம் டன்னுக்கு இரண்டு மாதங்களுக்குத் தேவையான மூலப் பொருள்கள் கொடுக்கப்பட்டது உண்மை. ஆயிரம் டன்தான் உற்பத்திப் பொருளாக வந்தது என்பதும் உண்மைதான். மூலப்பொருள்கள் தவறாகக் கொடுக்கப்பட்டது என்பது தவறு.

ஆடிட்டில் ஒன்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மூலப் பொருள்களை வங்கியில் வைத்துப் பணம் வாங்கினார்களே. நியாயமா என்று. நாம் கொடுக்கும் மூலப் பொருள்களையும் அவர்களிடம் இருக்கிற சொந்த மூலப்பொருள்களையும் சேர்த்து, இயந்திரங்களையும்

சேர்த்து மொத்தமாக—ஏற்கனவே 143 லட்சம் ரூபாய் அக்காமடேஷன் இருந்தது தொடர்ந்து இருந்தது. நமது மூலப் பொருள்களை மட்டும் வைத்து கடன் வாங்கியதாகச் சொல்வது தவறு. அந்தப் பொருள்களை ஈடு வைக்க வேண்டுமென்று உத்தர விட்டிருக்கிறீர்களே, ஏன் வைக்கவில்லை, அது தவறல்லவா என்று சொன்னார்கள். ஹைபாத்திகேட் செய்வது எப்போது வரும்? 3,000 டன் தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 3,000 டன் தராமல் அவர்களிடம் வைத்திருந்தால், அதற்கு மேல் உற்பத்தி செய்து வைத்திருந்தால் அதை ஈடு கேட்க வேண்டும். தற்போது மூவாயிரம் டன் உற்பத்தி செய்யவில்லை. நமக்குத் தேவையான பொருள்களை வாங்கிய பிறகு தேவையில்லாத பொருள்களை விற்கும்போது ஹைபாத்திக்கேட் செய்யும் பிரச்னைக்கே இடமில்லை. ஆகவே அது தேவை இல்லை. ரா மெட்டீரியல்ஸ்க்காகக் கொடுத்த சலுகை முடிந்து விட்ட பிறகு கொடுப்பதற்கு ஜி.ஓ. இல்லாமல் ஏன் கொடுத்தீர்கள் என்று கேட்டார்கள். அதில் நான் சொல்ல விரும்புவது, ரா மெட்டீரியல்ஸ் எவை என்பதில் தகாறு வந்தது.

நாம் ரா மெட்டீரியல்ஸ் என்று சொல்லும்போது சில ஐட்டங்கள் எம்.எஸ். ப்ளேட், பிக் ஐயர்ன் என்று போட்டோம். அவர்கள் பர்னஸ் ஆயில்-ம் மூலப்பொருள். ஆகவே அதையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று ரெப்ரசென்ட் செய்தார்கள். அதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டது. மத்திய அரசுக்கு எழுதி யிருந்தோம். டி.ஜி.எஸ்.டி முறைப்படி வருமா என்று கேட்டிருந்தோம். வரும் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பொருள் களுக்கும் சேர்ந்து நாற்பது லட்சம் என்று அறிவித்தோம். இந்த ஆண்டிற்கும் இந்தச் சலுகை நீட்டிக்கப்படும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. பின், ப்ரைஸ் பிக்சேஷன். டெண்டர் கேட்கிறோம். டி.ஜி.எஸ்.டி. டெல்லியிலுள்ள மத்திய அரசின் நிறுவனம். அவர்கள் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் எக்ஸ் பாக்டரி ப்ரைஸ் நிர்ணயிக்கிறார்கள். அந்த முறைப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இதனால் அரசாங்கத்திற்கு லாபமே தவிர நஷ்டம் இல்லை. ப்ரைட் சார்ஜையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

சக்தி பைப்ஸ் உற்பத்தியாவது சென்னைக்குப் பக்கத்தில். கல்கத்தா அல்லது ஹைதராபாத்திலிருந்து உற்பத்தி செய்து

1972 டிசம்பர் 11] *[திரு. செ. மாதவன்]*

வரும் பைப்க்கு எக்ஸ் பாக்டரி ப்ரைஸை டி.ஜி.எஸ்.டி. நிர்ணயிக்கிறது. ப்ரைட் சார்ஜையும் சேர்த்துக் கொடுக்கப்படுகிறது என்றால் டி.ஜி.எஸ்.டி. ரேட் காண்ட்ராக்ட்படி கொடுக்கிறோம். அந்த உற்பத்திச் செலவையும் கணக்கிட்டுத்தான் விலை நிர்ணயிக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் டி.ஜி.எஸ்.டி. ரேட் கொடுக்கவேண்டும். அதை ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால் அரசாங்கத்திற்கு பெரும் இழப்பு ஏற்படும். உற்பத்திக் குறைவாக இருந்த காரணத்தாலும் டிபக்டிவ் மெஷினரி இருந்ததாலும், வேறு வகையான மூலப் பொருள்கள் உபயோகிக்கப்பட்டதாலும், கல்கத்தாவில் ஆகும் உற்பத்திச் செலவை விட இங்கே காஸ்ட் ஆப் புரோடக்ஷன் அதிகமாகும். இந்த இரண்டு முறையிலும் அதிகமாகும் என்பதால் தான் டி.ஜி.எஸ்.டி. ரேட் கொடுக்கப்பட்டது.

ஏன் முன்னாலே போட்ட விலையை பின்னாலே ரிவைஸ் செய்தீர்கள் என்று கேட்டார்கள். 1969–70-ல் இன்ன விலை தர வேண்டுமென்று நிலை இருந்தது. பின்னாலே 70–71-ல் அந்த முறையிலே அல்லவா இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அதற்குப் பதில் சொல்கிறேன். இரண்டாவது ஆண்டில் முதல் ஆண்டில் சொல்லியதை செயல்படுத்த முடியாததாலும், வெளியே வாங்கினாலும் டி.ஜி.எஸ்.டி. ரேட்டுக்கு வாங்க வேண்டும் என்பதாலும், டி.ஜி.எஸ்.டி. ரேட் ரிவைஸ் செய்யப்பட்டதாலும், நாமும் அதை ரிவைஸ் செய்ய வேண்டியதாயிற்று. அவர்கள் ரிவைஸ் செய்யாமல் இருந்து இருந்தால் நாம் மார்க்கெட் பிரைஸ் கொடுக்க வேண்டி வந்திருக்கும். சலுகை என்று வந்தால் மறுபடியும் டி.ஜி.எஸ்.டி. ரேட் தான் கொடுக்க வேண்டிவரும். டி.ஜி.எஸ்.டி. ரேட் ரிவைஸ் செய்யப்பட்டது, ஆகவே நாமும் அதைச் செய்தோம், இதிலே ஒன்றும் தவறில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்ஷூரன்ஸ் செய்யலாமா என்று ஒரு கேள்வி எழுந்தது. எந்தச் சாக்கும் உடைந்து விடாமல் ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு அனுப்ப வேண்டுமானால் அது இன்ஷூரன்ஸ் செய்யப்பட்டு அனுப்புவது தேவை தான். நமக்கு இருக்கும் சலுகையெல்லாம், அந்தச் சரக்கு இராமநாதபுரத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமானாலும், அது அவர்கள் பொறுப்பில் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கப்பட வேண்டும். அப்படி ஏதாவது உடைந்தால் அதற்கு

அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அல்லது உடைந்த சாமானுக்குப் பதிலாக பணம் கட்ட வேண்டும் அல்லது புதிய சாமான் கொடுக்க வேண்டும். நாம் அதிகப் பணம் கொடுப்பதால் நீங்களே அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த விதியின் கீழ், இன்ஷூரன்ஸ் பணம் கொடுக்கப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வெளியாருக்கு விற்று விட்டார்கள் என்று திரும்பத் திரும்பச் சொன்னார்கள். வெளியாருக்கு அதிகம் விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை. அவர்கள் உற்பத்தி 1,000 டன் என்றால், அதிலே குறைந்த அளவில் பெங்களூர் வாட்டர் போர்டுக்கும், நம்முடைய குடிநீர் வாரியத்திற்கும், நம்முடைய கார்ப்பரேஷனுக்கும், நம்முடைய அனுமதியின் பேரில் நமக்குத் தேவையற்றவைகளை கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதிலே தவறு இல்லை. நம்முடைய வாட்டர் போர்டு வெளியே வாங்குகிறார்கள் என்றால், நிச்சயமாக வெளியே தான் வாங்குவோம். காரணம் நாம் சக்தி பைப்ஸ்-ஐ மட்டும் நம்பியில்லை. ஆகையால் வெளியே வாங்குவதில் எந்த விதமான தவறும் இல்லை.

கொடுக்கின்ற கடனும் அந்த நிறுவனத்தை நம்பாமல், தனிப்பட்ட ஒருவரின் பெயரில், 'பர்சனல் ஷூரிடி' என்று கொடுக்கப்படுகிறது. 25 லட்சம், 40 லட்சம், 65 லட்சம் என்று லாஸ் ஏற்பட்டாலும், ஒரு தனிப்பட்ட ஒருவரின் சொத்திலிருந்து தரவேண்டுமென்று நாம் ஒப்பந்தம் எழுதி வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இன்னொரு சந்தேகத்தையும் சொன்னார்கள். எல்லாம் சந்தேகம் தான். அந்தத் தொழிற்சாலையில் ரூ. 77,69,670-க்கு பினிஷ்டு கூட்ஸ் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதைப் பார்க்கிறபோது உண்மையாகத் தோன்றும். நான் முன்னாலே எடுத்துக்காட்டியது போல, 3,000 டன் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்றாலும். 1,000 டன் உற்பத்தி செய்ததற்குத்தான் பணம் வந்தது. மீதி இருக்கும் இரண்டு டன் உற்பத்தி கணக்கில் சேரவில்லை என்று சொன்னார்கள். நூறு சதவிகித உற்பத்தியில் 65 சதவிகிதம் டிபக்டிவ் மெடீரியல் என்று சொல்லி ரிஜக்ட் செய்யப்பட்டு கணக்கில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் நீங்கள் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்ல

மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதை ரிஜக்டட் கூட்ஸ் என்ற முறையில் தள்ளிவிட்டிருக்கிறோம்.

பீனல் கிளாஸ் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதுவே மோசமான தொழிற்சாலை. வட்டி தான் வாங்க முடியும். அதுவே போதும் என்று நினைக்கிறேன். அதிலே எந்த விதமான தவறும் ஏற்பட்டு விடவில்லை.

அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு மட்டும் தானே பணம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் சதர்ன் ஸ்ட்ரக்சுரல்ஸுக்கும் உதவி செய்திருக்கிறோம். சதர்ன் ஸ்ட்ரக்சுரல்ஸ் மூடப்பட்டது. எப்படி சக்தி பைப்ஸ்க்கு சலுகை காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே 400 தொழிலாளர்கள் பணி புரிகிறார்கள். சதர்ன் ஸ்ட்ரக்சுரல்ஸில் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் பணிபுரிகிறார்கள். சக்தி பைப்ஸ்க்கு 65 லட்சம் உதவி செய்திருக்கிறோம் என்றால் அதைப்போல் இந்த நிறுவனத்திற்கும் 71 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்களின் நல்வாழ்வில் அக்கறை கொண்டு தான், பொறுப்புக் கடனை அந்த நிறுவனத்திற்கு 164.7 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம். மொத்தம் ரூ. 2 கோடிக்கும் மேலாக ஒரு தொழிற்சாலைக்கு உதவி செய்திருக்கிறோம். அதை விடக் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் டெக்ஸ்டூல் கம்பெனிக்கு உதவி செய்திருக்கிறோம். எங்களுக்கு தொழிற்சாலையைப் பற்றிக் தான் கவலை. சுதந்திரா கட்சியின் நாயுடு தான் அதை நடத்தி வருகிறார். கட்சிக் கண்ணோட்டம் பார்க்காமல், அந்தத் தொழிலாளர்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டு, அந்த நிறுவனம் நன்றாக நடத்தப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை அறிந்து, அதற்கு உதவி செய்திருக்கிறோம். கட்சிக் கண்ணோட்டம் பார்த்து உதவி செய்வது எங்கள் பாரம்பர்யம் அல்ல. அங்கே இரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள், நாங்கள் எடுத்தபோது ரூ. 209 லட்சம் நஷ்டத்தில் இருந்தது. முதலில் 10 லட்சம் கடன் உதவி செய்தோம். கடந்த ஆண்டு 13 லட்சம் கடன் உதவி செய்தோம். எனக்குக் கூட கடன் கொடுப்பது என்றால் பயம். ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எப்படியானாலும் சரி, தொழிலாளர்கள் வாழ்வு நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகக் கடன் உதவி கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள்.

LEGISLATURE
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[திரு. செ. மாதவன்] [1972 டிசம்பர் 11

அவர் சொன்ன காரணம் சரி என்றே கருதுகிறேன். அந்தத் தொழிற்சாலை அவர்களுக் கெல்லாம் வேலை கொடுத்ததோடு மட்டுமல்லாமல், ரூ. 209 லட்சம் நஷ்டம் என்று இருந்ததை, இப்போது ரூ. 126 லட்சம் அக்யூமிலேடட் லாஸ் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறது.

தருமபுரியில் லாஸ்கோ ஸ்டீல் மூடிக் கிடந்தது. அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு 29 லட்சம் ரூபாய்க்கு கடன் இருந்தது. அதற்கு இப்போது 12 லட்ச ரூபாய் வரை உதவி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு, ஏராளமான நூற்பு ஆலைகள். சிக் மில்களுக்கு 12—ரூ. 101.41 லட்சம் வரை பொறுப்புக் கடன் கொடுத்திருக்கிறோம். இது வரையில் பொறுப்புக் கடன் கொடுக்காமல், முடியாமல், பாழாகி விட்ட மில்களுக்கு அரசாங்கம் கொடுத்திருப்பது 40.61 லட்சம் ரூபாய். அந்த இழப்பை நாங்கள் பொருட்படுத்த வில்லை. அந்த நூற்பு ஆலைகளில் இன்றைக்கு 10,000-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் பணி புரிகிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பங்கள் நல்வாழ்வு வாழ்கின்றன என்ற அடிப்படையில் நாங்கள் கொடுத்தோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எந்த விதமான தவறையும் அரசு செய்து விடவில்லை. ஊழல் என்ற தலைப்பில் இது வராததால் அன்றைக்குக் குறிப்புகள் எடுத்து வரவில்லை. ஆகவே, நான் இன்றைக்கு இவ்வளவு விளக்கமாகக் கூறினேன். அவர்கள் எதையும் சொல்லிவிடவில்லை. இதற்கு மேலும் சந்தேகம் இருக்குமானால், அதைத் தெளிவுபடுத்தத் தயாராக இருக்கிறோம். குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதில் சொல்வதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்றைக்குமே தயங்கியது இல்லை, தயங்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : My whole contention is that so far as this factory is concerned, they have been given much more than what is ingrained in the Government order. That is what I had pointed out. In fact my entire speech copy, I gave to the Chief Minister. Probably that has helped you to answer. The concessions were much more than what were ingrained in the G.O. That is the audit objection. Did the company during the period February 1971 to January 1972 function to its normal capacity? If so what was the production? If production has been normal, what happened to the rest of production in that. Only 5643 tonnes

1972 டிசம்பர் 11] [Dr. H. V. Hande]

have been offered to Government so far. We put questions on the basis of information supplied to us. Whatever material is brought to us, we bring it to your notice. I am bold enough to put it on the table of the House and give my records to you so that you can reply. This matter has been the subject-matter of discussion for some time. I would say that I am still not convinced and am still under the impression that undue concession has been shown. I still maintain that. More concession than what is ingrained in the G.O. had been shown. Let there be a re-scrutiny of the accounts so far as this company is concerned and that will show that undue concession has been shown to the company.

(திரு. என். கணபதி தலைமை)

* **திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் :** தலைவர் அவர்களே, முதல்வர் அவர்கள் தன் மந்திரி சபையின் மீது நம்பிக்கை உண்டா என்று கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தின் மீது மூன்று நாட்களாக விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த மூன்று நாட்களாக நடக்கும் இந்த விவாதத்தை நான் கூர்ந்து கவனித்தேன். முதல்வர் அவர்கள் தன்னுடைய மந்திரி சபையின் மீது நம்பிக்கை உண்டா என்று கோருகிற தீர்மானம் அச்சத்தின் அடிப்படையில் வந்தது அல்ல, அல்லது அவநம்பிக்கையின் அடிப்படையில் வந்ததும் அல்ல, துணிவின் அடிப்படையில் வந்தது. தெம்பின் அடிப்படையில் வந்தது. நாலரை கோடி தமிழ் மக்கள் கொண்டிருக்கிற பற்றின் மீது அது வந்தது. அது வந்ததனால் அதைப்பற்றி இங்கு உள்ள பேரவை உறுப்பினர்கள் பலர் தங்களுடைய கருத்தை விரிவாக எடுத்துச் சொல்லும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. பலரும் சொன்னார்கள். அதோடு என் பக்கத்தில் இருக்கிற எனது மதிப்பிற்கும், மரியாதைக்கும் உரிய ஹாண்டே அவர்கள் தம்முடைய பேச்சில் குறிப்பிடுகிற பொழுது ஒரு வார்த்தையை அவர்கள் சொன்னார்கள். அது பொருந்துமா என்று நான் யோசிப்பதைவிட, இந்தப் பேரவையின் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்கிறேன். அவர்கள் சொல்லும் வாதம் பொருந்துகிறதா என்று தயவு செய்து நீங்கள் சிந்தித்துப் பாருங்கள். நண்பகல் 12—

அவர்கள் பேச்சிலே குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். " திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்திருப்பதுதான் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் பெரிய துரதிருஷ்டமாகும் " என்று

அவர்கள் பேச்சிலே குறிப்பிட்டார்கள். என்ன துரதிருஷ்டம் என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். உயர்ந்த குடி மக்களிடத்திலே பல நூறு ஆண்டுகளாக அடிமைகளாக கைகட்டி நின்று, வாய் பொத்திப் பேச முடியாது இருந்த மக்கள் இந்தப் பேரவைக்கு உறுப்பினர்களாக வந்தார்கள் என்பது அவமானத்திற்கு உரியது என்று அவர்கள் கருதுகிறார்களா என்று நான் கேட்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இங்கே நடக்கின்ற மந்திரிசபையின் மீது அவர் சரியான குற்றச்சாட்டைச் சொல்லவில்லை. குற்றச்சாட்டினுடைய விளக்கத்தை அவர் குறிப்பிடவில்லை. வெறும் குற்றச்சாட்டு என்று மட்டும் சொல்லப்பட்டதே தவிர, புள்ளி விவரத்தோடு எந்தக் காரணத்தையும் ஹாண்டே அவர்களோ மற்றவர்களோ குறிப்பிடவில்லை.

இன்னொன்றையும் ஹாண்டே அவர்கள் பேச்சில் குறிப்பிட்டார். அகில இந்தியாவிலும் காங்கிரஸ் அல்லாத மந்திரிசபை இது தான் என்று முதல்வர் அவர்கள் பெருமிதம் கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது அந்தப் பெருமையும் போய்விட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சர் அவை பலவீனம் அடைந்து போய் இருக்கிறது" என்று சொல்லப்பட்டது. நீங்கள் இதை நம்புகிறீர்களா? எங்கே பலவீனம் அடைந்தது? அவர்கள்தான் பலவீனம் அடைந்தார்கள். அவர்கள் கட்சி பலவீனம் அடைந்திருக்கிறது. அவர்கள் சொல்லிய சொற்கள் பலவீனம் அடைந்திருக்கின்றன. அவர்கள் போட்ட கோஷங்கள் பலவீனம் அடைந்திருக்கின்றன. அவர்கள் கூட்டிய ஊர்வலம் பலவீனம் அடைந்திருக்கிறது. அவர்களுடைய கூட்டு பலவீனம் அடைந்திருக்கிறது. அவர்களுடைய திட்டங்கள் பலவீனம் அடைந்திருக்கின்றன. எங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி பலவீனம் அடைந்திருக்கிறது? அவர்கள் எந்த அடிப்படையில் அப்படிக் கூறுகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

இன்னொன்று அவர்கள் பேசும்பொழுது சொன்னார். அதை நான் அறிந்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது. என்னுடைய கட்சி சகா அவர்கள் பேசும்பொழுது, ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார். நீங்கள் வெண்ணை வைக்கிறீர்கள்' என்று சொன்னார். நான் மறுக்கவில்லை. ஹாண்டே அவர்கள் சொரி கல்லை வைத்துத் தேய்க்கிறார். அந்த எரிச்சல் தாங்காது இருந்ததால் வெண்ணை

வைக்கிறோம். அதில் என்ன தப்பு? சொரி கல்லைப்போட்டுத் தேய்க்கிறார். எரிகிறபொழுது வெண்ணெய் வைத்து, அதன் காரணமாக ஆறுதல் அளிக்கிறது. இது தானே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. இந்த வெண்ணெ வைத்தல் என்பது கீழ்த்தரமான ஒரு சொல். அதை இந்தப் பேரவையில் உபயோகப்படுத்தியிருக்கக் கூடாது. நான் அதை மேல்தரமாக ஆக்கிச் சொல்கிறேன். வெண்ணெ வைப்பது என்பது குளுமைக்காக. நான் ஒன்று சொல்கிறேன். என்னுடைய பேச்சின்மூலம் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய தலையில் ஐஸ் வைக்கிறேன். காரணம், கொஞ்சம் வேகமாக இருக்கிறார். வேகமாக இருப்பதினால் நான் ஐஸ் வைக்க விரும்புகிறேன். அதை அவர் தப்பு என்று சொல்ல மாட்டார். நாங்கள் வெண்ணெ வைத்தோம் என்று சொன்னார். அவர் கோஷ்டிக்கு நான் ஐஸ் வைக்க நிற்கிறேன் இப்பொழுது.

இன்னொரு விஷயமும் சொல்லப்பட்டது. 'நீங்கள் ஒருதலைப் பட்சமாகப் பேசாதீர்கள். இந்த விவாதத்தில் பொது நிலைமையிலிருந்து பேசுங்கள்' என்று சொல்லப்பட்டது. நாங்கள் ஏன் ஒருதலைப்பட்சமாகப் பேசுகிறோம்? 176 பேர்களைக் கொண்டிருக்கிற மெஜாரிடி பெற்றிருக்கிற அதுவும் கூட்டுக் கட்சிகளைச் சேர்க்காமல் மெஜாரிடி பெற்றிருக்கிற ஒரு சர்க்கார் மீது இன்று 4½ கோடி மக்களும் நம்பிக்கை இழந்துவிட்டார்கள், அதிலே நீங்களும் சேர்ந்தது தான், இந்தப் பேரவையில் நாங்களும் சேர்ந்தது தான், நம்பிக்கை இழந்துவிட்டோம் என்று பேசுவது? பேச்சு உரிமை என்பதை எந்தவிதமாகப் பயன்படுத்துவது என்பது வேண்டாமா? எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசுவதா, இவர்களுக்குப் பதில் நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. நெருக்கடியைப்பற்றி அவர்கள் சொன்னாரே, "நெருக்கடி வந்திருக்கிறது, உங்கள் மந்திரிசபை மீது நம்பிக்கை இல்லை, மக்கள் உங்கள் மீது வெறுப்பு அடைகிறார்கள்" என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். ஒப்பற்ற தலைவரும் இந்தியாவின் தனிப்பெரும் தலைவரும், என்னுடைய மதிப்பிற்கும், மரியாதைக்கும் உரிய திரு. இராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் தன்மீது நம்பிக்கை உண்டா என்று கொண்டுவந்த தீர்மானத்தில் பேசிய பேச்சை நான் இந்தச் சட்டமன்றத்தினுடைய ரெக்கார்டிலிருந்து இங்கே எடுத்து வைக்கிறேன். அதை இந்த அவையிலே வாசித்துக் காட்டுகிறேன்,

தலைவர் அவர்களுடைய அனுமதியின் பேரில். அது இப்பொழுது இந்தப் பேரவைக்கு மிகப் பொருத்தமாக இருக்கிறது.

"எல்லா வித கருத்து அடிப்படையிலும், கோணத்திலும், மிகுந்த சிக்கலான, சிரமமான சூழ்நிலையில் இன்று நான் பணியாற்றுகிறேன். இச்சபையின் தெளிவான உறுதியான ஆதரவு இல்லாது நானும், எனது சகாக்களும் எங்களது கடமையை ஆற்ற முடியாது. எதிர்க்கட்சியினர் குழப்பத்தை விரும்புகின்றனர் . . ."

எதிர்க் கட்சியினர்கள் வேண்டும் என்றே குழப்பத்தை விளைவிக்கின்றனர். இதை நான் சொல்லவில்லை. ஆளுகின்றவர்கள் சொல்லவில்லை. மதிப்பிற்கும், மரியாதைக்கும் உரிய இராஜகோபாலச்சாரி அவர்கள் சொல்கிறார். வேண்டுமென்றே குழப்பத்தை விளைவிக்கின்றனர்.

"அவர்களுடைய கொள்கைகள் அனைத்தையும்தான் குழப்பம் என்று கூறுகிறேன் . . ."

அவர்கள் கூறுவது இப்பொழுது எவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்கிறது ?

"மாநிலம் முழுவதற்கும் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுள்ள இச்சபையின் தெளிவான விருப்பத்தை நான் தெரிந்து கொள்வது அவசியமென்று கருதுகிறேன்."

மேற்கண்டவாறு கூறியிருக்கிறார். இது அச்சத்திலிருந்து எழுந்தது. அவர்களுடைய மந்திரிசபைக்கு முஸ்லிம் லீக் ஆதரவு கொடுக்கவில்லை என்றால் அவர்கள் வந்திருக்க முடியாது. முஸ்லிம் லீக் ஆதரவைப் பெற்றும் கூட இரண்டு வோட்டு, ஒரு வோட்டில் தான் இருந்தது, அவர் உயிர், மந்திரிசபையின் ஜீவன். அப்பொழுது இருந்த சூழ்நிலைமைக்காக அவர் அப்படிச் சொன்னார், நம்பிக்கை உண்டா என்ற தீர்மானத்தை சபையில் தான் கொண்டுவருவதாகக் குறிப்பிட்டார். ஆனால், இப்பொழுது இங்கு அப்படி இல்லை. 185-க்கு மேற்பட்டவர்கள் இதற்கு ஆதரவு கொடுக்கக்கூடியவர்கள் என்றால், ஆதரவு கொடுக்கக்கூடியவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் மக்களுடைய ஆதரவு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய சூழ்நிலையில் இருக்கிற ஒரு சர்க்காரின் மீது நம்பிக்கை உண்டு என்று சொல்லாமல் எப்படி நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்வது ?

இதற்கு இன்றொன்றையும் உதாரணமாகக் காட்டப் போதுமானது என்று கருதுகிறேன். இதே பேரவையிலே முதல்வராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார். அது இப்பொழுது இந்தப் பேரவைக்கு மிகப் பொருத்தமானது என்று கருதி தலைவர் அவர்களுடைய அனுமதியின் பேரில் அதைப் படிக்கிறேன்.

"தமிழ் நாட்டுச் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள் எல்லோருக்கும் வருத்தத்தைத் தான் அளித்திருக்கும். ஏனெனில், நம் சட்டமன்ற பாரம்பரியம் தனி சிறந்ததாகும். அதற்கு பங்கம் வரக் கூடாது என்பது தான் என் அவா. சட்ட மன்றம் ஆளும் உரிமை பெற்றது. நீதிமன்றத்தைப்போல் உரிமையை மீறுகின்றவர்களுக்குத் தண்டனை விதிக்கும் அதிகாரமும் சட்ட மன்றத்திற்கு உண்டு. ஆனால், சட்ட மன்றத்தின் உரிமையையும் கௌரவத்தையும் பாது காப்பதில் அரசே முதன்மையாக நிற்க வேண்டும். 'சபாநாயகரே கோர்ட்டுக்குச் சென்று விட்டாரே!' என்று பார்லிமெண்ட் சபாநாயகர் குறைப்படுவது நியாயம் தான்"

என்று கூறுகிறார்.

இங்கிருந்து வெளியே அனுப்பப்பட்டவர் அவர்; இங்கே நடை பெற இருக்கும் நடைமுறைகள் பரிதாபத்துக்குரியது என்று சொல்லுகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் என்றென்றும் இருக்க வேண்டுமென்று எங்கும் நான் தீர்ப்பளிக்க வில்லை. நீங்கள் கூட ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முயற்சிக்கலாம். ஆனால் அந்த முயற்சி நியாயமாகயிருக்க வேண்டும், நேர்மையாகயிருக்க வேண்டும், சத்தியமாக இருக்க வேண்டும். ஒரு பேழை இங்கிருந்து கவர்னருக்குப் போகிறது. பிறகு டெல்லிக்குப் போகிறது. பிறகு அந்தப் பேழை இங்கு திரும்பி வருகிறது. பிறகு இங்கிருந்து பதில் அங்கே போகிறது. அவ்வளவு அவசியம் என்ன வந்தது? உங்களுக்குத் துணிவிருந்தால் தெம்பிருந்தால் ஒரு குற்றச்சாட்டைத் தெளிவாக இந்தப் பேரவையில் வையுங்கள். என் பக்கத்திலிருக்கிற அமைச்சர் ப. உ. ஷண்முகம் அவர்களை நான் கேட்கிறேன். அவர் குற்றம் செய்தார். இதோ இன்ன குற்றம் செய்திருக்கிறார். இங்கு லஞ்ச ஊழல் நடந்திருக்கிறது. இந்த

இடத்தில் தவறு நிகழ்த்தியிருக்கிறார் என்று இந்தப் பேரவையில் சொல்லுங்களேன். சொன்னவுடன் அவர் மறுக்கிறார். இல்லை கோர்ட்டிற்குப் போகிறார். உங்கள் வாதத்தை அங்கே தாராள மாகத் தொடங்கலாமே. அதற்குத் தெம்பில்லை. அப்படி நம்முடைய முதலமைச்சர் கேட்டார். நீங்கள் இதற்குப் பதில் சொன்னீர்களா என்று கேட்டபோது அது நாங்கள் யோசிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். இன்றும் சொல்ல முடியவில்லை. காரணம் உண்மை யில்லை. நான் இன்னொன்று உங்கள் தலைவர்கள் மூலம் கேட்கிறேன். உலகத்தில் என் கொள்கையின் அடிப்படையில் கட்சி வெளி வந்திருக்கிறது. பல கட்சிகள் கொள்கையின் அடிப்படையில் வெளி வந்திருக்கின்றன. ஜனசங்கம் கூட முஸ்லீம்கள் இங்கே இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லும் கொள்கையை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அதைக் கூட வரவேற்கிறேன். இப்படி ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் ஒரு கொள்கை உண்டு.

இந்த துர்ப்பாக்கியமான தமிழ்நாட்டில் ரசிகர்களுக்கு என்று ஒரு சங்கம். இது என்ன சங்கம் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. ரசிகர்கள் சங்கம் என்றால் வைத்துக் கொள்ளட்டும். அதை நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. என்ன அவர்கள் செய்ய வேண்டியது ? இவன் குதிப்பதை விட, இவன் கத்தியெடுத்து ஆடுவதை விட, அவன் குதிப்பது, அவன் கத்தியெடுத்து ஆடுவது தான் நன்றாக இருக்கிறது என்று பேசுவது தான் ரசிகத் தன்மையே தவிர வேறல்ல. நான் சினிமா பார்ப்பதில்லை. சினிமாப் படத்தில் என் நண்பர் திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் நடித்து பார்த்ததில்லை. மற்ற படத்தையும் நான் பார்த்ததில்லை. நான் சினிமா பார்த்து கிட்டத்தட்ட அதாவது அசுவத்தம்மா காலத்தில் பார்த்தேன். தியாகராஜ பாகவதர் காலத்தில் பார்த்தேன். " சிந்தாமணி " என்று அம்மையார் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் படம் பார்த்தேன். அதற்குப் பிறகு நான் எந்தப் படமும் பார்த்ததில்லை. அது எனக்குப் பிடிக்கவும் இல்லை. நான் அந்தக் கலையைக் கலையாகக் கருதுவதுமில்லை. அந்த வால்போஸ்டர் ஒட்டியிருப்பதைப் பார்த்தாலே இது கலையா என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அதாவது ஹைகோர்ட்டுக்கு இரண்டு விரல் கீழேயும், செஷன்ஸ் கோர்ட்டிற்கு நான்கு விரல் மேலேயும் துணிகட்டியிருக்கிறது.

இதைப் போய் என்ன பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது? நான் மறைபொருளாகச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, இந்த மாதிரியான வாசகங்களை நமது பதிவேட்டிலிருந்து நீக்குவது பொருத்தமாகயிருக்கும். அதுவும் பண்பட்ட தலைவர், முஸ்லீம் லீக் கட்சித் தலைவரவர்கள் அப்படிச் சொல்லுவது நல்லதா என்று கேட்கிறேன்.

திருப்பூர் திரு. எ. எம். மொய்தீன்: மறைமுகமாகச் சொன்னேன். மனித உடலிலுள்ள உறுப்புக்களை, மேலே யிருப்பதை மேல்கோர்ட் என்றும் கீழ் இருப்பதை கீழ்க்கோர்ட் என்று சொன்னேனே தவிர, கோர்ட்டிற்கு நான் குறிப்பிடவில்லை. இந்த வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்தியதை தயவு செய்து அவர்கள் தப்பாகக் கருத வேண்டாம். இதுவும் ஒரு கலையா? இந்தக் கலையை ரசிப்பவர்களுக்கு மன்றம் இருக்கிறது. இருக்கட்டும். இந்த மன்றத்தை அரசியலில் புகுத்துவானேன். அரசியலுக்கும் இந்த மன்றத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பதை தயவு செய்து சிந்தித்துச் சொல்லுங்கள். அவர்கள் நடிப்பைப் பற்றி குறிப்பிடவில்லை. வேறு விஷயங்களைப் பற்றியும் நான் குறிப்பிடவில்லை. அது எனக்குத் தேவையுமில்லை. நமது நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல அது என் பண்பும் அல்ல. ரசிகர்களுக்கு அரசியலில் என்ன வேலை? அவர்கள் இங்கே கூட்டம் கூட்டிக் கூடுவது என்ன? என்ன அதிலே சத்தம் போடுகிறார்கள். ரசிகர்கள் கூட்டத்தில் என்ன சத்தம் போடுகிறார்கள். யாரோ ஒருவர் வாழ்க என்று சொல்லுகிறார்கள். நன்றாக சொல்லட்டும். அதில் தப்பில்லை. யாரோ ஒருவர் வாழ்க என்று கூறுவதில் தவறில்லை. வாழ்க என்ற கோஷம் இங்கே வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். ஒழிக என்ற கோஷம் வேண்டாம். அதோடு நின்றுவிட வேண்டியதுதானே.

(பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதை வைத்துக் கொண்டு நான் அரசியலைக் கைப்பற்றுவேன். என்னுடன் நிற்கிறாயா, எனக்கு நடிக்கத் தெரியும், என்னோடு நடிக்கிறாயா என்று கேட்டால் முடியாது. அந்தக் கலையில் எனக்கு ஆற்றலில்லை. நடிக்க முடியாது.

ஆனால் ஒன்று. நேர்மையோடும், நியாயத்தோடும் விவாதத்திற்கு வருகிறாயா என்று கேட்டால் தாராளமாகச் சொல்லுவோம் வருகிறோம் என்று. தெளிவாகச் சொல்லுவோம் வருகிறோம் என்று. அதில் தப்பில்லை. அம்மாதிரியான வாதத்தை இங்கே சொல்லுங்களேன். இங்கே அவர்களை வரவேண்டாம் என்று யார் தடுத்தார்கள். நம்முடைய சுதந்திராக் கட்சியும், நம்முடைய பழைய காங்கிரஸ் கட்சியும் வந்து இருப்பது போல, அவர்கள் வந்து சொல்லியிருக்கலாமே. நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் சக்திபைப் விவகாரத்தைப் பற்றிச் சொன்னார். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள். அந்தமாதிரி வந்து பேசலாமே. இதில் ஒரு உட்கருத்து இருக்கிறது. இந்த ஆட்சியின் மீது குறையுண்டு என்று அவர்களுடைய மனச்சாட்சி ஒப்பவில்லை. எனக்கு அது தெளிவாகத் தெரியும். இதிலே ஊழல் இருக்கிறது என்று அவர்கள் ஆதாரப்பூர்வமாகக் காட்ட முடியாது என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர்களுடைய எண்ணமெல்லாம் எப்படியாவது ஆட்சிக்கு வரவேண்டும். நல்லது. நான் உங்களையும் சேர்த்துப் பேசுகிறேன். வரலாம். கொஞ்சம் பொறுங்களேன். ஆக்கப் பொறுத்தது ஆறப் பொறுங்களேன். 76-லே சந்திப்போமே. சந்திப்போம், சந்திப்போம், 76-ல் மக்களிடையே சந்திப்போம். மக்கள் தீர்ப்பளிக்கட்டும். நீங்கள் ஆட்சிக்கு வாருங்கள். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய நாடார் அவர்கள் முதன் மந்திரியாக வரட்டும். நான் மந்திரியாக வர முடியாது. ஏதாவது எனக்குச் சந்தர்ப்பம் இருந்தால் அங்கத்தினராக வருவேன். அப்போதும் உங்களிடத்தில் தான் சொல்லுவேன், எங்களுக்கு ஏதாவது செய்யுங்கள் என்று.

இன்னொரு அநியாயத்தைப் பாருங்கள். தமிழ்நாட்டு மக்கள் இந்த அரசு மீது முழுமையாக நம்பிக்கை இழந்து விட்டார்கள். மிகப் பெரும்பான்மை என்று தி.மு.க.-வினர் கூறுவது மாயை. நீங்களெல்லாம் உட்கார்ந்திருப்பது உருவமல்ல. மாயை. வெளியேயுள்ள நிலைமைக்கும், உள்ளேயுள்ள நிலைமைக்கும் சம்பந்தமே இல்லை. வெளியில் உள்ளவர்கள் உங்களைப் புகழ்பாடுகிறார்கள் என்பதற்காக ஏமாந்து விட வேண்டாம் என்று உங்களை எச்சரிக்கிறேன். வெளியே உள்ளவர்கள் ஆதரவு இல்லை என்று முன் பக்கத்தில் சொல்லிவிட்டு, இங்கே வெளியே உள்ளவர்கள்

1972 டிசம்பர் 11] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

துதி பாடுகிறார்கள். இது இரண்டாவது பக்கத்தில். இது டாக்டர் ஹாண்டேயின் பேச்சு. அவர் குறிப்பிலிருந்து நான் எடுத்த பேச்சு. நமது மதிப்பிற்குரிய நாடார் அவர்கள் பேசும்போது அல்ல, இடையில் பேசும்போது குறிப்பிட்ட கருத்தை நான் இங்கே கூறுகிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள அத்தனை மக்களும், ஒருவர் கூட பாக்கியில்லாமல், அத்தனை மக்களும், தமிழக முதலமைச்சர் ராஜினாமாச் செய்ய வேண்டும் என்று தான் கேட்கிறார்கள். இங்கே எதிர்க் கட்சியில் அமர்ந்திருக்கின்ற நாங்கள் அதைத் தான் பிரதிபலிக்கிறோம். எத்தனை பேர்? தமிழ் நாட்டிலுள்ள அத்தனை பேரும். ஒருவர்கூட இல்லை அத்தனை பேரும் இந்த மந்திரிசபை இருக்கக் கூடாது என்று விரும்புகிறார்கள். 13, 14 பேராக இருக்கிற இவர்கள், அவர்களுக்குப் பிரதிநிதிகளாக இருந்து ராஜினாமாச் செய்யுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். (பலத்த சிரிப்பு). 185 பேருடைய அதிகாரத்தைப் பெற்றவர்கள், இந்த 13, 14 பேருக்காக ராஜினாமாச் செய்து விட்டு, வெளியே போக வேண்டுமென்றால் இதுதான் ஜனநாயகமா? இது ஜனநாயகமானால் நிச்சயமாக இந்த ஜனநாயகம் வேண்டாம். இது தொலைந்து நாசமாகப் போகட்டும். இது என்ன ஜனநாயகம்?

நூற்று எண்பத்தைந்து பேரைக் கொண்டிருக்கிற இந்த அமைச்சரவை ஒரு 30 பேர் ராஜினாமாச் செய் என்று சொன்னவுடனே ராஜினாமா செய்துவிடுவார்களா? அது முடியுமா? ஏன் அவசரப்படுகிறீர்கள்? கொஞ்ச காலத்திற்குப் பொறுத்திருங்கள். காலம் வரும்போது நடப்பது நடக்கட்டும். நீங்கள் கூட்டாளியாக இருந்தீர்கள். இப்போது பிரிந்திருக்கிறீர்கள். அதனால் நீங்கள் ராஜினாமாச் செய்துவிட்டு, போட்டியிடுங்கள். அப்படி நீங்கள் போட்டியிட்டால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அல்லது தோழமைக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் உங்களோடு போட்டியிடுவார்கள். அப்போது நீங்கள் வெற்றிபெற்று இங்கே வந்துவிட்டால், 'பார், பார், மக்கள் எங்கள் பக்கம்தான் இருக்கிறார்கள். நாங்கள் தான் ஆளத் தகுதி உடையவர்கள் என்று தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். அதனால் நீங்கள் ராஜினாமாச் செய்யுங்கள்' என்று கூறுங்கள். அப்போது அதைப்பற்றிச் சிந்திக்கலாம். அதுவரை பொறுத்துக் கொண்டிருங்கள்.

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்] [1972 டிசம்பர் 11

இந்த அமைச்சரவைக்கு எதிராக ஊர்வலம் ஒன்றை நடத்தினர்கள். உண்மை. அதிலே அதிகமானபேர் வந்தார்கள் என்று சொன்னர்கள். அதுவும் உண்மை. வந்தவர்கள் எப்படிப் பட்டவர்கள் என்பதைத்தான் நாம் பார்க்க வேண்டும். வேடிக்கைப் பார்ப்பவர்கள் வந்தார்கள்; நடிகரைப பார்க்க வந்தார்கள்; கூட்டத்தைப் பார்க்க வந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட வர்களை எல்லாம் பார்த்து அது பெரிய ஊர்வலம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னல் அவர்கள் நடத்திய நாடகம் 40, 30 பேரை அனுப்பியதுதான். அந்த ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு மக்கள் பூராவும் இந்த ஆட்சியை எதிர்க்கிறார்கள் என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்?

நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன்; தொகுதியிலிருந்து—ஒரு தொகுதியைச் சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு வந்து சொல்கிறேன். அவர் களுக்கு எல்லாம் இந்த அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கை இருக்கிறது. இங்குள்ள 185 பேருக்கும் இந்த அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கை இருக்கிறது. உங்கள் நெஞ்சைத் தொட்டுச் சொல்லுங்கள், இது உண்மையா இல்லையா என்று. முதலமைச்ச ரவர்கள் உங்கள் நெஞ்சத்திலே உள்ளதை இங்கே சொல்லட்டும் என்றுதான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

எங்கே பேசினலும் 'ஊழல், ஊழல்' என்று சொல்கிறார்கள். அது ஒரு பாடம். இந்தப் பாடத்தைத் தவிர அவர்களுக்கு வேறு ஒன்றும் கிடையாது. நான் எம்.எல்.ஏ. ஆக வந்திருக்கிறேன். என்னுடைய கணக்கைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை எடுத்துப் பாருங்கள். தவறு இருந்தால் எடுத்துச் சொல்லுங்கள். ஏதாவது நிகழ்ந்திருந்தால் என்மீதுள்ள குற்றச்சாட்டைச் சொல்லுங்கள். அதில் உண்மை இருக்குமானல், அதைத் தாராளமாக—தைரியமாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய எம்.எல்.ஏ. பதவியை ராஜிநாமாச் செய்து விடுகிறேன். அதுதான் பொருத்தமானதாக இருக்கும். அதுவரை கொஞ்சம் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாதா? அவ்வளவு அவசரமா உங்களுக்கு? (சிரிப்பு).

நான் பேச வரும்போதே என்னை இருதரப்பின் சார்பிலும் பேசச் சொன்னர்கள். அதனல்தான் இருதரப்பிலே உள்ளவை களைப்பற்றியும் பேசுகிறேன். இருதரப்பினர் கூற்றுக்களையும்

அலசிப் பார்த்து, அதன்பின்தான் சொல்கிறேன், தயவுசெய்து நீங்கள் கொஞ்சம் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள், என்று. 66 வரட்டும். (சிரிப்பு) தவருகச் சொல்லிவிட்டேன. யாருக்கும் தவறு வருவது சாதாரணம். 1976 வரட்டும். அப்போது தேர்தலிலே போட்டியிடுவோம். மக்கள் யார்மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கிருர்களோ அவர்கள் நாட்டை ஆளட்டும். அதுவரைப் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

தேளைப்பற்றி ஒன்று சொல்வார்கள். தேளை விட்டு வைத்திருந்தால் அது நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் கொட்டிக் கொண்டே இருக்கும் என்று. அதைப்போல இவர்களைக் கொஞ்சம் விட்டுவைத்திருந்தால் ‘கொட்டு, கொட்டு, கொட்டு’ என்று நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் கொட்டிக் கொண்டே இருக்கிருர்கள் (சிரிப்பு). நான் இன்னும் எவ்வளவோ சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இருப்பினும் காலத்தின் போதாமையினுல் முடியவில்லை. இந்த நேரத்தில் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனின் பாடல் ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது.

“ குன்றுபோல் அன்னம் குவித்திருக்கு என்னெதிரில்
உண்ணமுடியாதே ஊரார்வோன் கூர்வாளும்
வண்ணமொழி செல்வாக்கும் என்னைவந்து மறைக்குதடி ”

என்று காதலன் தன் காதலியைப் பார்த்துச் சொல்வதாகப் பாடியிருக்கிருர். அதைப்போல இங்கே சொல்ல வேண்டிய விஷயங்கள் குன்றுபோல் குவிந்திருக்கிறது. அதை எடுத்துச் சொல்வதற்கு ஏற்ற சந்தர்ப்பத்தை முதலமைச்சரவர்கள் தரமாட்டேன் என்கிருர்கள். காரணம், நேரம் அப்படி இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் இரண்டு மணி நேரம் பேசுகிருர்கள். இரண்டு மணி நேரம் பேசிவிட்டோம் என்று பிரமிப்படைகிருர்கள். அதற்குப் பதில் சொல்லவில்லையே என்று மகிழ்ச்சியடைகிருர்கள். இரண்டு மணி நேரம் பேசிவிட்டதால், அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு விஷயம் இல்லை என்று அர்த்தமா? இல்லை என்ருல் பதில் சொல்லத் தெரியாத கோழைகளா? அல்லது சோணகளா? இரண்டு மணி நேரம் பேசியதில் ஏதாவது உண்மை இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்றும் இல்லையே. உங்கள் மனதிலே இந்த ஆட்சியைப்பற்றி என்ன நினைத்திருக்கிறீர்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக்

கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவ்வளவுதான். இரண்டு மணி நேரத்திலும் பேசிய கருத்து என்ன என்று பார்த்தால் 2½ இஞ்ச் அளவுதான் இருக்கிறது. (சிரிப்பு). திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்திருப்பது தமிழகத்தினுடைய பெரிய துர்ப்பாக்கியமாகும் என்பதுதான் அவர்கள் பேசியது.

பல நூற்றுண்டுக் காலத்திற்குப் பிறகு இப்போதுதான் தமிழன் தலை நிமிர்ந்து நடைபோடுகிறான். மனிதன் மனிதனாக வாழ்கிறான். அது இந்த நாட்டிற்கு ஏற்பட்ட துர்ப்பாக்கியமா? குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டிருந்த மக்களுக்குத் தண்ணீர் வழங்கியது இந்த நாட்டிற்கு ஏற்பட்ட துர்ப்பாக்கியமா? குடியிருக்க வீடில்லாமல் சென்னையிலே புழுக்களாய், நாய்களைப் போல நடுத்தெருவிலே திரிந்த லட்சோப லட்சம் மக்களுக்கு மாடிவீடுகட்டிக் கொடுத்து, குடியமர்த்தியது இந்த நாட்டிற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற துர்ப்பாக்கியமா? இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்த்து நீங்கள் பேசவேண்டாமா? ஒரே ஒரு துர்ப்பாக்கியம் ஏற்பட்டிருப்பது உண்மைதான். அதுதான் "மேல் குடி மக்கள்" என்பவர்கள் நந்தனைப் போகவிடாமல் தடுத்தார்களே, அதைப்போல தடுத்துக் கொண்டிருந்த நிலை மாறி விட்டது, என்பது. அந்த நிலை இனி வர முடியாது. இனி அவர்கள் இங்கே வந்து ஆட்சி செலுத்த முடியாது. அந்த ஒரு துர்ப்பாக்கியத்தைத் தவிர வேறு எந்தவித துர்ப்பாக்கியமும் இங்கே நடந்துவிடவில்லை.

தீண்டாமையைப்பற்றி எல்லாம் பேசுகிறோம். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் விரும்பினால் தன்னைவிட உயர்ந்த ஜாதியிலிருந்து தன்னுடைய மகனுக்குப் பெண் எடுத்திருக்க முடியும். ". கண்மூடித்தனம் எல்லாம் மண்மூடிப் போக" என்பதற்கேற்ப தன்னுடைய அந்தஸ்தையும் பாராமல் தன்னுடைய மகனுக்கு ஒரு அரிசனப் பெண்ணை மண முடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். மனிதன் மனிதனாக வாழ வேண்டும். எவனும் எவனுக்கும் அடிமை இல்லை என்ற நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இது இந்த நாட்டிற்கு ஏற்பட்ட துர்ப்பாக்கியம் என்றால் இதை எங்கே போய்ச் சொல்வது?

இன்னொன்று பாருங்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டது, அவர்கள் இப்போது இங்கே இல்லை. இருப்பினும்

அவர் குறிப்பிட்டதைச் சொல்கிறேன். " அகில இந்தியாவிலும் காங்கிரஸ் அல்லாத அமைச்சரவை இதுதான் என்று முதலமைச்சரவர்கள் பெருமிதம் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அந்தப் பெருமிதம் போய்விட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மனம் உடைந்துபோய் இருக்கிறது" என்று ஹாண்டே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்கிறேன். இங்கே இருப்பவர்களில் யாருடைய மனம் உடைந்துபோய் இருக்கிறது? ஆளும் பொறுப்பிலிருப்பவர்கள் முகத்தில்—யாருடைய முகத்தில் புன்சிரிப்பு இல்லை? எல்லோரும் நம்பிக்கையோடும், புன்சிரிப்போடும்தான் இருக்கிறார்கள். " நம்பிக்கை இல்லை நம்பிக்கை இல்லை" என்று சொல்லிவிட்டால் இங்கே யாரும் நம்பிக்கை இழந்துவிட்டவர்களாக இல்லை (சிரிப்பு) ஆட்சி மீது உள்ள நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம் நடைபெறப் போகிறது என்று கேள்விப்பட்டவுடன் நான்கு ஐந்து நாட்களாக உடல் நலம் சரியில்லாமல் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்த அமைச்சரவர்கள் பரிபூரண குணம் அடைந்து, இங்கே அதைக் கேட்பதற்காக ஓடி வந்திருக்கிறார்கள். பிடித்திருந்த நோயே போய்விட்டது. அவர்களைப் பார்த்தா மனம் உடைந்து போய்விட்டார்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். இதற்குப் பெயர்தான் " சால்ஜாப்பு " என்பது. இந்த சால்ஜாப்பை வைத்துக் கொண்டு இந்தப் பேரவையை அல்லது இந்த அமைச்சரவையை நிச்சயமாக நீங்கள் மாற்ற முடியாது. மாற்றிவிட முடியும் என்று கனவு கண்டுகொண்டிருக்கிறீர்கள். அந்தக் கனவு பலிக்காது. அதை அனுமதிக்க முடியாது. தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய எண்ணங்களை, அமைச்சரவையினுடைய கருத்துக்களை விமர்சித்து. பரிசீலிப்பதுதான் இந்த மன்றத்தின் வேலை. மன்ற உறுப்பினர்களுடைய வேலையாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். உங்களுடைய ஒத்துழைப்பையும் கொடுக்க வேண்டும். அதுதான் நீங்கள் மக்களுக்குச் செய்யும் தொண்டாகும்.

உங்கள் பக்கம் பல பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. ஆம். ஒரு சில பத்திரிகைகள் தவிர மற்ற எல்லாப் பத்திரிகைகளும் உங்களுக்காக எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. அதை எல்லாம் இங்கே விளக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்பவில்லை. ஆழமாக நான் அதற்குள் போகவிரும்பவில்லை. எத்தனை

பக்கங்கள் எழுதுகின்றன. ஒன்றிரண்டு பத்திரிகைகளைத்தவிர மற்ற எல்லாப் பத்திரிகைகளும் உங்களைப்பற்றியே எழுதுகின்றன என்றால் என்ன பொருள்? அவர்கள் உள்ளத்தில் கொண்டிருக்கிற அருவருப்பு.

எம்.ஜி.ஆர்-க்கு பாரத் பட்டம் கிடைத்தது. எந்தப் பத்திரிகையிலாவது போட்டதா? போட்டு "கும்பகோணத்துப் பார்ப்பான் குளத்தில் விழுந்து செத்தான்" என்பதைத் தவிர வேறு எந்தப் பத்திரிகையிலாவது இப்போது போடுவது போலத் தலைப்பக்கத்தில் படம் போட்டு எம்.ஜி.ஆர். பற்றி எழுதினார்களா? ஆனால் இன்றைக்கு என்ன செய்கிறார்கள்? "திரு ஐயங்கார், திருநீராட திருக்குளத்திற்குப் போக, திருப்படியில் கால் வைத்து, திருப்படி வழுக்க, திரு நீரில் விழுந்து, திரு. உயிர் விட்டார்" என்பதாக—மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் திருவைகுண்டம் போனார் என்று சொல்கிறார்—(சிரிப்பு) "திருவைகுண்டம் போனார்" என்பதாக திரு திரு என்று எத்தனை திருக்கள் போட்டு எல்லாப் பத்திரிகைகளும் எழுதுகின்றன. இதுதானா பத்திரிகை தர்மம்? அந்த தர்மத்தையா நாம் இங்கே அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு பேசுவது?

மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் எத்தகைய பரிதாபகரமான நிலையில் இருந்துகொண்டு தமது மந்திரிசபையின்மீது நம்பிக்கைத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தார்களோ அத்தகைய ஆட்சியில், பரிதாபகரமான நிலையில் இந்த மந்திரிசபை இல்லை. அந்த அவலநிலை எல்லாம் இந்த மந்திரிசபைக்கு இல்லை. மிகத் தெளிவான பலத்துடன் இந்த மந்திரிசபை இருக்கிறது. நீங்கள் எல்லாம் பத்திரிகையில் தினம் தினம் எப்படி எப்படி எழுதினீர்கள்? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்து 85 பேர்கள் போய் விட்டார்கள், மறுநாள் பத்திரிகையில் 96 பேர் போய்விட்டார்கள், மறுநாள் 125 பேர்கள் வருவதாக இருக்கிறது. அடுத்து 165 பேர்கள் இந்தப் பக்கம் வந்திருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் எழுதினீர்களே, கடைசியில் பார்த்தால் 9 பேர்கள் தானே. "இந்த 9 பேர் வெட்டியது 3 குளம், அதிலே இரண்டு பாழ், ஒன்று தண்ணியே இல்லை" அவ்வளவுதானா? உங்களது இத்தனை பிரச்சாரத்தினால் யார் மாறினார்கள்?

1972 டிசம்பர் 11] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் மணியைப் பார்க்கிறார்கள். அதற்கு மரியாதை கொடுக்கவேண்டுமென்று கருதி, இந்தப் பேரவையில் அமைச்சரவைமீது நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானத்தை நான் என் கட்சியின் சார்பில் ஆதரித்து—இந்த அமைச்சரவைமீது நம்பிக்கை உண்டு—இந்த அரசுக்கு அச்சாணியாக இருக்கிற நாலரைகோடி மக்களுக்கு இந்த அமைச்சரவைமீது நம்பிக்கை உண்டு என்பதாக நாலரை இஞ்சு ஆணி வைத்து அடித்து, நம்பிக்கை உண்டு, நம்பிக்கை உண்டு என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்திலே பெரும்பான்மை பலத்துடன் கூட ஆளும் கட்சியாக விளங்குகின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கை உண்டு என்பதாக மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானத்தை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்கிறேன். இதுபோன்ற ஒரு தீர்மானம் அவசியமே இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அவை முன்னவர் சார்பாக தங்களுக்கு ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்போது மணி 12½ ஆகிறது. பார்வர்ட் ப்ளாக் கட்சித் தலைவர் திரு. பெருமாள் பேசவேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் தமக்கு 1½ மணி வேண்டும் என்கிறார். ஆகவே திரு. பெருமாள் அவர்களது பேச்சோடு இன்றைய அவை நிகழ்ச்சியை முடித்துவிட்டு நாளையதினம் திரு. பொன்னப்ப நாடார் பேச்சு, அதற்குப் பதில் ஆகியவற்றை வைத்துக் கொள்வதற்கு அவையின் அனுமதியைப்பெற்று முடிவு செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. பெருமாள் அவர்களது பேச்சோடு இன்றையதினம் அவை நிகழ்ச்சி முடிவுறும். நாளையதினம் இந்த நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம் தொடரும். திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் தம்முடைய பேச்சை இன்றையதினமே முடித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : இந்த மாமன்றத்தில் ராஜாஜியால் நம்பிக்கைத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்ட சூழ்நிலை வேறு. இன்றைய தினம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள சூழ்நிலை வேறு. அதை

அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கை தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்

[திரு. எ. ஆர். பெருமாள்] [1972 டிசம்பர் 11

இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பேசுகின்றபோது நமது முதல்வர் அவர்கள் தெளிவாகவும், விரிவாகவும் கூறினார்கள். இப்போது அவை விவாதத்திலே 3 கட்சிகள் வந்து கலந்து கொள்ளாமல் வெளியில் இருக்கின்றன. நாங்கள் கலந்து கொள்ளாத நேரத்தில் அவையில் நம்பிக்கைத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருப்பதுதான் முறையா? இது ஜனநாயகத்திற்குச் சரி தானா என்ற கேள்வியை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அதில் நான் கொஞ்சம் கருத்து வேறுபாடு கொள்கிறேன். அந்த 3 கட்சிகளில் ஒன்று கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி, மற்றொன்று இந்திரா காங்கிரஸ், அடுத்ததுதான் தி.மு.க.-இல் இருந்து பிரிந்துசென்ற எம்.ஜி.ஆர். கட்சி.

பாராளுமன்றத்தில் கட்சிமாறிகளுக்காகவே ஒரு சட்டம் கொண்டு வர இருக்கிறார்கள். அது என்னவென்றால் கட்சிமாறிப் போவது என்றால் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவியை ராஜினாமாச் செய்துவிட்டு, எந்தக் கட்சிக்குப் போகிறார்களோ அந்தக் கட்சியின் சார்பில் தேர்தலுக்கு நிற்கவேண்டும் என்பது. அந்தச் சட்டம் ஆறு, ஏழு மாதங்களுக்கு முன்னால் வந்திருந்தால் இந்திரா காங்கிரஸ், எம்.ஜி.ஆர். கட்சி ஆகியவை தோன்றியே இருக்க முடியாது. எப்படி உச்சவரம்புச் சட்டம் வரப்போகிறது என்று தெரிந்தவுடன் தம்முடைய நிலத்தை மற்றவர்கள் பேரில் எழுதி வைத்துக்கொண்டு தப்பிப்பது தவறோ அதைப்போலவே தான் இதையும் தவறானதாகக் கருதவேண்டிய நிலை இருக்கிறது.

இவர்கள் சொல்கிற காரணம் இந்த அமைச்சரவைமீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை போய்விட்டது என்பதாகும். எதைக்கொண்டு சொல்கிறார்கள்? மக்கள் நம்பிக்கை, மக்கள் நம்பிக்கை என்பதும், மக்கள் எங்கள் பக்கம் இருக்கிறார்கள் என்று மிரட்டுவதும் எதை அடிப்படையாக வைத்து என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டும். இன்றையதினம் ஆளும் கட்சிக்கு பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்களின் பலம் இருக்கிறது. அப்படி இருக்க ஏன் இப்படிச் சொல்கிறார்கள். ஒரு தொகுதியில் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் போட்டியிடுகிறார். மற்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவரும் போட்டியிடுகிறார். வெற்றிபெற்றவர்கள் 25 ஆயிரம் ஓட்டுக்கள் வாங்கியிருக்கலாம். தோற்றவர் 24 ஆயிரம் ஓட்டுக்கள் வாங்கியிருக்கிறார். 2,000 ஓட்டு வித்தியாசத்திலே ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர் வெற்றி பெறுகிறார். ஆகவே, அந்தத் தொகுதியிலே 24,000 பேர் அந்த

வேட்பாளரை எதிர்த்து ஓட்டுப் போட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். நான், காரியாபட்டி தொகுதியிலே, 32,000 வாக்குகளைப் பெற்று வெற்றி பெற்றேன். என்னை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த முத்துவேல் சேர்வை 22,000 வாக்குகள் பெற்று தோற்றார். ஆகவே, எனக்கு எதிராக, 22,000 வாக்காளர்கள் வாக்குகள் அளித்தார்கள் என்பது ஜனநாயக உண்மைதான். அதிலே, 5,000 பேர், 10,000 பேர் தங்களுடைய எதிர்ப்பைக் காட்டியதன் மூலமாக என்னுடைய தொகுதியின் நம்பிக்கையை நான் இழந்துவிட்டேன் என்று கூறிவிட முடியுமா? அவர்கள் எதை வைத்து இப்படிக் கூறுகிறார்கள்? அமைச்சர்கள் பேசுகிற கூட்டங்களில் கல் எறியப்படுகிறது. அமைச்சர்களால் கூட்டங்களில் பேச முடியவில்லை, திரும்பி வந்துவிட்டார்கள், ஆகவே, நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டார்கள் என்று கூறுகிறார்களா? கூறுகிறார்கள் என்று சொன்னால்கூட யார் கூறுகிறார்கள் என்று கேட்பார்கள். அமைச்சர்கள் பேசுகிற கூட்டங்களில் கல் எறிவது, அதேபோல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழமை கட்சிகளுடைய கூட்டங்களிலே கல் எறிவது என்று சொன்னால், நானெல்லாம் ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகாலம் பொதுவாழ்க்கையிலே இருக்கிறேன். 50,000 பேர் கொண்ட பொதுக்கூட்டத்திலேகூட 50 பேரை வைத்து குழப்பத்தை உண்டுபண்ணி, கூட்டத்தை நடக்கவிடாமல் செய்ய முடியும். மீதியுள்ள 49,950 பேர் நம்பிக்கையை இழந்து விட்டார்கள் என்று பொருளா? எதை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள், மக்கள் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள்? ஏதோ ஒரு பேரணி நடத்தினார்கள், அதற்குப் பின்னாலே கதவடைப்பு நடத்தினார்கள். அதற்குப் பின்னாலே என்ன நடந்தது? வாக்காளர் பேரணி நடத்தினார்கள். முதலிலே நடத்தினார்களே பேரணி, அது எப்படி நடந்தது? அந்தப் பேரணியிலே 30,000 பேர் வந்திருப்பார்கள். அந்தப் பேரணி, அண்ணா சிலை அருகே வந்தபொழுது அங்கு எணி இல்லாததன் காரணமாக, வழியிலே சென்றுகொண்டிருந்த கூட்டம் அண்ணா சிலைக்கு முன்பாகப் பெரும் கூட்டமாகக் கூடியது. அப்பொழுது புகைப்படம் எடுத்தார்கள். அந்தப் புகைப்படத்தை எல்லாப பத்திரிகையிலும் போட்டார்கள். ஆக, ஊர்வலம் நடத்துவது, கதவடைப்பு நடத்துவது, இவைகள்தான் மக்கள் நம்பிக்கைக்கு அடிப்படை என்று வாதாடுகிறார்களா? என்னவென்றே எனக்குப் புரியவில்லை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் ஆகிய அனைவருடைய ஆலோசனையின்படி, இன்று மாலை 4 மணிக்கு பேரவையை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறோம். நாளை வெள்ளப் பகுதிகளைப் பார்ப்பதற்கு அமைச்சர்கள் செல்லவிருப்பதால், இன்று மாலை 4 மணிக்கு அவையை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை அத்துணை பேர்களும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : ஆம், எந்த அளவை வைத்துக் கொண்டு மக்கள் நம்பிக்கையை இந்த அரசு இழந்துவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள் ? எதற்கு ஆதாரமாக சட்டமன்றத்தைக் கலைத்து விட்டு தேர்தலை வைத்துப் பாருங்கள், மீண்டும் ஒரு பொதுத் தேர்தலை வைத்துப் பாருங்கள், அப்பொழுது பார்க்கலாம் என்று கூறுகிறார்கள், நான் கேட்கிறேன், இதுபோன்ற கேள்விகளை ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் உள்ள சட்டமன்றத்திலேயுள்ள எதிர்க் கட்சிகள் அத்தனையும் கிளப்பினால் தேர்தல் நடத்த அந்த அந்த மாநில அரசுகளும் மத்திய அரசும் தயாராக இருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

தி.மு. கழகத்திலிருந்து பிரிந்துசென்ற 9 பேர், ஸ்தாபனக் காங்கிரசிலிருந்து பிரிந்துசென்ற ஒருவர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த 8 பேர், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த 6 பேர், 234 பேர் உள்ள அவையில், இவர்கள் மட்டும் வெளியிலேயிருந்து கொண்டு இந்த அமைச்சரவை ராஜினாமாச் செய்துவிட்டு தேர்தல் நடத்தவேண்டும், இந்தச் சட்டமன்றத்தைக் கலைத்து தேர்தலை நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னால் அது எந்தவகையான ஜனநாயகம் என்று கேட்கவிரும்புகிறேன்.

அவர்கள் சொல்வது ஏதாவது ஒன்றை நிலையாகச் சொல்கிறார்களா ? அவர்களுடைய பேச்சுக்களை கோர்வையாகப் பார்த்தால் தெரியும், ஏதாவது ஒன்றையாவது நிலையாகச் சொல்கிறார்களா ? முதலிலே, முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் ராஜினாமா செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பத்திரிகையிலே வந்தது. அவர் மாத்திரம் ராஜினாமா செய்தால் போதும், இது முதலிலே சொன்னது. இங்கேயிருந்து பட்டியலைத் தூக்கிக்கொண்டு டெல்லிக்குப் போனார்களே, அங்கே, டெல்லியிலே, பத்திரிகைக்

காரர்களிடம் எம்.ஜி.ஆர். மாத்திரமல்ல, கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் சொன்னர். சட்டமன்றத்தைக் கலைக்கவிடமாட்டோம், முதல்வரோடு இன்னும் சில மந்திரிகள் ராஜினமா செய்யவேண்டும், நீதிவிசாரணை வேண்டுமென்று சொன்னர்கள். அங்கேயிருந்து இங்கே வந்தவர்கள் என்ன சொன்னர்கள். சட்டமன்றத்தைக் கலைத்துவிட்டு தேர்தலை வையுங்கள் என்று சொன்னர்கள். ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் முரண்பாடான கருத்துக்களைச் சொல்லி வந்தார்கள். முன்னலே அப்படி சொன்னயே, பின்னலே ஏன் அப்படிச் சொன்னய் என்று யாராவது கேட்டார்களா ? முன்னலே சொன்னதற்கும் பின்னலே சொன்னதற்கும் முரண்பாடு இருக்கிறதேயென்று யாராவது கேட்டார்களா ?

கணக்கைக் கொடுங்கள் என்று சொல்கிற அவர், 1969-ம் ஆண்டுக்குப் பின்னல் கணக்கு கொடுத்திருக்கிறர்களா ? கணக்கு அவர்கள் கொடுக்கவில்லையென்று மேடைக்கு மேடை பேசுகிற அவர் கணக்கு கொடுத்திருக்கிறரா ? நாம் கணக்கு கேட்டால், நான் வருமான வரி இலாகாவிலே அப்பீல் செய்திருக்கிறேன், எனவேதான் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே கணக்கு கொடுக்கவில்லை யென்று சொல்கிறர். அவர் வருமான வரி இலாகாவுக்கு ரூ. 17 இலட்சம், ரூ. 18 இலட்சம் பாக்கி இருப்பதாகச் சொல்கிறர்கள். அது எப்படி வந்தது ? வருமானத்திற்குத்தானே வரி. ஒரு லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வந்தால், அதற்குத்தானே ரூ. 70,000, ரூ. 80,000 வரி வரும். வந்த வருமானத்திற்குத்தான் வரி. வருமானம் வரும் என்று உத்தேசிக்கப்பட்ட வருமானத்திற்கும் சேர்த்து வரியா ? வருமானம் வந்த பின்னல் அந்த வருமானத்தை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் வரி போடப்படுகிறது. அப்படியானல், 17 லட்சம், '18 லட்சம் ரூபாய் பாக்கி என்று சொன்னல் அந்த 17 லட்சம், 18 லட்சம் ரூபாய் என்ன ஆனது ? அது எங்கே போனது ? அந்த பாக்கி எங்கே போனது ? இதையெல்லாம் கேட்க மாட்டார்களா ? ஆக ஒவ்வொரு துறையிலும், எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும், எம்.ஜி.ஆர். கூறுகின்ற காரணங்கள் முன்னலே சொன்னதற்கும் பின்னலே சொன்னதற்கும் மாறி மாறித்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், தமிழ்நாட்டிலே சாதாரணமாக இருக்கிற குழப்பம். அந்த தைரியத்திலேதான் பேசுகிறர் என்று நினைக்கிறேன். பெரிய நகரங்களிலே உள்ள தெருக்களிலே வித்தைக்காரர்கள், வேடிக்கை

காட்டக் கூடியவர்கள் வருவார்கள். அவர்கள் முதலிலே என்ன செய்வார்கள். ஒரு மேளத்தை வைத்துக்கொண்டு, டம் டம் என்று அடித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். 4, 5 சிறுவர்கள் சேருவார்கள். பிறகு மேலும் சில சிறுவர்கள் சேருவார்கள். அந்த வித்தைக்காரர்கள் எல்லோரையும் ஓகோ என்று கூவி கைதட்டுங்கள் என்று கூறுவார்கள். உடனே அவன் எதிர்பார்த்த கூட்டம், 150, 200 பேர் கூடியபிறகு அந்த வித்தைக்காரன் முதலிலே இதோ இருக்கிற கீரிக்கும் அதோ இருக்கிற பாம்புக்கும் நான் சண்டை விடப் போகிறேன் என்று கூறுவான். அந்தச் சண்டையை நான் இப்பொழுது விடமாட்டேன், கடைசியிலே விடுவேன் என்று சொல்லிவிட்டு, மாங்கொட்டையை வைத்து, மாஞ்செடி காட்டுவான், இப்படி பலவற்றைக் காட்டிவிட்டு, கடைசியிலே தாயத்தை விற்க வருவான். அதை வைத்து, இது என்ன பேறு, இது என்ன ரூபாய் என்று ஒருவனை சொல்லவைத்து இறுதியில் இந்த தாயத்தைக் கட்டிக்கொண்டால் நினைத்த காரியம் எல்லாம் நடக்கும் என்று சொல்லி தாயத்தை விற்பான். இதற்குள், ஏறத்தாழ 1, 1½ மணியாகும். அந்த கீரிக்கும் பாம்புக்கும் சண்டை விடுகிறேன் என்று சொன்னபோது இருந்த பாதிப் பேர் போயிருப்பார்கள். மிச்சம் இருக்கிற பாதிப் பேர் மறந்து போயிருப்பார்கள். ஆக, கடைசியிலே சண்டை விடாமலே மூட்டையை கட்டிக்கொண்டு போவான். நானும் 15, 20 வருஷமாக வித்தை காட்டுகிறவர்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஒருநாளாவது இவ்வளவு நேரம் வித்தையைக் காட்டினாயே, ஏனப்பா, முதலிலே கீரிக்கும் பாம்புக்கும் சண்டை விடுவதாகச் சொன்னாயே, தாயத்தை விற்றுவிட்டு மூட்டையைக் கட்டிக்கொண்டு போகிறாயே, அதைக் காட்டு, என்று யாராவது கேட்டிருக்கிறார்களா என்றால், இதுவரைக்கும் கேட்டதில்லை. கேட்டாலும் சண்டையைக் காட்டமாட்டார்கள். ஏனென்றால், கீரிக்கும் பாம்புக்கும் சண்டை விட்டால், ஒன்று பாம்பு சாகும், அல்லது கீரி சாகும். கீரி அநேகமாகச் சாவதில்லை. ஒரு ஊரிலே, ஒரு நாளைக்கு, 4 இடத்திலே அந்த வித்தையைக் காட்டுகிறார்கள். 4 சண்டைக்கு 4 பாம்புகளுக்கு அந்த வித்தைக்காரன் எங்கே போவான்? அதுபோல்தான் இதுவும்.

எதைச் சொன்னால் மக்கள் மத்தியிலே ஒரு பரபரப்பு ஏற்படுமோ, எதைச் சொன்னால் மக்கள் தங்கள் கவனத்தை திருப்பு

வார்களோ, அப்படி அவர்கள் கவனத்தை ஈர்க்கக்கூடிய பிரச்சினையைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கருதி இந்த அரசாங்கத்தின் மீது லஞ்ச ஊழல் குற்றச்சாட்டைச் சுமத்தினார் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள். அமைச்சர்கள் கோடி கோடியாக, லட்சம் லட்சமாக பணம் சேர்த்துவிட்டார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ.க்கள் பணக்காரர்களாகிவிட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். இந்தக் குற்றச்சாட்டு இந்த அரசுக்குப் புதுமையான குற்றச்சாட்டு அல்ல. 1971-ம் ஆண்டு தேர்தல் நடந்த காலத்தில் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களே அந்தத் தேர்தலில் நமக்காக பிரச்சாரம் செய்துவந்த நேரத்திலே, இதைப்போன்ற குற்றச்சாட்டுகள் சர்வ சாதாரணமாக, அத்தனை பேர்மீதும் சுமத்தப்பட்டது. உங்களுக்கெல்லாம் நினைவிருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஒரு வால் போஸ்டர் போட்டார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய திருவுருவப் படத்தைப் போட்டு, நம்முடைய கலைஞர் முதல்வர் அவர்கள் அவரைப் பின்பற்றுவதைப் போல் படம் போட்டு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களே, இன்னும் அநேக தம்பிமார்கள் கார் பங்களாக்கள் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. மீதமுள்ள தம்பிமார்களுக்கு காரும் பங்களாவும் வாங்கிக் கொடுக்கும்வரை நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று ஒரு பத்திரிகை படம் போட்டது. அந்தப் பத்திரிகையினுடைய படத்தை எடுத்து நிறையப் போட்டு, அந்த பெரிய சுவரொட்டிகளை ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் ஒட்டினார்கள். இது எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்குத் தெரியாதா? அந்தச் சுவரொட்டிகளுக்கு எல்லாம் அவர் அன்றைக்குப் பதில் சொல்லவில்லையா? என்ன காரணம் இன்றைக்கு திடீரென்று லஞ்சக் குற்றச்சாட்டு? நான் மதுரை மாநாட்டிலே இருக்கிறேன். அவர் மதுரை மாநாட்டிலே பேசுகிறார், பேசும்பொழுது வேகம் வருகிறது. அவர் பேசுகிறார்—தாய்மார்களைக் கேட்கிறேன், கூடியிருக்கிற ஆயிரக்கணக்கான பெரியோர்களைக் கேட்கிறேன், தம்பிமார்களைக் கேட்கிறேன். இந்த அரசு லஞ்சம் மிகுந்தது என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் குற்றஞ்சாட்டுகிறார்கள், இந்த அரசில் லஞ்சம் இருக்கிறதா சொல்லுங்கள் என்று கேட்டபொழுது, இல்லை இல்லையென்று அங்கேயுள்ள கூட்டத்தினர் பதில் சொன்னார்கள். அடுத்தாற்போல இன்னொரு கேள்வியைக் கேட்கிறார். இந்த அரசிலே ஊழல் மலிந்துவிட்டது என்று எதிர்க்கட்சிகள் சொல்கின்றன, தாய்மார்களே உங்களைப்

பார்த்துக் கேட்கிறேன், ஊழல் இருக்கிறதா என்று கேட்கிருர், இல்லை இல்லை என்று கூட்டத்தினர் சொன்னுர்கள். அப்படியே பெருமித உணர்ச்சியோடு இந்தப் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்து பார்த்தீர்களா மக்களுடைய பதிலை என்று பேசுகிருர்கள். அது நடந்தது ஆகஸ்டு 5-ஆம் தேதி என்று நினைக்கிறேன்—என்னுடைய நினைவு சரியாக இருந்தால்—மதுரை மாநாட்டிலே மக்கள் மன்றத்திலே அன்றைக்குத் தீர்ப்புக் கேட்கிருர். கேட்டவர் யார்? இன்றைக்கு யார் லஞ்ச ஊழல் குற்றச்சாட்டு என்று சொல்கிருரோ அவரே அன்றைக்குக் கேட்டார். அதே எம்.ஜி.ஆர்.தான் அக்டோபர் 8-ஆம் தேதியன்று, எந்தக் கேள்வியை அவர் கேட்டு மக்கள் பதில் அளித்தார்களோ அதே கேள்வியை, ஆகஸ்டு 5-ஆம் தேதி கேட்ட அதே கேள்வியை அக்டோபர் 8-ம் தேதியன்று—இடையிலே 60, 61 நாட்கள்தான் ஆகியிருக்கின்றன—இவ்வளவு பெரிய லஞ்ச ஊழலை எப்படிக் கண்டுபிடித்தார் என்று தெரியவில்லை. கூறுகின்ற குற்றச்சாட்டுகளை ஆதாரப்பூர்வமாக முறையாகச் சொல்கிருர்களா என்ருல் அதுவும் இல்லை. 8-ஆம் தேதி குற்றச்சாட்டு சொல்கிருர். 10, 11-ம் தேதி கட்சியிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிருர். உடனே புதுக்கட்சி ஆரம்பிக்கிருர், அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று அதற்குப் பெயர் சூட்டுகிருர். உடனே இந்திரா காங்கிரஸ், கம்யூனிஸ்டு கட்சி, அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு சேர்ந்து குற்றப் பட்டியலைத் தயாரிக்கிருர்கள். உடனே சட்டமன்றத்தைக் கூட்டுங்கள் என்று சொல்லுகிருர்கள்.

நான் தங்கமணியின் அறிக்கையைப் பார்த்தேன், கல்யாணசுந்தரத்தின் அறிக்கையைப் பார்த்தேன். அன்றைக்கு தைரியம் இருந்தால் கூட்டுங்கள் என்று சொன்னுர்கள். சொல்லி, 2, 3 நாட்களிலே சட்டமன்றம் கூட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிவிப்பு வருகிறது. சட்டமன்றம் கூடியது. சபாநாயகர் வந்து அமர்கிருர், அவர் சபையை ஒத்திவைத்து விட்டுப்போய்விட்டார். சட்டமன்றத்தைக் கூட்டுங்கள் என்று சொல்வது, கூட்டினல் ஒத்திவைத்துவிட்டு போய்விடுகிருர்கள். அதற்குப் பின்னுலும் சட்டமன்றம் கூடியபொழுது வேறு சபாநாயகர் வைத்து சட்டமன்றம் நடத்தப்பட்டால், சட்ட மன்றத்திலே உண்மையான சபாநாயகர் இல்லை, ஆகவே கூட்டத்திற்கு வரமாட்டோம் என்று சொல்கிருர்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

கள். உண்மையிலேயே குற்றச்சாட்டுகளைக் கூற தைரியம் இல்லாமல், சட்ட மன்றத்தின் மூலமாக அவற்றைக் கூறக்கூடிய ஆற்றல் இல்லாமல் எப்படியோ அரசுமீது கெட்ட பெயரை ஏற்படுத்தி விட்டோம், எப்படியோ அமைச்சர்கள்மீது லஞ்சக் குற்றச்சாட்டு சொல்லிவிட்டோம், உள்ளே போனால் ஆதாரமில்லாமல் கூற முடியாது, நீதிமன்றத்திற்குப் போனால் நிரூபிக்க முடியாது மாத்திரமல்ல, உரிய தண்டனையையும் நிரூபிக்க முடியாவிட்டால் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும், எப்படியோ வெளியிலே கிளப்பிவிட்டு ஒரு பொய்ப் பிரச்சாரத்தைச் செய்துவிட்டோம், அதைத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டுமென்ற காரணத்தைத் தவிர வேறு எந்தக் காரணம் இதற்கு இருக்க முடியும்? 1952-ம் ஆண்டு முதல் 1957-ஆம் ஆண்டு வரையில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் சாதனை என்ற புத்தகம் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. அதிலே திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலேயுள்ள வயலி வரப்பட்டி என்ற கிராமத்தில் இரண்டு கண்மாய்கள் மராமத்து செய்ய டெண்டர் கேட்கப்பட்டு 6 லட்ச ரூபாய்க்கு வேலை செய்யப்பட்டு 60 டன் உணவு தானியம் உற்பத்தி செய்தோம் என்று கொடுத்தார்கள். அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வயலி வரப்பட்டியில் உள்ள கண்மாய்கள் கட்டபொம்மன் காலத்தில் எப்படியிருந்ததோ அப்படியேதான் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்கு எம். பக்தவத்சலம் அவர்கள் சொன்னார்கள், அது வேறு ஒன்றும் இல்லை, அச்சுப் பிழை என்று சொன்னார்கள். அச்சுப் பிழை என்றால் 'ல' அச்சுப் பிழையாக வரலாம், 'வ' அச்சுப் பிழையாக வரலாம். அச்சுப் பிழை என்றால் ஒரு வார்த்தை அச்சுப் பிழையாகலாம், அல்லது ஒரு வரி அச்சுப் பிழை ஆகலாம். அப்படியில்லாமல் அந்தப் பக்கம் பூராவும், பாரா பூராவும் அச்சுப் பிழையா? உங்களை ஆட்சியிலே அமர்த்திய எங்கள் காலப் பிழை என்று தேவர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

ஊழல் ஊழல் என்று வெளியிலே சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றவர்கள் இங்கே வந்து சொல்லவேண்டும், ஊழலை உரித்துக்காட்ட வேண்டும். அப்படிச் செய்யவில்லை. கம்யூனிஸ்டு கட்சியில் ஊழல் நடந்திருக்கிறது என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். சட்டமன்றத்திலே நான் அந்தக் கட்சியிலே எவ்வளவு ஊழல் இருக்கிறது என்று சொல்லட்டுமா? அன்றைக்கு இந்த மன்றத்திலே நன்றியைப்பற்றிப் பேச்சு வந்தது. இந்திய கம்யூனிஸ்டு

கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரின் வோட்டுக்களைப் பெற்றது மட்டுமல்ல, பணத்தையும் பெற்று வந்தார்கள், அந்த நன்றியைக்கூட மறந்துவிட்டார்கள என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது பேசிய ராஜபாளையம் உறுப்பினர் ஒருவர் பணம் யாரும் தரவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் உங்களுடைய தொகுதிக்கே கொடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு லஞ்சம் ஊழல் பற்றிப் பேசுகிற அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், இல்லை நாங்கள் பணம் வாங்கவில்லை என்று சொன்னபொழுது நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திடமிருந்து ரூ. 5 ஆயிரம் தேர்தல் நிதியாகப் பெற்றுக் கொண்டதற்காக கையெழுத்துப் போட்ட ரசிதை இங்கு காட்டினார்கள். அப்பொழுது அவர் சொன்னார் அந்தப் பணம் என் கைக்கு வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். இதுதான் ஊழல். எந்தப் பணம், கையெழுத்துப் போட்டு வாங்கப்பட்டதோ அந்தப் பணத்தை அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் வாங்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி எப்பேர்ப்பட்ட பாரம்பரியம் கொண்டது, அந்தப் பாரம்பரியத்தைக் களங்கப்படுத்திவிட்டார் என்ற காரணத்தினாலே பொது மேடையில் அல்ல, சீரணி அரங்கத்தில் அல்ல, சட்டமன்றத்திலேயே இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் பொருளாதாரத் தன்மையை பொருளாதார மேம்பாட்டை, அரசியல் நாணயத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் உரித்துக் காட்டிவிட்டார்கள் என்ற காரணத்தினாலேதான் அவர்கள் இன்றைக்கு பொய்ப் பிரச்சாரத்திலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திடமிருந்து 1971-ஆம் ஆண்டு தேர்தலின்போது பணம் பெறவில்லையா ? பணம் கொடுத்ததற்காக எங்களைத் தொடர்ந்து ஆதரியுங்கள் என்று கட்டாயப் படுத்தினார்களா ? ஆதரிக்க வேண்டுமென்று உடன்பாடு ஏதாவது இருக்கிறதா ? நீங்கள் பணம் பெற்றீர்கள், அதற்கு ஆதாரமாக ரசீது இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி தேர்தலுக்கு பணத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டுள்ள உங்களைப்பற்றி இன்றைக்கு தென்பாண்டி மண்டலத்திலே ஒரு தகவல் உலவுகிறதே, நீங்களே சொல்வதைப் போன்ற பொதுமக்களிடம் பேசப்படும் அந்தப் பேச்சு, நீங்கள் சொல்வதைப் போன்ற கேள்விப்பட்ட அந்தக்

தகவல் என்னவென்றால் தமிழ்நாட்டில் உள்ள மோட்டார் முதலாளிகள் அத்தனை பேரும், 1976-ஆம் ஆண்டுக்குள்ளாக இங்கேயுள்ள வழித்தடங்கள் அத்தனையும் தேசியமயமாக்கப்படவேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு முடிவெடுத்திருப்பதால், இங்குள்ள தனிப்பட்ட மோட்டார் முதலாளிகள் ஒரு பஸ்ஸுக்கு 1,000 ரூபாய் விதம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குக் கொடுத்து இம்மாதிரியான கலவரங்களை, குழப்பங்களைத் தூண்டிவிட்டு அரசாங்க பஸ்களைத் தாக்குங்கள் என்று சொன்னதாகப் பேச்சு வழங்குகிறதே, செய்தியாகப் பேசப்படுகிறதே, பொதுமக்களிடம் அப்படிப்பட்ட வதந்தி உலவுகிறதே என்று அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளை உங்கள்மீது சுமத்த முடியாதா ?

நாட்டுடமையாக்கப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையை வைத்திருப்பது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி. நாட்டுடமையாக்குவதில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு. ஆனால் நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட பஸ்கள் கல்வீச்சிற்கு ஆளாக்கப்படுகின்றன. நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட பஸ்கள் தீ வைத்து எரிக்கப்படுகின்றன. நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட பஸ்கள் பெட்ரோல் ஊற்றிக் கொளுத்தப்படுகின்றன. நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட அரசின் சொத்துக்கள், மக்களின் சொத்துக்கள் சேதப்படுத்தப்படுகின்றன, அழிக்கப்படுகின்றன. அந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கண்டித்து ஒரு வார்த்தை கூறியது உண்டா? இது அரசாங்கத்தின் சொத்துக்கள், இதைச் சேதப்படுத்தக் கூடியவர்கள் யாராலும் அந்த வன்முறையாளர்களை இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் தமிழ் நாட்டுக் கிளை கண்டிக்கிறது என்று சொன்னது உண்டா ? இன்றைக்குப் புதிதாகக் கட்சி தொடங்கியிருக்கும் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கண்டித்தது உண்டா? அரசாங்க பஸ்களை தீ வைத்துக் கொளுத்துவது, பெட்ரோல் ஊற்றிக் கொளுத்துவது, இதற்காக, தனிப்பட்ட மோட்டார் முதலாளிகள் பஸ் ஒன்றுக்கு 1000 ரூபாய் வீதம் மொத்தமாக வசூல் செய்து நாட்டுடமையாக்கும் திட்டத்திற்கு எதிராகக் கம்யூனிஸ்டுகளைத் தூண்டி விட்டிருக்கிறார்கள், மோட்டார் முதலாளிகளிடமிருந்து இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி பணம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களை நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின்மீது சுமத்துகிறேன். ஆதாரம் கேட்டால், நீங்கள் கொடுக்கும் ஆதாரம் இருக்கிறதே அதேபோல்

தகவல், பொதுமக்கள் மத்தியில் பேசப்பட்ட பேச்சு, முக்கியமான அந்தரங்கத்திற்கு உரிய பேச்சு என்று கூறுவேன். அவைகள் தானு, இன்னும் வேண்டுமென்று கேட்டால், கொடுத்த மோட்டார் முதலாளிகளைக் கோர்ட்டிலே நிறுத்தத் தயார்.

எம்.ஜி.ஆர். ரசிகர்கள், 15, 20 இளைஞர்கள், எம்.ஜி.ஆர். விலக்கி வைக்கப்பட்டதும், எம்.ஜி.ஆரை விலக்கிவிட்ட ஆத்திரத்தால், உணர்ச்சியால் பொங்கி எழுந்தார்கள். அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனுல் தொடர்ந்து அந்தக் கிளர்ச்சிகளை யார் நடத்துகிறுர்கள்? கம்யூனிஸ்ட்காரர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட கிளர்ச்சிகளுக்கு ஆள் மட்டும் கிடைத்தால் போதும், இயக்கத்தை நடத்துவதில் கெட்டிக் காரர்கள். அவர்களுக்கு ஆள்தான் வேண்டும். ஒரு ஊரிலே ஒரேயொரு கம்யூனிஸ்ட் இருந்தால் போதும். யாராவது பத்துப் பேர் வேறு காரணத்திற்காகச் சண்டை போட்டு இருந்தாலும், அந்தக் காரணத்தைத் தங்களுக்கு ஆதரவாகத் திருப்பிச் சண்டை போட வைத்து வேடிக்கை பார்ப்பதிலே பலே கைதேர்ந்தவர்கள் கம்யூனிஸ்ட்கள். அதேபோல் இன்றைக்கு எம்.ஜி.ஆர். ரசிகர்களை லாவகமாக உபயோகிக்கிறுர்கள். வன்முறைகளை எப்படியெப்படி உபயோகிக்க வேண்டுமோ அப்படி உபயோகிக்கிறுர்கள். எம்.ஜி.ஆர். யாருடைய கைப்பாவையாக மாறிவிட்டார் என்றுல் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கைப்பாவையாக மாறிவிட்டார். இங்கே உட்கார் என்றுல் உட்காரக்கூடிய நிலையில், பேசு என்றுல் பேசக்கூடிய நிலையில் எம்.ஜி.ஆர். இருக்கிறுர். பேசிக்கொண் டிருக்கும்பொழுது கே. டி. கே. தங்கமணியைக் கேட்டார்கள், என்ன, சொல்லலாமா என்று. அவர், சொல்லுங்கள் என்று சொன் ஞர். பிறகு சொல்கிறுர். உட்காரலாமா, எழுந்திருக்கலாமா என்று அவரைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய பாவையாக இருக் கிறுர். இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் இருங்கள் என்றுல் இருக்கிறுர். இப்படி இங்கே சட்டமன்றத்திலேயே, நம்முடைய பக்கத்திலேயே இவ்வளவு நடந்தால் நமக்குத் தெரியாமல் எவ்வளவு நடக்குமோ? உட்கார் என்றுல் உட்காருவது, எழுந்திரு என்றுல் எழுந்திருப்பது, நிற்கச் சொன்னுல் நிற்பது என்று, நம்முடைய கண்ணுக்கு முன்னு லேயே, எம்.ஜி.ஆரை உட்காரச் சொன்னுல் உட்காருகிறுர், எழுந்து பேசு என்றுல் பேசுகிறுர். பேசாமல் இரு என்றுல் பேசாமல் இருக் கிறுர். இப்படி நம்முடைய கண்ணுக்கு எதிரிலேயே நடக்கிறது

என்றால் அங்கே எவ்வளவோ தெரியவில்லை. சத்தியா ஸ்டுடியோ விலே, இராமாவரம் தோட்டத்திலே, எம்.ஜி.ஆர். பிக்சர்ஸிலே, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அலுவலகத்திலே எத்தனையெத்தனையோ, யார் கண்டார்கள்? ஆக இது, எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் தனிப்பட்ட ஆத்திரத்திற்குப் பலியாகி, தனிப்பட்ட உணர்ச்சிகளுக்குப் பலியாகி, தன்னை எவ்வளவு கீழ்ப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

நம்முடைய முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் எந்தக் குற்றத்தைச் செய்தார்கள்? எந்தத் தவறைச் செய்தார்கள்? உங்களுக்கு ஏதாவது குற்றம் என்று தெரிந்தால் தவறு என்று தெரிந்தால் பல மேடைகளிலே சொன்னதை இந்தச் சட்டமன்றத்திலே சொல்லலாமே? கலைஞருடைய கையைப் பிடித்துக்கொண்டு கேட்பதற்கு உரிமை இல்லையா? இந்தக் குற்றத்தைச் செய்திருக்கிறாய், பதில் சொல் என்று கேட்கலாமே. ஆனால் அவரால் கேட்க முடியாது. அதற்குக் காரணம், உங்களுடைய மனச்சாட்சி. மனச்சாட்சியைத் திருப்பிப் பாருங்கள். இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் எந்தெந்தத் துறைகளுக்கு நாம் சிபாரிசு செய்தோம், யார் யாருக்கு நாம் சிபாரிசு செய்தோம், அதில் எத்தனையெத்தனை நிறைவேற்றப்பட்டன, எத்தனையெத்தனை நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நிறைவேற்றப்பட முடியாமல் இருந்தால் அதற்கு என்ன காரணம்? அது சட்ட விரோதமாக இருந்தாலோ அல்லது இப்படிச் செய்தால் கேலிக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கும் என்பதாலோ, ஆக இந்த இரண்டைத் தவிர, நியாயமான காரியங்களாக, சட்டரீதியான காரியங்களாக, ஏற்கத் தகுந்த காரியங்களாக, எதிர்க்கட்சிகளின் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளாக்கப்படாத காரியங்களாக இருந்தால் அத்தகைய காரியங்கள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? எந்தக் காரியங்களை நீங்கள் சொன்னீர்களோ அந்தக் காரியங்கள் சட்டவிரோதமான காரியங்கள் என்று கருதப்பட்டால், அந்தக் காரியங்களைச் செய்யாமல் விட்டிருந்தால் அதைக் குற்றச்சாட்டுகள் என்று கூறுகிறீர்கள். இதை எந்த வகையில் நியாயம் என்று ஏற்றுக் கொள்வது?

ஒரு தனிப்பட்ட மனிதர், எங்கேயோயிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு வந்தவர், இங்கே வந்து சினிமா நட்சத்திரமாக ஆனவர்--யாரும்

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்] [1972 டிசம்பர் 11

ஆகலாம்—எந்த சினிமா நட்சத்திரத்திற்கு இவ்வளவு பெரிய கியாதி, இவ்வளவு பெரிய புகழ் இருந்தது என்பதற்கு எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் மனச்சாட்சியிருந்தால் பதில் சொல்லட்டும். நீங்கள் என்ன அப்படிப்பட்ட மிகச் சிறந்த நடிகரா? சிவாஜிகணேசனைக் காட்டிலும், கட்டபொம்மன் நாடகத்தில் அவர் மாதிரி உங்களால் நடிக்க முடியுமா? ஆனால் உங்களை உயர்த்தியது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். உங்கள் நடிப்பிற்கு இலக்கணம் வகுத்து, நடிகர் திலகத்தைக் காட்டிலும், மக்கள் திலகம் என்ற பட்டத்தைச் சூட்டினார்கள். மேடைகளில் அப்படி இப்படி என்று பேசி நம்ப வைத்தார்கள் நாட்டு மக்கள் மத்தியில். ஆகையால் உங்களுக்கு ஏற்பட்ட அந்தப் புகழ், அந்தச் சிறப்பு உங்களுக்குச் சினிமாத் தொழிலில் வெற்றியை உருவாக்கியது. தனித் தன்மையால், தனி நபரின் திறமையால் கிடைத்த வெற்றி அல்ல. அந்த வெற்றியைப் பயன்படுத்தி இந்த நாட்டு மக்களின் மத்தியில் ஏழை பங்காளன் என்று நம்ப வைத்தீர்கள். கொடை வள்ளல் என்று நம்ப வைத்தீர்கள்.

உங்கள் கொடை வள்ளலைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாதா? முத்து ராமலிங்கத் தேவர் கல்லூரிக்கு 10,000 ரூபாய் பணம் கொடுக்கி றேன் என்று அறிவித்துவிட்டு, பத்திரிகைகளில் அறிக்கை கொடுத்துவிட்டு, பிறகு ஆயிரம் ரூபாயை மாத்திரம் கொடுத்து பாக்கி இன்னும் 9,000 ரூபாயைக் கொடுக்கவில்லையே, எங்களுக்குத் தெரியாதா உங்கள் வள்ளல் தன்மை.

நான் இதே நேரத்தில் உங்களைக் கேட்கிறேன். உங்கள் வள்ளல் தன்மையைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்டால் எத்தனை காரி யங்களுக்கு நீங்கள் நன்கொடை கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? அந்த நன்கொடைப் பணம் எங்கிருந்து வந்தது? அதற்குரிய வருமானம், அதற்குரிய கணக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அதை விட்டுவிட்டு யாருடைய கணக்கை யார் கேட்பது? ஒருவ ரைக் குற்றம் சாட்டுவதற்கு முன்னால் முதலிலே தன்னைச் சுத்தப் படுத்திக்கொண்டு குற்றம் சாட்ட வேண்டும். இங்கே உட்கார்ந் திருந்தால் அத்தனை பேரும் கறைபடிந்த கையை உடையவர்கள். ஆனால் அவர்கள் அப்படியே அவர் பின்னால் போய் உட்கார்ந்தால் அவர்களுக்குக் கறை படிந்த கை இல்லையா? கலைஞரிடம் இருக்கும்வரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கும்

வரையில் கறை படிந்த கை, அங்கிருந்து எம்.ஜி.ஆர். பக்கம் வந்துவிட்டால் அவர்கள் கை கறை படியாத கை. உங்கள் பக்கத்தில் இருப்பவர்களைப்பற்றி எங்களுக்குத் தெரியாதா? எவ்வளவு பரிசுத்தமானவர்கள், அவர்களெல்லாம் யார்? தெரியாதா?

சுவாமி இராமகிருஷ்ணரின்மீது அவரது தொடையில் ஒரு பவுனை வைத்தால் ஜபத்திற்குத் தடையாக இருப்பதால் அது கிடு கிடு என்று ஆடுமாம். பவுனை எடுத்துவிட்டால் நின்றுவிடுமாம். அப்படி உங்கள் பக்கத்திலிருப்பவர்களெல்லாம் சுவாமி இராம கிருஷ்ணர்களா, விவேகானந்தர்களா, இராமலிங்க அடிகளா? அவர்களுடைய பரிசுத்தத்தை இந்த நாடு நன்றாக அறிந்திருக்கிறது. அவர்களுடைய அரசியல் நாணயத்தை இந்த நாடு தெளிவாக உணர்ந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நபர்கள்தான் உங்கள் பின்னால் வரமுடியுமேதவிர, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே ஏற்கெனவே குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளானவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து ஒதுக்கித் தள்ளி வைக்கப்பட்டவர்கள், ஊழல் லஞ்சக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளானவர்கள்தான் உங்கள் பின்னால் வர முடியுமேதவிர, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் பணிபுரியக்கூடிய உண்மையான தொண்டர்கள், பரிசுத்தமான தொண்டர்கள் யாரும் உங்கள் பின்னாலே வர முடியாது.

நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வக்காலத்து வாங்கிப் பேசுகிறேன் என்று சொல்லுகிறீர்கள். எனக்குப் பெரிய பட்டத்தையே சூட்டுகிறார்கள். பெருமாளா, அவர் ஃபார்வார்ட் பிளாக் கட்சித் தலைவர் இல்லையே. அவர் கலைஞரின் கையாள். இது எனக்குக் கொடுத்திருக்கும் பட்டம். கலைஞர் கருணாநிதியின் கையாள் என்று மேடைக்கு மேடை பேசுகிறார்கள். அவர் ஃபார்வர்ட் பிளாக் கட்சியின் தலைவர் அல்ல. கலைஞர் கருணாநிதியின் கையாள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் அதை மனப்பூர்வமாக, மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதற்குக் காரணம் எங்களுக்குத் தெரியும்.

ஒருபதாண்டுக் காலம் பார்வேர்டு ப்ளாக் கட்சியின் தொண்டர்கள், முத்துராமலிங்கத் தேவரின் தொண்டர்கள் என்ன பாடு பட்டார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். எவ்வளவு கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும்.

எங்கள் மறக்குலத்து மங்கையர் கற்பழிக்கப்பட்டார்கள், துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டார்கள் என்பதெல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும். எங்கள் தலைவரைச் சிறைச்சாலையில் போட்டு எப்படிக் கொன்றார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். அதற்குப் பின்னால் நாங்கள் எல்லாம் இந்த ஆட்சி மாறாதா என்று எங்கினோம். நல்லாட்சி வராதா என்று கனவு கண்டு கண்டிருந்தோம். அதற்கெல்லாம் விடை காணும் வகையில்தான் இன்றைக்குக் கலைஞர் ஆட்சி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால்தான் நாங்கள் இந்த ஆட்சிக்குப் பக்கபலமாக இருக்கிறோம். ஏதோ அவர்கள் நினைப்பது போல் கலைஞரின் கருணையால், திமுக அரசாங்கத்தின் தயவால் எங்களைப் போன்றவர்கள் சேவகரியமாக இருக்கிறோம் என்று கூறுவது சரியல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப்பற்றி மட்டும் சொல்லவில்லை; தோழமைக் கட்சிகளும் எப்போது வேண்டுமானாலும், எந்த விசாரணைக்கும் நாங்கள் தயார் என்று கூற விரும்புகிறேன். ஏதோ இங்கே கலைஞரின் ஆட்சியை எதிர்ப்பவர்கள் பரிசுத்தவாதிகள் போலவும், ஆதரிப்பவர்கள் எல்லாம் கறை படிந்தவர்கள் போலவும் பேசுகிறார்கள்.

குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா? எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் தாராளமாக இங்கே உட்கார்ந்துகொண்டு குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலை வாசிக்கலாமே. ஜனாதிபதியிடத்தில் கொடுத்தது வேறு. சட்டமன்றத்தில் இரண்டாவது பட்டியல் கொடுக்கப் போகிறோம்: இனிமேல் ஜனாதிபதியிடத்தில் கொடுக்கப் போவதில்லை என்று கூறுகிறார்கள். எங்கே இரண்டாவது பட்டியல்? இங்கே அவர்களும் ஏதோ ஒரு காகிதத்தை வைத்துக்கொண்டு வாசிக்கப் போகிறார்கள் என்று நினைத்தேன். அவர்கள் போய்விட்டார்கள். வெளியில் போய் என்ன பேசுகிறார்கள்? உண்மையான சபாநாயகர் வந்தால்தான் சட்டசபைக்கு வருவோம் என்று கூறுகிறார்கள். அடாடாடா....! உண்மையான சபாநாயகர் யார்? பத்துப் பேர், இருபது பேர் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறவர்கள்தான் உண்மையான சபாநாயகரா? 184 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒருவரை சபாநாயகராக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற இடத்தில் 24 பேர் வெளியே இருந்துகொண்டு அவர் உண்மையான சபாநாயகர் இல்லை என்று கூறுவதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா? ஸ்தாபனக் காங்கிரஸ் கட்சியினர் கலந்துகொண்டார்கள். அவர்கள் உண்மையான சபாநாயகர் இங்கே இல்லை என்று சொல்லவில்லை. மாமேதை

ராஜாஜி அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். இந்த ஸ்பீக்கர் சட்ட முறையாகத் தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சபாநாயகர் அல்ல; துணைச் சபாநாயகர். சபாநாயகர் இடம் காலியாக இருக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர் பெருமாள் : துணைத் தலைவர் என்றே வைத்துக் கொள்ளுங்கள். துணைத் தலைவரை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது உண்மை. அவர்கள் இங்கே வந்து தங்களுடைய குற்றச்சாட்டைக் கூறியிருக்கலாம். அவர்களுக்கு மிகப் பெரிய செல்வாக்கு வெளியே இருப்பதாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்கள் செல்வாக்கு தங்களுக்கு இருப்பதாக ஒரு மாயையில் இருக்கிறார் கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள்கூட சொன்னார்கள்— 'வெளியே போய்ப் பார்த்தால் தெரியும், உள்ளே இருந்துகொண்டு பேசுகிறீர்களே' என்று. நாங்கள் வெளியே போய்ப் பார்த்துத் தான் வந்திருக்கிறோம். யார் எதிர்க்கிறார்கள்? 1967-ம் ஆண்டுத் தேர்தலிலும், 1971-ம் ஆண்டுத் தேர்தலிலும் நம்மை எதிர்த்து யார் வேலை செய்தார்களோ, யார் எதிர்த்து வாக்களித்தார்களோ அவர்கள்தான் இன்றைக்கும் எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புதிதாக வந்திருக்கக்கூடியவர்கள் எம்.ஜி.ஆர். ரசிகர்கள். அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் ? போகிற காரை நிறுத்துகிறார்கள். 'எம்.ஜி.ஆர். வாழ்க, கருணாநிதி ஒழிக' என்று எழுதுகிறார்கள். சிலபேர் 'எம்.ஜி.ஆர். வாழ்க' என்று மட்டும் எழுதி விட்டு விடுகிறார்கள். பத்து நாட்கள் இப்படி நடந்ததைப் பார்த்தோம். அதற்குப் பின்னால் பெரிய ஒரு பேரணி; அதற்குப் பின்னால் கடை அடைப்பு ; பிறகு வாக்காளர் பேரணி. அதிலே 150 பேர், அதிக பட்சம் ஆயிரம் பேர், இல்லை ஐயாயிரம் பேர் என்றே வைத்துக் கொள்ளலாம். முதலமைச்சர் வீட்டுக்குச் சென்றவர்கள் 500 பேர்தான். ஐயாயிரம் பேரே ராஜினாமாச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் ராஜினாமாச் செய்து விடவேண்டுமா என்ன ?

இப்படி ராஜினாமா செய் என்று சொல்லுகிறார்களே, அப்படி ஒரு சட்டம் இருக்கிறதா என்று எனக்குத் தெரிந்த வக்கீல்களிடம் எல்லாம் கேட்டேன். அவர்கள் விடிய விடியச் சட்டப் புத்தகங்களை எல்லாம் புரட்டிப் பார்த்துவிட்டு அப்படி ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இது ஒரு தோற்றம். மக்கள் இந்த

அரசாங்கத்தை எதிர்க்கிறார்கள். மக்கள் நம்பிக்கை போய்விட்டது, தமிழகத்தில் சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது, மத்திய அரசாங்கம் தலையிட வாய்ப்பு உண்டா? எப்படியாவது மத்திய அரசைத் தலையிட வைக்கவேண்டும்; தலையிட வைத்து இந்த அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்க வேண்டும். இந்திரா காங்கிரசார் இந்தியா முழுவதும் ஆளுகிறார்கள், தமிழகத்தைத்தவிர, டெல்லியிலும் அவர்கள்தான் ஆளுகிறார்கள். 1971-ம் ஆண்டுத் தேர்தலுக்கு முன்னால் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தயவு இல்லாமல் நாடாளுமன்றத்தை நடத்த முடியாத நிலை இருந்தது.

ஜனாதிபதி தேர்தல் வந்த நேரத்தில் நம்முடைய அரசியல் மேதை ராஜாஜி அவர்கள் முதல்வர் அவர்கள் வீட்டுக்கு வந்தார்கள். வீட்டுக்கு வந்து நீங்கள் சஞ்சீவ ரெட்டிக்கு ஓட்டுப் போடவேண்டும்' என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அன்றைக்கு ராஜாஜி அவர்களுடைய ஒத்தாசையுடன் பதவிக்கு வந்திருந்ததால் அன்றைக்கு ராஜாஜி அவர்கள் சொன்னதுபோல் சஞ்சீவ ரெட்டிக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆதரவைக் கொடுத்திருந்தால் இந்திய அரசியல் வரலாறே எப்படி மாற்றப்பட்டிருக்கும் என்பதை இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். அன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சஞ்சீவ ரெட்டிக்கு ஆதரவு கொடுக்கவில்லை. எந்தப் பக்கம் முற்போக்கு அணி இருக்கிறதோ அந்தப் பக்கம் எப்போதும் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பிரதமர் இந்திரா காந்தியைப் பிற்போக்குவாதிகள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து கவிழ்க்க வேண்டுமென்று வேலை செய்த நேரத்தில் ஆதரவாக இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை இந்திரா காந்தி கவிழ்க்கத்தான் வேண்டும்; உபகாரம் செய்தவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட பிரதி உபகாரத்தைச் செய்யத்தான் வேண்டும்.

நான் சொல்லுகிறேன். பார்வர்டு பிளாக் கட்சியின் கருத்தாகச் சொல்லுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்தாக அல்ல, முதல்வர் அவர்கள் அனுமதி பெற்றுச் சொல்லுகிற கருத்து அல்ல, சுயேச்சையாகச் சொல்லுகிறேன். பெரும்பான்மையாக இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைக்

கவிழ்த்துப் பாருங்கள்; கவிழ்த்துவிட்டுத் தமிழ்நாட்டில் என்ன நடக்கிறது என்று பாருங்கள். யாரோ வருகிறார்கள் என்பதற்காகப் பத்தாயிரம் பேர் கூடுகிறார்கள் என்றால் இந்த அரசுக்கு மக்கள் நம்பிக்கை போய்விட்டது என்று அர்த்தமா? பெரும்பான்மை ஆதரவுடன் இருக்கக்கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைக் கவிழ்க்க வேண்டுமென்ற அளவுக்கு இந்திரா காந்தி அவர்கள் அவ்வளவு அறியாமையில் மூழ்கி இருக்க மாட்டார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

நானும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன், இந்த மந்திரிசபை ஆறு மாதத்தில் போய்விடும், மூன்று மாதத்தில் போய்விடும், இரண்டு மாதத்தில் போய்விடும் என்று—நேற்றுகூட ஒரு ஆருடக்காரர் சொல்லியிருக்கிறார், இரண்டு மாதங்களுக்குள்ளாக இந்த சட்டமன்றம் கலைக்கப்படும் என்று. இரண்டு மாதங்களுக்குள்ளாக. பிறகு அந்தப் பதவிக்காக ஏன் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டும்?

இந்த சர்க்கார் 1976 கடைசிவரையில் இருக்கும் என்று சொல்கிறார்களா என்று பார்த்தால் ஆறு மாதங்களில் போய் விடும், மூன்று மாதங்களில் போய்விடும், இரண்டு மாதங்களில் போய்விடும் என்று குறைவாகச் சொல்கிறவர்கள் முற்போக்குவாதிகள் என்ற நிலையில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பெருவாரியான மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அமைச்சரவையில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் உட்கார்ந்திருக்கிறது. தோழமைக் கட்சிகளும் உட்கார்ந்திருக்கின்றன. நான் காங்கிரஸ் கட்சியில் முப்பதாண்டுகள் இருந்தவன். தேச விடுதலைக்காக விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவன் நான். போராடி வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தில் இருந்து நாம் விடுதலை பெற்றோம். இருந்தும் நமக்குக்கூட அந்த மெஜாரிட்டி இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சிக்குச் சட்டமன்றத்தில் கலைஞருக்குக் கிடைத்துள்ளதுபோல் உள்ள மெஜாரிட்டி கிடைக்கவேயில்லை. இது வரலாறு. காரணம் என்ன? அவ்வளவு பெரிய பெரிய தியாகங்கள் செய்து நாட்டுக்கு விடுதலை வாங்கித் தந்த கட்சிக்கே இவ்வளவு பெரிய மெஜாரிட்டி கிடைத்ததில்லை. ஆனால் தமிழக மக்கள் கலைஞருக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக 184 பேர்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். 184 பேர்கள். இதை எப்படி உடைப்பது என்று ஒரு சதி. அந்தச் சதிக்குப் பலியானவர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். நான்கூடக் கேள்விப்பட்டேன். அவருக்கு நிறைய

வாக்குறுதிகள் கொடுத்தார்களாம். அறுபது, எழுபது பேர்கள் அவர்களோடு வந்துவிடுவார்கள் என்று எண்ணினர்கள். கடைசியில் பத்துப் பேர்களே போனர்கள். இப்போது அவர்கள் கேட்கிருர்கள், தமிழகத்தையே ஒரு தேர்தல் களமாக்கி நான் தேர்தலுக்கு நிற்கிறேன், கலைஞர் அவர்களும் நிற்கவேண்டும், நிற்பார்களா என்று கேட்கிருர்கள். 4½ கோடி மக்களிடையே அப்படி ஒரு தேர்தல் நடத்த சட்டமிருக்கிறதா? தமிழ்நாட்டையே ஒரு தொகுதியாகக்கொண்டு அதில் வேட்பாளராக நிற்கிருர், எம்.ஜி.ஆர். அவர்களை அமெரிக்காவிற்கு அனுப்பினல் ஜனதிபதி பதவிக்குப் போட்டியிடலாம். ஆனல் இந்த நாட்டில் அப்படி இல்லை. அப்படித்தேர்தல் நடத்துவதற்கு யார் பணம் கொடுப்பது யார் செலவழிப்பது? ஆக பிரச்சினைகளை நேரடியாகச் சமாளிக்க முடியாமல் சுற்றி வளைத்துத் தப்பித்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள்.

கோபாலபுரத்தையே கருணநிதி வாங்கிவிட்டாராம். அங்குள்ள வீடுகள் எல்லாம் அவருக்கே சொந்தமாம். கோபாலபுரத்து கோமான், அங்கு ஒரு வீடுகூட பாக்கியில்லை, அவ்வளவு வீடுகளும் கருணநிதிக்கே சொந்தம் என்று சொல்லவில்லையா? கோடிக்கணக்கில் சம்பாதித்துவிட்டார் என்று எடுத்துச் சொல்லவில்லையா? ஒரு மாநிலத்தின் முதல் அமைச்சர், ஒரு கழகத்தின் தலைவர், அவருக்கு ஒரு பாரம்பரியம் இருக்கிறது என்ற உணர்வே இல்லாமல் அபாண்டமான குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்கிருர்கள். அதற்கு முதல்வர் அவர்கள் சரியான பதிலைத் தந்திருக்கிருர்கள். என் சொத்து முழுவதையும், என் குடும்பத்தில் யார் யார் சொத்து சேர்த்திருக்கிருர்கள் என்று சொல்கிருர்களோ அவர்கள் சொத்துக்களை எல்லாம் சேர்த்து பத்து லட்சம் ரூபாய்க்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள். எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் பத்து லட்சம் கொடுத்துவிட்டு அவைகளை எடுத்துக் கொள்ளட்டும். அதுவும் மொத்தமாகக் கட்டமுடியாது என்ருல் தவணைகளில் கட்டுங்கள், அதில் ஐந்து லட்சத்தைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக நிதிக்குத் தந்து விடுகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள். கோபாலபுரத்திற்கே சொந்தக்காரர், கோபாலபுரத்துக் கோமான், கோபால்புரத்திலுள்ள எல்லா வீடுகளுமே அவருக்குத் தான் சொந்தம் என்ருல் கோபாலபுரமே பத்து லட்சத்திற்குத் தான் பெறுமா? எந்தக் கிறுக்குப் பயலாவது கொடுப்பான? சென்னையில் ஒரு வீடே ஒன்றரை, இரண்டு லட்சம் ரூபாய் பெறும்

என்று கேள்விப்படுகிறேன். அங்கு சுமார் 150, 200 வீடுகளாவது இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அவற்றைப் பத்து லட்சம் ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், சினிமாப் படங்களே தேவை இல்லை.

திரும்பவும் ஒன்று கேட்டார்கள். உங்கள் சொத்துக்கள் முழுவதையும் இருபது லட்சம் ரூபாய்க்குக் கொடுங்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து பெற்றுக் கொள்கிறோம், கழகத்திலிருந்து நிதி வசூலித்துத் தந்துவிடுகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சவாலுக்கு மழுப்பாமல் சரியாகப் பதில் சொல்லுங்கள் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதற்கு அவர்கள், 67 தேர்தலில் பத்து லட்சத்திற்கு ஊர் ஊராக நாடகங்கள் நடத்தி எப்படி எப்படியோ வசூல் செய்தோம், இப்போது கருணாநிதிக்கு இருபது லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கத் தைரியம் வந்திருக்கிறது என்றால் அவர்களுக்கு எவ்வளவு வசதி வந்துவிட்டது என்று பாருங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுதான் பதிலா? முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பத்து லட்சத்திற்குக் குறைவாகத்தான் சொத்து இருக்கிறது, உங்களுக்கு இருபது லட்சத்திற்கு மேல் இருக்கிறது என்பது தெளிவாகத் தெரிந்துவிட்டது. மறுக்கமுடியுமா? இருபது லட்சம் சொத்து வைத்திருப்பவர், வரிகட்ட முடியாதவர், கணக்குக் கேட்கத் தகுதி உண்டா? அவர்கள் சொல்வதை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமாம், தமிழ் சமுதாயம். பதினாறு லட்சம் ரூபாய் வரி பாக்கி எப்படி வந்தது?

அவர் ஜப்பான் போனார், யார் யார் கூடப் போனார்கள்? உங்களோடு அழைத்துச் சென்ற ஆண்கள் எத்தனை பேர்கள், பெண்கள் எத்தனை பேர்கள்? எந்தெந்த ஹோட்டல்களில் நீங்கள் தங்கினீர்கள், அவற்றிற்குக் கொடுத்த கட்டணம் எவ்வளவு? எந்தெந்தக் கார்களில் சுற்றினீர்கள்? அவற்றிற்குக் கொடுத்த வாடகை எவ்வளவு? பொருட்காட்சியில் படம் எடுத்தீர்களே அதற்கான செலவு எவ்வளவு? சிங்கப்பூர் போனீர்களே, உங்களோடு யார் யார் வந்தார்கள்? மொத்த விமானக் கட்டணம் என்னவாயிற்று? ஹோட்டல்களில் தங்கிய அறைகளுக்கான செலவு எவ்வளவு? படம் எடுத்ததற்கான செலவு எவ்வளவு? எல்லாவற்றிற்குமாகச் செய்த செலவு எவ்வளவு? உங்களுக்கு

[திரு. எ. ஆர். பெருமாள்] [1972 டிசம்பர் 11

அன்னியச் செலாவணியாகக் கிடைத்த தொகை எவ்வளவு? கணக்குக் காட்ட முடியுமா? என்று சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்களே, அதற்குப் பதில் வந்ததா? நாம் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு அவர் பதில் சொல்லியதே கிடையாது. ஆனால் அவர்கள் கேட்பார்கள் பாருங்கள் கேள்வி. லஞ்சம். ஊழல் மலிந்துவிட்டன, இந்த அரசு ராஜினாமா செய்யமாட்டேன் என்று சொல்கிறது என்று சொல்கிறார்கள்.

அவர் நான் ஆணையிட்டால் என்று சொன்னால் உடனே ராஜினாமா செய்யவேண்டும். உடனே மக்கள் வோட்டுப் போட்டால் நினைத்ததை முடிப்பவன் நான் என்றால் அதை சினிமாவில் காட்டலாம். நினைத்ததை முடிப்பவன் நான் என்று பேசியவர்களின் கதை, வரலாறு எங்களுக்குத் தெரியும். அரசியலில் இருக்கிறவர்கள் பேசும்போது அதில் நியாயம் இருக்க வேண்டும், உண்மை இருக்க வேண்டும்.

திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சிமீது குற்றஞ்சாட்டியபோது நியாயத்தின் பேரில், ஒழுக்கத்தின்பேரில் குற்றஞ்சாட்டினார்கள். ஆனால் இவர்கள் எந்த நியாயத்தின் பேரில், எந்த ஒழுக்கத்தின் பேரில் குற்றஞ்சாட்டுகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்? எந்தவிதமான நியாயமும் இல்லாமல், உண்மையும் இல்லாமல் தனிப்பட்ட விரோதத்தின், குரோதத்தின் அடிப்படையில் ஒரு கழகத்தின்மீது, ஒரு நாட்டின் முதல் அமைச்சர்மீது, ஒரு அமைச்சரவைமீது, பாராளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்மீது, அக்கழகத்திலுள்ள தொண்டர்கள்மீது குற்றஞ்சாட்டுகிறார்கள். கொஞ்சமாவது மனச்சாட்சி வேண்டாம்? புரட்சி நடிகர் வாழ்க, எம்.ஜி.ஆர். வாழ்க என்று நரம்புகள் துடிக்க கோஷம் போட்டவர்கள்மீது குற்றம் சுமத்துவதா? உங்களுக்குப் பக்கபலமாக இருந்தவர்கள்மீது குற்றம் சுமத்துவதா?

தெளிவாகச் சொல்லுங்கள் தேர்தல் வரும், 1976-ல் வரும். அப்போது களத்தில் இறங்கலாம். அதற்கிடையில் நிச்சயமாகத் தேர்தல் வராது. நான் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். 1976-ம் ஆண்டுக்கு முன்பாகத் தமிழ்நாட்டில் தேர்தல் வர வேண்டுமென்று எவ்வளவு பிற்போக்குச் சக்திகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்தாலும்சரி பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் அதற்கு இடம் தரமாட்டார்கள் என்று தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பிரதமர் இந்திரா

காந்தி அவர்கள் தமிழ்நாட்டை நன்கு தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். யார் யார் என்னென்ன காட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குரிய செல்வாக்கு என்ன, அவர்கள் தகுதி என்ன, எதற்காக இந்தப் பிரச்னைகளைக் கிளப்புகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் தெளிவாக உணர்ந்துதானிருக்கிறார்கள். 76-க்குப் பிறகு வேறு யாராவது வந்துவிடுவார்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. 76-க்குப் பின்னாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் வரும், டாக்டர் கலைஞர்தான் முதல்வராகவும் இருப்பார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இந்த அரசு வேண்டாம் என்று மக்கள் சொன்னார்களா? என்ன தவறை இவர்கள் செய்தார்கள்? என்ன குற்றத்தை இந்த அமைச்சர்கள் செய்தார்கள்? எந்தக் குற்றத்தை அந்தக் கட்சியினர் செய்தார்கள் என்று எடுத்துக் காட்ட முடியுமா? முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முடித்து விடலாமா?

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதில் சொன்னேன். அதற்குப் பிறகு இந்த அரசு எப்படி ஏழை மக்களுக்காகப் பாடுபடுகிறது என்று சொல்லலாம் என்று இருந்தேன். நேரம் கடந்துவிட்ட காரணத்தால், பார்வார்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பாக தமிழக அரசு முதல்வர் டாக்டர் கருணாநிதி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தை முழுக்க முழுக்க ஆதரித்து விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் பேரவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் முடிவுறுகின்றன. மாலை 4 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.31-க்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

இடைவேளைக்குப் பிறகு பேரவை மீண்டும் மாலை 4 மணியளவில் பேரவைத் துணைத் தலைவர் மாண்புமிகு **திரு. பெ. சீனிவாசன்** அவர்களின் தலைமையில் கூடியது.

(2) அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கை தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்--தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கை தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது தொடர்ந்து விவாதம் நடக்கும்.

[1972 டிசம்பர் 11

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பல நாட்களாக நடக்கின்ற இந்த நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக எடுத்துக்கூறிய கருத்தினை ஆதரித்து, இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கை இல்லை, நம்பிக்கை இல்லை என்று நாங்கள் இங்கே கூறுவதற்கு முற்படுகிறோம்.

முதன்முதலில் இந்த நம்பிக்கைத் தீர்மானத்திற்கு அவசியமில்லை, இது தேவையற்றது என்ற வாதத்தை நான் இங்கே சொல்ல முற்படுகிறேன். ஏனென்றால், இப்படி பெரும்பான்மையாக சட்டமன்றத்திற்கு உள்ளே இருந்தபோதிலும், ஏதற்காக இந்த நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தை இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை நிதானமாகச் சிந்திக்கும்பொழுது, உள் நோக்கத்தோடுதான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டினை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் எதிர்தரப்பில் வந்தது, அதை இங்கே விவாதிப்பதற்குப் போதிய சந்தர்ப்பம் இல்லை, ஏனெனில் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற நபர்கள் குறைந்திருக்கிறார்கள், அதற்குப் போதிய நம்பர் இல்லை என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். எங்கள்மீது காட்டுகின்ற பரிவு உணர்ச்சிக்கு நாங்கள் மெத்த நன்றி உடையவர்களாக இருக்கிறோம். ஆனால், நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த ஆட்சி நியாயமான ஆட்சி அல்ல, இந்த ஆட்சி நீடித்து இருக்கக்கூடாது என்று நான் மட்டுமல்ல, நாங்கள் சேர்ந்திருக்கிற கட்சி மட்டுமல்ல, வெளியிலே இருக்கிற, இந்த மன்றத்தில் இருக்கிற எதிர்க்கட்சிகள் அனைத்தும் ஒன்றாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஏன் இந்த ஆட்சி நீடித்து இருக்கக்கூடாது என்பதைப் பற்றி நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் ஒருசில கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த மந்திரிசபையின்மீது, ஒருசில அமைச்சர்கள்மீது பல குற்றச்சாட்டுகளை எதிர்க்கட்சியிலிருந்து, அதிலும் குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியிலிருந்து பிரிந்து சென்ற அ.தி.மு.க.வும், அதேமாதிரி கம்யூனிஸ்டு கட்சியும் பிரசிடெண்டு மூலமாக இந்த அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அதனை

இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்தது என்பதைப் பற்றி நாம் ஆலோசிக்கவேண்டும்.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை அனைத்தும் இந்த மன்றத்தில் வைக்கிறோம், அதோடு அரசாங்கம் என்ன பதில் கூறவேண்டுமோ அதையும் சேர்த்து வைக்கிறோம், பிரதம அமைச்சர் அவர்களுடைய அனுமதியைக் கோரியிருக்கிறோம் என்று கூறினார்கள். பிரதம அமைச்சர் அவர்களுடைய அனுமதி இப்பொழுது என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அருள் கூர்ந்து விளக்குவார்கள் என்று கருதுகிறேன். பல நாட்கள் ஆயிற்று. இது ஒரு அவசரமும், முக்கியத்துவமும் ஆன ஒரு விஷயமாக இருக்கும் காரணத்தினால் மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு இந்த விவாதம் முடிவடைவதற்கு முன்னதாக இதை இந்த மன்றத்தில் வைத்து இருக்கலாம். ஆனால், நேர்மாறாக இன்று அது ஒரு ரகசிய தஸ்தாவேஜியாக காட்சி அளித்துக்கொண்டிருக்கிறது. மர்மப் பேழையில் இருக்கும் ஒருசில காரியங்கள் வெளியே வந்து விட்டன என்று நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். மர்மப் பேழையில் இருக்கிற காரியங்கள் அத்தனையும் உண்மை அல்ல, உண்மைக்கு புறம்பானது, நாங்கள் அதைச் சந்திக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று மார் தட்டி எதிர்க்க வேண்டிய பொறுப்பு இந்த ஆளும் கட்சிக்கு உண்டு என்பதை நான் உரைக்க விரும்புகிறேன். அதற்கு நேர்மாறாக இதையெல்லாம் நீங்கள் நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறீர்களா என்று கேட்கிறார்கள். நிச்சயம் அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிற தஸ்தாவேஜுகளில் இருக்கின்ற விவரங்களையெல்லாம் எங்களால் இங்கே தாக்கல் செய்வது என்பது மிகவும் கடினமான காரியம்.

குறிப்பாக, லஞ்சப் புகார், மற்றவிதமான குற்றச்சாட்டுகள் வரும்பொழுது அவைகளை ருசுப்படுத்துவது என்று சொன்னால் சட்டபூர்வமாக மிகவும் கஷ்டமான ஒரு காரியம் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். சாதாரணமாக ஒரு நபர் தன்னுடைய 'நோன் சோர்ஸ் ஆஃப் இன்கம்' என்று சொல்வார்கள் சட்டபூர்வமாக, அதற்கு மீறி தன்னுடைய சொத்துக்கள் எல்லாம் இருக்குமானால், இதிலே கரெப்ஷன் இருக்கிறது, ஊழல் இருக்கிறது என்று நம்புவதற்கு ஒரு சான்றாக இருக்கும், சட்டபூர்வமாகப் பார்த்தால்.

இந்த மாதிரி குற்றம் புரிந்தவர்களையெல்லாம் பார்ப்பது, கண்முன்னால் இம்மாதிரி குற்றங்களைப் பார்ப்பது இல்லை என்பது நமக்கு கண்கூடாகத் தெரியும். ஆனால், இன்று இருக்கிற சூழ் நிலையைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். உங்களோடு இருந்தவர்கள், உங்களோடு உழைத்தவர்கள் உங்கள்மீது குற்றம் சுமத்தியிருக்கிறார்கள். அது வீண் குற்றமா என்று பார்க்க வேண்டிய பொறுப்பு இந்த ஆளும் கட்சிக்கு இல்லையா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நேர்மாறாக அவர்களைப் பார்த்து அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள். அவர்களை இழித்தும், பழித்தும், அரசியல் உள்நோக்கத்தோடு பல காரியங்களைக் காட்டி நீங்கள் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற தீர்மா னத்தைப்பற்றி மேற்கோள்களையெல்லாம் எடுத்துக் கூற முடியும் என்று சொன்னார்கள். அந்த மேற்கோள்களையெல்லாம் நான் இங்கே விவாதிக்க விரும்புகிறேன். அன்பிற்குரிய தலைவர் திரு. ராஜாஜி அவர்கள் முதல்வராக இருந்தபொழுது வந்த தீர்மா னத்தை ஒட்டி இந்தத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது என்று கூறப் படுகிறது. நான் சொல்கிறேன். இதுமாதிரியான விவாதங்கள் ஏனைய மாநிலங்களில் அண்மையில் ஏற்பட்டதா என்று கேட்டால், இல்லை. நமது விதி முறைகளிலும் இதற்கு இடமில்லை. ஆனால், வேண்டும் என்றே இன்று இருக்கிற அரசியல் சூழ்நிலையில் உங்கள் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் அத்தனை பேர்களும் உங்களுடைய அரசின்மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதற் காக இந்த நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டு வந்திருக் கிறார்கள் என்றுதான் என்னால் கூறமுடியும்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு விஷயத்தையும் நான் கூற விரும்பு கிறேன். இந்த அரசாங்கமானது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கமாக, தி.மு.க.வுக்கு வேண்டி மட்டும் நிற்கிறதே ஒழிய, 4½ கோடி தமிழ் மக்களுக்காக இருக்கும் மந்திரிசபை என்று என் னால் கூற முடியாது. கட்சி குறுக்கிட்டு இந்த நிர்வாகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது, நிர்வாக இயந்திரம் இந்தக் கட்சிக்கு வேண்டி இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்பு கிறேன். உதாரணமாக, நாம் பார்க்கிறபொழுது, இன்று இருக்கிற

தி.மு.க.விலிருந்து வெற்றி பெற்று வந்தவர்களுடைய தொகுதிகளில் அதிகமான வேலைகளையெல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, நான் ஒரு குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். என்னுடைய ஜில்லாவில் ஏழு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். அதில் ஆறு உறுப்பினர்கள் எதிர்க்கட்சியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லா வேண்டுமென்றே புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் ஜில்லாப் பிரச்னை என்று சொல்ல வரவில்லை. இதேமாதிரி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஆளும் கட்சிக்கு ஒரு நியதி, மற்ற கட்சிகளுக்கு ஒரு நியதி என்ற முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. கே. இராஜாப்பிள்ளை : என்னுடைய தொகுதியில் அதிகமாக ஏதாவது செய்யப்பட்டு இருந்ததா என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ஜில்லாவைப் புறக்கணிக்கிறார்கள் என்று கூறினேனே ஒழிய ஏதோ தங்களுடைய தொகுதிக்காக அதிக சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. 400 கோடி ரூபாய் வருமானம் இருக்கிறது இந்த அரசாங்கத்திற்கு. அந்த ஜில்லாவிலிருந்து வருகிற வருமானத்தைப்பற்றியெல்லாம் தங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இப்பொழுது எக்சைஸ் வரியிலிருந்து சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் வருவாய் வருகிறது. அதேமாதிரி டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவில் லாபம் வருகிறது. லாட்டரியிலிருந்து எவ்வளவு பணம் வருகிறது என்பதைப் போன்ற விஷயங்களெல்லாம், எவ்வளவு பணம் வருகிறது என்பதெல்லாம் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால், ஒரு 5 லட்சம் ரூபாய் பெறுமான வேலை ஏதாவது அந்த ஜில்லாவில் செய்திருக்கிறார்களா என்று கேட்டால், இல்லை என்று சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்தப் பிரச்னையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மன்றத்திலிருந்து ஒரு கமிட்டி போட்டால்கூட, நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். இல்லையென்றால் எங்களுடைய பதவிகளைத் துறப்பதற்கும் தயாராக இருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல. இன்னும் எத்தனையோ தொழில்கள் அந்த ஜில்லாவில் வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், ஒன்றுகூட அங்கே நடக்கவில்லை என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கே. இராஜாப்பிள்ளை : திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுடைய தொகுதியில் சுமார் ரூ. 30, 40 லட்சத்திற்கு உரிய வேலைகளை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, கடற்கரை ரோடு போடும் திட்டம் ரூ. 3,4 லட்சம் பொறுமானமுள்ளது. பாலங்கள் கட்டுவதற்கு 22,23 லட்ச ரூபாய் செலவில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எனது தொகுதியில் பிரத்தியேகமாக எதுவும் செய்யவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இவர்கள் அப்ரூவர் ஆகிவிட்டார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் ஏதோ ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்று தாங்கள் கூறுவது எனக்கு மகிழ்ச்சி. ஆனால் ஒன்று நான் கூற விரும்புகிறேன். இல்லை என்று இன்னும் ஆணித்தரமாகச் சொல்லுகிறேன். ரப்பர் தொழிற்சாலை இந்த ஜில்லாவுக்கு வேண்டுமென்று நாங்கள் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டோம், மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டோம். ஆனால் எங்களுக்கு கிடைத்த பதில்—இராமநாதபுரத்தில் அதிகமாக ரப்பர் விளைகிறதோ என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை—இந்த ஜில்லாவுக்குள் அது இன்று ஓடி ஒளிந்து கொண்டு இருக்கிறது. இது நியாயமா ? இது தர்மமா ? என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தப் பகுதியில் ஏராளமாக ரப்பர் இருக்கிறது. ஏன் இந்த ஜில்லாவைப் புறக்கணிக்கிறீர்கள் ? நீங்கள் இதுபற்றி தந்த காரணம் என்ன என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்பொழுது கன்னியாகுமாரிக்காக வாதாடுகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ஆனால் இங்கு பலமுறை திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் கேட்டு, ஒரு தனிப்பட்ட நண்பர் அங்கே முன் வந்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒருவரும் முன்வரவில்லை. இருந்தாலும் நம் அரசாங்கத்தின் சார்பிலாவது அதை சிறிய அளவில் ஆரம்பிக்க முயற்சி நடைபெறுகிறது என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். அங்கே தொழில் தொடங்குவதற்கு யாராவது அந்த மாவட்டத்தில் சிலபேர் முன்வருவார்களானால், அனுமதி தந்து, கடனுகப் பண உதவி செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம். ரப்பரைப் பொறுத்தவரையில் சிறிய அளவிலாவது

ஒருவரும் முன் வராவிட்டால், அரசாங்கமே செய்யலாம் என்று ஆராய்ச்சியில் இருக்கிறது என்பதை ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : துணைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சர் கூறும்போது தனி நபருக்கு இராமநாதபுரத்தில் தொழில் தொடங்குவதற்கு அனுமதி வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ரப்பர் தாராளமாக கிடைக்கிறது. அந்த ரா மெட்டீரியல்ஸ் கன்னியாகுமரியில் அதிகமாக கிடைப்பதாலும், கிளைமேட்டிக் கண்டிஷன்ஸ் நன்றாக இருப்பதாலும், அந்தத் தனி நபரை கன்னியாகுமரியில் அந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்குமாறு அமைச்சர் அவர்கள் கட்டளையிடுவார்களா? அங்கே தொடங்கினால் அவருக்கு லாபம் இருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அதற்கான நடவடிக்கை அமைச்சர் அவர்கள் எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்த ஆசையையும் நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இந்த தொழிலைத் தொடங்குவதற்கு எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து விட்டார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, அந்தத் தொழில் அங்கு வந்தால் நாங்கள் வரவேற்போம். அவருக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வோம். ஒத்துழைப்பு நல்குவதற்கு தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கு என்னுடைய நண்பர் வி.கே.இராஜாப் பிள்ளை அடிக்கடி சொல்லுவார்கள். இந்த மாதிரி அவருடைய தொகுதியில் ஒன்றும் செய்யவில்லை, என்னுடைய தொகுதியில் தான் செய்திருக்கிறது என்று. இது முழுக்க முழுக்க உண்மைக்கு புறம்பானது. பொய் என்று சொல்ல வரவில்லை. உண்மைக்கு புறம்பானது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான் இந்த ஜில்லா பிரச்னைக்கு வராமல், இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான ஒரு சூழ்நிலையில் என்பதை மேற்கோளாக நான் இங்கு பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டரி முறையில் நடைபெற்ற ஒரு செய்தியை எடுத்துக் கூறுவதற்கு முற்படுகிறேன். அங்கு ஒரு ஹோம் மினிஸ்டர் மாட்லிங் என்பவர் என்ன செய்தார் என்பதை இந்த அவையில்

சொல்ல முற்படுகிறேன். அவர் ஒரு கம்பெனியில் சேர்மனுக இருந்தார் என்றும், அவர் ஒரு டிரஸ்ட் பணத்தை கொடுத்த தாகவும் அது சம்பந்தமாக ஒரு தஸ்தாவேஜ் இருந்ததாகவும் சாட்சியத்தில் வந்தது. உடனே அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்று சொன்னல் தன்னுடைய பதவியை ராஜினுமா செய்து விட்டார்கள். இந்த மாதிரியான ஒரு குற்றச்சாட்டு தன் மீது வந்திருக்கிறது என்று அறிந்தகணமே அவர்கள் ராஜினுமா செய்து விட்டார்கள். உடனே அங்கிருந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வேதனையோடு கூறினர்கள். திரு. மாட்லிங் அவர்கள் தன் ராஜினுமாவைச் சமர்ப்பித்திருக்கிருர்கள். அவர்கள் முழு விளக்கங் களையும் தெரிந்த பிறகு ராஜினுமா செய்யலாம் என்று சொன்னர்கள். ஆனலும் ஜனநாயக மாபுகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு மாட்லிங் ராஜினுமா செய்து இருக்கிருர்கள் என்று அவரைப் பாராட்டினர்கள்.

ஆனல் இந்த மாதிரியான குற்றச்சாட்டு உங்கள் மீது வந்திருக்கிறதே அதை எங்களுக்கு தெரிந்து கொள்ளுவதற்காவது நீங்கள் ஏன் தரவில்லை, அதன் ரிப்ளைகள் ஏன் தரவில்லை, தர வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு நாங்களெல்லாம் இலவு காத்தக் கிளி மாதிரி இருக்கிறேம் என்று கூற விரும்புகிறேன். இது காலாகாலத்தில் எங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். அப்போது தான் இங்கு முதலமைச்சர் சொன்னது மாதிரி பார்த்தேன், படித்தேன், ரசித்தேன், ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லுவதற்கு முடியும்.

உங்கள் மீது ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய குற்றச்சாட்டுகளெல்லாம் உண்மையானவை அல்ல என்று நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு உங்களைச் சார்ந்தது. இன்றைக்கு நமது சட்ட அமைச்சர் ஒரு விவாதத்தைக் கூறினர்கள். கமிஷன் ஆப் என்குயரி வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற வாதத்தை இங்கு கிளப்பினர்கள். நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். கமிஷன் ஆப் என்குயரி இந்த அரசாங்கத்திற்கும் போடலாம் வேண்டுமானல் மத்திய அரசாங் கத்திற்கும் போடலாம் என்ற கருத்தினை அவர்கள் வாதத் திறமையோடு இங்கு எடுத்துக் கூறினர்கள். நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நீங்கள் ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லுகிறீர்களே, உங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது அல்லவா? ஏன் அந்த

1972 டிசம்பர் 11] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்தி, இந்த மாதிரியான ஒரு என்குயரி கமிஷனைப் போடக் கூடாது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தக் கமிஷன் ஆப் என்குயரியிலேயாவது என்ன இருக்கிறது என்று நிரூபிப்பதற்கு எதிர்க்கட்சிகளுக்கு வாய்ப்பு கொடுத்திருக்கலாமே. இவைகளையெல்லாம் நிரூபிப்பதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். அதற்கான தஸ்தாவேஜுகள், சான்றுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன் இந்த அரசாங்கம் தயங்குகிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக இந்தக் கமிஷன் ஆப் என்குயரி போட வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அவர்கள் வேறு ஒரு விஷயத்தை எடுத்துக் கூறினார்கள். அமைச்சர்கள் தங்களுடைய வருவாய்க் கணக்கை இங்கு தந்திருக்கிறார்கள். அதை வைத்து உறுப்பினர்கள் ஏதோ ஏதோ எல்லாம் கூறுகிறார்கள் என்றெல்லாம் கூறினார்கள். நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த சமயநல்லூர் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நீண்ட விளக்கத்தை எடுத்துக் கூறினார்கள். 55 லட்சம் ரூபாய்க்கு மதிப்பிடப் பட்டிருப்பதாகவும், அதன் வேல்யுவேஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். யார் வேல்யுவேஷனைப் போட்டார்கள், அதன் வேல்யூ எக்ஸ்சேன்ஜ் என்ன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இந்த அமைச்சரவை இந்த மன்றத்திற்கு தெரிவிக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்த சமயநல்லூர் மெஷினரி 51-ல் வாங்கப்பட்டது. அது பழுதடைந்து விடக் கூடியது நியாயமானது, என்று வாதாடப்பட்டது. இதை ஏற்பதற்கல்ல என்ற கருத்தினை இங்கு நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேகலா பிக்சர்ஸ் பற்றி எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் கூறினார்கள். அதிலே ஒன்றுமில்லை என்று கூறினார்கள். இந்த மேகலா பிக்சர்ஸ்-ஐ பொறுத்த வரையில் ஏதோ குற்றச்சாட்டுகளெல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த மேகலா பிக்சர்ஸ் இந்த படங்களெல்லாம் வெளியிடுவதற்கு பைனான்ஸ் எங்கிருந்து வந்தது, சோர்ஸ் எங்கிருந்து ஏற்பட்டது என்றெல்லாம் இன்று முதலமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு விளக்கம் தருவார்கள் என்று கருதுகிறேன். மேகலா பிக்சர்ஸ்-ல் இருப்பவர்கள் இன்கம்டாக்ஸ் கொடுக்கக் கூடியவர்களா, அவர்கள்

எந்த வகையில் இந்த பெருத்த பணத்தை எல்லாம் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். அதே மாதிரி ஒரு சினிமா தயாரிக்கப்பட்டதைப் பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். பிள்ளையோ பிள்ளை பற்றியெல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மேகலா பிக்சர்ஸ் என்பது 1951-ம் ஆண்டிலே இருந்து நடைபெற்று வருகின்ற நிறுவனம். அந்த நிறுவனத்தை நானும், திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரனும், மற்றவர்களும் சேர்ந்து தான் ஆரம்பித்தோம். அதற்கு எப்படி வருமானம் வந்தது என்பது சந்தேகத்திற்குரியது என்பதைப் பற்றி அன்றைக்கு திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசும் போது ஒரு படம் எப்படி எடுத்து, வினியோகிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பற்றி கூறியிருக்கிறேன். குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலை இங்கு வைக்கின்ற நேரத்தில் திரு. நாடார் அவர்கள் சொல்லுகின்ற அந்தக் குற்றச்சாட்டு இருக்குமானால் அதிலே வருகின்ற பதிலிலே அந்த விளக்கம் எல்லாம் வரும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இன்னொரு சமாதானம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதாவது இந்த பிள்ளையோ பிள்ளை என்ற படம் வினியோகம் செய்ததில் ஒரு கண்டிராக்டர், ஈஸ்ட் கோஸ்ட் கண்டிராக்டர், வினியோகம், டிஸ்டிரிபியூட் செய்தார் என்று ஜேம்ஸ் கூறினார்கள். அது சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சி செய்வதாகச் சொல்லி, கடைசியில் அது சம்பந்தமாக ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் நம் சட்ட மந்திரி அவர்கள் கருத்து தெரிவித்தார்கள். நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இதில் பல டிஸ்டிரிபியூட்டர்கள் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஈஸ்ட் கோஸ்ட் கன்ஸ்டிரக்ஷன் கம்பனியைச் சேர்ந்தவர்களும் இதிலே டிஸ்டிரிபியூஷன் பங்கு கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் இந்த மாமப் பேழையில் இருந்த கருத்தினை நான் பார்த்தேன்.

அது மட்டுமல்ல. இன்னொரு விஷயத்தையும் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மர்மப் பேழையில் இருந்த கருத்துக்களைத் தெரிந்து கொண்டு, நீங்கள் ஏன் சட்ட மன்றத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அதிகார பூர்வமான குற்றச் சாட்டுகள் என்னென்ன என்பதை நாங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதினால் தான், இது உண்மையா இல்லையா என்று நாங்கள் தெரிந்து சொல்ல முடியும். அதுவல்லாமல் நீங்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா. இது உங்களுக்கு எப்படி கிடைத்தது என்றெல்லாம் ஒரு வேளை கேட்கக் கூடும் என்று வந்தால் நான் இந்த விவாதத்தில் இறங்குவது முறையல்ல. ஆனால் இந்த சினிமாவிலே 10 லட்சத்திற்கு மேலாக லாபம் வந்திருக்கிறது. பிள்ளையோ பிள்ளை என்ற படத்தில், ஈஸ்ட்மென் கலரில் தயாரித்திருக்கிறார்கள். இதிலே அதிகார துஷ்பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது என்றெல்லாம் கூறினார்கள். இது எந்த அளவுக்கு உண்மை என்பதை விளக்கும் பொறுப்பு இன்றைக்கு முதலமைச்சருக்கு உண்டு. ஏனென்றால் தன்னுடைய குமாரரைப் பற்றி, இந்தமாதிரியான தொழிலிலே ஈடுபடுகின்ற நேரத்தில் ஏற்படுகிற தவறுகளுக்குக் காரணம் இருக்கும் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. அது உண்மைக்குப் புறம்பானது என்றால் அதைத் தெளிவாக்க வேண்டும். நாம் எல்லாம் இந்த மன்றத்திலே வீற்றிருக்கிறோம் என்றால், ஏற்படுகின்ற தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்கும், அதற்கு விளக்கம் பெறுவதற்கும்தான். மக்களுக்கு அதைப்பற்றி தெளிவுபடுத்துவதற்குத்தான் நாங்கள் இங்கே வந்திருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தைப்பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். இதைப் பற்றிக் கேட்பதற்கு காரணம் இந்த நிறுவனத்திற்கு தனிப்பட்ட முறையில் சலுகைகள் காட்டியிருப்பதுதான். சட்ட அமைச்சரவர்கள் அதற்கு விளக்கம் அளித்திருக்கிறார்கள். அக்கவுண்டன்ட் ஜெனரல் ஆபீஸிலிருந்து வந்த நோட்டுகளைப்பற்றி எல்லாம் கூறினார்கள். அதிலும் குறிப்பாக அங்கு இருப்பது 'டிபக்டிவ் மெஷினரி' என்று தெரிந்தும் 25 லட்சம் ரூபாய் அட்வான்ஸ்

கொடுத்திருக்கிறார்கள். டிபக்டிவ் மெஷினரியாக இருக்கும்போது ஏன் 25 லட்சம் ரூபாய் அட்வான்ஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஏதோ தொழில் நடைபெறுவதற்கு, தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படுவதற்கு மூடிக்கிடந்த நிறுவனத்தைத் திறப்பதற்கு, அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதற்கு என்றெல்லாம் சொல்லலாம். இப்படி ஒருசில தொழில் அதிபர்களுக்கு மட்டும் விசேஷ சலுகை அளிக்கப்படுவதற்கு காரணம் என்ன ? எனவே, இது சம்பந்தப்பட்ட விளக்கங்கள் சரியானவையாக இல்லை என்பதை மட்டும் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. மூன்றாயிரம் டன் உற்பத்தித் திறன் என்று கூறினார்கள். ஆனால் இந்த மூன்றாயிரம் டன்னுக்குள்ள 'ரா மெட்டீரியல்ஸ்' அங்கே இல்லை. அதற்குப்போய் அட்வான்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதிலே சில சங்கடங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. டி.ஜி.எஸ்.டி. அறிக்கைப்படித்தான் செய்ததாகச் சொல்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ராஜ்ஜியத்திற்கும் உள்ள விலையை அவர்கள் முடிவு செய்கிறார்கள். எக்ஸ் பாக்டரி ரேட் நிர்ணயம் செய்கிறபோது, ஏன் கல்கத்தாவிலே உள்ள ஒரு நிறுவனத்திடம் இருந்து வாங்கவேண்டும் ? இங்கேயே வாங்குவதாக இருந்தால் செலவு எவ்வளவோ குறைந்திருக்குமே. பொதுவாக இந்த நிறுவனம் சரியாக இயங்கவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறபோது, அதற்கு 65 சதவீதம் 'ரிஜெக்ஷன் சார்ஜ்' கொடுத்ததாக மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி 65 சதவீதம் ரிஜெக்ஷன் சார்ஜ் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன ? சரியாக இயங்காத ஒரு நிறுவனத்திற்கு இவ்வளவு பெரிய சலுகை கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன ? இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு சரியான விளக்கத்தை அமைச்சரவர்கள் அளிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இங்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வேறு சில காரியங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் பொதுவாக இந்த மன்றத்திலே கூறவேண்டிய குற்றச்சாட்டுகள் பல இருக்கின்றன. அவை எல்லாம் அடுத்தடுத்து வரும். அதற்கு முன்னதாக இங்கு இந்த மன்றத்திலே ஜாதி உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடுகிற முறையிலே சில பெரும் தலைவர்கள் பேசினார்கள். அதிலும்

1972 டிசம்பர் 11] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

முஸ்லீம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் உயர்ந்தவர் என்றும் தாழ்ந்தவர் என்றும் ஜாதி உணர்ச்சிகளைத் தூண்டுகிற முறையிலே அவர்கள் உணவு முறைகளைப் பற்றி எல்லாம் பேசினார்கள். அதைப்பற்றி எல்லாம் இந்த மன்றத்திலே குறிப்பிடுவது பொருத்த முடையதாகாது.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவரவர்களே, மேல் இனம், கீழ் இனம் என்று இன்று நேற்றல்ல, நெடு நாட்களாக இருக்கிறது. அப்படி இருக்கிற நிலை மாறி ஒரு சமநிலைக்கு வர வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே தான் நான் கூறினேனே அல்லாமல் வேறு நோக்கத்தோடு அல்ல என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வெறுப்பு உணர்ச்சியைத் தூண்ட வேண்டுமென்ற முறையில் மேல் இனம் என்றும் கீழ் இனம் என்றும் நான் கூறவில்லை. மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அவ்வாறு கருதியிருந்தால் அதை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இனிமேலும் அவ்வாறு கூறவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, அவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு பெருத்த நன்றி. நல்ல நோக்கத்தோடு கூறியிருந்தால் பலரும் அதைப் பாராட்டுவார்கள்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அரசாங்கத்திலிருந்து என்ன என்ன காரியங்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பஞ்சத் துயர் தணிப்பு என்ற முறையிலே அரசாங்கம் செய்த தவறுகளை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். பஞ்சத் துயர் தணிப்பு நிதியாக மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருந்து 17 கோடி ரூபாய் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதில் எத்தனை கோடி ரூபாய் இங்குள்ள பொதுமக்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பது புரியவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மூலமாகவே இந்தப் பணத்தை செலவிட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் பயனடையும் வகையிலே செலவிடப்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த அரசாங்கத்தின் மீது சுமத்த விரும்பு கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆளும் கட்சியிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு பத்திரிகையைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். முரசொலி

பத்திரிகை முன்னால் எப்படி நடைபெற்றது, இப்போது எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். அரசாங்கத்திற்கும் இந்தப் பத்திரிகைக்கும் பெரும் தொடர்பு இருக்கிறது. இன்றைக்கு மற்ற பத்திரிகைகளுக்கு அரசாங்க விளம்பரங்கள் கொடுக்கப்படாமல் இந்தப் பத்திரிகைக்கு மட்டும் கொடுக்கிறார்கள். அதோடு, இந்தப் பத்திரிகையை ஊராட்சி, பேரூராட்சி மன்றங்களில் எல்லாம் கட்டாயமாக--அநேகமாக எல்லாப் படிப்பகங்களிலும்—வாங்கச்சொல்லி கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். அதனால் அந்தப் பத்திரிகையை நடத்துபவர்களுக்கு பெருத்த லாபம் கிடைக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்னால் முதலமைச்சரவர்கள் இந்தப் பத்திரிகையை நடத்தி வந்தார்கள். இந்தப் பத்திரிகை அவர்களுடைய கட்சிப் பத்திரிகை. 28—2—1967-ம் ஆண்டிற்குப் பிறகு அவர் பொறுப்பிலிருந்து விலகிக்கொண்டதாக நான் அறிகிறேன். இதிலே என்னென்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னதாக முரசொலி பத்திரிகை எவ்வளவு பிரபலமாக இருந்தது என்றும் இப்பொழுது எவ்வளவு பிரபலமாக இருந்து வருகிறது என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஆட்சியாளர்களின் ஒத்துழைப்பினால் இந்தப் பத்திரிகை இவ்வளவு விரைவில் மிகப் பெரிய அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறது. இன்றைக்கு மவுண்ட் ரோட்டிலே இந்தப் பத்திரிகை நிறுவனத்திற்குச் சொந்தமாக ஒரு கட்டிடத்தை வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரிய வருகிறது. சொந்தக் கட்டிடம் வாங்குவதற்குள்ள நிதி இந்த நிறுவனத்திற்கு எங்கிருந்து வந்தது என்ற பேச்சு பரவலாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இவ்வளவு குறுகிய காலத்திலே இந்தப் பத்திரிகை இவ்வளவு வளர்ச்சி அடைந்திருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நாமும் சிந்திக்க வேண்டும்.

திரு. மு. சின்னசாமி : சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் முரசொலி பத்திரிகையைப்பற்றி குறிப்பிட்டதால் அதுபற்றிய சில தகவல்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு

முன்னதாகவே முரசொலி பத்திரிகைக்கு சொந்தக் கட்டிடம் இருந்தது. அந்தக் கட்டிடத்தை இடித்துக் கட்டுவதற்காக, அதற்கு அருகாமையில் இருக்கிற இடத்தை வாடகைக்கு வாங்கி இருக்கிறார்கள் என்பதையும், அவர்கள் இப்படித் தவறான தகவலை மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்கக்கூடாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது ஜனநாயக முறைக்கு உகந்த தல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் மர்மப் பேழையிலே என்னென்ன இருக்கின்றன என்பதைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உடைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். மர்மப் பேழையில் இருப்பதை முழுவதுமாக அவர்கள் சொல்லாவிட்டாலும் கடந்த இரண்டு, மூன்று நாட்களாக நடைபெறுகின்ற விவாதத்தின்போது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் கலந்துகொண்டு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளிலே பலவற்றிற்கு நானும் மற்றவர்களும் பதில் சொல்லி யாகிவிட்டது. திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இன்னும் மிச்சம் இருப்பவைகளையும் சொல்லிவிட்டால், பிறகு இந்த மன்றத்திலே மர்மப் பேழை பட்டியலுக்கு பதில் வைக்கப்படுகின்ற நேரத்தில், அதன் சுவை குறைந்துவிடும். எனவே, மர்மப்பேழை மர்மம் முழுவதையும் இப்பொழுதே வெளியிட்டுவிடாமல் இருந்தால் நல்லது. இப்போது அவர் குறிப்பிட்ட முரசொலி பத்திரிகை சம்பந்தப்பட்ட விவகாரமும் மர்மப் பேழையில் இருக்கிறது. மர்மப் பேழைப் பட்டியலுக்குப் பதில் அளிக்கும் போது இதற்கும் சேர்த்து பதிலளிக்கப்படும். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் முரசொலி பத்திரிகை சம்பந்தமாக இங்கே கொடுத்த தகவல் தவறானது; அது சரியான தகவல் அல்ல.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அடுத்தபடியாக, நான் இன்னொரு விஷயத்தைக் கூறவிரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியாளர்களுக்கு வேண்டியவர் ஒருவருக்கு —அதாவது திரு. எ. எல். சினிவாசன் என்பவருக்கு சென்னை நகருக்கு அருகில் நூறு ஏக்கரா நிலம் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய உதவி செய்கிறது. ரெவின்யூ போர்டு மூலமாக அந்த

நிலத்தில் குடியிருப்பவர்களை வெளியேற்றி, அந்த நிலத்தைக் கையகப்படுத்தி திரு. ஏ. எல். சீனிவாசனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள் என்று கூறப் படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதில் திரு. ஏ. எல். சீனிவாசன் என் நண்பர் என்பதுதான் உண்மை. நூறு ஏக்கரா நிலம் எந்தப் பகுதியில், எங்கே தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இங்கே விளக்கினால் அதற்கு நான் பதில் கூற வசதியாக இருக்கும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : சென்னை நகருக்கு அருகாமையில் நூறு ஏக்கரா நிலம் என்று இருக்கிறது. விசினிடி ஆப் மெட்ராஸ் என்றுதான் இருக்கிறது. அதுவும் ரெவின்யூ போர்டு மூலமாக கையகப்படுத்த வேண்டிய . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதுவும் டீர்மப் பேழை தான். (சிரிப்பு) கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தோழர்கள் கொடுத்த புகார்களில், அ.தி.மு.க. கொடுத்த புகார்களில் ஒன்று. இதுபற்றி திரு. ஏ. எல். சீனிவாசன் அவர்களுடைய இளவல் கவிஞர் கண்ணதாசன் அவர்கள் தென்றல் பத்திரிகையில் பதிலளித்து எழுதியிருக்கிறார்கள். 1907-ஆம் ஆண்டு ஐயனாவரம் பகுதியில் பல ஏக்கரா நிலம் அவர்களது குடும்பத்திற்குச் சொந்தமாக இருந்தது. அதைப் பலர் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருந்தார்கள், அதை மீட்டுக் கொடுக்க சர்க்காரிடத்தில் மனுக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் ரெவின்யூ போர்டு அதுபோல இப்போது மீட்டுத் தரமுடியாது என்று பதிலளித்துவிட்டது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1907-ம் ஆண்டு அவர்களது குடும்பத்திற்கு, சாத்தப்ப செட்டியாருக்கு உரிமைக்குட்பட்ட நிலம் இருந்தபோது, புகார் கொடுத்த எம்.ஜி.ஆர். ஒருவேளை குழந்தையாக இருந்திருக்கக் கூடும் என்று குறிப்பிடுகிறார் அந்தக் கட்டுரையில்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : குறிப்பிடுகிற பகுதி குடிசைவாழ் பகுதி. கலைஞர் கருணாநிதி நகர் என்றே அதற்குப் பெயர் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. குடிசைமாற்று வாரியம் அந்த இடத்தையே எடுத்துக்கொள்ளலாமா என்று இருக்கிற சூழ்நிலையில், அதை யாருக்குக் கொடுக்க முடியும்? (சிரிப்பு)

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : என்னிடத்தில் உள்ள தகவல் அந்த இடத்தில் இருக்கிற குடிசைவாழ் மக்களை அப்புறப்படுத்த

1972 டிசம்பர் 11] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

நடவடிக்கை எடுக்கிற நிலையில் இருக்கிறது என்பதுதான். அது வேண்டாம். வேண்டுமானால் அந்த நிலத்திற்குரியவர் கோர்ட்டுக்குச் சென்று வழக்காடி அந்த நிலத்தைப் பெறட்டும் . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இது மைனர் இனும் சம்பந்தப்பட்ட நிலம் ஆகும். அந்த நிலத்தை மீட்டுத் தர வேண்டும் என்று அவர்கள் ரெவின்யூ போர்டுக்கு மனுக் கொடுத்தார்கள். மனு காலம் கடந்து கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்லி அவர்கள் ரிஜெக்ட் பண்ணிவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு மனுச் செய்துகொண்டார்கள். அரசாங்கமும் அதே காரணத்திற்காக ஜனவரி மாதமே மனுவைத் தள்ளுபடி செய்துவிட்டது. இப்போது அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். நீதி மன்றம் என்ன தீர்ப்பு அளிக்கும் என்று எனக்குத் தெரியாது. நீதிமன்றத்தின் முடிவை நம்மால் சொல்ல முடியாது. சம்பந்தப்பட்ட நிலம் மைனர் இனும் சம்பந்தப்பட்டது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அடுத்து, திரு. ஏ. எல். சீனிவாசனுக்கு பீர் தயாரிக்க லைசென்சு வழங்கப்பட்டிருப்பதாக ஒரு புகார் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் இதே மன்றத்தில் யார் யாருக்கு லைசென்சு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்கப்பட்ட கேள்வி ஒன்றுக்கு பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். அதில் ஏ. எல். சீனிவாசன் பெயர் ஒன்று. அதுபோல நமது மாநிலத்திற்குத் தேவையானதை வெளிமாநிலங்களில் இருந்து வரவழைப்பதைவிட இங்கே தயாரிக்க வேண்டும், அரசாங்கமே அதைத் தயாரிப்பது இல்லை என்று முடிவு செய்துவிட்ட காரணத்தினால் தனியார் துறையில் யார் யார் அதுபோன்ற பாக்டரியை வைக்க முன்வந்தாலும் அவர்களுடைய மனு பரிசீலிக்கப்பட்டு பலருக்கு லைசென்சு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல் ஒரு பாக்டரியை ஆரம்பிக்க மனுப்போட்டு, அரசாங்கம் அவருக்கு உரிமை கொடுத்தும் கூட அவர் இதுவரை ஆரம்பிக்கவில்லை. இந்த பாக்டரியை ஆரம்பிக்க இருக்கிற இடத்திற்கும், முன்பு திரு. பொன்னப்ப நாடார் குறிப்பிட்ட இடத்திற்கும்

சம்பந்தம் இல்லை. இந்த பீர் பாக்டரியை அரக்கோணத்தில் ஆரம்பிக்க மனுப்போட்டார் என்பது என்னிடம் உள்ள தகவல்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அடுத்து இன்னொரு தகவல் என்கையில் இருக்கிறது. நாகப்பட்டினம் அருகில் பிஷரீஸ் கன்டிராக்டர் சுல்தான் மரைக்காயர் என்பவருக்கு 1970 ஏப்ரலில் 161 லட்சம் ரூபாய் அட்வான்சு கேட்டிருக்கிறார்கள், அதிலே 12 லட்சம் ரூபாய் ஜி.ஓ. கூடப் போடாமல் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதாகும். இதுபோல கன்டிராக்டர்களுக்கு அட்வான்ஸ் கொடுப்பது ரூல்களுக்கு விரோதமானது. வேண்டியவர்களுக்கு இதுபோல தனிச்சலுகை காட்டப்படுவது சரியல்ல. அவர் பி.டபுள்யூ.டி. அமைச்சருக்கு நெருங்கியவர் என்று சொல்லப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தயவு செய்து என் பெயரை இழுக்க வேண்டாம். உறுப்பினர் குறிப்பிடுவதைப் போன்று எனக்கு யார் ஒருவரும் வேண்டியவர், நெருங்கியவர் இல்லை. தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லோரும் தான் எனக்கு வேண்டியவர். அந்த பிஷ்ஷரீஸ் கன்டிராக்டர் பற்றி சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மெஷினரி வாங்க இதுபோன்று பணம் அட்வான்சாகக் கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்லப் படுகிறது. எல்லா கன்டிராக்டர்களையும் சமமாக நடத்த வேண்டுமே தவிர இதுபோன்று வேண்டியவர்களுக்கு என்று அட்வான்சு கொடுப்பது சரியான முறையாகாது.

அடுத்தபடியாக, கோடைக்கானல், பழனி ரோடு கன்டிராக்ட் சம்பந்தமாக பல குற்றச்சாட்டுகள் வந்திருக்கின்றன. அகமட் கம்பெனியாருக்கு 85 லட்சம் ரூபாய் அட்வான்சாகவே கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். இந்தக் கம்பெனிக்கு மட்டும் என் இந்தச் சலுகை ? இதுபோன்ற இந்த அரசாங்கம் வேண்டிய கன்டிராக்டர்கள், கம்பெனிகள் ஆகியவற்றுக்குச் சலுகை கொடுத்துக்கொண்டே போனால் அது எங்கே கொண்டுபோய் விடும் ? இந்தமாதிரியான காரியங்களைத் தவிர்க்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கோயம்பத்தூரில் ஓவர் ப்ரிட்ஜ் கட்டுவதற்கு ஒரு கன்டிராக்டருக்கு பெருத்த தொகை அட்வான்சாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள்.

1972 டிசம்பர் 11]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அவர் பெயர் என்ன, எவ்வளவு தொகை கொடுக்கப்பட்டது என்பதையும் சொன்னால் விவரமாகப் பதில் அளிக்க முடியும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அந்த விவரங்கள் இப்போது என்னிடம் கைவசம் இல்லை. அமைச்சர் அவர்களுக்கே அது நன்ருகத் தெரிந்திருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதுவும் அந்த மர்மப் பேழையில் அடங்கியிருப்பதுதான்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நீங்கள் ஏன் அதை அடைத்து வைத்திருக்கிறீர்கள்? அந்தப் பேழைதான் உங்கள் கையில் இருக்கிறதே.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அதுபற்றி குறிப்பிடப்பட்டுவிட்ட காரணத்தினால் அந்த விவரங்களை நான் இங்கே அளித்துவிடுகிறேன். முதலாவதாக அந்த வொர்க் கன்டிராக்ட் விடுவதற்கு டெண்டர் கோரப்பட்டது.

'The Chief Engineer called for tenders. The following quoted their rates :—

1. Messrs. E. R. P. Rangaswamy, Thiruppur—Rs. 37,78,050.
2. The Ranga Structurals, Madras—Rs. 39,14,061.
3. Messrs. Associated Engineering Syndicate, Madras—Rs. 39,32,385.
4. Thiru R. Muthuswamy, Thiruppur—Rs. 40,61,388.
5. Thiru S. Raghavan, Coimbatore—Rs. 42,14,033.
6. Messrs. A. M. Ahamad & Company, Madras—Rs. 42,28,833.

பைத்தியக்காரனைத் தவிர வேறு யாருமே இந்தவிதமான டெண்டரை ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள். அதிலே குறைந்த டெண்டரை தலைமைப் பொறியாளர் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்த நேரத்தில், மறுபடியும் ரீ-டெண்டர் விடவேண்டுமென்று சொன்னேம். இதில் வந்த குறைந்தபட்ச டெண்டரான, ஈ.ஆர்.பி. ரங்கசாமியினுடைய டெண்டர் ரூ. 37 லட்சம் அதிகமென்று ரீ-டெண்டர் விடவேண்டுமென்று உத்தரவிட்டோம். அதற்குப் பிறகு, கே. ராஜகோபாலன், ரூ. 35,20,300 ; எஸ். ராகவன், ரூ. 36,30,971. ஆர். முத்சாமி, ரூ. 37,61,265; ஏசியா

இன்ஜினீயரிங் அண்ட் கம்பெனி, ரூ. 38,28,011. இதிலே கே. ராஜகோபாலனுடைய டெண்டர் ரூ. 35,20,300, முன்னாலே வந்த குறைந்த டெண்டர் ரூ. 37 லட்சம்.

'It was recommended by the Chief Engineer and was accepted by the Government'.

No advance was given to Thiru Rajagopalan.

எனவே, முதலிலே பெறப்பட்டக் குறைந்தபட்ச டெண்டரைக் கூட ஏற்றுக் கொள்ளாமல், ரீ-டெண்டர் விட்டு, பிறகு, ரூ. 35,20,300, கிட்டத்தட்ட 2¼ லட்சம் ரூபாய் குறைவாக இருந்த டெண்டருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த டெண்டரைத்தான் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர வேறு அல்ல. அட்வான்ஸ் கொடுக்கப் படவே இல்லை. எந்த டெண்டருக்கும் அட்வான்ஸ் ஒன்றும் கொடுக்கப்படவில்லை. எனவே, கற்பனை உலகத்திலே பிரவேசித்து யாருக்கோ கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்வது சரியல்ல.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இந்த ஓவர் பிரிட்ஜானது இடிந்து விழுந்ததே, அதற்குக் காரணம் என்ன, என்று தங்களுடைய மேன்மையான இலாகாவிலே உள்ளவர்கள் விசாரித்தார்களா ? என்ன காரணத்தினால் அது இடிந்து விழுந்தது என்ற விவரங்களெல்லாம் இந்த மன்றத்திலேயுள்ள உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் தெரியும். இது ஒழுங்காக நடைபெற வில்லை. மக்களுடைய வரிப்பணம் வீணாகிறது என்பதால்தான் இதைப்பற்றிக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எழுப்புவார்கள் என்று தெரிந்துதான், இந்த விளக்கங்களை எல்லாம் கேட்டு வைத்திருந்தேன்.

'As the collapse in the fifth span occurred when actual concreting was in progress, the question of quality or quantity of cement or design does not arise. The Contractor has not been paid for the concreting done.'

தலைமைப் பொறியாளர் அவர்கள் அந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டு 6—11—72 அன்று கொடுத்த ரிப்போர்ட்படி

'Judging from the condition of the centering in the spans 1 to 4 which are of greater height than the centering in span 5 and from their position of being able to stand the load of the concreting

1972 டிசம்பர் 11] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

to-day, I feel the collapse in the 5th span might have happened due to unexpected movement of some wedge in the centering in the span.'
கம்ப்ளீஷன் ரிப்போர்ட் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. இடையிலே எதிர்பாராமல் ஏற்பட்ட சம்பவமாகும் இது. இதை வைத்துக் கொண்டு, முடிச்சு போடுவார்கள் என்று சொல்வார்களே அப்படி முடிச்சு போடுவது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: நான் முடிச்சு போடவில்லை. இப்படிப்பட்ட பெரிய பிரச்னை, அதுவும், ஓவர்பிரிட்ஜ் இடையே விழுகிறது என்று சொன்னால் அதிலே இருக்கிற நிபுணர்களைப் பற்றி என்ன சொல்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இவர்களெல்லாம் ஒழுங்காகத் தங்களுடைய கடமைகளை ஆற்று கிறார்களா? பொதுமக்களுடைய வரிப்பணம் சரியாக செலவழிக் கப்படுவதைக் கண்காணிக்கிறார்களா? அதனால்தான்

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது ஓர்க் முடியவில்லை. ஓர்க் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ரிஸ்க் அந்த கன்ட்ராக் டருடைய பொறுப்பிலே நடைபெறுகிறது. இதிலே, ஏற்படுகிற நஷ்டங்களுக்கு ஒப்பந்தக்காரர்தான் ஜவாப்தாரி. ரிவர் பாங்கிலே, கீழே வெல் போடுகிற வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கு தண்ணீர் வந்தால், அதுமாதிரி ஏற்படும். சில வேலைகள் அப்படித் தான் நடைபெறும். பொதுவாக, கட்டிமுடித்த கம்ப்ளீஷன் ரிப்போர்ட் இன்னும் வரவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: குற்றச்சாட்டுக்குப் பதில் சொல்லிவிட்டோம். அதைக்கேட்ட எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எங்களைப் பாராட்டவாவது வேண்டும். குற்றச்சாட்டு அகமத் அண்ட் கம்பெனிக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்பதுதான். மர்மப் பேழையிலே இருப்பதில் இதுவும் ஒன்று. அது இல்லையென்று ஆனபிறகு பாராட்டலாமே. அதிகமான டெண்டருக்குக் கொடுக் கப்பட்டது என்பது குற்றச்சாட்டு. முதல் டெண்டரில், அதிக மாக வந்தது என்றுதான், அது கூடாது என்று மறுபடியும் கேட்டு, ராஜகோபாலன் என்பவருக்கு விடப்பட்டது; குறைந்த டெண்டர் அது. அதைக் கேட்டு பாராட்டாமல், கம்ப்ளீஷன் நடந்துவிட்டது என்று பேசக் கூடாது. பதிலைக் கேள்விப்பட்டு சிரிக்கிறாரா, ரசிக்கிறாரா அல்லது உண்மை என்று நம்புகிறாரா?

[1972 டிசம்பர் 11

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : எனக்கு எந்த சிரிப்பும் ரசிப்பும் வராது. ஏனென்றால், தங்களுடைய கட்சிக்கு ப்ரூட் மெஜாரிட்டி இருக்கிறது, ஸ்டீம் ரோலர் மெஜாரிட்டி இருக்கிறது. வேண்டுமென்றால், எங்களைப் பார்த்து, நீங்கள் அப்படி கேட்கக் கூடும். உங்களைப் பாராட்டுவதற்காக, நாங்கள் இங்குவரவில்லை. எங்களுக்குத் தெரிந்த மெட்டீரியல்ஸை உங்களுடைய கவனத் திற்குக் கொண்டுவர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் . . .

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசியதை வைத்து சிரிக்கிறாரா அல்லது கேலியாக உணரமுடிகிறதா ? என்று கேட்கவில்லை. மர்மப் பேழையிலே உள்ள செய்திகள் இவ்வளவு மட்டமாய் இருக்கிறதே என்று எங்களோடு சேர்ந்து சிரிக்கிறாரா அல்லது இன்னும் நம்புகிறாரா என்று கேட்கப்பட்டதாக அவர் கொள்ளவேண்டும். வேறு மாதிரி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதில்லை. எதிர்க்கட்சிகளை மதிக்கிற உணர்ச்சியோடுதான் நாங்கள் அனைவரும் இருக்கிறோம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : எதிர்க்கட்சிகளை மதிக் கிறோம் என்று கூறினார்கள். அதற்கு என்னுடைய நன்றி. ஆனால் நடைமுறையிலே என்ன இருக்கிறது என்றெல்லாம் நான் கூறவேண்டிய தேவையில்லை. 2-ம் தேதி நடந்த நிகழ்ச்சி, கோர்ட்டிலே இருக்கிற விவகாரமானதால் நான் அதைப்பற்றி சொல்வது பொருத்தமல்ல. அன்று நடந்தது, எங்களை எந்த முறையிலே நடத்தினீர்கள் என்பதற்கு ஒரு சான்று என்று கூறி அதை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னும் சில காரியங்களைக் கூறவேண்டு மென்று கருதுகிறேன். இந்த தி.மு.க. கட்சியின் சார்பாக, புதிதாக இரண்டு டிரஸ்டுகள் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று சென்னையிலும், இன்னொன்று மதுரையிலும் நிறுவப்பட்டிருகிறது என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். மெட்றாசிலே இருக்கிற அந்த டிரஸ்டுக்கு சுமார் 20 லட்சம் ரூபாய் விலை பெறக்கூடிய 100 கிரவுண்டு நிலங்கள் வாங்கியிருப்பதாகவும் கேள்விப்பட்டிருக் கிறேன். அதன் விவரங்களை யெல்லாம், அந்த நிலங்கள் எங்கெங்கு இருக்கிறது, யார் யார் அதிலே டிரஸ்டிகளாக இருக்கிறார்கள், எந்த நோக்கத்தோடு அந்த டிரஸ்டு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது, அது கட்சியின் வளர்ச்சிக்காகவா அல்லது வேறுவிதமாக வரிப்

பணங்களை ஏய்ப்பதற்காகவா என்ற ஆதாரத்தையும் எடுத்துக் கூறவேண்டும். சாதாரணமாக, கருப்புப் பணங்களையெல்லாம் வெள்ளைப்பணமாக மாற்றுவதற்கு இந்த மாதிரி டிரஸ்டுகளை நிறுவுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதே மாதிரி, 100 கிரவுண்டு நிலம் வாங்கப்பட்டிருக்கிறதா, அது ரூ. 20 லட்சம் பெறுமா என்ற விளக்கத்தையும் இந்த அமைச்சரவை தரவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், மதுரையில் ரூ. 5 லட்சத்திற்கு நிலம் வாங்கப் பட்டிருக்கிறது என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தேனாம்பேட்டையிலே, காங்கிரஸ் மைதானம் டிரஸ்டிலே இருக்கிறதா, வேறு வகையிலே இருக்கிறதா ?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அது டிரஸ்டிலே இருக்கிறது. அது, இப்பொழுது புதிதாக கள்ளப்பணத்தை மாற்றுவதற்காக வாங்கப்பட்டது அல்ல என்பது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அப்படியானால், சென்னை அண்ணா சாலையில் அண்ணா அறிவாலயம் கட்ட வாங்கப்பட்டி ருக்கிற இடம் கள்ளப்பணத்தால் வாங்கப்பட்ட இடம் என்று மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கூறுகிறார்களா ?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: உங்களுடைய கட்சியிலே யிருந்து பிரிந்துசென்றவர்கள் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத்தான் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அவர்கள், கள்ளப் பணத்திலே கைதேர்ந்தவர்கள் கூறினால் வெள்ளைப் பணத்திலே எதையும் செய்யக்கூடிய பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அதையும் நம்பிக்கொண்டு பேசக்கூடாது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அந்தக் கள்ளப் பணத்திலே கைதேர்ந்தவர்கள்தான் உங்களுடைய பொக்கிஷ தாராக இருந்தார்கள். ஆகவே, அந்த மாதிரி ஆட்களை எல்லாம் நீங்கள் உடனே அப்புறப்படுத்துவது நல்லது. இங்கு கூறினார்கள், பாலக்காட்டிலேயிருந்து இங்கு படையெடுத்து வருகிறார்கள்,

அவர்களுடைய ஆட்சியை இங்கே அனுமதிக்கமாட்டோம் என்று ஈரோடு நண்பர் சின்னசாமி அவர்கள் கூறினர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கள்ளப்பணத்திலே கைதேர்ந்தவர்கள் என்று நான் யாரையும் குறிப்பிட்டுச்சொல்ல வில்லை. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்ன தற்கு நன்றி.

திரு. ஆர் பொன்னப்ப நாடார்: அவர் கள்ளப்பணத்திலே கைதேர்ந்தவர் என்று நான் சொல்லவில்லை. இந்த மாதிரியாக தங்களுடைய வலைக்குள் நான் விழமாட்டேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: சபை நடவடிக்கை குறிப்பிலே ஏறியிருக்கிறது. கள்ளப்பணத்திலே கைதேர்ந்தவர் தான் உங்கள் பொக்கிஷதாரராக இருந்தார் என்பது சபை நடவடிக்கை குறிப்பிலே ஏறியிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: முதலமைச்சர் கூறியதற்குத் தான் நான் பதில் கூறினேனே தவிர, வேறு ஒன்றும் கூறவில்லை. இப்படி ஐந்து லட்ச ரூபாய்க்கு ஒரு டிரஸ்டு மதுரையிலே நிறுவப் பட்டு இருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்பதையெல்லாம் முதலமைச்சரவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இன்னெரு விஷயத்தைக் கூறவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். திருச்சியிலே பொன்னி எண்டர்பிரைஸஸ் என்ற ஒரு நிறுவனம் இருக்கிறது அவர்கள் ஏரியல் ஸ்ப்ரேயிங், பூச்சி மருந்து தெளிப் பதற்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. 21—10—72 ஆம் தேதி யன்று, 4.5 லட்சம் ரூபாய் கள்ளப் பண வேட்டையிலே கைப் பற்றப்பட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது அதைப்பற்றிய தகவல்கள் என்ன என்பதை அவர்கள் தெரிவிக்கவேண்டும். இதுவும் மர்மப் பேழையிலே இருக்கும் மர்மம்தானு என்பதையும் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏரியல் ஸ்ப்ரேயிங் விதி முறைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் அந்தக் காரியங்கள் நடை பெறுகின்றன. இதில் அரசாங்கப் பணமும், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களிடமிருந்து பணமும் விவசாயிகளிடமிருந்து பணமும் அதிகமாக வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. இதைப்பற்றியும் பதிலளிக்க வேண்டும்.

நாதன் பப்ளிகேஷன்ஸ் என்று புத்தகங்களை அச்சிட்டு வினியோகிக்க ஒரு நிறுவனம் இருக்கிறது. டெக்ஸ்ட் புக்ஸ் எல்லாம் இந்த நிறுவனத்தின் வழியாக பப்ளிஷ் செய்யப் படுகின்றன. ஆனால் பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்கு இந்தப் புத்தகங்கள் வந்து சரியாக விற்கப்படவில்லை என்று சொல்லப் படுகிறது. இதைப்பற்றியும் அரசு ஆறஅமர யோசித்து பதில் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அரசாங்கத்தினுடைய புத்தகங்களை விநியோகிப்பதற்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு ஏஜன்சி என்று முன்னாலே நியமிக்கப் பட்டார்கள். சென்ற ஆண்டு முதல் கல்வி மாவட்ட அளவிற்கு ஏஜன்சிகள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட 30, 40 கம்பெனிகளில் ஒரு கம்பெனிதான் நாதன் கம்பெனி என்பது. அதற்கும் முறைப்படிதான் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஏற்பட்டிருக்கிற தவறு என்னவென்பதை அவர்கள் சொன்னால் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டும் இந்த ஆண்டும் புத்தகங்களை வழங்குவதிலே எந்தவிதமான தாமதமும் ஏற்பட வில்லை. ஆனால் சென்ற ஆண்டிற்கு முந்தைய ஆண்டுதான் ஜூலை மாதத்திலே வழங்கவேண்டிய புத்தகங்கள் ஆகஸ்டு மாதத்திலே தான் கொடுக்கப்படவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் அச்சகத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட வேலை துரிதமாக நடைபெற்று சரியான நேரத்தில் வந்துசேரவில்லை. ஆனால் சென்ற ஆண்டும் இந்த ஆண்டும் ஜூன் மாதத்திலே அச்சடிக்கப் பட்டு புத்தகங்கள் வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றன. திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இன்ன குற்றச்சாட்டு என்பதைத் தெரிவித்தால் பதிலளிக்கலாம். இதிலே எந்தவிதமான புகாரும் வரவில்லை, எந்தவிதமான கோளாறும் இல்லை, அப்படி வந்திருந்தால் அரசாங்கம் உடனடியாகத் தலையிட்டிருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இது சம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு அந்தக் குற்றச்சாட்டின் காப்பி வந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதிலே அந்தக் கருத்தை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இதற்கும் போதிய

பதிலே கூறக்கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உணவு விநியோகத்திலே, கேரளாவிற்கு அரிசி அனுப்புவதற்காக அதிகமான அளவில் அனுப்புவதற்காக பெர்மிட் வழங்கப்பட்டிருப்பதாகவும் முக்கியமாக தாண்டவராயன் என்பவருக்கு, கோயம்புத்தூரைச் சேர்ந்தவர், 15 ஆயிரம் டன் அரிசி அனுப்ப அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், அவருக்குப் போதிய பண வசதியில்லாத நிலை என்றும் அதற்கு சுமார் 2 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும் என்பதால் பல நிறுவனங்கள் அவருக்கு உதவியதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. குறிப்பாக ஏ.எம்.ரா. அசோஷியேடட் டிரேடர்ஸ் என்று தெரிகிறது. தாண்டவராயன் அவர்களுடைய புக்களையெல்லாம் போலீஸார் சீஸ் செய்து இருக்கிறார்கள். புட் செல்லுக்கு புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனைய நிறுவனங்களும் இருக்கின்றன, ஆனந்த மாளிகை, மெட்ரூஸ், வாசவி கம்பெனி, மெட்ரூஸ், ஆனந்தா இண்டஸ்டரீஸ், மெட்ரூஸ், என்பதேயாகும். இதில் ஏதாவது ஒழுங்கு தவறியிருக்கிறதா என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் பதில்சொல்லும் பொழுது சொல்லவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவரிடம் இருந்து தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது, இப்படி யொரு வழக்கு வந்து அரசாங்கம் விட்டுவிட்டதா, நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறார்களா என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: ஏதோ கேஸ் எடுத்ததாக தகவல் இல்லை. கேஸ் எடுத்திருந்தால் நான் சொல்வதற்கு விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : சென்ற பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்பே நானே சொன்னேன். டி.சி.எம்.எப்-க்குச் சொந்தமான அரிசி மக்கிப்போயிருந்தது, அதற்கு டெண்டர் மூலம் நல்ல விலை வாராத காரணத்தினாலே நெகோஷியேஷன்ஸ் செய்யப்பட்டது. தவறு நடந்து இருக்கிறது என்று இந்த

மன்றத்திலே முதன்முதலில் சொன்னது நான்தான். அதற்குப் பிறகு போலீஸாரிடம் சொல்லி, ஃப்ட் செல்லுக்கு புகார் செய்யப் பட்டு, 400, 500 டிரான்ஸாக்ஷன்களையெல்லாம் விசாரித்துப் பார்த்து இதற்காக அதிகாரிகள் எல்லாம் கோளாவிற்குச் சென்று அதற்குப் பிறகு பிராசிகியூஷன் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் இந்த வழக்கில் தலையிடாது, போலீஸார் குற்றவாளிகள் மீது வழக்குத் தொடர்வார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அப்படி வழக்குத் தொடர்ந் தால் நான் நிச்சயமாகப் பாராட்டுவேன். ஆனால் வழக்குத் துரிதமாக இல்லை, பைல்கள் எல்லாம் தூங்குகின்றன என்று கேள்விப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பைல்கள் தூங்கவில்லை. யாரோ புகாரைக் கொடுத்துவிட்டு எங்கோ தூங்கிக்கொண்டிருப் பதற்கு என்மீது புகார் சொல்லவேண்டாம். அது வழக்கறி ஞருக்குச் சென்று இருக்கிறது. அதைப்பார்த்த பிறகு நிச்சய மாக நீதிமன்றத்தின் முன்பு குற்றவாளிகள் நிறுத்தப்படுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்த டீலிலே எவ்வளவு அரசுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் அதைத்தான் ஏற்கனவே சொன்னேன். அது அரசாங்க அரிசியல்ல. டி.சி.எம்.எப். அரிசியாகும் அதனால் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் இல்லை. அந்த டீலின்மூலம் எவ்வளவு லாபம் என்று எனக்குத் தகவல் இல்லை. உணவு அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டால் அவர்கள் விவரமாகச் சொல்வார்கள். அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டமே கிடையாது, அரசாங்கத்திற்கு மட்டுமல்ல, அந்த டி.சி.எம்.எப்-க்கும் நஷ்டம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ஜே. கே. கே. அங்கப்பன் அண்ட் பிரதர்ஸ், குமாரபாளையம் விற்பனை வரி 35 லட்சம்

கொடுக்கவேண்டியிருப்பதாகவும், அதை அவர் கட்டத் தவறிய தாகவும் அவருக்கு அரசாங்கம் பரிவுகாட்டியதாகவும் சொல்கிறார்கள், அது உண்மையா, என்ன நடந்தது என்பதை சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஏதோ 35 லட்சம் ரூபாய் என்று சொன்னார்கள். பத்திரிகையிலே நான் பார்த்தது, 7 லட்சம், 7 லட்சம், 14 லட்சம் என்றுதான் பார்த்தேன். ஆனால் அவர்கள் சுமார் 35 லட்சம் என்று சொல்கிறார்கள். குமாரபாளையத்தில் எந்த வியாபாரியிடமிருந்தும் வரிபாக்கியில்லை. அரசாங்கம் எப்படியும் எதையும் விட்டுவைக்கவில்லை. அரசாங்கத்திற்கு அதிலே ஒரு பைசாகூட நஷ்டம் இல்லை, இழப்பு இல்லை. வரியை வசூலிக்காமல் விட்டுவிடவில்லை. 7 இலட்சம் ரூபாய் என்று சொல்வதோ அல்லது பத்திரிகைச் செய்தியை வைத்துக் கொண்டு யாராவது பேசினாலும்கூட அதற்கும் சேர்த்தே பதில் சொல்லிவிடுகிறேன். அப்படி குமாரபாளையத்தில் எந்த வியாபாரிக்கும் 7 இலட்சம் ரூபாய் வரி பாக்கி இல்லை. 7 இலட்சம் ரூபாய் டர்ன்ஓவருக்கு வரி என்று வைத்திருக்கிறார்கள். வரி 7,000 போட்டிருக்கிறது. அப்பீலில் இருக்கிறது. ஏழு இலட்சம் ரூபாய் எந்த நேரத்திலும் எந்த வியாபாரியிடத்திலும் பாக்கி யிருந்தது இல்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அதேமாதிரி இன்னும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலேயிருக்கும் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களெல்லாம் எதிர்க்கட்சியினரை எந்த முறையிலே நடத்துகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழர் படை என்ற ஒரு அமைப்பு இன்றையதினம் செயல் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த அமைப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைத் தாக்க முனைந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக மதுரையிலே இருக்கும் இதன் தளபதியானவர் என்னென்ன பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தை இந்த மன்றத்திலே கூற விரும்புகிறேன். அக்டோபர் மாதம் 8-ஆம் தேதி அன்று மதுரையிலே ஒரு கூட்டம் நடந்தது. அது ஒரு முக்கியமான இடத்திலே, வடக்கு மாசி வீதியும் மேல மாசி

வீதியும் சந்திக்கின்ற இடத்தில் நடந்த அந்நிகழ்ச்சியில் மாண்பு மிகு முதலமைச்சரவர்களும் கலந்துகொண்டதாகக் கேள்விப் படுகிறேன். அந்தக் கூட்டத்தில் குறிஞ்சி பத்திரிகையின் ஆசிரியர், எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த நெடுமாறன் அவர்களைப்பற்றி என்னென்ன பேசப்பட்டது என்பதைக் கூறவேண்டிய கடமை எனக்கிருக்கிறது. அந்த மதிப்பிற்குரிய மேலவை உறுப்பினரும், வணக்கத்திற்குரிய மேயருமான அன்னூர் நெடுமாறனுக்குச் சமாதி கட்டப்போகிறேன் என்று ஆவேசத்தோடு, ஆத்திரத்தோடு கூறி யிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. அவரை இந்த அரசியலிலிருந்தே அப்புறப்படுத்த வேண்டிய காரியங்களையெல்லாம் செய்வேன் என்று சிறிச்சினம் கொண்டு பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதாகத் தகவல் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, ஒரு முக்கியமான விஷயம். அங்கப்பன்பற்றிச் சொன்னபொழுது ஒன்று சொல்ல மறந்துவிட்டேன். அதைச் சொல்வதற்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் அனுமதிக்கவேண்டும். அந்த அங்கப்பன் வழக்கு தொடர்ந்திருப்பதாகப் பத்திரிகைகளில் பார்த்திருக் கிறோம். தொடர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். செய்தியை வெளியிட்ட பத்திரிகை ஆசிரியர், நான் தெரியாமல் வெளியிட்டு விட்டேன், மன்னித்து விடுங்கள் என்று கடிதம் எழுதி வாபஸ் பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்தப் பத்திரிகை நாத்திகம் என்று தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். இன்னொரு பத்திரிகை, சுதேச. மித்திரன் பத்திரிகை, 'அவுட் ஆஃப் இக்னரன்ஸ்' வெளியிட்டு விட்டோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். வழக்கில் இருக்கிறது, இங்கே சொன்னவர்கள், அங்கப்பனுக்குச் சலுகை காட்டியதாகக் குற்றம் சாட்டியவர்கள் நீதிமன்றத்திற்கு தைரியமாக வந்து சொல்லி, அந்தக் குற்றச்சாட்டை நிருபித்தால் என்ன தண்டனையை வேண்டுமானாலும் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அப்படி நிருபிக்கப்படவில்லையென்றால், அப்படிச் சொன்னவர் களுக்கு தீர்ப்பு என்ன என்பதை நிச்சயமாக 1976 வழங்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அடுத்தபடியாக, அந்தக் கூட்டத்திலே, நெடுமாறனின் தந்தையாக திரு. பழனியப்பப் பிள்ளை கொஞ்சம் சொத்து சம்பாதித்து வைத்திருக்கிறார்கள், அதை

அழிக்க நெடுமாறன் பிறந்திருக்கிறார். அவருடைய சமாதியையும் விரைவில் கட்டிவிடுவேன் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான பேச்சுக்களையெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருக்கும் முன்னணித் தலைவர்கள் பேசினால் இந்த நாட்டிலே என்ன நடக்கும் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். பொறுப்பாக இருப்பவர்கள் கட்டுப்பாட்டோடு பேசவேண்டும். அவர்கள் நாவை அடக்கிப் பேசுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

(திரு. செ. கந்தப்பன் தலைமை)

இந்த மன்றத்திலேகூட நான் இதற்கு முன்பு கூறினேன். கழிந்த மாதம் 13-ஆம் தேதியன்றும், இந்த மாதம் 2-ஆம் தேதியன்றும் ஒருசிலர் என்னென்ன முறையிலே நடந்து கொண்டார்கள்? அதிலும் குறிப்பாக பெருந்தலைவர் என்று சொல்லப்படுபவர் எப்படி நடந்துகொண்டார் என்ற குற்றச்சாட்டை நானே கூறியிருக்கிறேன். இம்மாதிரியான விரும்பத்தகாத காரியங்களை பெரிய மனிதர்கள் செய்யக்கூடாது. யாராவது தவறு செய்தாலும் கண்டிக்க வேண்டும்? எங்களுக்கு பாதுகாப்புத் தரவேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக எதிர்க்கட்சிகளுக்கு பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும். இன்றையதினம் சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி குலைந்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து பிரிந்து சென்றதனாலே மக்கள் திண்டாடுகிறார்கள். அதற்கு எதிர்க்கட்சிகளின் மீது பொறுப்பைப் போட்டுவிட்டு குற்றக்கணைகளை வீசக்கூடாது. இன்றைக்கு உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒழுங்காகப் பேசுகிறார்களா அல்லது ஒழுங்காகக் காரியங்களைச் செய்கிறார்களா என்பதை நீங்களே சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இம்மாதிரியான காரியங்களை இந்த மேயரைப்போன்றவர்கள் மறுபடியும் செய்தால் இந்தத் தேசத்தில் பெரும் கொந்தளிப்பு ஏற்படும் என்ற கருத்தை மட்டும் கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, டிரஸ்ட் விஷயமாக முன்பு ஒரு விஷயத்தைக் கூறினேன். இன்னொரு விஷயத்தை இந்த டிரஸ்ட் விஷயமாகக் கூறவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். இந்த டிரஸ்ட் சம்பந்தமாக, தினத்தந்தி டிரஸ்டிலே என்னென்ன காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் இந்த மன்றத்திற்குக் கூறுவது பொருத்தமாக

இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். தினத்தந்தி டிரஸ்டின் ஃபவுண்டர். அல்லது . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, தினத் தந்தி டிரஸ்டைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் எழுப்பப்பட்டு பதில் சொல்லியிருக்கிறோம். இப்பொழுது உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு இருக்கிறது. எனவே, அதைப்பற்றி இங்கே பேசுவது முறையாகாது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அந்த வழக்குகளின் விவரங்களைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. டெல்லியிலேயிருந்து அட்வகேட் வந்து, ஆர்குமெண்ட் நடந்து, ஆர்டர்ஸ் ரிசர்வ் செய்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, அதன் விவரங்களுக்குள் செல்லவில்லை. நானும் வழக்கறிஞன் என்ற முறையில் என்னுடைய பொறுப்பும் எனக்குத் தெரியும். ஆனால் பல ரிட்டுகள், 1557/69, 558, 559, 3352 முதல் 3357 வரை . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, இதைச் சொல்வதையே நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். ரிட் போடப்பட்டிருக்கிறது, விசாரணையில் இருக்கிறது, விசாரணை முடிந்து தீர்ப்பைக் கூறுவதற்கு காத்து இருக்கும்பொழுது அதைப்பற்றிப் பேசுவது சரியா என்று பார்க்கவேண்டும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: நான் மெரிட்டைப்பற்றிக் கூறவில்லை. இம்மாதிரி ரிட்டில் . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்): சட்ட அமைச்சரவர்கள் கூறுவதைப்போல் இதைப்பற்றிப் பேசுவதைத் தவிர்ப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I am not making any references. I am only mentioning that these writs are pending. What has happened subsequent to that, I will just explain in Tamil.

1969-லே இந்த டிரஸ்டுக்காக 12 இலட்சம் ரூபாய் என்று அசெஸ்மெண்ட் போடப்பட்டிருக்கிறது. 1970-லே 13 இலட்சம் ரூபாய் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் அப்பீல் கொடுத்து, ஸ்டே கேட்டார்கள். கண்டிஷனல் ஸ்டே போடப்பட்டது. ஆனால் அதைப் பூர்த்தி செய்யவில்லை. அப்டலெட்

அசிஸ்டன்ட் கமிஷனர் அதற்காக "பெனல்ட்டி" போட்டிருக்கிறார்கள். ஏன் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால், இந்த இன்கம் டாக்ஸ் மூலமாக சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு வரும். அப்படிச் செய்தால் நமக்கு 75 சதவிகிதம் கிடைக்கும் என்பதால் நான் அதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, இதற்குமுன்பு "லீடர் ஆஃப் தி அப்போசிஷன்"-ஆக இருந்த நண்பர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட இதையே தான் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் ஒரு கோடி என்றார்கள், இவர்கள் 80 இலட்சம் என்று சொல்கிறார்கள். இதே காரியத்தைத்தான் அவர்களும் சொல்லி, அப்பொழுது பேரவைத் தலைவராக இருந்தவர்கள் இதற்கு ஆதாரம் இருந்தால் கொண்டு வாருங்கள் என்று கேட்க, எனக்கு ஆதாரம் இல்லை என்று அவர் சொல்லியபிறகு, இந்தப் பேரவையில் அவருடைய நடத்தைக்காக "வார்னிங்", எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : வார்னிங் கொடுத்ததாகக் காட்ட முடியுமா ? வார்னிங் பண்ணவில்லை. சும்மா சொல்லக்கூடாது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

That was the opinion of the Speaker.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: எதிர்க்கட்சி தலைவர் ஆதாரம் காண்பிக்கவில்லை என்று தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

DR. H. V. HANDE : Don't twist facts.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : ஆகவே, எதையும் புதிதாகச் சொல்லவில்லை. டிரஸ்ட் பற்றிச் சொல்வதால் கூறுகிறேன். அவைகள் எல்லாம் வழக்கில் இருக்கின்றன. வழக்கில் தீர்ப்பாகி, கொடுக்கவேண்டிய பணம் கொடுக்காமல் இருக்கவில்லை. நீங்கள் அப்படி முன்னால் சொன்னதையே, திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி அதே காரியத்திற்குப் பதில் சொல்லி—பகிரங்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்—அந்த டிரஸ்ட், தினத்தந்தி டிரஸ்ட் சம்பந்தமாகப் பாக்கியிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அதை மட்டும் உறுதியாகக் கொள்ளுங்கள்.

1972 டிசம்பர் 11]

DR. H. V. HANDE: How is the Hon. Minister for Co-operation so much interested in this trust, we would like to know. The way in which he is answering questions shows that he is fully aware of the whole subject. What are his connections with this trust because he has the full answer. How is he interested in this trust?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்: மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் கூறிய விவரங்களை விட அதிகமாகத் தெரிந்த காரணத்தால் விவரங்களைச் சொல்லுகிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவிதத்திலும் வரி போட்டு கொடுக்காமல் இல்லை. நான் கணக்கு கொடுத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறேன். டிரஸ்டைப் பொறுத்தவரையில் தவருக நடந்தது என்ற தவருன கருத்து இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். எந்தப் பணமும் பாக்கி இல்லை. வேறு சிலரைப்போல் சில லட்சங்கள் பாக்கி இருக்கிறது என்று ஒப்புக்கொண்டு கோர்ட்டுக்கு தவணை கொடுங்கள் என்று கேட்பது போன்று எதுவும் நடைபெறவில்லை.

DR. H. V. HANDE: Now the cat is out of the bag. By saying that no amount is due by the trust, he has indirectly exposed his connection with it and now the cat is out of the bag. That is all.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தனக்கும் இந்த டிரஸ்டுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள். ஆனல் இந்தமாதிரியான டிரஸ்டுகள் பல இருக்கின்றன. மதுரையிலுள்ள டிரஸ்ட் பற்றிச் சொன்னேன். சென்னையிலுள்ள டிரஸ்ட் பற்றிச் சொன்னேன். இந்த டிரஸ்டுகள் சரியாக இயங்குகின்றனவா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இந்த மன்றம் அறிந்து கொள்வதற்காகத்தான் இந்த விவரங்களை எல்லாம் கூறினேன். முன்பு இங்கே எங்கள் கட்சித் தலைவர் ஏதோ கூறினர், பிறகு மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டார் என்ற முறையிலே பதில் சொன்னர்கள். அதைக் கண்டு நான் ஒன்றும் பயப்படப் போவதில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலம் கொடுப்பதிலே தங்களிடம் இருந்து பிரிந்து சென்ற எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு, 31½ கிரவுண்டை சத்தியா ஸ்டுடியோவுக்காகக் கொடுத்திருக்கிருர்கள்.

அது சம்பந்தமாக முன்னுள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் மார்ட்டின் அவர்கள் பல முறையும் இந்த மன்றத்திலே முன்பு எடுத்துக் கூறினுர்கள். ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் சிபாரிசுக்கு விரோத மாகக் கொடுத்திருக்கிருர்கள் என்று மாண்புமிகு அனந்தநாயகி போன்றவர்கள் எல்லாம் கூட இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொன்னுர்கள். ஒரு கிரவுண்ட் அந்த இடத்தில் ஐயாயிரம் ரூபாய் வாடகை பெறும் என்றும் 15 வருஷ கால்க் கெடுவுக்கு வாடகைக்கு விட்டிருப்பதாகவும், அதற்கு பிறைன்ஸ் செகரட்டரி மறுப்புத் தெரிவித்ததாகவும் போன்ற பல விஷயங்களும் எடுத்துக் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் ஒருவேளை இன்று உங்கள் கட்சியில் இல்லாமல் இருக்கலாம். இந்தமாதிரியான காரியங்கள் எல்லாம் நடக்கக்கூடாது, எதிர்காலத்திலாவது தவிர்க்கப்படவேண்டு மென்று கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் பல குற்றச் சாட்டுகள் இருக்கின்றன.

பொதுவாக இந்த அரசாங்கம் விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்க என்ன காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பது பிரச்சினையாகும். விலைவாசி உயர்வை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்தியவர்கள், குறிப்பாக பல கிளர்ச்சிகளை எல்லாம் நடத்தியவர்கள் விலை வாசி உயர்வைத் தடுக்க நடவடிக்கை எதுவும் எடுத்துக் கொள்ள வில்லை. இந்த அரசாங்கமோ, மத்திய அரசாங்கமோ உருப்படியான நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். விலைவாசி எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதற்கு உதாரணமாக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மரப் பேழை முடிந்து விட்டது என்று கருதுகிறேன். அதற்குப் பதில் அளித்து விட்டால் பின்னல் முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லத் தேவை இருக்காது.

முரசொலியைப் பற்றிச் சொன்னுர்கள். முரசொலிப் பத்திரி கையின் சர்குலேஷன் இந்த அரசு வந்த பிறகு அதிகரித்து விட்டது என்று சொன்னுர்கள். சலுகைகள் காட்டப்படுகின்றன என்றுர்கள். முரசொலியின் சர்குலேஷன் 1965-66-ல் 11,250 ; 1966-67-ல்—அப்போது ஆட்சிக்கு வரவில்லை—16,790 ; 1971-72-ல் 17,580, கிட்டத்தட்ட ஆயிரம்கூட அதிகமாகவில்லை. இந்த அரசு வந்ததற்குப் பின்னல் விற்பதில் பயங்கரமான

1972 டிசம்பர் 11] [திரு. செ. மாதவன்]

சூழ்நிலை ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. மர்மப் பேழையில் அது இருந்தாலும் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அதை எப்படி நம்பியிருக்கிறார் என்பதுதான் எங்கள் கேள்வி. மவுண்ட் ரோடில் கட்டடம் வாங்கப்பட்டது, இடிக்கப்பட்டது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். மர்மப் பேழையில் அதைப்பற்றி இருக்கிறது என்று தெரியும். அதைத்தான் அவர்கள் படிக்கிறார்கள். ஏற்கனவே முரசொலிக்குச் சொந்தமான கட்டடம் இருந்தது. அது திரு. மாறன் அவர்களுக்குச் சொந்தமான கட்டடம். இப்போது அல்ல 1958-ம் ஆண்டு வாங்கப்பட்ட கட்டடம். இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பின்னால் வாங்கப்பட்டது அல்ல. 1970-ம் ஆண்டு கற்பனை உலகத்திற்கெல்லாம் மூலாகாரமாகச் சொல்லுகின்ற அளவுக்கு வாங்கப்பட்ட அந்தச் சிறு இடத்திலுடைய பரப்பளவு 1,284 சதுர அடி. பில்டிங் இடிக்கப்பட்டு இப்போது மொட்டையாக இருக்கிறது. வாடகைக் கட்டடத்தில்தான் இப்போது முரசொலி நடைபெறுகிறது.

தூத்துக்குடியில் நடந்ததாக பாதி விஷயத்தைதான் சொன்னார்கள். கல்கான் மரைக்காயர் என்ற கண்டிராக்டர் எந்த அமைச்சருக்கும் சொந்தக்காரர் அல்ல. காண்டிராக்ட் தவறு என்று சொன்னார்கள். குற்றச்சாட்டில்கூட எந்த காண்டிராக்ட் என்று விவரமாக எடுத்துச் சொல்லவில்லை. நாங்கள் எல்லா காண்டிராக்டையும் எடுத்துப் பார்த்தோம். அங்கே சவுத் வார்ஃப் என்று ஒன்று கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு லோயஸ்ட் டெண்டர் நாகப்பட்டினம் இம்போர்ட்ஸ் அண்டு எக்ஸ்போர்ட்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ரூ. 11,06,115 ; நார்த் வார்ஃபுக்கு நீலகண்டன் கம்பெனி லோயஸ்ட் டெண்டர் ரூ. 13,02,980. ஈஸ்டர்ன் பிரேக் வாட்டர்சுக்கு லோயஸ்ட் டெண்டர் ஏற்கனவே கொடுத்ததைவிட மறுபடியும் குறைத்து 16,61,732½ ரூபாய்க்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத்தான் அவர் மறைமுகமாகக் குறிப்பிடுகிறார் என்று கருதுகிறேன். இதிலே நாகப்பட்டினம் இம்ப்போர்ட்ஸ் அண்டு எக்ஸ்போர்ட்ஸ் கார்ப்பரேஷன் லோயஸ்ட் டெண்டர். சென்ட்ரல் ஜெட்டிக்கு லோயஸ்ட் டெண்டர் நீலகண்டன் கம்பெனி 9,50,195 ரூபாய். லோயஸ்ட் டெண்டரைவிட வேறு யாருக்குக் கொடுப்பது? அவ்வாறு கொடுக்க வேண்டுமென்று பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சிபாரிசு

செய்ய மாட்டார்கள். லோயஸ்ட் டெண்டருக்குத்தான் விடுகி றோம்.

கொடைக்கானல் ரோடு காண்டிராக்ட் பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பித்து பாதியோடு விட்டு விட்டார்கள். அகமது அண்டு கம்பெனிக்குக் கொடுக்கப்பட்டது, அட்வான்ஸ் கொடுக்கப் பட்டது என்பது குற்றச்சாட்டு. இதிலும் லோயஸ்ட் டெண்டர் நாகப்பட்டினம் இம்போர்ட்ஸ் அண்டு எக்ஸ்போர்ட்ஸ் கம்பெனிக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குற்றச்சாட்டில் வந்திருப்பது அகமது அண்டு கம்பெனிக்கு அட்வான்ஸ் கொடுக் கப்பட்டதாக. குற்றச்சாட்டில் இல்லாத இன்னொருவருக்குத் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாகப்பட்டினம் இம்போர்ட்ஸ் அண்டு எக்ஸ்போர்ட்ஸ் நிறுவனத்திற்கு 46,46,589 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜே.கே.கே.-வைப்பற்றி ஆரம்பித்து பாதியோடு விட்டு விட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச்சொன்னதுபோல் 1965-ம் ஆண்டு மத்திய அரசாங்கம் நூலாக விற்றது அல்லது கைத்தறியாக விற்றது என்ற பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டு சிலவற்றைக் கண்டுபிடித்தார்கள். மத்திய அரசாங்கம் கண்டு பிடித்தது 1965-ல். நம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத் திடம் சென்று புள்ளிவிவரங்களை வாங்கி யார் யாருக்கு வரி போடலாம் என்று பார்த்து பல பேருக்கு வரி போட்டோம். எல்லோரும் உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். பெரும்பாலும் நாம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். குறிப்பாக ஜே.கே.கே அங்கப்ப செட்டியாருக்கு 7,71,677½ ரூபாய்க்கு அசெஸ்மென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு வரி 7,216 ரூபாய் 18 காசு. பெனல்டி முதலில் போடப்பட்டது 11,572 ரூபாய். பின்னால் அப்பலெட் அதிகாரி குறைத்திருப்பது 4,629 ரூபாய். இரண்டும் சேர்ந்து கிட்டத்தட்ட 12,000 ரூபாய் வருகிறது. இதிலே வரியும் பெனல்டியும் சேர்ந்து ஏழு லட்சம் என்பது தவறு. இன்டிபென்டன்ட் குவாசி ஜுடிஷயல் அதாரிடி அசிஸ்டென்ட் கமிஷனர் தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். அதையும் போர்டு ஆப் ரெவின்யூவில் ரெவ்யூசெய்து எப்படி தவிர்க்க வேண்டுமென்ற முறையில் இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண் டிருக்கிறது.

1972 டிசம்பர் 11] [திரு. செ. மாதவன்]

அடுத்து ஏரியல் ஸ்ப்ரே, இது கொஞ்சம் விறுவிறுப்பானது என்று டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதிலே விறுவிறுப்பு இல்லை, சுறுசுறுப்பு இல்லை, சுவையும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதில் ஆண்டுதோறும் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு ஏரியல் ஸ்ப்ரே மூலம் மருந்து தெளிக்கப்படுகிறது. இதில் தனிப்பட்டவர்கள், பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்ஸ் என்று சொல்வதற்கு இடம் கிடையாது. இதில் அரசாங்கமே தீர்மானிக்கிறது. ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் ஒன்றியத்திற்கும் எவ்வளவு தெளிக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்கிறோம். இந்த ஆண்டு புதிதாக நாம் அதிகமாக எடுக்கவில்லை. எல்லா ஆண்டும் அதிகமாக தெளிக்கவேண்டும் என்பதுதான் கொள்கை. இந்த மருந்து தெளிப்பதில் யாருக்குக் கொடுப்பது என்பதுதான் பிரச்னை. டெண்டர் கோரப்படுகிறது. யார் குறைவாகக் கேட்கிறார்கள் என்று பார்க்கப்படுகிறது. இதில் துர்பாக்கியம் என்னவெனில் இதில் யார் யார் கலந்துகொள்கிறார்களோ அவர்களுக்கு ஏரியல் ஸ்ப்ரே செய்ய வசதியாக ஹெலிகாப்டர் இருப்பதில்லை. தமிழ்நாடு பூராவையும் எடுத்துக்கொண்டால் முழுமையாகக் கொடுப்பதென்றால் தெளிக்கமுடியாது, காரணம் ஹெலிகாப்டர் இல்லை. இதை உணர்ந்து யார் யாருக்கு எவ்வளவு ஹெலிகாப்டர் இருக்கிறது என்று பார்த்து அவர்களை அழைத்து ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு பிரிவு என்று கொடுக்கப்படுகிறது. இது தொடர்ந்து பின்பற்றப்பட்டு வருகிற ஒரு முறையாகும்.

1971–72-ல் அதே முறை பின்பற்றப்பட்டு டெண்டர்கள் அழைக்கப்பட்டு குறைத்துக் கேட்டவர்கள், அதிகமாகக் கேட்டவர்கள், போட்டி போட்டவர்கள் எல்லோரையும் அழைத்து ஒன்றாக வைத்துப் பேசி ஹெலிகாப்டர் மூலம் தெளிப்பதற்கு ரூ. 11-க்கு கொடுத்திருக்கிறோம். ஃபிக்ஸைட் விங் மூலம் தெளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். காரணம், அதற்கு 8 ரூபாய். இதற்கு ரூ. 11. ஆகவே 11 ரூபாய் என்று கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக வைத்து அதிகமாகக் கொடுத்து விட்டோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. 1966–67-ல் பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்கு இந்த புள்ளிவிவரம் பிடிக்கும்

என்பதால் தருகிறேன்—டெண்டர் கால்பார் செய்யப்பட்டு கொடுக்கப்பட்ட விவரங்கள். ஃபிக்ஸட் விங்க்கு 8 ரூபாய். ஹெலிகாப்டருக்கு ரூ. 10. இப்போது ரூ. 11 என்று கொடுக்கிறோம். அரசாங்கத்திற்கு அவர்கள் ரெப்ரஸெண்ட் செய்திருந்தார்கள். ப்ரொப்பல்லர் சார்ஜ் அதிகமாக ஆகிறது, ஆகவே 11 ரூபாய் வேண்டுமென்று கோரியிருந்தார்கள். முன்னால் ஒத்துக்கொண்டு செய்யாது விட்டுவிட்டவர்கள் என்ற முறையில் எல்லோருக்கும் சேர்த்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல பேர்களுக்கு சேர்த்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் தவறு எதும் இல்லை. இதில் ஒன்பது பேர்கள் பயன்பெறுகிறார்கள். தனிப்பட்டவர்களுக்கு சலுகை காட்டப்படவில்லை என்பதுதான் உண்மை. அரசாங்கத்திற்கும் பொன்னி என்டர்ப்ரைஸஸ்-க்கும் சம்பந்தம் இருப்பது என்பது கற்பனை. பொன்னி என்டர்ப்ரைஸஸ்க்கும் அமைச்சரவையில் உள்ள யாருக்குமோ சொந்தம் அல்லது தொடர்பு இருக்கிறது என்பது அதைவிட மேலான கற்பனை. அது கற்பனைக்குமேல் கற்பனை. அங்குதான் தவறு செய்கிறார்கள். பொன்னி என்டெர்ப்ரைஸஸ் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு சென்று வழக்கு தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். யார் மீது? யார் ஹெலிகாப்டர் வைத்து மருந்து தெளிக்கிறார்களோ அவர்கள்மீது, அந்த அஸோஸியேஷன் மீது. ஆகவே அரசாங்கத்திற்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. அரசாங்கத்தைப் பற்றி ஒருவார்த்தையும் சொல்லவில்லை. பம்பாய் நிறுவனத்தின் பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்டிருப்பவர், எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் சென்று ஒழுங்காக தெளிக்கப்படுகிறதா, வேலைகள் ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றனவா, ப்ளாக்கிங், கொடி நட்டு ஹெலிகாப்டர் மூலம் மருந்து தெளிக்கப்படுகிறதா என்று பார்க்க நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவருக்கும் இவருக்கும்தான் வழக்கு. பொன்னி என்டர்ப்ரைஸ்க்கும் அரசுக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. நம் ஒப்பந்தம் பம்பாயிலுள்ள நிறுவனங்களுக்கு மட்டும்தான். பம்பாய் நிறுவனம்பற்றி மேலும் விசாரித்ததில் நம் மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல பலமாநிலங்களிலும் அவர்கள் இதுபோல் அவர்கள் பிரதிநிதிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆக, இதில் எந்தவிதமான சலுகையும் காட்டப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1972 டிசம்பர் 11]

Dr. H. V. HANDE : Just one ' vilakkam '. The Madras firm which undertook did not have the contract directly. I hope the Hon. Minister accepts it. The particular firm let it on a sub-contract to the Bombay firm. The Government while awarding the contract did not even find out whether they had any helicopter. Without verifying this fundamental thing, how did the Government give them the contract? That is question two. The third point is this. The understanding arrived at between the Madras Firm and the Bombay Firm was that the Bombay Firm would pay 80 paise to the Madras Firm and on that basis the sub-contract was given by the Madras Firm to the Bombay Firm. Without doing any thing, by getting this 80 paise, the Madras Firm is understood to have made a profit of Rs. 7.75 lakhs without investing any capital. They had not even a Bank account at the time the Government gave them the contract. After accepting the contract, afterwards, they opened an account with the Indian Overseas Bank. Without giving the contract to the Madras Firm who later on let it on sub-contract to the Bombay Firm and made a profit without doing anything, if Government had given the contract to the Bombay Firm directly, the Government could have got Rs. 8 lakhs. That is one point of view. How does the Government expect to exonerate itself from that point of view?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தனிப்பட்ட நபர்கள் யாருக்கும் சலுகை அளிக்கப்படவில்லை. ஹெலிகாப்டர் இல்லாத தனி நபருக்குக் கொடுத்ததாகச் சொல்கிறார்கள் அது தவறு. பம்பாய் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த பல பேர்களுக்கு ஹெலிகாப்டர் வசதிக்கேற்றவாறு பிரித்துக்கொடுக்கப்பட்டது. பொன்னி என்டர்ப்ரைஸஸ் என்னென்ன வேலைகள் செய்கிறார்கள் என்பதற்கும் நமக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. எண்பது ரூபாய்க்கு கொடுத்தது சரியா தவறா என்றால் அவர்கள்தான் முடிவுசெய்யவேண்டும். நமக்கு அப்படிக் கொடுத்ததில் செலவு குறைந்திருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். 1966-67-ல் பத்து ரூபாய் என்று கொடுக்கப்பட்டது இப்போது 71-72-ல் ஒரு ரூபாய் கூட்டி 11 ரூபாய் என்று நம் அரசு கொடுத்தது நியாயமா இல்லையா என்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எங்களைப் பொறுத்தளவிற்கு அது நியாயந்தான். அவர்கள் வேலையாட்களுக்கு எவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள்,

அது அதிகமா அல்லது குறைவா, அப்படிக் கொடுத்திருக்கலாமா கொடுத்திருக்கக்கூடாதா, வேலை செய்தார்களா இல்லையா, அது அவர்களுக்குள்ள சன்டை. அதில் நாம் எப்படி ஈடுபடுவது? அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் என்று சொல்வது முற்றிலும் தவறு. காண்ட்ராக்ட் எடுப்பவர்கள் எவவளவோ செலவுகளைச் சேர்த்து காண்ட்ராக்ட் எடுக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி கேட்க நமக்கு உரிமை இல்லை. தனி நபர்களுக்கு சலுகை கொடுத்ததாக ஹாண்டே அவர்கள் ஊகிப்பது தவறு. ஹெலிகாப்டர் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுத்ததாக ஊகித்துக்கொள்வதும் தவறு.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: ஹெலிகாப்டர் இல்லாமல், பாங்க் அக்கவுண்ட் இல்லாமல் தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் ஏன் டயாக்டாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது? ரூ. 10 என்பதை ரூ. 11 ஆக ஆக்கியிருப்பதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. இன்டேன் 24 ரூபாய் ஆக இருந்தது 22 என்றாகியிருக்கிறது.

That cannot strengthen the argument of the Minister. Without any basis how this was done should be explained.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இவ்வளவு பதில் சொன்னதற்குப் பிறகும் சந்தேகமா? தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு சலுகை காட்டப்படவில்லை, தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு கொடுக்கவில்லை. பொன்னி என்டெர்ப்ரைஸஸ் வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. பொன்னி என்டெர்ப்ரைஸஸ் ஒரு கணக்கு திறந்தார்கள் இந்தியன் ஓவர்ஸீஸ் பாங்கில், புதிதாக திறந்திருப்பதாக குற்றச்சாட்டில் இருக்கிறது. பொன்னி என்டெர்ப்ரைஸஸ்க்கும் அரசாங்கத்
லே திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. புதிதாகத் தொடங்கப்பட்ட ஒருவருக்கு
-30 கொடுத்ததாக கற்பனை செய்வது தவறு. நீங்கள் நான் கேட்டது நிறுவனங்களில் பல நிறுவனங்களுக்கு நேரடியாக கொடுக்கப்பட்டது. பொன்னி என்டர்பிரைசஸ்க்கு கொடுக்கப்படவில்லை. இண்டியன் ஓவர்சிஸ் பாங்கில் அகௌண்ட் திறந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படித் திறந்தது பொன்னி எண்டர்பிரைஸஸ். அவர்கள் வழக்குத் தொடர்ந்து இருக்கிறார்கள். அந்த பாங்க் அகௌண்ட்டுக்கும், யாருக்கு அதைக் கொடுத்தார்களோ அவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

1972 டிசம்பர் 11]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: ஒரு ஹெலிகாப்டர் கூட இல்லாதவருக்குக் கொடுக்கப்படவில்லையா?

That is where there is discrepancy. My point is that it has been given. Therefore, let the whole matter be investigated. If the list of persons is given, this doubt would not be there. My contention is that one of the firms had given sub-contract. The point is, you could have placed the contract with the original firm and if that had been done, there would not have been a loss of about Rs. 7 lakhs to the Government.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: சொன்னதையே திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னால் உண்மையான கருத்தாகிவிடும் என்று நினைக்கிறீர்கள். இதுதான் நீதிமன்றத்தில் கொடுத்த வழக்கு ஓ. எஸ். 319/72. பொன்னி என்டர்பிரைசஸ் கொடுத்ததாகச் சொல்வது. அவர்கள், அவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. அவர் வாதி. நாம் கொடுத்தது 9 பேருக்கு.

'Indian Agricultural Aviation Association. Bombay represented by its President, Kambatta Aviation Limïted, Pushbak Avitaion, Mahindra and Mahindra, Mukesh Aviation, Agricultural Aviation Private Limited, Avindia Private Limited, Sanki Aviation Private Limïted, Champaka Aviation Limited'.

நீதிமன்றத்தில் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இத்தனை பேரும் எங்களுக்கு கமிஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கிடு) பொன்னி என்டர்பிரைஸஸ் வாதி பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்டார். அவர்களுக்குள்ளே ஒரு ஒப்பந்தம். அந்த ஒப்பந்தத்தை மீறி விட்டதாக அவர் சொல்கிறார். அந்த வழக்கில் தான் ரகசியங்கள் வருகின்றன. இந்தச் சந்தேகங்களும் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

'On 2nd July 1971 an agreement was executed at Madras between the plaintiff (not between the Government) Ponni Enterprises and the first Defendant, The Indian Agricultural Aviation Limited. . . .'

அந்த எட்டு பேரின் சார்பில் 9-வது நபர், அவர் ஒப்பந்தம் போட்டிருக்கிறார். அந்த ஒப்பந்தப்படி பணம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று குற்றச்சாட்டு. தனி நபருக்கு எப்படி வரும்? பொன்னி என்டர்பிரைசசுக்கு எப்படி வரும் என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் ஒப்பந்தத்தில் சொல்கிறார்கள்.

'As per the agreement, the plaintiff, Ponni Enterprises were appointed agents to perform the task and assume responsibility of the first defendant . . .'

அரசாங்கம் அல்ல, பம்பாயிலுள்ள அந்த நிறுவனங்களின் ஏஜெண்டாக

'and its members who have been carrying on the business of aerial spraying in India. . . .'

இதைவிட வேறு என்ன சொல்ல வேண்டும்? இது நீதிமன்றத்தில் சொல்லப்பட்ட வாதம். அரசாங்கம் எந்தவிதமான தவறும் செய்யவில்லை. கற்பனையில் செல்லவேண்டாம். அவர் நம்பினாலும் நீங்கள் நம்பமாட்டீர்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: இவ்வளவு பாயின்ட்ஸ் கொண்டு வந்தால் தான் உண்மை வெளி வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: ரகசியங்கள் ஒன்றும் இல்லை என்பதற்கு வாய்ப்புக்கொடுத்ததற்காக டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: ஒரு சில கம்பெனிகளுக்கு ஹெலிகாப்டர் இருந்தது. அவர்கள் ஏஜெண்டாக ஒருவரை நியமனம் செய்ததை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: பேப்பரைப் படித்தேனே அதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தொழில் அமைச்சரின் விளக்கத்தோடு, நான் ஒரு சிறிய விளக்கத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கொடைக்கானல்—பழனி ரோடு டெண்டர் கோரப்பட்டது நான்கு டெண்டர்கள் வந்தன. நான்கு டெண்டரில் லோயஸ்ட் டெண்டராக 48,80,863 ரூபாய்க்கு வந்தது. நான்கு டெண்டரில் லோயஸ்ட் டெண்டராக வந்ததை ஒப்புக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் அதிகம் என்று கருதி, மறுபடியும் ரீ-டெண்டர் கோரப்பட்டது. ரீ-டெண்டர் கோரப்பட்டபோது, 9 பேர்கள் டெண்டர் கோரினார்கள். முதலாவதாக கோரப்பட்டபோது 4 டெண்டர்களும், ரீ-டெண்டர் கோரப்பட்டபோது 9 டெண்டர்களும்

வந்தன. ரீ-டெண்டரின்போது லோயஸ்ட் டெண்டராக ரூ. 45,87,393 அந்த லோயஸ்ட் டெண்டர் கொஞ்சம் அதிகம் என்று கருதி, நெகோசியேஷன் செய்யப்பட்டு ரூ. 45,76,346 என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. முதலாவதாக வந்த டெண்டருக்கும், இரண்டாவதாக வந்த டெண்டருக்கும் உள்ள வித்தியாசம் ரூ. 3,04,517. இரண்டாவதாக டெண்டர் கோரப்பட்டு, நெகோசியேஷன் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு மிச்சப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, திரு. ஏ. எல். சீனிவாசன் அவர்களின் நிலம் மைனர் இனம் நிலத்தின் கீழ் வருகிறது என்று சொன்னேன். அது எஸ்டேட் அபாலிஷன் கீழ் வருகிற நிலம் என்று திருத்திக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : என்னுடைய நேரத்தை அமைச்சர்கள் குறுக்கிட்டு எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். அதனால் கொஞ்சம் அதிக நேரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விலைவாசிப் பிரச்னையைப் பற்றி இந்த அரசாங்கமோ மத்திய அரசாங்கமோ எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. விலைவாசி விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டு போகிறது. இதற்கு உதாரணமாக 19—8—1972 அன்று ஹிந்து பத்திரிகையில் வந்த ஒரு குறிப்பை மட்டும் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

Prices have shown an unprecedented rise. The consumers price index had risen by 12 points from 236 to 248 points............'

அதேமாதிரி ரிசர்வ் பாங்க் கொடுத்துள்ள அறிக்கையிலேயும் விலைவாசி ஏற்றம் அதிகமாக இருக்கிறது என்ற கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். முன்பு விலைவாசிப் போராட்டம் நடத்தியவர்கள் இன்று அமைச்சர்களாக இருக்கிறார்கள். அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலை இன்று குறைந்திருக்கிறதா ? படியரிசித் திட்டம் என்று முன்பெல்லாம் விளம்பரம் செய்தார்கள். இன்று படியரிசித் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறதா ? இன்று மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள். நீங்கள் தேர்தலின்போது கொடுத்த வாக்குறுதிகளை

நிறைவேற்றத் தவறி விட்டீர்கள் என்று. ஆகவே, நீங்கள் மக்களின் நம்பிக்கையை இழந்து நிற்கிறீர்கள் என்ற குற்றச் சாட்டை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

வறுமை தமிழ்நாட்டில் எப்படியிருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தைக் கூறு விரும்புகிறேன். பட்டினிச் சாவு ஏற்பட்டி ருக்கிறது. உதாரணமாக திருச்சியில் ஒரு குடும்பமே அழிந்து இருக்கிறது. தாயும், தந்தையும், மூன்று குழந்தைகளும் வறுமையின் காரணமாக தற்கொலை செய்து கொண்டார்கள். அந்தக் குடும்பத் தலைவரின் பெயர் மாணிக்கம், பள்ளவாரம், சமய புரம் அருகாமையில் உள்ள இடம். இம்மாதிரி சம்பவங்கள் பல நாட்டில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நாங்கள் எல்லாம் ஆட்சிக்கு வந்தால் அந்த மாதிரியான காரியங்கள் நடக்காது என்று சொன்னீர்கள். ஏழைகளின் வாழ்வு மலர்ந்து இருக்கிறதா? பட்டினிச் சாவு நடந்து கொண்டிருக்கிறது, ஒரு குடும்பமே அழிந்து இருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் பற்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்று படித்தவர்களிடத்திலே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கிறது. பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு வேலை இல்லை. அவர்கள் போராட்டம் நடத்து கிறார்கள். இந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க எந்தவிதமான காரியங்களையும் செய்யவில்லை என்று சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்கள் அரசாங்கம் என்று சொல் கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு என்னென்ன காரியங்களைச் செய்து இருக்கிறது என்பதற்கு சிம்சன் பிரச்னை நல்ல சான்றாக இருக்கும். எப்படி சைகிள் செயின்கள் உபயோகிக்கப்பட்டது? அதையெல்லாம் நான் விவரிக்கத் தயாராக இல்லை. சென்னை நகரில் ஒரு பதட்டமான நிலைமை சிம்சன் போராட்ட காலத்தில் இருந்தது. அதற்கு யார் யார் எல்லாம் அடியாட்களாக இருந் தார்கள் என்பதையெல்லாம் நாம் எல்லோரும் உணர வேண்டும். அரசாங்கத் தரப்பில் இருக்கிற இந்த லேபர் யூனியன்களெல்லாம் இதற்கு என்ன முட்டுக்கட்டைகள் செய்தார்கள், இதை எதிர்த் தார்கள், என்ன இன்னல்கள் விளைவித்தார்கள் என்றெல்லாம் நான் இங்கே எடுத்துக் கூற தேவையில்லை. தொழில் துறையிலே,

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1972 டிசம்பர் 11] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அதிலும் குறிப்பாக தமிழகத்தில் தொழில் துறையானது வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சொல்வார்கள், நலிந்த ஆலைகளெல்லாம், மூடப்பட்ட ஆலைகளெல்லாம் திறக்கப்பட்டன என்று சொல்வார்கள். ஆனால் எத்தனை ஆலைகள் புதியதாக திறக்கப்பட்டன இவர்களுடைய ஆட்சியின் காலத்தில் என்பதை இந்த மன்றத்தில் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ராஜ்யத்தில் சட்டமும், ஒழுங்கும் குலைந்து இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன். மாணவர்கள் மத்தியில் அவிழ்த்துவிடப்பட்டிருக்கிற அடக்குமுறை தாங்க முடியாத தன்மையில் இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து எவ்வளவு ஸி.ஆர்.பி. யூனிட்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கு என்ற விவரங்களையெல்லாம் பாராளுமன்றத்தில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். டிசம்பர் மாதம் 6-ம் தேதி வெளிவந்திருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு ஜூன் 15 முதல் 17 வரையில் நான்கு கம்பெனிகள் தமிழ் நாட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. ஜூலை 4 முதல் 7 வரையில் 1½ கம்பெனிகள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. நவம்பர் 11 முதல் 12 வரையில் இரண்டு கம்பெனிகள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. நவம்பர் 12 முதல் டிசம்பர் 6 வரை 6 கம்பெனிகள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன என்று பாராளுமன்றத்தில் தகவல்கள் தந்திருக்கிறார்கள். நமது போலீஸ் படை போதாது, மத்திய ஸி.ஆர்.பி. வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க இம்மாதிரி எல்லாம் நடந்திருக்கிறது. எதற்காக ஸி.ஆர்.பி. யூனிட்டுகளை அனுப்பியிருக்கிறார்கள்? அமைதியின்மை ஏற்பட்டது. கட்சியில் ஏற்பட்ட பிளவின் காரணமாக, நாட்டில் இருக்கிற கிளர்ச்சியின் காரணமாக அமைதியின்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று ஒருவேளை வாதாடக்கூடும். ஆனால் இன்று மாணவர்கள் அதிருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள், பொதுமக்கள் அதிருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள். வன்முறையாளர்கள் புகுந்து பலவிதமான நஷ்டத்தையும், நாசத்தையும் ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பிற்பாடு எத்தனை இடங்களில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது? அண்மையில் நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தை நாம் எல்லாம் உணரவேண்டும். கண்ணமங்கலம் பகுதியிலே ஒரு சிறுவன்

துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தினுல் இறந்திருக்கிறுன். அவனுடைய தந்தையார் அந்த வில்லேஜ் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருக்கிறுர். அவன், 12 வயது சிறுவன் மாண்டிருக்கிறுன் வேலூருக்குப் பக்கத்திலே கண்ணமங்கலம் பகுதியிலே துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தினுல். அடக்குமுறை அவிழ்த்துவிடப்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அண்மையில் போடிநாயக்கனூரில் நடந்த நிகழ்ச்சி உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். இரண்டு முறை அந்தப் பகுதியிலே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றிருக்கிறது. முதல் தடவையில் 56-க்கு மேலான நபர்கள் காயமடைந்தார்கள் என்று பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அதற்குப் பிற்பாடு நடந்த சம்பவத்தில் பலரும் காயம் அடைந்திருக்கிறுர்கள். இதற்கெல்லாம் யார் காரணமாக இருந்தார்கள் என்பதையெல்லாம் நாம் உணர வேண்டும். ஆளும்கட்சியில் இருக்கிற ஒருசிலர் வேண்டு மென்றே அக்கிரமமாக தூண்டிவிடுகிறுர்கள். போலீஸ்காரர்கள் வன்முறைச் செயல்களில் ஈடுபட்டவர்களைக் கைது செய்யாமல் விட்டுவிட்டு, சாதாரண அப்பாவி மக்களை வஞ்சம் தீர்க்கின்ற தன்மையில் நடந்துகொள்கிறுர்கள்.

பாளையங்கோட்டையில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் இங்கே எடுத்துக் கூறப்பட்டு, பேராசிரியர் திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் எப்படித் தாக்கப்பட்டார்கள், அது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது என்பதெல்லாம் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. நான் ஒன்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் பேராசிரியர் சீனிவாசன் தாக்கப்பட்டது முதல் நீதி விசாரணைக்கு உகந்ததாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது சம்பந்தமாக வழக்கு பதிவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வதெல்லாம் தேவையில்லை, அந்த வாதம் வேண்டியதில்லை. ஏனென்றுல், அந்த வழக்கு இருந்தாலும், இதற்கு மூல காரணமாக இருந்தது சீனிவாசன் என்ற அந்தப் பேராசிரியர் தாக்கப்பட்டதுதான்

ஞர் துனைதன் என்ற மாணவன் இறந்தது வருந்தத்தக்க செயலாகும். அவரை போலீஸ்காரர்கள் வேண்டும் என்றே அடித்து ஆற்றில் தள்ளினுர்கள் என்று மாணவர்கள் பலரும்

1972 டிசம்பர் 11] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

என்னிடம் கூறினர்கள். இம்மாதிரி சம்பவங்களெல்லாம் தமிழ் நாட்டில் பெருவாரியாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. மாணவர்கள் கொதித்து எழுந்திருக்கிறார்கள். திருச்சியில் நடந்த சம்பவம் பற்றி நான் இங்கே ஒரு குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். திருச்சியில் ஆர்.டி.ஓ. அவர்களும், டி.ஐ.ஜி. அவர்களும் மாணவர்களைத் தாக்குவதற்கு அதிகபட்ச உடந்தையாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அங்கு இருக்கிற டி.ஐ.ஜீ. ஒரு கைதேர்ந்த நபர் என்று கூறவேண்டிய தேவையில்லை. ஏனெனில் அவர் எந்த இடத்தில் இருந்தாலும், அங்கெல்லாம் உடனே கலவரங்கள் மூளுகின்றன என்ற தன்மையைப் பார்க்கிறோம். அண்ணாமலை யுனிவர்ஸிடியில், அவர் அங்கே டி.ஐ.ஜி.-யாக இருந்த காலத்தில் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதேமாதிரி தென்காசியில் தேர்தல் நடந்தபொழுது இந்தப் பெரியார்தான் அங்கே டி.ஐ.ஜி.யாக இருந்தார். அவர் அங்கே நடத்திய நாடகங்கள் அந்தப் பகுதியில் உள்ள எல்லோருக்கும் தெரியும், எல்லா அரசியல் கட்சிகளுக்கும் தெரியும். நாகர்கோவில் இடைத் தேர்தல் நடந்த காலத்தில் அவர் மதுரையில் டி.ஐ.ஜி.யாக இருந்தார். அவர்கள் எதிர்க்கட்சியாளரை எப்படித் துன்புறுத்தினர்கள், அதிலும் குறிப்பாக மாணவர்களை எப்படித் துன்புறுத்தினர்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர்களை வைத்துக் கொண்டு இந்த நீதி விசாரணை நடந்தால் நியாயம் கிடைக்காது, நியாயமான சாட்சியங்கள் கிடைக்காது என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். ஆகையால் அன்னாரை வேறு இடத்திற்கு மாற்றவேண்டும். அதேமாதிரி ஆர்.டி.ஓ.-வையும் வேறு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டும் அல்லது சஸ்பெண்டு செய்ய வேண்டும், ஒன்று சஸ்பெண்டு செய்ய வேண்டும், அல்லது மாற்ற வேண்டும். இப்படி ஏதாவது செய்தால்தான் தெளிவு கிடைக்கும். ஏதோ விசாரணை ஏற்படுத்தியாகிவிட்டது, எல்லாம் முடிந்துபோய்விட்டது என்று நினைப்பது கூடாது. நான் சொன்ன மாதிரி அந்தக் காரியங்களை உடனே செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக பல இடங்களில் கல்லூரிகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. எதற்காகக் கல்லூரிகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னல், இந்த அரசாங்கத்தின் மீது மாணவர்களுக்கு

நம்பிக்கை இல்லை. அவர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் அவர்கள் கொதித்து எழுகிறார்கள். அவர்களுடைய வெறுப்புணர்ச்சியைத் தெரிவிப்பதற்காக அவர்கள் கல்லூரிகளையும் பள்ளிகளையும் பகிஷ்கரிக்கிற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் நாம் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். இந்த தேசத்தில் இந்த ஆட்சியாளர்கள்மீது எவ்வளவு வெறுப்புணர்ச்சி இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். மாணவர்கள் வெறுக்கிறார்கள், தொழிலாளர்கள் வெறுக்கிறார்கள். ஏன், பொதுமக்கள் அத்தனை பேர்களும் வெறுக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் தங்களுக்குப் பெரும்பான்மை இருக்கிறது. ஸ்டீம்ரோலர் மெஜாரிட்டி இருக்கிறது. ஆகையால் என்ன வேண்டுமானாலும் நாங்கள் செய்வோம் என்ற முறையில் அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இம்மாதிரிக் காரியங்களினால் பொதுமக்கள் நம்பிக்கையை நீங்கள் இழந்து இருக்கிறீர்கள். ஆளும் கட்சிக்கு பெரும்பான்மை இருக்கிறது, சட்டமன்றத்தில்தான் இதற்கெல்லாம் கடைசி முடிவு சொல்ல வேண்டியது என்ற வாதங்களையெல்லாம் இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். எந்தப் பகுதியில் சென்றாலும், இங்கே இருக்கிற ஆட்சியின் மீது வெறுப்பு இருக்கிறது. ஏதோ ஊர்வலம் நடத்தினார்கள், கடை அடைப்பு நடத்தினார்கள், ஆதலால் பொதுமக்கள் இவர்கள் பக்கத்தில் இல்லை என்று பலரும் கூறினார்கள். 1965-ல் என்ன நடந்தது என்பதையெல்லாம் நீங்கள் எல்லோரும் நன்றாக அறிவீர்கள். 1967-ல் என்ன நடந்தது, காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த நாட்டிற்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை என்ற காரணத்தினால் அவர்கள் வெளியேற்றப்படவில்லை. அதேமாதிரி பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம் என்று நீங்கள் பலரும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம்.

(திரு. செ. கந்தப்பன் தலைமை)

ஆனால், மக்களுக்கு இந்த ஆட்சியின் மீது வெறுப்பு இருக்கிறது, இந்த ஆட்சி நீடித்து இருக்கக்கூடாது என்று நினைக்கிறார்கள். ஆதலால்தான் எதிர்க்கட்சியாக இயங்குகின்ற நாங்கள் இந்த ஆட்சியாளர் ராஜிநாமாச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்கிறோம். இந்தச் சபையில் எங்களுக்கு முன்னால் சபாநாயகர் திரு. மதியழகன் அவர்களுக்கும் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும்

1972 டிசம்பர் 11] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

வாக்குவாதம் நடந்தது. 'நீங்கள் ராஜிநாமா செய்வதற்குத் தயாரா, உங்களை எதிர்த்து நான் போட்டியிடுகிறேன்' என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் அவர்கள் இங்கே கூறினார்கள். நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். நீங்கள் இரண்டு தலைவர்களும் ராஜிநாமா செய்தால் நாங்கள் உங்களைத் தேர்தலில் சந்திக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதோடு இல்லாமல் ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் செய்கின்ற அக்கிரமங்களையும் ஊழல்களையும் மூடி மறைப்பதற்காக நம்பிக்கைத் தீர்மானம் கொண்டு வருவது நியாயம் அல்ல, தர்மம் அல்ல என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர், நண்பர் கணபதி அவர்கள் வோட்டிங் பாட்டேர்னைப்பற்றி ஒரு சில கருத்தினைக் கூறினார்கள். நான் அதற்குப் பதில் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கழிந்த பொதுத் தேர்தலில் என்ன முறையில் வோட்டிங் வந்திருக்கிறது, அது எப்படியெல்லாம் இருக்கிறது என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நானும் ஒரு கணக்கை எழுதி வைத்திருக்கிறேன். டி.எம்.கே. ஃபிரண்ட், முஸ்லீம் லீக், பார்வேர்டு ப்ளாக் இவைகளுக்கு எத்தனை வாக்குகள் மொத்தம் கிடைத்தன, வோட்டுகள் எத்தனை கிடைத்தன என்பதைத் தனித் தனியாக எழுதி வைத்திருக்கிறேன்.

டி.எம்.கே.-க்கு 76,69,095, முஸ்லீம் லீக்குக்கு 2,36,111, பார்வேர்டு ப்ளாக்குக்கு 2,18,114, ஆக மொத்தம் 81,23,320. டி.எம்.கே.-க்கு எதிராகக் கிடைத்த வாக்குகளையும் நான் இன்னொரு கணக்கு போட்டிருக்கிறேன். காங்கிரஸ் (ஓ) 53,65,372, ஸ்வதந்தரா 4.65,145, சி.பி.ஐ. 3,64,803, ஐக்கிய விவசாயக் கட்சி 2,60,676, உழைப்பாளர் பொதுநலக் கட்சி 1,45,262, பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சி 1,47,985, சம்யுக்த சோஷலிஸ்ட் கட்சி 37,491, ரிப்பப்ளிக்கன் பார்டி 25,667. மொத்தமாக இந்தக் கட்சிகளெல்லாம், தங்கள் 7 கட்சிகளின் கூட்டில் இந்தக் கட்சிகள் உள்ளன, 68,12,413 ஓட்டுகள் 1972-ல் பெற்றிருக்கிறது. இந்த ஆன்டி டி.எம்.கே. ஓட்டுகள் 13,10,907.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: உங்கள் கூட்டிலிருந்த உழைப்பாளர் கட்சி இப்போது எங்கள் கட்சியில் இருக்கிறது என்ற இந்தக் கணக்கைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அதன் தலைவர்தான் தங்கள் கட்சியில் இருக்கிறார்கள். உறுப்பினர்கள் தங்கள் கட்சியில் இல்லை என்பதை நினைவு கொள்ளவேண்டும். இந்த 13,10,907 இவ்வளவு ஓட்டுகள்தான் அதிலே வித்தியாசமாக இருக்கிறது. இப்போது உங்களுடைய கட்சியில் ஏற்பட்டு இருக்கின்ற சரிவு டிபெக்ஷன் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்த டிபெக்ஷன் எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் இதை வரவேற்கவில்லை. யாரானாலும் சரி, இந்தக் கட்சி மாறுகிறவர்கள் சமூக விரோதிகள் (பலத்த கைதட்டல்) என்ற கருத்தை நான் ஆணித்தரமாகக் கூற விரும்புகிறேன். எந்தக் கட்சியின் பெயரால் இந்த நண்பர்கள் இன்றைக்கு வெற்றி பெற்று வருகிறார்களோ, தனக்கு அந்தக்கட்சி பிடிக்கவில்லை என்று சொன்னால் நியாயமாக அவர்கள் ராஜினாமா செய்து விட்டு (பலத்த கைதட்டல்) மறுபடியும் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று இந்த மன்றத்திற்கு வருவதுதான் பொருத்தமாகயிருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. என். கணபதி : திரு. பொன்னப்ப நாடார் சொல்லுகின்ற கருத்து கூட்டணிக்கும் பொருந்துமா என்று அவர்கள் தயவு செய்து விளக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்தக் கருத்து எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் பொருந்தும் என்று கருதுகிறேன். திருமதி இந்திரா காந்தி கட்சிக்கும் பொருந்தும். நமது மாநிலத்தில் அதிகாரத்திலிருக்கின்ற கட்சிக்கும் பொருந்தும். எதிர்க்கட்சியான எங்களுக்கும் பொருந்தும்.

அடுத்து, பாராளுமன்றத் தேர்தலிலே எப்படி வாக்குகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நீங்கள் சற்று கவனிக்க வேண்டும். லோக்சபையில் மொத்தமாகக் கிடைத்திருக்கின்ற வாக்குகளைப் பற்றி நான் ஒரு விளக்கத்தைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாகயிருக்கின்ற காங்கிரஸ்(ஆர்)க்கு 63 மிலியன் வாக்குகள் கிடைத்தன. மொத்தமாகக் கிடைத்த சதவிகிதம் 43. சீட்டுகள் 380. காங்கிரஸ்(ஓ)க்கு கிடைத்த வாக்குகள் 15 மிலியன். மொத்த சதவிகிதம் 10.5. மொத்தம் கிடைத்த சீட்டுகள் 16. ஜனசங்கத்திற்கு கிடைத்தது 10.7 மிலியன் ஓட்டுகள். ஓட்டுகளின் சதவிகிதம் 7.3. கிடைத்த

சீட்டுகள் 22. அதேமாதிரி சி.பி.எம்-க்கு கிடைத்த வாக்குகள் 7.3 மிலியன். சதவிகிதம் 5.1. ஆனால் கிடைத்த சீட்டுகள் 25. அதே மாதிரி சி.பி.ஐ.-க்கு கிடைத்த வாக்குகள் 6.3 மிலியன். சீட்டுகள் 23. எஸ்.எஸ்.பி-க்கு கிடைத்த வாக்குகள் 3.5 மிலியன். ஆனால் மொத்தமாக கிடைத்த சீட்டுகள் 3. பி.எஸ்.பி.-க்கு கிடைத்தது 1.4 மிலியன். கிடைத்த சீட்டுகள் 2. சுதந்திராக் கட்சிக்கு கிடைத்த மொத்த வாக்குகள் 3.5 மிலியன். கிடைத்த சீட்டுகள் 8. பொது வாக இந்தக் கணக்கைப் பார்க்கின்றபோது,

Thus the Congress (R) which polled four times the Congress (O) got 22 times the number of seats won by the latter. The two Communist Parties, which together got a little less than the Congress (O) in the total number of votes, were able to get 48 seats and the Congress (O) suffered its worst in Tamil Nadu where it polled 4.8 million votes and got only one seat whereas the D.M.K. which polled 5.6 million votes got 23 seats and Congress (R) won 9 seats with its 2 million votes.

இப்படிதான் இந்த வாக்குப் பதிவு நடந்திருக்கிறது என்ற விவரத்தை நான் குறித்து வைத்திருக்கிறேன். பொதுவாகப் பார்க்கின்றபோது, இன்று கிடைத்திருக்கின்ற வாக்குகளை யெல்லாம் பார்க்கும்போது, காங்கிரஸ் (ஓ) எந்த முறையில் இருக் கிறது, மக்கள் நம்பிக்கையை எப்படி பெற்றிருக்கிறது, இன்னும் எப்படி பெறப்போகிறது என்பதற்கெல்லாம் அறிகுறியாக நான் இந்தப் புள்ளி விவரங்களைத் தர விரும்புகிறேன். ஆதலால் யார் வேண்டுமானாலும் சரி, எந்தக் கட்சி வேண்டுமானாலும் சரி, எங்களை அழித்து விடுவோம், அழிப்பதற்கு நாங்கள் முனைந்திருக் கிறோம் என்று நினைத்தால் யாராலும் அக்ழிக முடியாது. மக்கள் எங்களை அழிக்க நினைத்தால்தான் நாங்கள் அழிவோமென்ற உண்மை எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் ஒன்று கூற விரும்பு கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இன்று மக்களுடைய நம்பிக்கையை இந்தச் சரிவுக்குப் பிற்பாடு தொடர்ந்து அனுபவிக் கிறதா என்பதை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். நான் முன்பே கூறினேன். கணக்குப்படி 13 லட்சம் ஓட்டுகள்தான் வித்தியாசம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மறுபடியும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு பொதுமக்களி டத்தில் நம்பிக்கையில்லை என்ற கருத்தைச் சொல்ல இப்படிச்

சொல்கிறார்கள். இந்த அவையில் இந்த விவாதத்தைத் தொடங்குவதற்கு முன்னால் ஒருவேளை பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இந்த விவரத்தைச் சொல்லிவிட்டு, மக்கள் இந்த ஆட்சியை ஆதரிக்கவில்லை என்று சொல்லியிருக்கலாம். இப்படிப் பதில் சொன்ன பிறகும், விவரங்கள் கொடுத்த பின்னும், இந்தப் பதில் தேவை தானா? இன்னும் அவர்கள் அந்தக் கருத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகிறாரா? என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: நடந்த வாதங்களெல்லாம் சரியென்று ஒப்புக்கொள்ளுவதற்கு நான் தயார் அல்ல, பொது மக்கள் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் சந்தேகத்திற்குரிய பல காரியங்கள் இருக்கின்றன. மர்மப் பேழையில் மறைமுகமான சில காரியங்கள் புதைந்திருக்கிறது என்றுதான் பொதுமக்கள் நம்புகிறார்கள். இந்த ஆட்சி மீது பல ஆட்சேபணைகள் இருக்கின்றன, குற்றச்சாட்டிருக்கிறது, ஊழல் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள் என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். நீங்கள் பொதுமக்களுடைய நம்பிக்கையை இழந்திருக்கிறீர்கள். அது மட்டுமல்லாமல் இன்னொரு விவரத்தையும் நான் கூற விரும்புகிறேன். லோக் சபாவில் ஒரு விவாதத்தின்போது எத்தனை பேர்கள் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் தென்னாட்டிலே என்ற கணக்கு கேட்கும்போது, 20 லட்சத்திற்கு மேலான நபர்கள் தமிழ் நாட்டிலே வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற விவரம் லோக்சபையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெருமளவு இன்று மாணவர்கள் மத்தியிலும், தொழிலாளர்கள் மத்தியிலும், பொதுமக்கள் மத்தியிலும், இந்த ஆட்சியின் மீது அவநம்பிக்கை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் இன்னும் நீங்கள் ஆட்சியில் தொடர்ந்து நீடிக்க நியாயமில்லை, நீங்கள் மக்கள் நம்பிக்கையை இழந்து இருக்கிறீர்கள், மக்களை மறுமுறை சந்திக்க வேண்டும், சந்திக்க வரவேண்டுமென்று கேட்டு இந்தத் தீர்மானத்தை வன்மையாக நான் எதிர்த்து இதோடு அமருகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, கடந்த 7-ம் நாள் அன்று தொடங்கிய நம்பிக்கை கோருகின்ற தீர்மானத்தின் மீதான விவாதம் 24 மாண்புமிகு உறுப்பினர்களால்

[1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இங்கு விவாதிக்கப்பட்டு, என்னையும் சேர்த்து 25 பேர் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளுகின்ற சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கின்றது.

2-ம் தேதி அன்று இந்தப் பேரவை கூடியபோது, பேரவையிலே எதிர்த்தரப்பிலேயுள்ள ஒரு சில உறுப்பினர்கள், கவர்னர்பெருமான் அவர்கள் இந்த மன்றத்தினுடைய கூட்டத்தை புரோரோக் செய்து மீண்டும் ஒரு தேதியை அறிவித்திருப்பது உயர்நீதி மன்றத்தில் விவாதத்திலிருக்கின்ற நேரத்தில் இந்தப் பேரவை கூடலாமா, இந்தப் பேரவையிலே நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் நீதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்பு முன்னாள் சபாநாயகர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் தொடர்ந்த வழக்கின் அடிப்படையில் அவருக்குச் சாதகமாக முடிந்து விடுமானால் நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் ரத்து செய்துவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுமே, ஏன் வீண் காலதாமதம்? கால விரயம், பண விரயம் ஏற்படுகின்ற அளவுக்கு இந்தப் பேரவையை நடத்த வேண்டுமா? என்கின்ற வினாக்களையெல்லாம் எழுப்பினார்கள். இன்றைய தினம் அந்த வினாக்களுக்கெல்லாம் உற்ற விடை கிடைத்து, உயர்நீதிமன்றத்திலே முன்னாள் பேரவைத் தலைவர் நண்பர் மதியழகன் அவர்கள் தொடர்ந்த வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. (பலத்த கை தட்டல்) இந்த முடிவு இந்தப் பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் எதுவும் ரத்து செய்யப்பட மாட்டா என்கின்ற உறுதி தருகிறது. நாம் அனைவரும் இதுவரையிலே கலந்து கொண்டு ஆற்றிய உரைகளும், இனி நடத்தவிருக்கின்ற விவாதங்களும் செல்லுபடியாகும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வழக்குத் தொடர்ந்தவர் வழக்குச் செலவையும் தரவேண்டுமென்ற அளவில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது (பலத்த கைதட்டல்). இந்த அவையில் நம்பிக்கை கோருகின்ற தீர்மானத்தை ஏன் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற வினாவினை ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் மதிப்புமிக்க நாடார் அவர்கள் இங்கு மீண்டும் ஒருமுறை எழுப்பினார்கள். சுலபமாக இதற்கு விடை காணலாம்.

அதைக் கொண்டுவந்த காரணத்தாலேதான் கிட்டத்தட்ட இரண்டு மணி நேரம் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், கிட்டத்தட்ட இரண்டு மணி நேரம் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் இங்கே பல பிரச்சனைகளைப்பற்றி விவாதிக்க முடிந்தது. அதை விட வேறு ஒரு பெரிய காரியத்திற்கு என்று கருதி இத்தீர்மானம்

கொண்டுவரப்படவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், உறுப்பினர்களும், அதைப்போலவே சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், உறுப்பினர்களும், இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற தோழமைக் கட்சி உறுப்பினர்களும், தலைவர்களும் அதைப் போலவே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, அண்ணா தி.மு.க., ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்களும் இந்த நம்பிக்கை கோருகின்ற தீர்மானத்தின் மூலம் அவர்கள் இந்த அரசின்மீது எவ்வளவு குற்றச் சாட்டுக்களை சுமத்துகிறார்களோ அதற்கான நல்ல வாய்ப்பினை தாராளமாக வழங்க வேண்டுமென்ற அடிப்படைக் கருத்தின் காரணமாகத்தான் இந்த நம்பிக்கை கோருகின்ற தீர்மானம் முன்மொழியப்பட்டு, இந்த மாமன்றத்தில் நான்கு நாட்களாக காரசாரமான விவாதமாகவும் கருத்துக்கள் நிறைந்த விவாத மாகவும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 24 பேர்களுக்கும் நான் என்னுடைய நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அவர்கள் கூறிய பல சொற்கள்—விவாதங்கள் இந்த அரசுக்கு விரோதமானவை, இந்த அமைச்சரவைக்குப் புறம்பானவை என்றாலும், அவை எங்களுடைய உள்ளங்களை ஓரளவு புண்படுத்தக்கூடியதாக அமைந்திருந்தாலும் நாங்கள் அவைகளை எல்லாம் இந்த மாமன்றத்திலே எப்படி விவாதிக்கவேண்டுமென்ற உணர்வைப் பெற்றவர்கள். இது போன்ற தாக்குதல்களைத் தாங்கும் பண்பாடு உள்ளவர்கள் என்ற காரத்தினால் அவைகளை வரவேற்கிறோம், அதற்கேற்ற வகையிலே அமைச்சர் பெருமக்களும் அவர்களுடைய விளக்கங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த நம்பிக்கை கோருகின்ற தீர்மானத்தை ஏதோ உள் நோக்கத்தோடு கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வேன், எந்த உள்நோக்கத்தோடும் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்படவில்லை. நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்திற்கு இந்த அமைச்சரவை பயந்து, நடுங்கி, ஓடி ஒளிந்துவிடும் என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவேதான், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீது அவர்கள் என்ன கருத்துக்களைக் கூறுவார்களோ அந்தக் கருத்துக்களை கூறுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாகத்தான்

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்த நம்பிக்கை கோரும் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே அல்லாமல் வேறல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு மீது நம்பிக்கை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை எந்த அடிப்படையிலே எந்த அளவுகோலைக்கொண்டு கணக்கிட்டுப் பார்ப்பது என்பதை மாத்திரம் நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எடுத்துச்சொல்லிய குற்றச்சாட்டுகளுக்கெல்லாம் கடந்த ஓராண்டு அல்லது இரண்டாண்டு காலமாக தமிழகத்துப் பெருவெளிகளில், தெருக்களில், பேசப்பட்டதும், ஏடுகளில் எழுதப்பட்டதும்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனது விளக்கத்தை இதற்குத் தந்திருக்கிறது. மீண்டும் மீண்டும் அதே குற்றச்சாட்டுக்களைத்தான் இங்கே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே அல்லாமல் புதிதாக எதுவும் சொல்லப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

கொள்கை ரீதியாக எடுத்துக்கொண்டால், எவை எவைகளை இந்த மன்றத்திலே பேசுவது, எவை எவைகளைப் பேசக்கூடாது, என்ற நியதியை நாம் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். சட்டமன்றத்திலே நடைபெறும் விவாதங்கள் வெளியிலே நடைபெறுகின்ற சொற்பொழிவுகளைப் போன்றவை அல்ல என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசு செய்யும் காரியங்களில் எது தவறு, எது முறைகேடானது என்பதை எடுத்துக் கூற எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கும், உறுப்பினர்களுக்கும் உரிமை உண்டு. அவர்கள் அப்படி எடுத்துக் கூறுகின்ற நேரத்தில் " நீங்கள் யார் எடுத்துச் சொல்ல, நாங்கள் யார் அதைக் கேட்க " என்ற ஆணவக் குரலில் ஒருநாளும் நாங்கள் கேட்டதில்லை ; கேட்கப் போவதுமில்லை. அந்த ஆணவம் எங்களிடம் இல்லை. சொல்வது யாராக இருந்தாலும் அடக்கத்தோடும் அமைதியோடும் கேட்டு, அதற்கு தகுந்த முறையிலே செயல்படும் பண்பாட்டுடன் தான் நாங்கள் இருக்கிறோம். மாற்றாருக்கும் மதிப்புக் கொடுக்கின்ற அரசியல் நாகரீகத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்றைக்குமே கடைபிடித்துவரும் என்பதை மீண்டும் மீண்டும் நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த இந்த ஐந்தாண்டு காலத்திலே என்னென்ன செய்திருக்கிறோம், என்னென்ன செய்யத் தவறி

விட்டோம் என்பதை எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். தேர்தல் நேரத்திலே மக்களுக்கு அளித்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றவில்லையா? இந்தியாவிலே இருக்கிற பல்வேறு மாநிலங்களோடும் தமிழகத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்த வளர்ச்சிக்கும் இன்றைக்கு கழக அரசு வந்த பிறகு ஏற்பட்டிருக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உள்ள வேறுபாட்டினையும் உணர வேண்டும்.

இந்தியாவில் வெள்ளையர் ஆட்சிக் காலத்திலேயே ஒருசில மாநிலங்கள் நல்ல வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன. அந்த மாநிலங்களிலே ஒன்று முன்னேற்றமடைந்த மாநிலம் என்பதை நாம் எல்லாம் நன்கறிவோம். நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே 20 ஆண்டுக் கால காங்கிரஸ் ஆட்சி நடைபெற்றது. அதற்குப் பிறகு 1967-ம் ஆண்டிலே எங்களை எல்லாம் ஆளாக்கிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். பேரறிஞர் அண்ணாவின் வழியைப் பின்பற்றி இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தமிழகத்தில் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்து வருகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு தமிழகத்தை மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமானால், தமிழகத்தின் வளர்ச்சி எந்த அளவுக்கு முன்னேறி இருக்கிறது என்பதை உணர முடியும். இங்கே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு, பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்கு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு, பாட்டாளி மக்களுக்கு, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு ஏராளமான நன்மைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா இல்லையா என்பதை எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டும். ஒரு அரசு நல்ல அரசா இல்லையா என்பதற்கு எது அளவுகோல்? நம்முடைய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கேட்டார்கள். உள்ளே இருக்கின்ற பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களை வைத்துக் கொண்டு உங்களுக்கு பெருத்த ஆதரவு இருக்கிறது என்று எண்ணிவிட முடியாது. நாட்டிலே இருக்கின்ற மக்களில்—வெளியே இருக்கிறவர்களில் 100-க்கு 90 பேர் அல்லது 10-க்கு 9 பேர் உங்களை நம்பவில்லை; உங்களை ஆதரிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

பாராளுமன்றத்திலேயும் சரி, சட்டமன்றத்திலேயும் சரி, இருக்கின்ற உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மையோரைக் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டுதான் ஆட்சியின் பலத்தை நிர்ணயிப்பது

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வழக்கம். ஆனால் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள். ஹாண்டே ஒரு டாக்டர். ஒருவனுக்கு காய்ச்சல் வந்தால் அவனுக்கு எத்தனை டிகிரி காய்ச்சல் அடிக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டுமென்றால் தெர்மாமீட்டரை வைத்துப் பார்த்துத்தான் சொல்வார். அதைப்போல இந்த நாட்டிலும் மக்கள் எங்களுக்கு ஆதரவு தெரிவிக்கிறார்களா இல்லையா என்பதை 1971-ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குப் பெரும்பான்மை வாக்கு என்னும் தெர்மாமீட்டரை வைத்துக் கணக்கெடுத்து, ஆளத் தகுதி உடையவர்கள்தான் என்று அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: உங்கள் தர்மாமீட்டர் பழசு, அது கெட்டுப் போய்விட்டது என்று சொல்வேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: என்னுடைய தர்மாமீட்டர் பழசா புதுசா என்பதை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு ஜுரம் வரும்போது வைத்துப் பார்த்தால் தெரியும் (பலத்த ஆரவாரம்). ஆகவே, மக்கள் மன்றத்தினுடைய ஆதரவு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை இந்த மன்றத்தினுடைய ஆதரவில் இருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஆதரவளித்துத்தான்—நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பதற்கு அடையாளமாகத்தான்—எங்களுக்கு மக்கள் வாக்களித்தார்கள். 1967-லும் வாக்களித்தார்கள். 1971-லும் வாக்களித்தார்கள். அதன் மூலம் மக்களின் முழு நம்பிக்கையையும் மகோன்னதமான முறையில் எங்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மக்களுடைய அந்த ஆதரவினால்தான் நாங்கள் இங்கே வீற்றிருக்கிறோமே அல்லாமல் பதவிக்காகவோ, அதிகாரத்திற்காகவோ, அந்தஸ்திற்காகவோ, கௌரவத்திற்காகவோ நாங்கள் இங்கே இல்லை. எந்த மக்கள் எங்களை நம்பி இங்கே அனுப்பி வைத்தார்களோ, அந்த மக்களுக்காக என்றும் உதவ, உழைக்க நாங்கள் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். அதற்காக எங்கள் கடமையை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம்

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட நேரத்திலே இந்த மன்றத்திலே நிதி நிலை அறிக்கையை வைத்துவிட்டு, பதிலுரை பகர்கின்ற நேரத்தில்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11

அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், "என்னுடைய அரசு தமிழகத்தில் இருக்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பின்தங்கிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள்—அவர்களுடைய வாழ்க்கையை அடிப்படையாக வைத்துத் திட்டங்களைத் தீட்டும்" என்று சொன்னார்கள்.

தமிழ் தழைக்க, தமிழ்க் குலம் செழிக்க என் அரசு பாடுபடும் என்று எடுத்துக் காட்டினார்கள். அவர் காட்டிய வழியில் நின்று நாங்கள் பணியாற்றுகிறோமா இல்லையா?

சென்னை இராஜ்யம் என்ற பெயர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் தமிழ்நாடு என்று தனக்கே உரிய பெயரைப் பெற்றது. இந்த மாமன்றமே அன்றைக்கு மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ, இன்றைக்கு மைசூர் மாநிலத்தவர்களும் நம் வழியைப் பின்பற்ற அன்றைக்கே சென்னை இராஜ்யம் என்ற பெயர் மாற்றப்பட்டு நாம் பிறந்த மண்ணுக்கு, தமிழ்நாடு என்கிற பழைய பெயர், நம்முடைய இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்ற பெயர், நம் உரிமையைக் காக்கின்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது. 1937-ஆம் ஆண்டு முதல் ஏறத்தாழ முப்பது, முப்பத்தைந்து ஆண்டுக் காலமாக நடைபெற்று வந்த இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திற்கு முடிவு காணுகின்ற வகையில் அண்ணன் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில்—இன்றுமட்டுமன்றி இனிமேல் தமிழ்நாட்டில் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டுக்கும்தான் இடம், தமிழ்நாட்டுப் பள்ளிக் கூடங்களில் இந்தி மொழிக்கு இடமில்லை என்கிற தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து நிறைவேற்றியதும் இதே மன்றத்தில்தான், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான் என்பதை மறந்து விட முடியாது.

சுயமரியாதைத் திருமணம் என்கிற சமுதாய சீர்திருத்தத் திருமணங்களை சட்டப்படி செல்லுபடியாகத் தக்கதாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதாக எதிர்வரிசையில் இருந்து நாங்கள் கூறி வாதிட்டுவந்த நேரத்தில் எல்லாம் அப்போதிருந்த ஆட்சியாளர்களால் அது புறக்கணிக்கப்பட்டது. நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகுதான் அண்ணன் அவர்கள் தலைமையில் சுயமரியாதைத் திருமணம் சட்டப்படி செல்லுபடியாகும் என்கிற புரட்சிகரமான கருத்துக்குச் சட்டவடிவம் கொடுத்ததும்—இந்த திராவிட

முன்னேற்ற கழக ஆட்சியில் தான் என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது.

புஞ்சை நிலங்களுக்கும் மானவாரி நிலங்களுக்கும் அடிப்படை நிலத்தீர்வை நீக்கப்பட்டதும் முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான்.

நஞ்சை நிலங்களுக்கும் ஐந்து ஏக்கருக்குள் நிலம் இருக்குமானால் அந்த 5 ஏக்கராவுக்கும் அடிப்படை புஞ்சைத் தீர்வை நீக்கப்படும் என்று செய்ததும் முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தான்.

நகர்ப்புற நிலங்களுக்கு ஒரு கிரவுண்டும், அதற்குக் குறைவாகவும் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு நகர்ப்புற நிலவரியில் இருந்து விலக்களிக்கப்பட்டதும் கழக ஆட்சியில்தான். மேலும் கூட இன்னும் சில சலுகைகளை அளித்து ஒரு சட்டத்தையே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றலாமா என்ற யோசனையும் முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு இருந்து வருகிறது என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்திற்கு மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஐந்தாயிரத்திற்குக் குறைவாக ஆண்டு வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு அவர்கள் வாங்கிய கடனுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டு, வாங்கிய கடனைப் போல இரண்டு பங்கு வட்டி செலுத்தியிருந்தார்கள் என்றாலும், அல்லது அசலும் வட்டியும் செலுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றாலும் அந்தக் கடன் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டும், வட்டியும் 1—3—72-க்குப் பிறகு 9 சதவிகிதம் என்ற அளவிலேயே கணக்கிடப்பட வேண்டும் என்று நிர்ணயித்து—நடுத்தர மக்களுக்கு, ஏழை மக்களுக்கு கடன் நிவாரணம் அளித்த அரசும் முன்னேற்றக் கழக அரசுதான்.

15—2—1970 முதல் ஏற்கனவே 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று இருந்த நில உச்சவரம்பை 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்பதாகக் குறைத்ததுவும் முன்னேற்றக் கழக அரசுதான். முன்பு இருந்த விதிவிலக்கு, கரும்புப் பயிருக்கு, மலைப்பகுதி நிலத்திற்கு, மேய்ச்சல் நிலத்திற்கு, கால்நடை வளர்ப்பு பால் பண்ணைக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த விலக்குகள் எல்லாம் நிலச் சீர்திருத்தத்தின் அடிப்படையில் ரத்து செய்யப்பட்டதும் முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான். அறக் கட்டளைகளுக்கும் புதிய உச்சவரம்பை நிர்ணயித்ததும் முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தான். சமய அறக்கட்டளைகளுக்கு என்று 1—3—72-க்குப் பிறகு

நிலங்களைப் புதியதாக வாங்கக் கூடாது என்று ஆணை பிறப்பிக்கப் பட்டதும் முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான்.

இருள் அடைந்து கிடந்த தமிழகத்திலுள்ள பல்வேறு கிராமங்கள் 1973-ஆம் ஆண்டுக்குள் மின்னொளி பெற்றாக வேண்டும் என்கிற சபதத்தை எடுத்துக் கொண்டு மின்வாரியத்துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்போடும், மின்வாரியத் துறை அலுவலாளர்களின் உறுதுணையோடும், மின்வாரியத்தில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுடைய உறுதுணையோடும் இன்றைக்கு வேகம் வேகமாக எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் ஒளி வழங்குகின்ற திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருவது முன்னேற்றக் கழக அரசுதான். தமிழகத்தில் உள்ள மொத்த கிராமங்கள், குக்கிராமங்கள் 61,393 ஆகும். அதில் 1932-ம் ஆண்டு முதல் அதாவது மின்சாரம் முதன் முதலாக தமிழகத்தில் நுழைந்த ஆண்டில் இருந்து 1967 வரை மொத்தமுள்ள 61,393 கிராமங்களில், மின் ஒளி வழங்கப்பட்டிருந்த கிராமங்கள் 20,250 தான். 1973-க்குள் தமிழகத்திலுள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் ஒளி வழங்கப் படும் என்கிற மின்னொளி தீவிரத் திட்டத்தை இந்த அவையில் நான் அறிவித்த பிறகு இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் மட்டும் மின்னொளி பெற்றுள்ள கிராமங்கள் 38,474 ஆகும். 1933-ஆம் ஆண்டு முதல் 1967-ஆம் ஆண்டுவரை—34 ஆண்டுக் காலத்தில் தமிழகத்தில் மின்னொளி வழங்கப்பட்டிருந்த கிராமங்கள் 20,250 தான். ஆனால் கடந்த ஐந்து ஆண்டுக்குள்ளாக முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் மின்னொளி வழங்கப்பட்ட கிராமங்கள் மட்டும் 38,474 ஆகும். ஆக தமிழகத்தில் மட்டும் மொத்தம் 58,724 கிராமங் களுக்கு மின்னொளி அளிக்கப்பட்டுவிட்டன. மிச்சமிருப்பது மூவாயிரத்திற்கும் உட்பட்ட கிராமங்களே என்கிற நிலையை அடைந்திருக்கிறோம்.

அடுத்து, தமிழகத்திலுள்ள அரிஜனக் காலனிகள் 23,096 ஆகும். 1933-ஆம் ஆண்டு முதல் 1967-ஆம் ஆண்டுவரை மொத்தமுள்ள 23 ஆயிரம் அரிஜனக் காலனிகளில் மின்னொளி வழங்கப்பட்டிருந்த அரிஜனக் காலனிகள் 4,354 தான். ஆனால் இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் கழக ஆட்சியில் 18,036 அரிஜனக் காலனிகள் மின்னொளி வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. மிச்சமிருப்பது ஆயிரம்தான்.

1972 டிசம்பர் 11]

Dr. H. V. HANDE : These statistics do not cover the frequent and fantastic break-down of electricity all over the State, especially in the City of Madras. There is sudden loss of power, increase and decrease in voltage and it is all so bad and all this happens because of expansion and so in giving statistics, that also should be covered.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: செய்து வருகிற பெரிய காரியத்தில் இடையில் ஏற்படுகிற குறைபாடுகள் குறித்துப் பேசுகின்றார்கள். அவை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்தில் சுட்டிக் காட்டப்படுகிற நேரத்தில் அந்தக் குறைபாட்டைக் களைவதற்கு மின்வாரியம் தயாராய் இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் பிச்சைக்காரர்களுடைய மறுவாழ்வுத் திட்டம் என்று தொடங்கியபோது அது சிலருக்குச் சாதாரணமாகத் தோன்றியிருக்கலாம். ஆனால் வேறு எந்த மாநில அரசும் அது பற்றி எண்ணிப் பார்க்காத நேரத்தில் முன்னேற்றக் கழக அரசு தான்—பிச்சைக்காரர்கள் தானே, அதுவும் தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்கள் தானே என்று அலட்சியப்படுத்தாமல்—சமுதாயத்திற்கே அவக்கேடாக இருக்கிற அந்தப் பிரச்சினையில் தன்னுடைய முழு கவனத்தையும் செலுத்தியிருக்கிறது. இன்றைக்கு பருகூர், பரனூர், உளுந்தூர்பேட்டை, புதுக்கோட்டை ஆகிய நான்கு இடங்களில் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு இல்லங்கள் அமைக்கப்பட்டுவிட்டன. இந்த ஆண்டு தஞ்சை, கோவை, சேலம், தர்மபுரி, மதுரை, நெல்லை ஆகிய இடங்களில் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு இல்லங்கள் அமைக்கப்பட்டு மொத்தமுள்ள இந்தப் 10 இல்லங்களும் முடிந்தவுடன் 5 ஆயிரம் தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்கள் அங்கே மறுவாழ்வு பெறுவதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருப்பது இந்த முன்னேற்றக் கழக அரசு தான். இந்தத் திட்டத்தினுடைய வெற்றிக்குப் பிறகு மிச்சமுள்ள பிச்சைக்காரர்கள்—தொழுநோய் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கிற பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வு பெறுகிற திட்டத்தையும் இந்த அரசு திட்ட இருக்கிறது.

கண்ணொளி வழங்குகிற திட்டம் சிலரால் கேலி செய்யப்படலாம். சிலர் விளம்பரத்திற்காக நடத்தப்படுகிறது என்று கருதலாம். உண்மையாகச் சொன்னால் அதற்கு விளம்பரம் நிரம்பத்

தேவை. பட்டிக்காட்டில் இருக்கிற பாமர மக்கள், கண் பழுது பட்ட பாமர மக்கள், பழுது பட்ட கண்ணொளியைப் பெறுவதற்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு பாதை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள அதிக அளவில் விளம்பரம் தேவைப்படுகிறது. கிட்டத் தட்ட தமிழகத்தில் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் பேராசிரியர் அன்பழகன் அவர்கள் எடுத்த கணக்கின்படி 10 லட்சம் பேர் கண்ணொளி மங்கியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் பெரும் பாலோர் வயது முதிர்ந்தவர்கள். இந்த ஆண்டு ஒரு லட்சம் பேர் களுக்காவது கண்ணொளி வழங்குவது என்கிற தீவிர திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு மனத்துணிவோடு ஜூன் 3-ஆம் தேதி முதல் இந்தத் திட்டம் தமிழகத்தில் தொடங்கப்பட்டது. ஜூன் 3-ஆம் தேதி துவங்கிய திட்டம்—இதுவரை கண்ணொளி வழங்குகிற முகாம்களை 26 இடங்களில் நடத்தியிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : கண்ணொளி வழங்குவதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அதற்காக எங்கள் ஜில்லாவில் நிதி வசூலிக்கப்பட்டது. எந்த முறையில் வசூலிக்கப்பட்டது என்பது எல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும். வசூலிக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு, எத்தனை பேர்களுக்கு சிகிச்சை அளித்தார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். நடுவில் அந்த நிதி சோர்ந்துவிடக் கூடாது என்றுதான் சொல்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நல்ல வேளை, கண்ணொளி வழங்குவதிலே ஆட்சேபணையில்லை யென்று சொன்ன தற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நிதியைப்பற்றிச் சொல்கிறேன். இந்த 26 முகாம்களில் புற நோயாளிகளாக (Out patient) சிகிச்சை பெற்றவர்கள். கண்ணுக்குச் சிகிச்சை பெற்றவர்கள், 1,22,555 பேர். கண்ணை அறுவை செய்து கொண்டு சிகிச்சை பெற்று கண்ணாடி வழங்கப் பெற்றவர்கள் 19,697 பேர். என்னுடைய பிறந்த நாளை முன்னிட்டு கண்ணொளி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டு. யாரும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டு அல்ல, இன்றைக்கு, இதுவரையிலே கிடைத்திருக்கிற நிதியினுடைய மொத்த தொகை ரூ. 50 லட்சம். நிதியாகக் கிடைத்திருக்கிறது இந்த நல்ல காரியத்திற்கு. இதிலே, இந்த 19,697 பேருக்கு அறுவை சிகிச்சை செய்து கண்ணாடி வழங்கவும், 1,22,555

பேருக்கு கண் சிகிச்சை புற நோயாளிகளாக பாவிக்கப்பட்டு சிகிச்சை செய்யவும் இதுவரையிலே ரூ. 11 லட்சம் செலவிடப் பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய பிறந்தநாள் அடிப்படையிலே சேர்க்கப்பட்ட நிதியென்ற காரணத்தினால் அது என்னுடைய வரவு செலவுக் கணக்கிலே இல்லை யென்பதையும் அது அரசாங்கத் தினுடைய வரவுசெலவுக் கணக்கிலே நடைபெறுகிறது என்பதையும் இந்த அவைக்கும் இந்த அவையின் மூலமாக பொது மக்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்வது என்னுடைய கடமை யாகும்.

சத்துணவுத் திட்டம். நம்முடைய மாநிலத்தில் மத்திய அரசினுடைய உதவியோடு சத்துணவுத் திட்டம் நிறைவேற்றப் படுகிறது என்பதை மத்திய அரசிலே இருப்பவர்களும் புகழ்ந்து கூறுகிறார்கள். சென்னையிலும் மற்றும் 20 முக்கிய நகரங்களிலும் நம்முடைய நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர், நம்முடைய சமூக நலப்பணியை ஏற்றிருக்கின்ற அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் சத்தியவாணி முத்து ஆகியவர்களுடைய முயற்சியோடு அந்த இலாக்காவிலே இருக்கிற ஊழியர்களுடைய இடையறா உழைப் போடு, 6 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகள், சத்துணவுத் திட்டத்தில் பயன்படும் குழந்தைகள், 2,10,000. தாய்மார்கள் 40,000 பேர். முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இந்தத் திட்டம் செம்மையாக நடைபெறுகிறது என்று மத்திய அரசின் பாராட்டைப் பெற்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

1971-ம் ஆண்டு இளைஞர் அணி என்ற ஒன்று துவங்கப்பட்டது. அதிலே இன்றைக்குப் படித்த வேலையில்லாமலிருக்கிற பட்ட தாரிகள், பொறியாளர்கள், டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்கள் இவர்களெல்லாம் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிற வரையில், இடையிலே வேலைகள் கிடைத்தாலும் அவர்கள் அறிவித்துவிட்டுச் செல்லலாம் என்கின்ற நிபந்தனையோடு, ஆண்கள் 2729 பேரும் பெண்கள் 288 பேரும் அவர்களுடைய மாதாந்திரச் செலவுக்காக ரூ. 175 பெற்றுக் கொண்டு கிராமங்களில் முதியோர் கல்வி, சுற்றுப்புறத் தூய்மை, விஞ்ஞான அறிவு, உலகத்தைப் பற்றிய பொது அறிவு இவைகளை யெல்லாம் கிராம மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்கிற அளவிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11

இளைஞர் அணியைப் போலவே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சீரணியும் தமிழ் நாட்டிலே எல்லா கிராமங்களிலும் ஏராளமான நற்பணிகளைக் குவித்திருக்கிறது என்பதை நாடு நன்றாக அறியும்.

1967-ம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டிலே உள்ள அரிசன மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 3½ கோடி, 1972-ம் ஆண்டில் அரிசன மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டு ஒதுக்கப்படுகிற தொகை ரூ. 8½ கோடி. இந்த அரசு அரிசனங்களுக்கு என்ன செய்தது, அரிசன மக்கள் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டார்கள் என்றெல்லாம் கேள்விக்கணைகளை மேடையிலே யிருந்து அரசியல்வாதிகள் எங்களை நோக்கி விடுத்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஒருவேளை, நான் பின்தங்கிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் என்கின்ற காரணத்தால் அரிசன சமுதாயத்தை மறந்து விட்டேன் என்கின்ற பழியை என்மீது போட வேண்டு மென்று எண்ணி பின்தங்கிய சமுதாயத்திற்குத்தான் நான் பாடு படுகிறேன் என்கிற குற்றத்தைக் காட்டுவதற்காக அந்தப் பெரிய வர்கள் அரசியல் ரீதியில் தாக்க முற்படுகிறார்கள். ஆனால் அன்று நண்பர் பாலசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி, இன்றைக்குத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் நான் சம்பந்தியாகி விட்ட காரணத்தினால், யாரும் அந்த அவநம்பிக்கை கொண்டிடத் தேவையில்லை யென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

'ரூ. 3½ கோடி 1967-ம் ஆண்டு அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை; இன்றைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை, ரூ. 8½ கோடி. பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்காக 1967-லே ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 1 கோடி. 1972-ல் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 4½ கோடி. இதுவரையிலே இல்லாத அளவுக்கு தமிழ்நாட்டினுடைய வரலாற்றிலே இல்லாத அளவுக்கு அந்த இலாக்கா தனியாக அமைக்கப்பட்டு, பிற்பட்டவருக்காக ஒரு தனி அமைச்சருடைய நேரடிப் பார்வையில் அந்த இலாக்கா இயங்கி வருகிறது. அண்மையிலே கூட, நானும் அந்தத் துறையினுடைய அமைச்சர் இராஜாராமும் சேலத்திற்குச் சென்று புதியதாக பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இணைந்து இருக்கிற சமுதாயத்தினுடைய பாராட்டுதலைப் பெற்றோம். பிற்படுத்தப்பட்டோர்

நலனுக்காக அமைக்கப்பட்ட பின்தங்கியோர் நலக் குழுவின் சிபாரிசின் அடிப்படையில் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்ட வகுப்பினர் ஏறத்தாழ 15 அல்லது 16. அர்ச்சகரை வேளாளர், கம்பர், கள்வேலி கவுண்டர், கன்னர், கண்ணட சைனீகர், குர்சிடிகார், ஓவச்சர், பாணர், வெள்ளான் செட்டியார், வேடர், ஆஸ்தாந்திர கோலா, செட்டி, சக்கரவார், பணி செய்வார், சவளக்காரர்— ஆகிய 15 வகுப்பினர் இன்றைக்குப் பின் தங்கியோர் பட்டியலிலே புதிதாக இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

1967-ம் ஆண்டு பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்காக இருந்த விடுதிகள் 11. இந்த 5 ஆண்டுக் காலத்திலே பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்காக, கட்டப்பட்ட விடுதிகள் 134. 11 இருந்தது, 1967-ல். இன்றைக்கு பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்காக இருக்கிற விடுதிகளின் எண்ணிக்கை, அதையும் சேர்த்து 145.

வேலை வாய்ப்பு, கல்லூரிகளிலே இடம் அளித்தல் போன்றவை களில் அரிசன மக்களுக்கு 16 சதவிகிதம் என்று இருந்ததை 18 சதவிகிதம் என்று ஆக்கியதும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு 25 சதவிகிதம் என்று இருந்ததை 31 சதவிகிதம் என்று ஆக்கியதும் சாதாரணமாகத் தெரியலாம். ஆனால், சமுதாயத்திலே அது எவ்வளவுப் பெரிய புரட்சி என்பதை இந்தச் சமுதாயத்தி னுடைய கடந்தகால வரலாற்றை எண்ணிப் பார்க்கின்றவர் களுக்குத்தான் நன்றாகப் புரியும்.

அதுமட்டுமல்ல, அரிசனங்கள் அறங்காவலர்களாக இல்லாத தையும், அவர்களை அறங்காவலர்களாகப் போடலாம், அல்லது போட வேண்டுமென்ற பரிந்துரை இருக்கிறது. போனால் போகட்டும், போடுங்கள் என்கின்ற தயவு தாட்சண்யத்தின் அடிப்படையிலே இருந்தது. அரிசனங்கள் அறங்காவலர்களாக ஆக்கப்பட வேண்டும், அது சட்டமாகவே ஆக்கப்பட வேண்டு மென்ற நோக்கத்தோடு, எந்த ஒரு ஆலயத்திலே இருக்கிற எந்த அறங்காவலர் குழுவிலும் நிச்சயமாக ஒரு அரிசனச் சகோதரன் இடம் பெற்றே ஆக வேண்டுமென்ற சட்டத்தை அமைத்தது திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு என்பதை யாரும் மறந்து விடக் கூடாது.

அதைப் போலவே மேலும் ஒரு புரட்சித் திட்டமாக, அர்ச்சகர் என்றால் ஒரு வகுப்பிலே பிறந்தவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டு மென்று நிலையை மாற்றி, ஆண்டவனை பூஜிக்க, அர்ச்சனை செய்யக் கூடிய தகுதி படைத்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் அர்ச்சகராக வரலாம் என்று சாதிச் சனியனுடைய இடுப்பை ஒடித்த அரசு திராவிட முன்னேற்றக் கழக என்பதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது.

அரசாங்க அலுவலர்கள், அவர்களுடைய தேவைகள் கோரிக் கைகள் நிரந்தரமானவையானாலும் இந்த அரசாங்க அலுவலர் களுக்கு இரண்டாவது சம்பளக் குழு ஒன்றினை நிறுவி 21 கோடி ரூபாயை அள்ளி வழங்கியது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு. இதிலே மாறுபாடுகள் இருக்கிறது என்று அறிவித்ததும், ஒரு நபர் குழு ஒன்று அமைத்து, அந்தக் குழுவினுடைய சிபாரிசுகளை ஏற்று மீண்டும் ரூ. 5 கோடி அளித்தது முன்னேற்றக் கழக அரசு.

இதற்குப் பிறகு அரசு அலுவலாளர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணமாக டி.ஏ.யில் ரூ. 10 உயர்வு அளித்ததன் காரணமாக ரூ. 6 கோடி இழப்பையும் பொருட்படுத்தாமல் பொறுப்பேற்றுக் கொடுத்த அரசு முன்னேற்றக் கழக அரசு.

வெள்ளையன் காலத்திலிருந்து இருந்துவந்த, என்.ஜி.ஓக்களின் ரகசியக் குறிப்பேட்டு முறை, அதை யாராலும் அகற்ற முடியாது என்ற அளவுக்கு அதிகாரிகளுடைய குறுக்கீடு இருந்ததை என்.ஜி.ஓ.க்கள் எப்படியும் தகர்த்தெறிய வேண்டுமென்று அவர்கள் நிறைவேற்றிய தீர்மானங்கள், ஒரு காலத்திலே அண்ணா அவர்கள் அவர்களுக்களித்த வாக்குறுதி, அதற்கேற்ப கடந்த ஆண்டு ரகசியக் குறிப்பு முறையை, வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து வந்த அந்த முறையை, 20 அண்டுக் கால காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும் அதை அகற்றுவதற்குத் துணியாத அந்த முறையை அகற்றி, அரசாங்க அலுவலர்களுடைய அன்பையும், ஆதரவையும் பெற்றது முன்னேற்றக் கழக அரசு என்பதை நாடு நன்கு அறியும்.

விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில், 1966-67-ம் ஆண்டு குறுகிய கால, மத்திய காலக் கடனாக அளித்த தொகை ரூ. 31.45 கோடி—குறுகிய கால, மத்திய காலக் கடன். 1971—72-ல்

அளித்த தொகை ரூ. 57.34 கோடி. நீண்ட காலக் கடன் அதாவது 10-லிருந்து 15 ஆண்டுக் கடன், 1966–67-ல் ரூ. 2.93 கோடி. 1971—72-ல் ரூ. 25.42 கோடி நம்முடைய கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட அயராத முயற்சிகளால் விவசாயிகளுக்கு இந்த அளவுக்குக் கடன்களை நாம் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். விவசாயிகளுடைய பேரன்பினை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். இந்த அரசு விவசாயிகளுடைய அரசாக இன்றைக்கு இருக்கிறது. இடையிலே சில பேர் அதை மாற்றுவதற்கு முனைந்தாலும் விவசாயிகளுக்கு, விவசாயத் தொழிலாளருக்கு பணியாற்றுவதற்காக இந்த அரசு இருக்கிறது என்பதற்கு இதைவிட ஆதாரம் தேவையில்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

அடுத்து, டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கிற கல்வி இலாகா. 1966—67 ஆம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் பொதுக் கல்விக்காக செலவழிக்கப்பட்டது 44 கோடி ரூபாய். இன்றைக்கு 1972—73 ஆம் ஆண்டில் பொதுக் கல்விக்காக ஒதுக்கியிருக்கிற தொகை 89 கோடியே 85 லட்சம் ரூபாய். இதிலே மருத்துவக் கல்லூரி, அரிசனத் துறையினர் மூலம் இயங்குகிற பள்ளிகள் ஆகியவற்றையும் சேர்த்தால் 113 கோடி ரூபாய் ஆகிறது. மொத்தம் மாநிலத்தின் செலவு 396 கோடி ரூபாயில் கல்விக்காக ஏறத்தாழ மூன்றில் ஒரு பங்கு செலவழிக்கிறோம். 113 கோடி ரூபாய் ஒதுக்குகிறோம் என்பதை மறந்து விடக் கூடாது, இதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பின்னல் இதற்கு வர இருக்கிறேன்.

1966–67-ஆம் ஆண்டு அரசுக் கல்லூரிகள், தனியார் கல்லூரிகள் 105 இருந்தன. 1972—73-ஆம் ஆண்டிலே 176 கல்லூரிகளாக அதிகரித்திருக்கின்றன. 1966–67-ஆம் ஆண்டில் இருந்த அரசுக் கல்லூரிகள் 27 ஆகும். ஆனால் இன்றைக்கு 1972–-73-ஆம் ஆண்டில் 49 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. கழக ஆட்சியில் ஐந்து ஆண்டுக் காலத்திலே புதிதாக வந்த கல்லூரிகள் 71 கல்லூரிகள் என்பதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது. துவக்கப் பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்களின் தொகை 1966–67-ஆம் ஆண்டில் 50 லட்சமாக இருந்தது. 1971—72-ஆம் உண்டில் 57 லட்சமாக உயர்ந்து, கிட்டத்தட்ட 7 லட்சம் மாணவர்கள் தொகை அதிகரித்து,

இருக்கிறது. உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களின் தொகை 1966—67-ஆம் ஆண்டில் 13 லட்சத்து 4 ஆயிரமாக இருந்தது, 1971—72-ஆம் ஆண்டில் 15 லட்சத்து 38 ஆயிரமாக உயர்ந்து ஏறத்தாழ 3¼ லட்சம் அதிகமாக மாணவர்களுடைய தொகை உயர்ந்திருக்கிறது. கல்லூரி மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1966—67-ஆம் ஆண்டில் 94 ஆயிரம் ஆகும். 1972—73-ஆம் ஆண்டில் இரண்டு லட்சம் மாணவர்கள். செலவு கல்லூரிக்கு மாத்திரம் 1966—67-ஆம் ஆண்டில் 2 கோடி ரூபாய் ஆக இருந்தது, இப்பொழுது கல்லூரிக்கு மாத்திரம் ஆகிற செலவு 10 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது. மாலை நேரக் கல்லூரிகள் 1966—67-ஆம் ஆண்டில் 3 இருந்தன. படித்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 520. 1972—73-ஆம் ஆண்டில் 32 மாலை நேரக் கல்லூரிகள், படிக்கின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 9 ஆயிரம், 520 லிருந்து 9 ஆயிரமாக உயர்ந்திருக்கிறது. இது கல்வித் துறையிலே நாம் கண்டிருக்கிற வளர்ச்சி.

அடுத்து, குடிசை மாற்று வாரியம். குடிசை மாற்று வாரியப் பணிகளை மற்ற மாநில அரசைச் சேர்ந்தவர்கள் வந்து பார்த்து தங்கள் மாநிலத்திலே இதை உருவாக்க வேண்டுமென்ற அளவுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்திருக்கிறது. இன்று நான் வருகிற வழியிலே அயோத்தியா குப்பத்தைப் பார்த்தேன். பீச் ரோடிலே குடிசைகள் எல்லாம் அகற்றப்பட்டு அந்த மக்கள் எல்லாம் தங்களுக்காக கட்டப்பட்ட கூடகோபுரங்களிலே இருக்கிறார்கள். ஏதோ சேர சோழ பாண்டிய மன்னர்கள் எல்லாம் இருந்ததாகச் சொல்கிறார்களே—அவர்கள் மீண்டும் வந்து ராஜ உடை அணிந்து கொண்டு கூடகோபுரங்களிலே உள்ள உப்பரிகையிலே வந்து பார்த்தால் அதைப் பார்க்கிற நேரத்திலே ஏற்படுகிற மகிழ்ச்சியை விட அதிக மகிழ்ச்சி குடிசையிலே அன்றைக்கு வாழ்ந்த மக்கள் இன்றைக்கு கூடகோபுரத்திலே இருப்பதைப் பார்க்கிற நேரத்திலே நமக்கு ஏற்படுகிறது.

நொச்சிக் குப்பத்தைப் பாருங்கள், அயோத்தியா குப்பத்தைப் பாருங்கள். கோட்டூர்புரத்திலே வியாசர்பாடியிலே ஏழை மக்களுக்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற எழில் மாளிகைகளைக் காணுங்கள். இதற்காக 7 ஆண்டுக் கால திட்ட மொன்றை உருவாக்கி அதனை நிறைவேற்றிட திரு. இராம அரங்கண்ணல்

அவர்கள் தலைமையில் குடிசை மாற்று வாரியம் உருவாக்கப்பட்டது. 63 திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்ற அளவில் அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் 23,232 குடியிருப்புகள் கட்டப்பட வேண்டுமென்பது திட்டம். அவற்றில் 4,590 கட்டி முடிக்கப்பட்டவை, வேலை நடந்து கொண்டு இருப்பவை, பாதியளவுக்கு நடந்துகொண்டிருப்பவை 7,897, ஆரம்ப வேலை தொடங்கப்பட்டு இருப்பவை 10,745. இந்தத் திட்டத்தை ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் பாராட்டியிருக்கிறார். இந்தத் திட்டத்தை எல்லைப்புற காந்தி பாராட்டியிருக்கிறார். பல்வேறு மாநிலங்களின் முதல்வர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். வெளிநாட்டிலிருந்து வருகின்ற தூதுவர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். நல்லவர்கள் அனைவரும் பாராட்டி இருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அந்தத் திறப்பு விழாவிற்கு வர மறுத்துவிட்டதாகச் செய்தி சொல்கிறார்களே, அது உண்மையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மறுத்துவிடவில்லை. பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் இருந்த காரணத்தினால் வர இயலவில்லை. நல்லது சொல்லும்பொழுது இதுதான் கண்ணிலே படும். ஏதாவது இப்படிப்பட்ட விஷயங்களைக் கேட்க வேண்டுமென்று தான் தோன்றுகிறது. அந்த ஓட்டுக் குடிசைகளில் வாழ்கின்ற மக்கள் அத்தனைபேரையும் நான் இந்திரா காந்தியாகப் பார்க்கிறேன். அந்த ஓட்டுக் குடிசைகளில் வாழ்கின்ற தாய்மார்களை எல்லாம் நான் என்னுடைய தாயாகக் காண்கிறேன். அந்தக் குடிசைகளில் வாழ்கின்றவர்களையெல்லாம் என்னுடைய சகோதரர்களாகக் காண்கிறேன். ஏழை எளிய மக்களின் ஆட்சிலே, சாதாரணமானவர்களின் ஆட்சியிலே ஏழை எளிய மக்களுக்கு இதையாவது செய்ய முடிந்ததே என்ற நிம்மதியைக் காண்கிறேன். ஆனால் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்கு குடிசை மாற்று வாரியத் திறப்பு விழாவுக்கு யார் வந்தார்கள் யார் வரவில்லை என்பதுதான் குறை, நான் அரங்கண்ணல் அவர்கள் சார்பிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அடுத்த நிகழ்ச்சியிலே கலந்து கொண்டு அந்த மக்களைப் பார்க்க வேண்டும். டாக்டர் அவர்களுடைய தொகுதியிலே வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது, அவரும் அந்த விழாவிலே கலந்து

கொள்ளவேண்டும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் வெளியிலே வேகமாகப் பேசக்கூடியவர்கள். அவர் உட்கார்ந்திருக்கின்ற பொழுது ஹாண்டே, எழுந்தால்தான் சண்டை.

அதைப் போலவே கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற மக்கள் இதற்கு முன்பெல்லாம் அதிகாரிகளை மக்கள் வந்து சந்திக்க வேண்டிய கட்டாயம் இருந்தது. ஆனால் அதைப் பெருமளவுக்குக் குறைத்திருக்கிறோம், முழுமையாக இல்லையென்றாலும் பெருமளவுக்குக் குறைத்து இருக்கிறோம்.

1967-ஆம் ஆண்டில் மனுநீதித் திட்டம் என்ற திட்டத்தினை இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே தொடங்கி இன்றைக்குத் தமிழகம் முழுவதும் பரவலாக நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். திங்கள்தோறும் வாரமொரு நாள் குறிப்பிட்டு மாவட்ட அதிகாரிகள் அனைவரும் எல்லாக் கிராமங்களுக்குச் செல்கிறார்கள். ஒரு நாளிலே கிட்டத்தட்ட 1,500 கிராமங்களுக்கு அதிகாரிகள் சென்று மக்களைச் சந்தித்து அவர்களுடைய மனுக்களைப் பெற்று உடனடியாகக் கோரிக்கைகளைத் தீர்த்து வைக்கிறார்கள். இந்த மனுநீதித் திட்டம் இந்த ஆட்சியிலே உருவாக்கப் பட்டு செம்மையாக நடைபெற்று வருகிறது.

கிராமப்புறத்திலும், நகரப்புறத்திலும் இருக்கின்ற சாதாரணக் குடிமகனுக்கு உதவ பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்குதல் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு—இருக்கின்ற நகராட்சிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 99 ஆகும். திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் தலைமையில் இந்த அரசினுடைய ஒத்துழைப்போடு அந்தத் திட்டத்தை செவ்வனே நடத்தி வருகிறோம், தீவிரமாகப் பல்வேறு பணிகளை ஆற்றி வருகிறோம். மொத்தம் உள்ள நகராட்சிகள் 99-லே—ஏற்கனவே வெள்ளையன் காலத்திலிருந்து 1967-ஆம் ஆண்டு வரையில் 30, 35 நகராட்சிகள்தான் தண்ணீர் வசதியைப் பெற்றிருந்தன—ஆனால் இன்று மொத்த நகராட்சிகள் 99-ல் குடிநீர்த் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பது 80 என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆலந்தூர், பல்லாவரம், ஆம்பூர், வாணியம்பாடி, பண்ணுருட்டி, ஆத்தூர், தருமபுரி, கிருஷ்ணகிரி, அருப்புக்கோட்டை, இராமநாதபுரம் ஆகிய பத்து இடங்களில் இன்றைக்கு இந்தப் பணிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆய்வு வேலை நடந்து வருபவை, அம்பத்தூர், கத்திவாக்கம், மாதவரம் ஆகிய இடங்களாகும்

அவுட் லைன் புரப்போஸலுக்கான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ள இடங்கள் நெல்லிக்குப்பம், பொன்மலை, சிங்காநல்லூர் ஆகியவை ஆகும். ஆய்வு மதிப்பீட்டுத் தொகையை, நிதிவசதி இல்லாததால் நகராட்சி செலுத்த முன்வராத இடங்கள், சீர்காழி, கொளச்சல் பத்மநாபபுரம் ஆகியவை ஆகும்.

இவைகள் மட்டுமல்லாமல், மொத்தம் இருக்கின்ற பேரூராட்சிகள் 641. இதில் இதுவரையில் குடிநீர்த் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டவை 55. குடிநீர்த் திட்ட வேலைகள் நடந்து கொண்டிருப்பவை 27. ஆய்வு அனுமதிக்கப்பட்டவை 145. மிச்சம் 414. இதற்காக ஒரு தீவிரமான திட்டத்தை யோசித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். விரைவில், தமிழகத்தில் 7 ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் இல்லாத கிராமம், பட்டி தொட்டி எதுவுமே இல்லை என்கின்ற உன்னதமான நிலையை நாம் நிறைவேற்றியே தீருவோம், அந்தச் சபதத்தை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். வீராணம் திட்டம் 1974ஆம் ஆண்டு இறுதியில் முடியக் கூடும் என்ற நல்ல செய்தியை நான் சென்னை நகரத்து மக்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நூற்பாலைகளைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். நமது மாநிலத்தில் 14 நூற்பாலைகள்—சிக் மில்ஸ்—அவைகளை ஏற்று நடத்துவது என்று அரசு தீர்மானித்தது. கீழ்கண்ட மில்களை இதுவரையில் எடுத்திருக்கிறோம். ஓம் பராசக்தி, முருகன், சோமசுந்தரா, கோவை ஸ்பின்னிங் அண்டு வீவிங், கிருஷ்ணவேணி, ஸ்ரீரெங்கவிலாஸ் கம்போடியா மில்ஸ். ஒரு மாதத்திற்கு முன் எடுத்தது, பங்கஜா, காளீஸ்வரா, சாரதா, பயோனீர், சுதந்திரா (மதுரை), பாலராம வர்மா ஆகிய மில்களை ஒரு மாதத்திற்குள் எடுத்திருக்கிறோம். எடுக்கப்பட்ட 13 மில்களில் 9 மில்களில் உற்பத்தி துவங்கிவிட்டது. 4 மில்களில் விரைவில் வேலை துவங்கும் ஒரு ஆலைமட்டும், காளீஸ்வரா மில், அதன் உரிமையாளர்கள் நீதிமன்றத்தில், தங்களுடைய மில் சிக் மில் அல்ல என்று வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

மேற்படி மில்களை நடத்துவதற்கு நிதி உதவியை மாநில அரசு 49 சதவிகிதமும், மத்திய அரசு 51 சதவிகிதமும் தருவதற்கு முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில அரசு எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இதற்காக எடுத்துக் கொண்டது, எந்த அளவிற்கு வாதாடியது,

போராடியது என்பதை அறிவீர்கள். 13 மில்களுக்கும் ஒதுக்கப் பட்ட நிதி, மத்திய அரசு 164 லட்சத்து 83 ஆயிரம். தமிழ்நாடு அரசு 144 லட்சத்து 60 ஆயிரம். இதுவரை மத்திய உதவி கிடைத்திருப்பது 92 லட்சம் ரூபாய். மாநில அரசு கொடுத்திருப்பது 117 லட்சம் ரூபாய். பயன்பெறும் தொழிலாளர்கள் 13 மில்களிலும் சேர்ந்து 11,900 பேர் என்பதையும் பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தியாவிலே எந்த மாநிலமாவது ஆலைகள் மூடப்பட்டு, அதனால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு, வேலையிழந்து வேதனையிலே சிக்கித் தவிக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு, பாட்டாளிகளுக்கு நிவாரணத் தொகை அளித்ததாகக் கேட்டிருக்கிறோமா? இங்கேதான், கோவையிலே மில் மூடப்பட்டதால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து முதலில் 5 லட்சம் ரூபாயும், மறுபடியும் தீபாவளிப் பணமாக 1 லட்சத்து ஆயிரம் ரூபாயும், ஆக மொத்தம் சுமார் 6 லட்சம் ரூபாய் முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து நிவாரணம் கொடுத்த ஒரே மாநிலம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி நடத்துகின்ற நம்முடைய தமிழக மாநிலம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்களைப்பற்றியெல்லாம் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள். நம்முடைய சக்தி அத்தனையையும் பயன்படுத்தி, நம்மால் முடிந்த வரையில் வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களை மாநில அரசின் அதிகார வரம்பு, நிதிநிலை ஆதாரம் இவைகளுக்கு ஏற்றவாறு நாம் வகுத்திருக்கிறோம். நான் முதலில் கூறியபடி இளைஞர் அணி மூலம் 3,000 பேர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. பயிற்சி ஆசிரியர்கள் 6,500 பேர்களுக்கு வாய்ப்பு.

கிராம சாலைகள்—மேம்பாடு திட்டத்தின் மூலம் மத்திய அரசின் உதவியோடு 15,000 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறோம். பொறியாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புத் தந்து, 600 பட்டதாரிகள், 1,000 டிப்ளமா ஹோல்டர்ஸ், 1,000 கிராஃப்ட்ஸ் மென் இரண்டாண்டு பயிற்சி பெறுவார்கள், அவர்கள் பயிற்சி முடிந்த பிறகு அந்தந்தத் துறைகளிலே சேர்க்கப்படுவார்கள் என்ற உறுதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கும் திட்டம், 3,000 பேர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கும் திட்டம் இன்றைக்குத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கிராமப்புற சிறப்பு வேலைத் திட்டத்தின் மூலம், 15,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு.

குளங்கள், ஏரிகள் இவைகளைச், சீர்திருத்த, மேம்படுத்த, ஆய்வு செய்வதற்காக 418 பொறியாளர்கள், 607 டிப்ளமோதாரர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

என்ஜினியரிங் பட்டதாரிகள் 20,000 ரூபாய்க்குக் குறைவான வேலைகள், காண்டிராக்ட்ஸ் எடுத்தால் 5 சதவிகிதம் வரை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கலாம் என்று ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

முதல் கிரேட் கான்ஸ்டபிள்கள் 1,000 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

105 டாக்டர்களுக்கு புதிய பதவிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. 205 நர்ஸ்களுக்குப் புதிய பதவிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

இவைகள் வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தில் நம்மால் முடிந்த வரையில் செய்த சாதனைகளாகும்.

தமிழ்நாடு முழுவதும் தாங்கள் குடியிருக்கும் இடம் தங்களுக்குச் சொந்தமாக்கப்படாமல் இருக்கிறதே என்று கவலைப்பட்ட மக்கள் இலட்சக் கணக்கில் இருந்தார்கள். பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் கூடச் சொல்லியிருக்கிறார், பட்டா வழங்குகிறேன் பட்டா வழங்குகிறேன் என்று சொல்கிறார்கள், இது என்ன பெரிய விவகாரம், ஏற்கனவே குடியிருந்த இடத்தைத் தானே கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார். ஆனால் உண்மை என்ன என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஏற்கனவே குடியிருக்கிற இடம்தான். ஆனால் அந்த இடத்தைப் பிரித்துப் பழுது பார்க்க உரிமை அவர்களுக்கு இல்லை. அந்த இடத்தின் கூரையை அகற்றிவிட்டு ஓட்டுவில்லை வீடாக மாற்றி அமைக்கின்ற உரிமை அவர்களுக்கு இல்லை. அந்த வீட்டை பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு விற்கவோ, அடைமானம் செய்வதற்கோ உரிமையில்லை. அந்த உரிமை இல்லாமல், எந்த நேரத்திலே

வெளியேறு என்று சொன்னாலும் வெளியேற வேண்டிய துர்ப் பாக்கியமான நிலையிலிருந்தவர்கள். காலையிலே திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்கள் கூறியதைப்போல், வெளியேறு என்றால் வெளியேற வேண்டியவர்கள், விரட்டப்படக்கூடிய அளவில், அடிமைகளைப்போல் இருந்தவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு 1947-ஆம் ஆண்டு முதல் 1967-ஆம் ஆண்டு வரையில், இருபதாண்டுக் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட நிலப் பட்டா எவ்வளவு? 1,11,443 பட்டாக்கள் இருபதாண்டுக் காலத்தில். ஆனால் இந்த ஐந்தாண்டு காலத்தில், எதிர்க் கட்சிகளின் நம்பிக்கையைப்பெற முடியாமல் இருக்கும் முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியில், ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் 2,72,235 பேர் களுக்கு நிலப்பட்டா. அதைப் போலவே மனைப்பட்டா இருபதாண்டுக் காலத்தில் 63,770 பேர்களுக்கு, இருபதாண்டுக் கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் ஐந்தாண்டுக் கால கழக ஆட்சியில் 3,52,013 பேர்களுக்கு நாம் பட்டாக்களை வழங்கியுள்ளோம்.

தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு என்று தனிச் சட்டம் இயற்றினோம். திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் களிலே ஒருவர். அவர் தஞ்சையிலே நடைபெற்ற குடியிருப்பு மனைகளைச் சொந்தமாக்கும் விழாவில் பேசும்பொழுது சொன்னார் கள். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் இரவு 12 மணிக்கு இந்தப் பட்டாக்களை வாங்கிக் கொண்டு சென்று இன்று இரவு தூங்கும்பொழுது நம்முடைய சொந்த வீட்டிலே தூங்குகிறோம் என்ற உணர்ச்சியோடு தூங்குவார்கள் என்று பெரியவர் கந்தசாமி அவர்கள் கூறினார்கள். இன்னொன்றும் சொன்னார்கள், இரத்தப் புரட்சியால் சாதிக்கக்கூடிய காரியத்தை கழக அரசு ஒரு துளி மை செலவிலே சாதித்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். 1,54,274 பேர்களுக்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு, அதிலேயும் பெரும்பாலும், அரிசன மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், அவர்களுக்கு குடி யிருப்பு மனைகள் சொந்தமாக்கப்பட்டன. ஆரம்பத்திலேகூட, அதற்கு ஒரு தொகை செலுத்த வேண்டும், அதைக் கடனாக அரசு கொடுக்கும், அரசுக்குத் திரும்பச் செலுத்த வேண்டும் என்று சட்டமன்றத்திலே நாம் ஒரு முடிவை எடுத்தோம். ஆனால் அந்த முடிவு மாற்றப்பட்டு இன்றைக்கு அவர்கள் தொகை எதுவும்

செலுத்த வேண்டியதில்லை, அந்த மனைக்கு எவ்வளவு பணம் தேவையோ அதை மிராசுதாரர்களுக்கு அரசாங்கமே கொடுத்து விடும் என்ற முடிவையும் அரசு எடுத்திருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் ஏழை எளிய, நடுத்தர மக்களுக்காகச் செய்யப்பட்ட காரியங்கள்.

சோஷலிசம், கம்யூனிசம் பேசுகிறார்கள். ஆனால் எந்த சோஷலிசத் திட்டத்தைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு புறக்கணித்து விட்டது? பேருந்துகள் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த அரசு அமைந்தவுடனேயே, இங்கே பஸ்களைத் தேசியமயமாக்க முதல் கட்டமாக 75 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள வழித்தடங்கள், சென்னையிலிருந்து புறப்படும், வந்து சேரும் வழித்தடங்கள், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நாகர்கோவிலில் வந்து சேரும், புறப்படும் வழித்தடங்கள் இவைகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன.

பிறகு 10 பஸ்களுக்கு மேல் யாரும் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று உச்சவரம்பு கொண்டு வரப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து, 50 பஸ்களுக்கு மேல் இருந்த கம்பெனிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. மேலும் எல்லா பஸ்களும் படிப்படியாக தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்று, ஆக்கப்படும் என்ற அறிவிப்பை விடுதலை நாள் வெள்ளி விழாச் சிறப்புக் கூட்டத்தில் இந்த அவையிலே அறிவித்தேன். அதற்கான விதிமுறைகளை போக்குவரத்து துறை அமைச்சர் நண்பர் இராமச்சந்திரன் அவர்கள் சட்ட அமைச்சரோடு வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பேருந்து முதலாளிகளுக்கு ஏற்பட்ட கோபத்தைப்பற்றி இங்கே பேசியவர்கள், குறிப்பாக எ. ஆர். பெருமாள் போன்றவர்கள் சொன்னார்கள்.

யாருடைய கோபத்தைப் பற்றியும் நான் கவலைப்படப் போவதில்லை. இருப்பது இரண்டு நாள்தான் என்றாலும், ஆட்சிச் சக்கரம் இன்னும் ஒருநாள்தான் என்றாலும் சமதர்ம சமுதாயத்தைச் சமைக்க, ஏற்றத்தாழ்வற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்க திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்தே தீரும் என்பதை மாத்திரம் இந்த மன்றத்திலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். (ஆரவாரம்).

சங்கு எடுக்கின்ற தொழிலாளர்கள் கோரிக்கை இருபதாண்டுக் காலக் கோரிக்கை. இராமநாதபுரத்தில் எலத்திற்கு விடுகிறார்கள்,

யாரோ சில பெருமக்கள் ஏலம் எடுத்து லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆகவே, சங்கு எடுக்கின்ற தொழிலாளர்களாகிய நாங்களே அதை எடுத்து விற்பனை செய்யும் உரிமையும் எங்களுக்கு வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். பழைய ஆட்சியில் அது ஏற்றுக் கொள்ளப் படவில்லை. சென்ற ஆண்டுக்கு முன் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் அந்தக் கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு சங்கு எடுக்கும் தொழிலாளர்கள் சங்கை எடுத்து அவர்களே விற்பனை செய்யும் உரிமையும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முஸ்லிம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், ஏன் கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும், தோழமைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் எடுத்துச் சொன்ன அடிப்படையில் இன்றைக்கு அந்த உரிமை தொழிலாளர்களுக்கே வழங்கப்பட்டு விட்டது. கிட்டத்தட்ட இரண்டாயிரம் தொழிலாளர்கள் அதன் பயனை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1969-ம் ஆண்டு நான் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டபோது இரண்டு விஷயங்களை வெளியிட்டேன். மரமேறுபவர்களுக்கு விபத்து ஏற்பட்டால் மீனவர்களுக்கு விபத்து ஏற்பட்டால் அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் உதவித் தொகை வழங்கப்படும் என்று சொன்னேன். ஓராயிரம், இரண்டாயிரம் எல்லாம் என்ன பெரிய விவகாரமா என்றெல்லாம் பேசினார்கள். நடந்திருப்பது என்ன? ஆயிரம் ரூபாய் உதவிபெற்ற குடும்பங்கள் இரண்டு மூன்று ஆண்டு காலத்தில் 73 குடும்பங்கள். 73 குடும்பங்களில் மரம் ஏறியவர்கள் விபத்தின் காரணமாக இறந்துவிட்ட காரணத்தால் 73 குடும்பங்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விபத்தில் கைகால் முறிந்தவர்களுக்கு 500 ரூபாய் உதவித் தொகை என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் 81 பேர் அந்த உதவித் தொகையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

மீனவர்கள் கடலில் மீன் பிடிக்கச் செல்லும்போது மரணம் அடைந்தால் ஆயிரம் ரூபாய் தரப்படும் என்று அறிவித்தேன். இதுவரையில் கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுக் காலத்தில் 105 குடும்பங்களுக்கு இந்த உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 1,08,000 ரூபாய் இந்தக் குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அறிவிக்கும்போது சாதாரணமாகத் தெரிந்த விஷயம்

இன்றைக்கு 105 குடும்பங்களின் கண்ணீரைத் துடைக்கும் அள வுக்குப் பயன்பட்டிருக்கிறது.

விடுதலை வீரர்களுக்குக் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் தீர்மான வடிவில் மானியம் வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு, அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேறி ஒரு ஐந்து பேருக்கு மானியம் வழங்கப் பட்டது. அதற்குப் பிறகு ஆட்சி மாறிவிட்டது. மாறாமல் இருந்திருந்தால் காங்கிரஸ் ஆட்சி தொடர்ந்து அதைச் செய் திருக்கும்; மறுக்கவில்லை, ஆனால் அண்ணா ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகும், அண்ணாவுக்குப் பிறகு நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்ற பிறகும் ஐந்து பேராக இருந்த அந்த விடுதலை வீரர்களின் எண் ணிக்கை 50 ரூபாய் மானியம் பெறுகிற வீரர்களின் எண்ணிக்கை இன்றைக்கு 7,448 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. இப்போது அந்த 50 ரூபாய் 75 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தாமிரப் பத்திரம் பெற விடுதலை வீரர்கள் சிலபேர் டில்லிக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டார்கள். அவர்களை எல்லாம் வழி அனுப்பி வைத்த ஒரே ஒரு முதலமைச்சர் இந்தியாவிலேயே நான்தான் என்று கருதுகிறேன். நானும், நாவலரும், வேறுசில அமைச்சர் களும் புகைவண்டி நிலையத்திற்குச் சென்று தாமிரப் பத்திரம் பெற டில்லிக்குச் சென்ற விடுதலை வீரர்களை, தியாகிகளை வழி அனுப்பி வைத்தோம். கதராடைகள் அணிவித்து களிப்புற்றோம்.

டில்லிக்குச் சென்று திரும்பி வந்த பிறகு அவர்கள் சொன்னார் கள்—டில்லியில் கேட்டார்களாம் 'இங்கு எங்கள் மாநிலத்தில் தரு வதைப்போல் உங்களுக்கு மானியம் தருகிறார்களா?' என்று மற்ற மாநில தியாகிகளைப் பார்த்து கேட்டார்களாம். அவர்கள் எல்லாம் 'அப்படி என்றால் என்ன? என்று கேட்டார்களாம். இது வேறு மாநிலங்களில் விடுதலை வீரர்களுக்கு காட்டப்படுகின்ற உபசார மாக இருக்கிறது!

7,400 பேருக்கு நாங்கள் மானியம் அளித்தது மாத்திரமல்ல; கட்டபொம்மன் பரம்பரை, அவருடைய வாரிசு எங்கே இருக்கிறது என்று தேடிக் கண்டுபிடித்து அவர்களுக்கு மாதாந்திர உதவித் தொகை அளிக்கிறோம். வ.உ.சி. குடும்பத்தில்கூட அவரது மகள் ஆனந்தவல்லி அம்மையாரைத் தூத்துக்குடியில் பார்த்தேன். இப் போது அவர்களுக்கு மாதாந்திர உதவித் தொகை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 டிசம்பர் 11

தில்லையாடி வள்ளியம்மையை மறக்காமல், தில்லையாடியில் பிறந்து வளர்ந்து தென்னாப்பிரிக்காவில் உயிர்நீத்த நாகப்பனை மறக்காமல், நாராயணசாமியை மறக்காமல், வள்ளியம்மை நகரை உருவாக்கி, வள்ளியம்மை மண்டபத்தைக் கட்டி, அரிசனங்களுக்காக நாகப்பன் நகர், நாராயணசாமி நகர் என்று உருவாக்கி தில்லையாடி கிராமத்தில் 10 இலட்சம் ரூபாயை இந்த அரசு தில்லையாடி வள்ளியம்மை நினைவாகச் செலவழித்திருக்கிறது.

விஸ்வநாததாஸ் பற்றி முடிதிருத்துவோர் மாநாட்டில் கேட்டுக் கொண்டார்கள். 'கொக்கு பறக்குதடி பாப்பா! வெள்ளைக் கொக்கு பறக்குதடி பாப்பா!' என்று தேசிய மேடைகளில் முழங்கியவர் அவர் நடிகராக இருந்தாலும் போராட்டங்களில் இருந்து விதிவிலக்கு பெறாமல் (சிரிப்பு) பல போராட்டங்களில் சிறை சென்றவர்! கஷ்ட நஷ்டங்களை ஏற்று சிறைச்சாலையில் வாடிய செம்மல் விஸ்வநாததாஸ் அவர்களின் குடும்பத்தைத் தேடிப் பிடித்து ஓய்வூதியம் அளித்து வருகிறோம்.

அது மாத்திரமல்ல, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் தீக்குளித்து இறந்துபோன 9 வீரர்களின் குடும்பத்திற்கு 100 ரூபாய் மாத உதவித் தொகை கொடுத்து வருகிறோம். இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின்போது பல வகையிலும் உயிர்நீத்த, 1965-ம் ஆண்டு துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தின்போது உயிர் நீத்த 53 குடும்பங்களுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் விதம் அளித்து வருகிறோம். அப்போது இருந்த அரசு அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உதவியும் செய்யவில்லை. இப்போது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தால் உடனே உதவித் தொகை கேட்கிறார்கள். நீதி விசாரணை கேட்கிறார்கள். ராஜினாமா செய் என்றெல்லாம் கேட்கிறார்கள். ஆனால் 1965-ல் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தால் இறந்த 53 பேர்களின் குடும்பங்களுக்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் வீதம் உதவித் தொகையாக அளிக்க இந்த அரசு முடிவு செய்து அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: திருவாங்கூர் தமிழகப் போராட்டத்திலே பலரும் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திலே இறந்திருக்கிறார்கள். பலர் அடக்குமுறைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

1972 டிசம்பர் 11]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பழைய அரசாங்கம் செய்ய மறந்ததை எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் நிச்சயமாகச் செய்யும். திரு. நாடார் அவர்கள் அதுபற்றிக் குறிப்பிட்டு விவரங்களைத் தருவார்களேயானால் நிச்சயமாகப் பரிசீலித்து ஆவன செய்யப்படும்.

இவை மாத்திரமல்லாமல் தமிழகத்தில் மத்திய மாநில உறவு பற்றி ஆராயக் குழு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டு அதனுடைய அறிக்கையையும் பெற்றிருக்கிறோம்.

இரண்டாவது சம்பளக் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டு ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

போலீஸ் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டு ஏராளமான சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மாநிலத்திற்கென்று தனியாகத் 'திட்டக் குழு' ஏற்படுத்தப் பட்டது.

நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டு, அறிக்கை தரப் பட்டு அவற்றை அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

நெசவாளர்களின் பிரச்சினைகளைப்பற்றி ஆராய்ந்து பரிந்துரை செய்ய தனியாக ஒரு குழு திரு. சந்தானம் தலைமையில் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களின் அடிப் படைச் சம்பளம்பற்றி ஆராயத் தனியாகக் குழு பணியாற்றி வரு கிறது.

பிற்பட்டோர் நலக்குழு ஏற்படுத்தப்பட்டு அறிக்கை பெறப் பட்டு பரிந்துரைகள் படிப்படியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வரு கின்றன.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மாநிலம் முழுதும் கூலி நிர் ணயம் செய்ய விரைவில் குழு அமைய இருக்கிறது.

வெளியில் சிலபேர் பத்திரிகை ஆசிரியர்களைப் பார்த்துக் கேட் டார்களாம். 'திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைப்பற்றிக் குறை கூறுவதையே தொழிலாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, ஏன் ?' என்று கேட்டார்களாம். அதற்கு அவர்கள் சொன்னார் களாம்—' அவர்களுக்குக் கோயில் பிடிப்பதில்லை, ஆண்டவனைப்

பிடிப்பதில்லை, நாஸ்திகர்களாக இருக்கிறார்கள், ஆகவேதான் எதிர்க்கிறோம்' என்று சொன்னார்கள். ஹாண்டே அவர்களுக்கே இவ்வளவு நாள் எங்களோடு பழகியும், அண்ணா அவர்களோடு உறவாடிக் கொண்டிருந்த ஹாண்டே அவர்களுக்கே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் 'ஒன்றே குலம்', ஒருவனே தேவன்' என்ற கொள்கை இதுநாள் வரை புரியாமல் இருக்கும்போது பத்திரிகை ஆசிரியர்களுக்கு ஒருவேளை புரியாமல் இருக்கலாம், அல்லது புரிந்தும் மாறாமல் இருக்கலாம். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை இந்த அரசைப்பற்றி. . . .

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : கொள்கை என்றார்கள். என்னுடைய கொள்கை அதுதான் பலதடவை சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போது அல்ல.

Even from my student days, I have been saying it . The late Anna also knew it.

என்னுடைய கொள்கையைப் பின்பற்றுவதில் ரொம்பச் சந்தோஷம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நம் இரண்டு பேரையும் விட வயதில் மூத்தவர் அண்ணா. அவர் சொன்ன கொள்கையை இருவரும் பின்பற்றுவோம்.

1967-ல் இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு கோவில்களை எல்லாம் இடித்து விடவில்லை. பழுதடைந்த கோவில்களில் திருப்பணி செய்யப்பட்டது. அப்படி திருப்பணி செய்யப்பட்ட கோவில்கள் 1967-ல் 200. பெரியாருக்கு பிடிக்காது. ஹாண்டேக்கு பிடிக்கும். தமிழ்நாட்டின் பழைய கலை, கலாசாரம், சிற்பங்கள் இவைகள் எல்லாம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற அக்கறையோடு 1967-ல் திருப்பணி செய்யப்பட்ட கோவில்களின் எண்ணிக்கை 200. 68-ல் 90. 69-ல் 130. 70-ல் 250. 71-ல் 450. 72-ல் 700 திருப்பணிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

கோவில்களில் திருமண மண்டபங்கள் 1947-ல் இருந்து 1967 வரையில் 34 தான் கட்டப்பட்டன. நண்பர் கண்ணப்பன் அவர்களின் முயற்சியினாலும், இதற்கு முன்னிருந்த அமைச்சர்கள் முயற்சியினாலும் 67-72-ல் இந்த ஐந்தாண்டுகளில் 135 திருமண மண்டபங்கள் கட்ட அனுமதிக்கப்பட்டு அந்தப் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அடுத்த ஆண்டு 78 திருமண மண்டபங்கள்

கட்டப்படும் என்று இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர் இந்த மன்றத்தில் கேள்வி ஒன்றுக்குப் பதிலாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பக்தவத்சலம் முதலமைச்சராக இருந்தபோது அரங்கண்ணல் பேசியதாக ஒரு உறுப்பினர் இங்கு குறிப்பிட்டதாகக் கேள்விப்பட்டேன். நீங்கள் ராஜினாமா செய்துவிட்டு வள்ளுவர் கோவிலுக்குப் போய் உட்கார்ந்து அதை சரி செய்யக் கூடாதா என்று கேட்டதாக. அவர்கள் அதைச் செய்யாவிட்டாலும் இன்று வள்ளுவர் கோவில் திருப்பணியை ஏற்றுக்கொண்டு அதில் பக்தவத்சலம் அவர்களையும் ஒரு உறுப்பினராக இருக்க வேண்டுமென்று வேண்டி அவர்களும் ஒப்புதல் அளித்தார். அவர்களும், நமது கண்ணப்பன் அவர்களும், திரு. அரங்கண்ணல் அவர்களும், குன்றக்குடி அடிகளாரும், திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களும் மற்றும் பலரும் சேர்ந்த ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு திருவள்ளுவர் கோவிலை நல்ல முறையில் அமைத்துள்ளார்கள். அதை நம்முடைய பழந்தமிழ் இலக்கியத்திற்குச் சான்றாக அமைக்க வேண்டும், பல இலட்சம் ரூபாய் செலவானாலும் பரவாயில்லை என்ற அளவில், அந்தப் பணிக்கான முயற்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

கடற்கரைப் பட்டணமாக ஒரு காலத்தில் பேரோடும் புகழோடும் விளங்கிய பூம்புகார் பட்டனத்தில் கண்ணகியின் மாண்பினை சீரும் செழிப்புமிக்க இலக்கியச் செறிவை எடுத்துக் காட்டுகிற வகையில் காலத்திற்கும் அக் கடற்கரையில் கண்ணகியின் காவியம் கீதமிசைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று தணியாத ஆசையோடு சிலப்பதிகாரக் கலைக்கூடம் அமைந்து வருகிறது. வேலைகள் முடிவுற்று சட்டசபை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அதைப் பார்த்து மகிழலாம், விரைவில் அந்த வாய்ப்புக் கிடைக்கும்.

இவ்வளவு சாதனைகளை, உணர்ச்சிபூர்வமான, உள்ளத்தைத் தொடக்கூடியதை, ஏழ்மையில் உழன்று கொண்டிருக்கிற மக்களை கைதூக்கி விடக்கூடிய இவ்வளவு சாதனைகளையும் ஆற்றியிருக்கிற இந்த அரசை நடாத்துகிற நாங்கள் ஜனநாயகத்தை உணராதவர்கள், ஜனநாயகத்தை குழி தோண்டிப் புதைப்பவர்கள் என்று— நேற்றுகூட முன்னாள் சபாநாயகர் வெகு அழகான வார்த்தைகளை எல்லாம் மிக முக்கியமானதொரு இடத்தில், மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் பிறந்ததின விழாவில் மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள்கூட

ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத வார்த்தைகளை எல்லாம் அந்த விழாவில் பேசியிருக்கிறார்கள். 'பொய்யன் கருணாநிதியின் செவிட்டு சர்க்கார்' என்று முன்னாள் சாபாநாயகர் பேசியிருக்கிறார். வேறு சிலரும் நம்முடைய ஜனநாயகத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்று கடைப்பிடித்து வருகிற ஜனநாயகத்தை இழித்தும் பழித்தும் பேசுகிறார்கள்.

இந்த அவைக் கூட்டங்களைக் கூட்டப்படுவதிலிருந்து அமைச்சரவைக் கூட்டங்கள் நடத்துவது வரையில் எந்த அளவிற்கு ஜனநாயகம் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது என்பதைப் புள்ளிவிவரங்களோடு சமர்ப்பிக்கிறேன். 1952-ல் இருந்து 57 வரையில் ஐந்தாண்டுகளில் ஒன்பது கூட்டங்கள், செஷன்ஸ், நடைபெற்றிருக்கின்றன. நடைபெற்ற நாட்கள் ஐந்தாண்டுகளில் 314. 1957-ல் இருந்து 62 வரையில் 10 செஷன்ஸ். கூடிய நாட்கள் 305. 1962-ல் இருந்து 67 வரையில் 9 செஷன்ஸ், கூடிய நாட்கள் 252. 67–72-ல் இதுவரையில் 15 செஷன்ஸ், கூடிய நாட்கள் 317. ஆகவே ஜனநாயக கடமைகளை நிறைவேற்றிட எவ்வளவு அதிகமான நாட்களைத் தரவேண்டுமோ அதைத் தந்து இந்தச் சட்டசபைக் கூட்டங்களை நடத்த வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு நடத்தியிருக்கிறோம்.

அமைச்சரவைக் கூட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால்—சிலர் பேசுகிறார்கள், எந்த அமைச்சருடைய பைல்களையும் அவர்கள் பார்க்க முடியாதாம், எல்லாவற்றையும் முதல் அமைச்சர்தான் பார்க்கிறார், அமைச்சர்களுடைய சுதந்திரம் எல்லாம் பறிக்கப் பட்டுவிட்டன, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சர்வாதிகாரியாக நடந்து கொள்கிறார் என்று பேசுகிறார்கள். சில பைல்கள் முதல் அமைச்சருக்கு வரவேண்டும். சில பைல்களை அந்தந்தத் துறை அமைச்சர் அவர்களே பார்த்து முடிவு செய்யலாம் நான் நிதி அமைச்சராக இருக்கிற காரணத்தினால் பல பைல்கள் எனக்கு வந்தாக வேண்டும். ஆட்சிப் பொறுப்பில் இல்லாமலிருந்தவர்களுக்கு இது தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருந்து பணியாற்றியவர்களுக்குக்கூட இது தெரியாமல் இருப்பதற்காக உள்ளபடியே வேதனைப்படுகிறேன். யாரையும் குறை கூற இதைச் சொல்லவில்லை.

அமைச்சரவைக் கூட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால் மற்றவைகளைவிட குறைந்த அளவில் இல்லை. யாரையும் கலக்காமல்

எதுவும் நடைபெறவில்லை என்பதற்காக சானறுகள் ஒன்றிரண்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 54 முதல் 63 வரையில் ஒன்பதரையாண்டுக் காலம் மதிப்பிற்குரிய தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்தார்கள். அவர்கள் கூட்டிய அமைச்சரவைக் கூட்டங்கள் 61. திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் கூட்டிய கூட்டங்கள்—63 முதல் 67 வரையில் மூன்று ஆண்டுகள் ஐந்து மாதங்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்தார்கள்—அவர் கூட்டிய கூட்டங்கள் 15. அண்ணா அவர்கள் 6—3—67-ல் இருந்து 2—2—69 வரையில் ஒரு ஆண்டு 11 மாதம். இதில் 11 மாதங்களைக் கழித்துவிடலாம், ஒரு ஆண்டுக் காலம் அவர்கள் கூட்டிய கூட்டங்களின் எண்ணிக்கை 8. நான் 10—2—69 முதல் இதுவரையில் மூன்று ஆண்டுகள் பத்து மாதம் நடத்திய அமைச்சரவைக் கூட்டங்கள் 47 என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அமைச்சரவைக் கூட்டங்கள் மட்டுமல்ல. எந்த ஒரு சிக்கலான பிரச்னை எழுந்தாலும், சர்ச்சைக்குரிய பிரச்னைகள் எழுந்தாலும், அமைச்சர்களைக் கலந்துகொண்டு, இன்னும் சொல்லப்போனால் சில நேரங்களில் பொதுப்பிரச்னைகளில் காவிரி நீர் தகராறு போன்ற பிரச்னைகளில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்துகொண்டு, முடிவு எடுக்கிற ஜனநாயகப் பண்பினை நாம் காத்து வருகிறோம். ஆகவே சர்வாதிகாரம் நடைபெற்றுவிடவில்லை.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள், காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள், வாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள், இங்கு போலீஸ் ராஜ்யம் நடைபெறுகிறது, அடக்குமுறை நடைபெறுகிறது, சுட்டுத் தள்ளுகிறோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தை நாம் ஏதோ மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறோம் என்று பொருள் அல்ல. தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் சில துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடைபெற்று விடுகின்றன. சிலரது உயிர் பறிக்கப்படுகிறது. அதற்காக வருந்துகிறோம், அனுதாபம் தெரிவிக்கிறோம். அந்தக் குடும்பங்களுக்கு நிதி வழங்குகிறோம். அதனால் அந்தக் குடும்பங்கள் முழு ஆறுதல் பெற்றுவிட முடியாது. அது எங்களுக்குத் தெரியாமல் இல்லை.

ஆனால், தமிழ்நாட்டில் நடைபெறுகிற துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தை வைத்துக் கொண்டு உடனடியாக இந்த அமைச்சரவை ராஜிநாமா செய்யவேண்டும் என்று சொல்கிற நேரத்தில் ஒரு

நான்காண்டு கால அகில இந்தியக் கணக்கைப் பார்க்க வேண்டும். குஜராத் மாநிலத்தில் 69, 70, 71, 72 இந்த நான்காண்டுகளில் நடைபெற்ற கலகம் 183, செத்தவர்கள் 53 பேர்கள். காயம் பட்டவர்கள் 257 பேர்கள். மராட்டியத்தில் நான்காண்டுக் காலத்தில் நடைபெற்ற கலகம் 394, இறந்தவர்கள் 129, காயம் பட்டவர்கள் 426 துப்பாக்கிச் சூட்டினால். கேரளாவில் கலகம் 21, இறந்தவர்கள் 14, காயம் பட்டவர்கள் 165. மேற்கு வங்கத்தில் கலகம் 1,011, இறந்தவர்கள் 335, காயம்பட்டவர்கள் 511 ஆந்திராவில் கலகம் 310, இறந்தவர்கள் 213, காயம்பட்டவர்கள் 203. இந்தப் புள்ளிவிவரத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் 30 பேர்கள்தான் இறந்தார்கள் என்று சொல்வதால் 30 பேர்களைச் சுட்டது சரிதான் என்று வாதிப்பவர்கள் அல்ல நாங்கள். 30 பேர்களில் 17 பேர்கள் விவசாயப் போராட்டத்தில் இறந்த நேரத்தில் தமிழ்நாட்டில் இதுவரையில் யாருக்கும் கொடுக்காத அளவிற்கு ரூ. 5,000 அந்தக் குடும்பங்களுக்கு வழங்கினோம். ரூ. 5,000 உயிரின் விலை அல்ல. ஆனால் இழந்துவிட்ட குடும்பங்களுக்கு

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : முதல் அமைச்சர் அவர்களின் ஸ்டேட்மெண்டில் கலகங்கள் 23 என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கலவரங்கள் குறைவாக உள்ளன. மற்ற மாநிலங்களைவிட இது நல்ல அமைதியாக இருக்கிற மாநிலம். முல்கி பிரச்சினை போன்ற பிரச்சினைகள் இங்கு இல்லை. அமைதியாக இருக்கக்கூடிய இடத்தில், பிரச்சினைகளே இல்லாத மாநிலத்தில், க்ளைவ் ஹாஸ்டல் போன்ற இடங்களில் போலீஸ்காரர்கள் சென்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்யக்கூடிய முறை தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல. முன்கூட்டியே எச்சரிக்கை கொடுத்து சிறிய விஷயங்கள் பெரிய கலகமாக, பயங்கரமான நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்படிக் கேட்பதிலே எங்களுக்கு எந்தக் குறையும் இல்லை. அதைக் கேட்டுவிட்டு ராஜினாமா செய்யுங்கள் என்று சொல்கிற நேரத்தில்தான் இந்தப் புள்ளி விவரங்களைக் கூற வேண்டியிருக்கிறது.

கிளைவ் ஹாஸ்டல் சம்பவம் நான் வரவேற்றதல்ல. பாளையங் கோட்டைச் சம்பவத்தை எவ்வளவு வன்மையாகக் கண்டித்து

இருக்கிறேன். நீங்கள் யாரும் அறியாதவர்கள் அல்ல. ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்பு நடைபெற்ற கலவரங்களின் போது, நாங்கள் டாக்டர் ஹாண்டே உள்பட, எத்தனை தடவை கேட்டிருக்கிறோம், நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று. 1965-ல் மொழிக்கிளர்ச்சி தமிழகம் பூராவிலும் நடந்த நேரத்தில் சிதம்பரம் ஒரு ஊரில் தவிர, வேறு எந்த ஊரிலும் நீதி விசாரணை வைக்கப்படவில்லை. 1958-ல் முதுகுளத்தூரில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தபோது எதிர்தரப்பு வரிசையில் இருந்த அத்தனைபேரும் கேட்டோம், நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று. அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்த காமராஜரும், அமைச்சர் சுப்பிரமணியமும் அதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அதோடு, எடுத்ததற்கெல்லாம் நீதி விசாரணை வைத்தால் போலீசார் கலவரம் நடந்த இடத்திற்குப் போக மாட்டார்கள். ஆகவே, நீதி விசாரணை வைக்க முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

பாளையங்கோட்டைச் சம்பவம்பற்றிக் குறிப்பிட்டபோது ஒன்று எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வந்தது. மேலவையில் சங்கரலிங்கம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், சங்கரலிங்கம் அவர்களும் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது —1965-ம் ஆண்டில்—தூத்தூர் என்ற இடத்தில் ஒரு பள்ளிக் கூடத்தில் ஒரு போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் நுழைந்து தன்னை இழி மொழி கூறிய மாணவனைத் தன் வசம் ஒப்படைக்கவேண்டுமென்று கேட்ட நேரத்தில், அங்கேயிருந்த மூன்று ஆசிரியர்கள் அனுப்ப முடியாது என்று கூறியதால், அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அந்த மூன்று ஆசிரியர்களையும் கைது செய்து, கையில் விலங்கிட்டு இழுத்துச் சென்று, அவர்களைச் சிறைச்சாலையில் அடைத்து விட்டார்கள். பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், சங்கரலிங்கம் அவர்களும் அதைப் பார்த்துவிட்டு, பக்தவத்சலத்திடம் கேட்ட நேரத்தில் அவர்கள் முறைப்படி நடவடிக்கை எடுக்க மறுத்து இருக்கிறார்கள். அப்போதும் மாணவர்கள் கிளர்ச்சி நடைபெற்றது. அதை நாடு தழுவிய இயக்கமாக மாற்றுவது தான் நல்லதல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாம் எல்லா விதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து இருக்கிறோம்.

பேராசிரியர் சீனிவாசனை அடித்த இன்ஸ்பெக்டர், போலீஸ்காரர்கள்மீது வழக்குப் பதிவு செய்து இருக்கிறோம். மாணவர்

களின் போராட்டத்தினால் இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களுக்கும், பேராசிரியருக்கும் தகராறு. அந்த இன்ஸ்பெக்டர் தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறார். ஊர்துநாதன் தண்ணீரில் விழுந்து இறந்த சம்பவம்குறித்து விசாரணை நடத்த, மாவட்ட நீதிபதி தகுதியில் ஒருவர் நீதிவிசாரணைக்கு நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார். இவ்வளவும் நடைபெற்று இருக்கிறது.

திருச்சியில் நடந்த சம்பவம்குறித்து எனக்கு வந்த தகவல்களைக் கூறினேன். இன்னும் தகவல்களைச் சேகரியுங்கள் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் நிராகரித்தேனா, புறக்கணித்தேனா, நீங்கள் யார் சொல்ல, நான் யார் கேட்க என்று சொன்னேனா. பல பேர் தகவல்கள் கூறினார்கள். அமைச்சர் மாதவன் மூலமாக பிரின்சுபாலுடன் தொடர்பு கொண்டு சில விவரங்களைத் தந்தேன். நீதி விசாரணை வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. நீதி விசாரணை வைக்கப்பட்டபிறகும் இன்று ஹர்த்தால் நடத்தப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அமைதியாக நடைபெற்று இருக்கிறது.

நேற்று இங்கே ஒரு அறிக்கை, காங்கிரஸ் மாணவர்களால் அல்ல, சுதந்திரா மாணவர்களால் அல்ல, கம்யூனிஸ்ட் மாணவர் களும், அ.தி.மு.க. மாணவர்களும் சேர்ந்து வேலைநிறுத்தம் செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் அல்ல. சட்டக்கல்லூரியில் நடைபெற்று இருக்கிறது. சட்டக்கல்லூரி மாணவர்கள் 5, 6 பேர் பிற்பகலில் குறளகத்தின் உள்ளே சென்று இருக்கிறார்கள். இங்கே எதற்காக வருகிறீர்கள் என்று கேட்ட போது அங்கேயிருக்கும் கேன்டீனில் நாங்கள் காப்பி சாப்பிடப் போகிறோம் என்று சொல்லி உள்ளே நுழைந்து, அங்கே மாட்டப் பட்டிருக்கும் முதலமைச்சர் படம்—என்னுடைய படத்தை உடைத்து நொறுக்கிப் போட்டு விட்டுப் போய் விட்டார்கள். நான் கேட்கிறேன். நாம் மாணவர்களுக்காகப் பரிந்து பேச வேண்டியது தான். மாணவர்கள் மென்மையாக நடத்தப்படவேண்டியவர்கள் தான். அதற்காக இதே மாதிரியான காரியங்கள் தொடர்ந்து நடை பெற்றுக்கொண்டே போனால், மாணவர்கள் என்ற ஒரே ஒரு தலைப்பின்கீழ் வருகிற காரணத்தால் எல்லா வன்முறைகளையும் நாம் அனுமதித்துக்கொண்டே போனால், நாடு எங்கே போய் நிற்கும் ? அதைத் தயவுசெய்து அனைவரும் சிந்திக்கவேண்டும்.

என்னுடைய படம் உடைக்கப்பட்டதற்காக நான் கவலைப் படவில்லை. ஆயிரம் படத்தை உடைக்கட்டும் கவலையில்லை. என்னுடைய படத்தின்மீது சாணத்தை வீசுகிறார்கள். அதற்காக நான் கவலைப்படவில்லை. என்னுடைய படத்தின்மீது சாணத்தை வீசிவிட்டு, கையை அசிங்கப்படுத்திக்கொள்கிறார்களே என்று தான் கவலைபடுகிறேன். கையையும் கருத்தையும் அசிங்கப் படுத்திக் கொள்கிறார்களே, எதிர்காலத்தைப் பாழாக்கிக் கொள்கிறார்களே என்ற கவலைதானே தவிர வேறு அல்ல. சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் ஹர்த்தாலில் ஈடுபட்டால், வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டால், அமைதியாக ஊர்வலம் செல்ல வேண்டும். அப்படியில்லாமல், குறளகத்தில் நுழைவானேன், அங்கேயிருக்கும் படத்தை உடைப்பானேன்? யாராவது தடுத்தால் குறளகத்தில் போலீசார் நுழைந்து அடித்தார்கள் என்று செய்தி வரும். நாளைக்கு ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் வரும். பத்திரிகைகளில் செய்தி வேறு பெரியதாகப் போட்டாலும் போடலாம். மாணவர்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபடுவதால் அவர்களின் எதிர்காலம் பாழடிக்கப்படுகிறதே என்றுதான் கவலைப்படுகிறேன்.

மாணவர்கள் கிளர்ச்சி தமிழ் நாட்டில் மட்டும் நடப்பதாக யாரும் எண்ணிக்கொள்ளக் கூடாது. உலகம் முழுவதும் நடை பெறுகிறது. இங்கேயும் நடைபெறுகிறது. இந்தியாவில் பல்வேறு மாநிலங்களில் இந்தக் கிளர்ச்சி நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. டெல்லிப் பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவர்கள் கிளர்ச்சி. துணை வேந்தர் தாக்கப்பட்டார், பல்கலைக்கழக அலுவலகத்தை மாணவர்கள் கைப்பற்றிக்கொண்டார்கள், காவலர் தலையிட்டார்கள் ஒரு மாதகாலமாக அந்தப் பல்கலைக்கழகம் மூடிக்கிடக்கும் நிலைமை, பஸ்கள் தீயிடப்பட்டன, ஆகிய சம்பவங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன.

கௌகத்தி பல்கலைக்கழகம், அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் இருக்கிறது. அந்த மாநிலத்தில் மொழிக்கிளர்ச்சி, பள்ளிகள், கல்லூரிகள் மூடப்பட்டன, எங்கும் வன்முறைச்செயல்கள், பிரம்மபுத்திரா பள்ளத்தாக்கு முழுவதும் கலவர சூழ்நிலை. இப்படி மாணவர்களைப் பற்றிய செய்திகள் வராமல் இல்லை.

ஆந்திரப் பிரதேசத்தில், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், முல்கி விதிகளைக் குறித்து, ஆந்திரா தெலிங்கானா பகுதிகளில் மாணவர்களின் வன்முறைக்கிளர்ச்சி, கல்வி நிலையங்கள் அனைத்தும் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன, அரசு சொத்துக்களுக்கும், பொதுச்சொத்துக்களுக்கும் அதிகமான சேதம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

உத்திரப் பிரதேசத்தில் 40 நாட்களாகப் பல்கலைக்கழகங்கள். கல்வி நிலையங்கள் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. வன்முறைக் கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. காவலர் கல்வி நிலையங்களைப் பாதுகாத்து வருகின்றனர்.

பஞ்சாப்-ஹரியானா மாநிலங்களில் சினிமா டிக்கெட்டின் விலை குறைக்கப்பட வேண்டுமென்று மாணவர்கள் தொடுத்த கிளர்ச்சியின் காரணமாக கல்வித் துறையும் பொது வாழ்க்கையும் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. துப்பாக்கிச் சூட்டில் பல பேர் சாவு, காயமுற்றோர் பலர், இன்னும் அங்கே அமைதி நிலைமை ஏற்படவில்லை. இங்கே மத்திய போலீஸ் அழைக்கப்பட்டதற்கே குறை கூறிய பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வேன், அங்கே ராணுவமே வரவழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏழு வாரத்திற்கும் மேலாகக் கல்வி நிலையங்கள் மூடிக் கிடக்கின்றன.

குஜராத்தில் மாணவர்கள் கிளர்ச்சி. துணை வேந்தரை ராசினாமா செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். அந்தக் கிளர்ச்சியின் சூடு தாங்காமல் துணை வேந்தரே உண்ணாவிரதம் இருக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. தடியடி, கண்ணீர்ப் புகை, துப்பாக்கிச் சூடு, சாவு ஆகிய நிலைமைகளால் கல்வி நிலையங்கள் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன.

பீகார் மாநிலத்தில் பாட்னா பகுதியில் மாணவர்கள் கிளர்ச்சியை ஒட்டி வன்முறைச்சம்பவங்கள், துப்பாக்கிச் சூடு, சாவு, பல்கலைக் கழகங்களில் அடிக்கடி தகராறு, பல நாட்களாக மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்ற நிலைமை.

வங்காளத்தில் சென்ற இரண்டு மூன்று ஆண்டுக் காலமாகவே வன்முறைச்செயல்களின் காரணமாகப் பல்கலைக்கழகங்கள் பாதிக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. இது அனைவரும் அறிந்த ஒன்று.

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கேரளத்தில் தனியார் துறை கல்லூரி நிர்வாகத்தினருக்கும் அரசுக்கும் ஏற்பட்ட தகராறின் காரணமாகப் பல கல்லூரிகள் இரண்டு திங்களுக்கு மேல் மூடிக்கிடக்கின்றன. அதனை ஒட்டி கிளர்ச்சிகள் உருவாகியதை நாம் யாரும் மறந்து விடவில்லை.

இந்த நம்பிக்கை கோருகிற தீர்மானத்தில் பேசியவர்களும், எல்லா கட்சிகளும் ஒரு கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மாணவர்கள் பொதுக்கோரிக்கைகளுக்காக, ஒரு மொழியால் தாங்கள் பாதிக்கப்படுகிறோம், அல்லது பயிற்சி மொழித் திட்டத்தால் அவர்களுக்குச் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன, அவர்களுடைய உணவு விடுதியில் இத்தகைய கஷ்டங்கள், கல்லூரியில் வசதியில்லை போன்ற கோரிக்கைகளை வைத்துப் பேச்சு வார்த்தை மூலமாக, அமைதியான கிளர்ச்சியின் மூலமாக தங்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளவேண்டுமே யல்லாது எடுத்ததற்கெல்லாம் கிளர்ச்சி, போராட்டம், யாரோ ஒருவரை ஒரு கட்சியில் இருந்து விலக்கினால் அதற்குப் போராட்டம், அதற்காகக் கல் எறிதல், சர்க்கார் உடைமை களுக்குச் சேதம் என்ற காரியங்களில் மாணவர்கள் ஈடுபடுவது உள்ளபடியே தமிழ்நாட்டின் எதிர்காலத்திற்கும், மாணவர்களு டைய எதிர்காலத்திற்கும் உகந்தது அல்ல. மாணவர்கள், எடுத்த தற்கெல்லாம் போராட்டத்தில் ஈடுபடுவோம், வன்முறைகளில் ஈடு படுவோம் என்று சொன்னால் அதை யாரும் வரவேற்க மாட்டார் கள். திரு. ஹாண்டே அவர்களும் அதைத்தான் வலியுறுத்திப் பேசினார்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் அதை வரவேற்கத்தயங்கமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இந்த அவையின் சார்பாக மாணவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வேன். அவர்களுடைய எதிர் காலத்தை மறந்து விடாமல், ஒளி மயமான எதிர் காலத்தை இந்த இளமைத் துடிப்பின் குறும்புகளால், இப்படிப்பட்ட கிளர்ச்சியால் அவர்கள் கெடுத்துக் கொள்வது நல்லது அல்ல என்பதை மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

குற்றச்சாட்டுகள் எல்லாம் இங்கே எடுத்துப் பேசப்பட்டன. நம்பிக்கை இல்லை இந்த அரசின்மீது. ராசினாமா செய்யவேண்டும் இந்த அரசு என்று பேசிய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும்

குற்றச்சாட்டுகளையெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு வகையில் எங்களுக்கு நிம்மதி. பிரதமரிடத்திலிருந்து நாங்கள் அனுமதி பெறுவதற்கு முன்பே மர்மப் பேழையின் முக்கால் பகுதி திறக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆனால் டெல்லிக்குக் குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டு போனவர்கள் நல்ல சாமர்த்திய சாலிகள். அவர்கள் தாங்கள் வந்து இங்கே ஆழம் பார்ப்பானேன் என்று பொன்னப்ப நாடார் அவர்களையும், ஜேம்ஸ் அவர்களையும் விட்டு ஆழம் பார்த்துவிட்டார்கள் (டாக்டர் ஹாண்டே எழுந்தார்) நீங்கள் இல்லை. அவ்வளவு சாமர்த்தியமாக அவர்கள் அந்தக் காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

சட்டசபையிலிருந்து பேசமாட்டார்களாம், பொது மக்களிடத்தில் சொல்ல மாட்டார்களாம். சட்ட மன்றத்தில் பேசுங்கள், நல்ல பாதுகாப்பு உண்டு, சட்ட மன்றத்தில் எதையும் பேசலாம், அந்தப் பாதுகாப்பு இங்கே அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது, பதில் சொல்கிற கடமை எங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே பேச வருவதில்லை. பொது மக்களிடத்திலே பேசுங்கள், பத்திரிகைகளிலே வரட்டும், நீங்கள் எதிர்பார்க்கின்ற நீதி விசாரணை, உயர்நீதி மன்றத்தில் நாம் நடத்திக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னோம்.

பேராசிரியர் அன்பழகன், நேற்றோ, அதற்கு முன்தினமோ குறிப்பிட்டார்கள். அவதூறு கூறுகிறவர்கள் தப்பித்துக்கொள்வது, குற்றம்சாட்டப்பட்டவர்கள் மாத்திரம் விசாரணைக்கு உட்படுவது என்பது சரியான நியாயமாகாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவதூறு கூறுபவர்களுக்கு என்ன தண்டனை ?

ஆகவேதான், நீதிமன்றத்தில் சந்திப்போம். தைரியம் இருந்தால், துணிவு இருந்தால், பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் மன்றத்தில் கூறுங்கள். கருணாநிதி என்ன குற்றம் செய்தார், நெடுஞ்செழியன் என்ன குற்றம் செய்தார், நடராசன் என்ன குற்றம் செய்தார், சத்தியவாணிமுத்து என்ன குற்றம் செய்தார் என்று தைரியம் இருந்தால், துணிவு இருந்தால், திராணி இருந்தால், தெம்பு இருந்தால், வக்கு, வகை இருந்தால் பொது மக்கள் முன்னால் கூறட்டும், நீதி மன்றத்தில் சந்திப்போம் என்று கூறினோம். அங்கும் கூற முடியாதாம். சட்டமன்றத்தில்

கூறுங்கள், பய்யமாகப் பேசுவோம், இங்கே பாதுகாப்பு உண்டு, நான் பாதுகாப்பு என்று சொல்வது ஏதோ வன்முறையிலிருந்து பாதுகாப்பு என்று கருதிக்கொள்ளவேண்டாம். சட்டமன்றத்தில் சில உரிமைகள் இங்கே அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பாதுகாப்பிற்குள், அந்த வளையத்திற்குள் நின்று பேசுகின்ற உரிமை, ஜனநாயகக் கடமை இருக்கிறது, இங்கே பேசுங்கள் என்று கூறினேம். இங்கேயும் பேசமாட்டோம், அங்கேயும் பேச மாட்டோம். மர்மயோகியின் மர்மப் பேழையில் இருக்கிறது, ஆகவே மர்மப் பேழையின் உள்ளே இருப்பதை விசாரணை வைத்துத்தான் அறியவேண்டும் என்று சொன்னால், இதைவிட வேடிக்கை, வேதனை என்ன இருக்க முடியும்?

நடப்பது கொள்கைப் போராட்டமா? கம்யூனிஸ்டு கட்சி அல்லது வேறு சில கட்சிகள், தி.மு.க. 50 பஸ் விடுகிறவர்களைத் தான். அவைகளைத்தான் எடுத்துக்கொண்டு தேசியமயமாக்கி இருக்கிறது, அது போதாது, உடனே எல்லா பஸ்களையும் தேசிய மயமாக்கவேண்டும் என்று வாதிட்டால் எனக்குப் புரியும். இது கம்யூனிஸ்டு கட்சி, இது தீவிரமாகப் போராடுகிறது என்பது எனக்குப் புரியும். அவ்வளவு பேர்களின் பஸ்களையும் எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள், படிப்படியாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் அல்லது தனியார் உரிமையைப் பாதுகாத்துக் கொடுங்கள் என்று சுதந்திராக் கட்சி வாதிட்டால் எனக்குப் புரியும். அதைப்போலவே அதிக வேகமாகச் செல்லாதீர்கள். நிதானமாகச் செல்லுங்கள் என்று காங்கிரஸ் கட்சியோ, அல்லது மற்றைய கட்சியோ எடுத்துச் சொன்னால் எனக்குப் புரியும். நிலச் சீர்திருத்தம் இந்த அளவுக்குப் போதாது, இன்னும் வேகமாகச் செயல்பட வேண்டும், மடங்களின் சொத்துக்களையெல்லாம் அபகரித்துக் கொள்ள வேண்டும், கோவில்களின் சொத்துக்களை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய அந்த அளவுக்குச் சமுதாய சீர்திருத்தம், சோஷலிஸம் வர வேண்டும் என்று கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி வாதிட்டால், எனக்குப் புரியும். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருப்பு மனை மாத்திரம் சொந்தமாக்கியிருக்கிறீர்கள், போதாது, அவர்கள் வீடு கட்டுவதற்குப் பணம் வேண்டும் என்று கம்யூனிஸ்டு வாதிட்டால் எனக்குப் புரியும். ஆனால், இவை அனைத்தையும் இன்றைக்கு மறந்துவிட்டார்கள். என்ன காரணம்? கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்கு

இருக்கிற பயம் என்ன? நம்முடைய கொள்கைகள் அனைத்தையும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு செயல்படுத்துகிறது, ஆகவே, நம்முடைய கட்சி கால் ஊன்ற முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது, ஆகவே கொள்கை ரீதியிலே நம்மோடு வாதிடுவதற்கு அவர்கள் தயாராக இல்லை. அதன் காரணமாகத்தான் லஞ்சம், ஊழல் என்ற வார்த்தைகளைக் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு ஊரிலே பேசுகிறார்கள். குற்றச்சாட்டுகளை ஆங்காங்கு வாரி வீசுகிறார்கள். தங்களுக்கு வெளியிட தைரியம் இல்லாமல் பத்திரிகைகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். பிறரிடம் சொல்லி, நீங்கள் போய் கொடுங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். நீங்கள் விசாரணை நடத்துங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். கொள்கைப் போரா? நிலச் சீர்திருத்தம் போதாது என்று கொள்கைப் போரா? தேசிய உடைமைத் தத்துவத்தில் ஓட்டை உடைசல்கள் என்று கொள்கைப் போரா? விதிவிலக்கு இன்னும் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும் வேகமாக. செய்யப்பட்டிருக்கிற விதிவிலக்குகள் போதாது என்கின்ற கொள்கைப் போராட்டமா? அல்ல. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1952-ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற சென்னை மாநகரத்தில் நடைபெற்ற தி.மு.க. பொது மகாநாட்டில் சொன்னார்கள். தமிழகத்தில் உண்மையான கம்யூனிஸ்டு கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் என்று சொன்னார்கள். அதை இன்றைக்குச் செயல்படுத்தி வருகிறது இந்த ஆட்சி. இப்படியே நீடித்தால் வலது சாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்கு இடமே இல்லாமல் போய்விடும் என்ற பயத்தின் காரணமாக ஊழல், லஞ்சம் என்று பேசிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

நிர்வாகத்தில் தலையீடுகள் என்று பேசுகிறார்கள். நிர்வாகத்தில் தலையீடு என்ற குற்றச்சாட்டு. திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் எழுதிய புத்தகத்தைப் படித்தேன். ‘எனது நினைவுகள்’ என்ற புத்தகம். அதிலே 106-வது பக்கம், குறித்துக் கொள்ளலாம். நான் புத்தகத்தை எடுத்துவரவில்லை. அதிலே அவர் குறிப்பிடுகிறார். ‘காமராஜின் சிபார்சுகள்’ என்கின்ற தலைப்பில் சொல்கிறார்கள்.

> “காம்ராஜ் பல முறை பல விஷயங்கள்பற்றி என்னிடம் சிபார்சு செய்திருக்கிறார். அவர் சொல்லும் விஷயம் ‘தகாதது அல்ல’ என்று இருந்தால் உடனடியாக அதைச் செய்திருக்கிறேன். சாதாரணமாக நான் செய்யாமல் இருந்திருக்கக்கூடியதைக்கூட காமராஜர் சொல்கிறார் என்பதற்காகச் செய்திருக்கிறேன்.”

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் 'எனது நினைவுகள்' என்ற புத்தகத்தில் 'காமராஜின் சிபார்சுகள்' என்ற தலைப்பின்கீழ் எழுதிய வாசகங்கள் இவை. 110-ம் பக்கத்தில் இன்னொன்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

"ஒரு திருட்டு வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டவரை விட்டு விடுமாறு ஒரு எம்.எல்.ஏ. சப்-இன்ஸ்பெக்டரிடம் கூறி யிருக்கிறார். சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அவ்வாறு செய்ய மறுத்து விடுமாறு ஒரு எம்.எல்.ஏ. சப்-இன்ஸ்பெக்டரிடம் கூறி அவரை மாற்றவேண்டுமென்று அந்த எம்.எல்.ஏ. வற்புறுத்தியிருக்கிறார்" . . .

தான் சொல்வதைக் கேட்காவிட்டால் ஊழல் புகார் கிளப்பப்படும் என்பது அந்த எம்.எல்.ஏ. காலத்திலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு அவர்மீது ஊழல் புகார் கூறி அவரை மாற்ற வேண்டும் என்று அந்த எம்.எல்.ஏ. வற்புறுத்தியிருக்கிறார்.

"அப்போது விவசாய மந்திரியாக இருந்த கக்கன், அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரை வேறு இடத்திற்கு மாற்றுமாறு ஜில்லா சூப்ரண்டிடம் கூறியிருக்கிறார். நான் தஞ்சாவூர் போயிருந்தேன். இதை ஜில்லா சூப்ரண்ட் என்னிடம் சொன்னார். நான் அப்போது உள்துறை மந்திரி. அந்த நேர்மையான சப்-இன்ஸ்பெக்டரை மாற்றவேண்டாம் என்று நான் சூப்ரெண்டிடம் தெரிவித்தேன்."

திரு. பக்தவத்சலம் 'எனது நினைவுகள்' என்ற புத்தகத்தில் கக்கனை ஜாடையாகக் குறை கூறிய வாசகம் இது. ஆகவே, நிர்வாகத்தில் தலையீடுகள் அந்தக் காலத்தில் இருந்திருக்கின்றன. பக்தவத்சலம் அவர்களும் நிர்வாகத்தில் தவறான தலையீடுகள் கூடாது என்பதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : புத்தகத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதே மாதிரி எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்களும் உங்களைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். எது உண்மை, எது உண்மை இல்லை என்று சொல்ல முடியாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் பக்தவத்சலம் அவர்களைக் குறை கூறிச் சொல்லவில்லை. பக்தவத்சலம் அவர்கள்

கூறியதை எடுத்துக் கொண்ட நோக்கமே தவறான காரியங்களில் நிர்வாகத்தில் தலையிட கூடாது என்பதுதான். அதைத்தான் பக்தவத்சலம் அவர்களும் அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் அதை நூடுத்துச் சொன்னேனே அல்லாமல், வேறு இல்லை.

ஊழல், ஊழல் என்று பேசப்படுகிறது. தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் நேற்றையதினம் அறிவித்துவிட்டார். தெளிவாக, திட்ட வட்டமாக அறிவித்துவிட்டார். ஸ்தாபன காங்கிரஸ் தி.மு.க.வைத் தனியாக நின்று எதிர்க்கும், எதிர்த்து வெற்றி கொள்ளும் என்று திட்டவட்டமாக அறிவித்துவிட்டார். நான் அன்றைக்குச் சொன்ன அந்த மூன்று அணிகள் தமிழகத்தில் எதிர்காலத்தில் பொதுத் தேர்தலில் ஒன்றை ஒன்று நிச்சயம் சந்திக்கும் என்கின்ற கருத்துக்கு நேற்றையதினம் காமராஜ் அவர்கள் பச்சைக் கொடி காட்டிவிட்டார் என்பதுதான் நான் அதற்குக் கொள்கிற பொருள் ஆகும். காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைமையில் உள்ள அணி, ஸ்தாபன காங்கிரஸ் தலைமையில் உள்ள அணி, தி.மு.க. தலைமையில் உள்ள அதன் தோழமைக் கட்சிகள் அணி, இந்த மூன்று அணிகள்தான். இன்று முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இருக்கிற கொள்கை, கோட்பாடுகளைப்பற்றி விமர்சிக்காமல் காமராஜ் போன்ற பெரும் தலைவர்கள் ஊழல், ஊழல் என்று சொல்கிறார்களே என்று எண்ணும்போது உள்ளபடியே வருத்தப்படுகிறேன். சில விஷயங்களை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். காமராஜ் அவர்கள் கன்னியாகுமரித் தொகுதியில் நாடாளுமன்றத்திற்குப் போட்டி யிட்டார்கள். ஸி. சுப்பிரமண்யம் அவர்களே சட்டமன்றத்தில் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இங்கே நிதி அமைச்சராக இருந்த பொழுது. “ நாம் யாரும் நமக்கு ஆன தேர்தல் கணக்கைச் சபையில் சொன்னால், ஒருவர்கூட எம்.எல்.ஏ. ஆக வர முடியாது ” என்று திரு. ஸி. சுப்ரமண்யம் அவர்கள் இங்கே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காமராஜுடைய நாடாளுமன்றத் தேர்தலின் செலவுக் கணக்கு அவர் கொடுத்த கணக்காக இருக்க முடியுமா ? இப்படிக் கேட்கிற காரணத்தால் “ உன் சேதி என்ன ? ” என்று கேட்க முடியும். ஒருவருக்கொருவர் கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தால் ஊழல் எங்கே இருக்கிறது என்பதை யாராலும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. ஆகவே, நான் அதை சூசகமாக விட்டுவிடுகிறேன்.

1972 டிசம்பர் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காமராஜ் அவர்கள் "சமவாழ்வு" என்ற புத்தகத்தில் இந்த ஊழல் லஞ்சம் என்பதைப்பற்றி அழகான மணிவாசகங்களைத் தமிழகத்திற்கு தந்திருக்கிறார்கள். "சமவாழ்வு" புத்தகம்— பக்கம் 37. அதில் சொல்லுகிறார் :

"லஞ்சத்தை ஒழித்து விடுவேன் என்று ராஜாஜி கூறுகிறாரே; அவர் என்ன பரசுராமர் அவதாரமா ?"

என்று காமராஜ் கேட்கிறார். பிறகு அவரே—

"லஞ்சம் இல்லை என்று யார் கூறுகிறார்கள். அந்தக் காலம் முதல் லஞ்சம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால் இப்போது கொஞ்சம் அதிகமாகி விட்டது. ராஜாஜி ஆண்ட காலத்தில் லஞ்சமே இல்லையா என்ன?"

இது காமராஜுடைய கேள்வி. பிறகு "சமவாழ்வு" புத்தகம்— 38-ம் பக்கம் :

"ஆயிரம் பேர் போட்டி போட்டுக் கொண்டு லஞ்சம் கொடுக்க வருவதால் அவன் அதை ஏலத்துக்கே விட்டு விடுகிறான்"

"ஏலம் எடுத்தவன் போக லஞ்சம் கொடுக்கப் போன மற்ற 999 பேரும் 'லஞ்சம், லஞ்சம்' என்று கூப்பாடு போடுகிறார்கள். ஏழைக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. லஞ்சமா? யார் கொடுக்கிறார்கள்? யார் வாங்குகிறார்கள்? என்று விழிக்கிறான். இதற்குக் காங்கிரசா பொறுப்பு?".

இது காமராஜுடைய கேள்வி. அடுத்து—

"காங்கிரஸ் அரசாங்கம் வந்தவுடன் ஊழல் வந்து புகுந்து விடவில்லை. அது 5,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இருந்து வருகிறது. காரணங்களைக் கண்டறிந்து இத் தீங்கைக் களைய வேண்டும்"

5,000 ஆண்டுக் காலமாக லஞ்சம் ஊழல் இருந்து வருகிறது என்ற வரலாற்றை காமராஜ் அவர்கள் உலகிற்கு உணர்த்துகிறார்.

"காங்கிரசில் உள்ள கடைசித் தொண்டனாவது இவ்வளவு பணம் வாங்கினான் என்று நிரூபிக்க முடியுமா? நிரூபிக்க முடியாது என்று தெரியும். ஊழல்பற்றிக் கூச்சல் போடுபவர்கள்தான் ஊழல் நிறைந்தவர்கள்" (பலத்த கைதட்டல்)

இதை ஒவ்வொருவரும் சுவரொட்டி போட்டு ஒட்டி வைக்க வேண்டும். "ஊழல்பற்றி கூச்சல் போடுகிறவர்கள்தான் ஊழல் நிறைந்தவர்கள்". இது காமராஜ் "சமவாழ்வு" புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கின்ற பொன்மொழிகள். அவர் "நிரூபிக்க முடியுமா?" என்று கேட்கிறார். "நிரூபிக்க முடியுமா?" என்று நாங்கள் கேட்டால் அது தவறாகிறது. காமராஜ் கேட்டார் அப்போது லஞ்சம் ஊழல் என்கிறீர்களே, நிரூபிக்க முடியுமா என்று. லஞ்சம் ஊழல் என்று சொல்லியே, இதையே தாரக மந்திரமாக வைத்து இந்த ஆட்சியை ஒழித்துவிடலாம் என்று 71-லே உங்கணம் கட்டினார்கள். தொடர்ந்து அதையேதான் இன்றைக்கும் சொல்லி வருகிறார்கள். அ.தி.மு.க. அந்தப் பணியை வேகமாகச் செய்கிறது. ஹாண்டே அவர்களையும், பொன்னப்ப நாடார் அவர்களையும் விட்டுவிட்டு, அந்தப் பக்கம் திரும்பினால் கொஞ்சம் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும் என்பதற்காக அந்தப் பக்கம் போகிறேன்.

அ.தி.மு.க., அண்ணா தி.மு.க. என்று அவர்கள் பெயரிட்டு அழைத்தாலும், அ.தி.மு.க.-வில் அண்ணா அங்கே இல்லை, அண்ணாவின் கொள்கைகள், அண்ணாவின் கொள்கையான கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, அண்ணாவின் ஜனநாயக நெறி, இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே கடைப்பிடிக்கப் பட்டு வருகிறது. (பலத்த கைதட்டல்). அ.தி.மு.க.-வில் உள்ள அந்த 'அ'-வை முன்னால் சேர்த்தால் நல்ல பொருள் வரும்! 'நீதி' 'அநீதி' ஆகும். 'தர்மம்' 'அதர்மம்' ஆகும். 'நியாயம்' 'அநியாயம்' ஆகும். அ.தி.மு.க. என்பது தி.மு.க. கொள்கைக்கு எதிரானது. (கைதட்டல்). அதை நாம் புரிந்து கொண்டாக வேண்டும். ஆகவே அ.தி.மு.க. என்பது அண்ணாவுக்கு விரோதமாக, தமிழகத்திற்கு விரோதமாக, தி.மு. கழகத்தின் கொள்கையான மாநில சுயாட்சித் தத்துவத்திற்கு விரோதமாக இன்றைய தினம் செயல்பட்டு வருகின்ற ஒரு புதிய கட்சியாகும். அந்தப் புதிய கட்சி எத்தனை நாளைக்கு இருக்கும், என்றைக்கு அது இந்திரா காங்கிரசோடு இணையும் என்பதெல்லாம் வேறு விஷயம்.

ஆனால் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை, அதுவும் முன்னணியிலே இருக்கிற முக்கியமானவர்களை மிரட்டி, டெல்லியில் இருக்கிற அதிகாரங்களைக் காட்டி பணிய

வைத்து விடலாமென்று நடைபெறுகின்ற முயற்சிகளை, இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கிற எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் நம்மோடு சேர்ந்து எதிர்ப்பர் என்பதில் எனக்கு கிஞ்சித்தும் ஐயமில்லை.

காலையில் நம்முடைய நண்பர் அரங்கண்ணல் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் தலைவர், மிக்க வேதனையோடு தனக்கு விளைவிக்கப் பட்ட ஒன்றை எடுத்துச் சொன்னார்கள். டெக்னிகல் எரருக்காக 4,000, 5,000 அபராதம் போட்டார்கள். அவர் அதற்கு அப்பீல் செய்து வாதாடப் போகிறார். இன்கம்டாக்ஸ் ஆபீசர் ரெய்டு நடத்துகிறார். மறுநாள் தவர்கள் என்னிடம் கேட்கிறார் 20 லட்சம் ரூபாய் அரங்கண்ணல் வீட்டிலிருந்து எடுத்து விட்டார்களாமே என்று. அரங்கண்ணலைப் பார்த்து பக்தவத்சலம் கேட்கிறார் 12 லட்சம் எடுத்துவிட்டார்களாமே என்று. பத்திரிகையில் செய்தி வருகிறது. அரங்கண்ணல் வீட்டில் ரெய்டு. பெரிய சோதனை. இருபது லட்சம் எடுத்துவிட்டார்கள் என்ற செய்தி வருகிறது. இப்படி நான் டெல்லியிலே இருக்கின்றவர்களை இந்த நேரத்தில் குற்றம் சாட்ட விரும்பவில்லை. இங்கே இருக்கின்ற குட்டித் தேவ தைகளை, அந்தத் தேவதைகளைப் பிடித்து ஆட்டிப்படைக்கின்ற தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சில தேவதைகள் இந்தக் காரி யத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள்.

நான்கு, ஐந்து நாட்களுக்கு முன்பு கோவை மாவட்டத்தின் கழகச் செயலாளர் ராஜமாணிக்கம் அவர்களுடைய வீட்டில் வருமான வரி அதிகாரிகள் திடீரென்று பிரவேசித்தார்கள். அரங் கண்ணல் வீட்டில் இன்கம்டாக்ஸ் அதிகாரிகள் எடுத்த தொகை வெறும் 60 ரூபாய். ராஜமாணிக்கம் வீட்டில் சென்று அவர்கள் சோதனை நடத்தினார்கள். அங்கே ஆயிரம் ரூபாய் இருந்தது. எழுதிக் கொடுத்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். ஐந்து, ஆறு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு நகைகள் இருந்தன. அந்த ராஜமாணிக்கம் அவர்கள் இன்று, நேற்றல்ல, பல ஆண்டுக் காலமாக கோயம்புத்தூரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை வளர்த்து வருகின்றவர். இன்னும் சொல்லப்போனால் சிங்கநல்லூரில் 40 ரூபாய் வாடகைக்கு நான் ஒரு வீட்டில் குடியிருந்தபோது, அரிசிக்குக் கஷ்டப்படுகிற நேரத்தில், என்னுடைய வீட்டிற்கு அரிசி கொண்டுவந்து, கொடுத்த, என்னுடைய வீட்டில் உலை பொங்க வைக்கின்ற அளவுக்கு அன்றைய தினம் வசதிபடைத்திருந்தவர். ஒரு கடையில் குமாஸ்தாவாகப் பணியாற்றி சம்பாதித்தார். அவருக்கு

அவருடைய கழகப் பணியை கௌரவிப்பதற்காக, கோவை மாவட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் நிதி வசூல் செய்து, என்னை அழைத்து 40 ஆயிரம், 45 ஆயிரம்—அண்மையில் சக்கன் அவர்களுக்கு 20 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தார்கள்—அதைப் போல, அன்றைக்கு ராஜமாணிக்கத்திற்கு 45 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து ஒரு வீடு வாங்கித் தந்தோம். அந்த வீட்டிற்கு வாங்கிய பத்திரம் அவருடைய வீட்டில் இருந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி 'பஞ்சன் லாமாவோ', 'தலேலாமாவோ' அந்த 'பஞ்சன் லாமா' பத்திரத்தை அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். நாற்பத்தேழு ஆயிரம் ரூபாய் பத்திரம், ஆயிரம் ரூபாய் பணம் ஆகிய இதையே கைப் பற்றவில்லை. கொடுத்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள்.

ஆக, இப்படி முன்னேற்றக் கழகத்திலே யார், யார், எங்கங்கே தூண்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்களையெல்லாம் மிரட்டுவது என்ற அளவுக்கு வருமானவரி இலாக்கா அவர்களுடைய கையிலிருக்கிறது என்கின்ற காரணத்தினாலும், என்ஃபோர்ஸ் மெண்ட் இலாகா தங்கள் கையில் இருக்கிறது என்ற காரணத்தி னாலும் மிரட்டி, இன்றைக்குச் சில பேரைப் பணிய வைக்கலாம் என்று கருதியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தேடிப் பார்த்து, பணத் தைக் கைப்பற்ற வேண்டிய இடங்கள் தமிழகத்திலே ஏராளமாக இருக்கின்றன. அங்கேயெல்லாம் என்ன செய்கிறார்கள் தெரியுமா? சமரசம் பேசிக் கொள்கிறார்கள். கட்சியிலிருந்து வெளியே வரு கிறாயா விட்டு விடுகிறோம். கட்சியை இரண்டாக ஆக்குகிறாயா, விட்டு விடுகிறோம் என்று சமரசப் பேச்சு. ஒரு நண்பருடைய வீட்டிற்குச் சென்று யார் அந்நியச் செலாவணிக் குற்றச்சாட்டைக் கண்டு பிடித்தார்களோ, அதே அதிகாரி அந்த நண்பருக்கு நீங்கள் இந்த அலுவலகத்திற்கு இந்த மாதிரி பதில் எழுதுங்கள் என்று சொல்லிக் கேட்கிறார். இந்த அளவுக்கு நிலைமை அங்கே. நான் இவைகளையெல்லாம் தமிழ்நாட்டு மக்களின் சார்பாக, தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய உணர்ச்சியின் சார்பாக, இந்தியாவின் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவது கடமை என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

அரசியல் வாழ்வில் இருப்பவனெல்லாம் களங்கம் சுமத்தப் படுகிற காரணத்தால் அந்தக் கட்சியை அழித்துவிட முடியுமா? களங்கம் சுமத்தினால் மக்கள் தீர்ப்புத் தர வேண்டாமா?

ராஜமாணிக்கத்தின் வீட்டில் ரெய்டு நடத்துவது, மறுநாள் பத்திரிகையில் ராஜமாணிக்கத்தின் வீட்டில் சோதனை, பல லட்சம் ரூபாய் கைப்பற்றப்பட்டது என்ற செய்தியைப் போடுவார்கள். ராஜமாணிக்கத்தைக் களங்கப்படுத்த வேண்டும், கோவை மாவட்டத்தில் கழகத்தின் பலத்தைக் குறைத்து விட வேண்டும் என்று இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் இன்றைக்கு இங்கிருக்கக்கூடிய வருமான வரி அதிகாரிகள், என்ஃபோர்ஸ்மெண்ட் அதிகாரிகள் போன்றவர்கள் ஈடுபடுவார்களானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அவைகளைச் சந்திக்க வேண்டிய இடத்தில் சந்தித்துத் தீரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இவைகளையெல்லாம் நிதானமாக, நான் உணர்ச்சி வேகத்தில் பேசுகிறேன் என்று கருதாமல், பிரதமரைப் போன்றவர்கள், டெல்லியில் இருக்கும் முக்கியமானவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தக் காரியங்களை யார் நடத்துகிறார்கள், யார் தூண்டுதலின்பேரில் இது நடைபெறுகிறது, அவர்கள் இன்றைக்கு ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற சில கட்சிகளை அடகு வைக்க எண்ணி, பிறகு இந்த நாட்டையும் வேறு ஒரு நாட்டிற்கு அடகு வைப்பதற்கு இன்றைக்கு பேரம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் பகிரங்கமாக எடுத்துச் சொல்ல முடியும். ஆகவே, இதில் தமிழ்நாட்டு மக்கள் அனைவரும் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

முன்னேற்றக் கழகம் மக்களுடைய செல்வாக்கை இழந்து விட்டது. ஆகவே அந்தக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருந்து இறங்க வேண்டும் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் விவாத நேரத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். காரணம், உங்களோடு இருந்த கட்சிகளெல்லாம் பிரிந்து போய் விட்டன. ஆகவே நீங்கள் ராஜினாமா செய்து விடுங்கள். உங்களுக்கு மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கில்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வேன். சில கட்சிகள் போய் விட்டன. ஆளும் காங்கிரஸ்,

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இவர்கள் போய் விட்டார்கள், நான் மறுக்க வில்லை. வீட்டில் குழம்பு வைக்கின்றோம். அந்தக் குழம்பிலிருந்து ஒரு கத்தரிக்காய் அல்லது ஒரு வெண்டைக்காய் துண்டு வெளியே விழுந்து விட்டால், குழம்பை எடுத்து அப்படியே கொட்டிவிட மாட்டோம். அதைப்போலத்தான் 71-ல் குழம்பு வைத்தோம். அந்தக் குழம்பில் முஸ்லிம் லீக் புளியாக இருந்தது. பார்வேட் பிளாக் காரமான கட்சி, ஆகவே காரமான மிளகாயாக இருந்தது. தமிழரசுக் கழகம் சின்னக் கட்சி என்று சொன்னாலும் உப்பாக இருந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வைத்த குழம்பில் கத்தரிக்காயாக, அல்லது வெண்டைக்காயாக இந்திரா காங்கிரசும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் இருந்தது. பரிமாறுகிற நேரத்தில் இரண்டு துண்டு கீழே விழுந்து விட்டது. அதற்காக புளியும், உப்பும், காரமும் இன்னும் வேறு பண்டங்கள் இருக்கின்ற குழம்பைக் கொட்டிவிட வேண்டுமா ? வீட்டிலே குழம்பு வைத்துச் சாப்பிட்டு பழக்கமுள்ள, ஹாண்டே அவர்கள், பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், அவர்கள் வைக்கவில்லை, வீட்டில் வைத்த சாப்பாட்டில் இதை உணராமல் இல்லை. ஆகவே, இரண்டு துண்டு பதார்த்தங்கள் கீழே விழுந்துவிட்டன என்பதற்காக சமைத்தவை முழுவதையும் கொட்டிவிடு என்றால் முடியாது.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். எம்.ஜி.ஆர். இப்போது முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து போய் விட்டார். எம்.ஜி.ஆர். மட்டும் போகவில்லை ; அவர் 50 சதவிதம் ஓட்டு வாங்கித் தரவில்லையா என்றும் சொன்னார் அது எவ்வளவு தவறான கருத்து என்பதை விளக்க விரும்புகிறேன்.

1957-ல் கழகம் போட்டியிட்ட இடங்கள் 117. அப்போது எம்.ஜி.ஆர். இளமை முறுக்குடன் ' மதுரை வீரன் ' படம் நடந்து, அதனால் மதுரை வீரன் என்ற பெயரைப் பெற்றிருந்த சமயம். அந்தக் காலத்தில் தேர்தல் பிரச்சாரம் செய்தார். அப்போது கழகத்திற்கு கிடைத்த இடம் 15. டிப்பாசிட் இழந்த இடம் 40. 1962 பொதுத்தேர்தலிலும் முன்னேற்றக் கழகம் போட்டி யிட்டது. போட்டியிட்ட இடங்கள் 142. கழகம் வெற்றி பெற்ற இடங்கள் 50. அப்போதும் எம்.ஜி.ஆர். புயல் வேகத்தில் பிரச்சாரம் செய்தார். அப்படி இருந்தும் கிடைத்த இடம் 50 தான். அதற்குப் பிறகு 1967 பொதுத் தேர்தலில் கழகம் 173 இடங்களில் போட்டி

யிட்டது, 138 இடங்களில் வெற்றிபெற்றது. அப்போது எம்.ஜி.ஆர். பிரச்சாரம் செய்ய வரவில்லை. அவர் மருத்துவ மனையில் இருந்தார். ஆனால் அவருடைய போஸ்டரைப் போட்டுப் பிரச்சாரம் செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். போஸ்டர் போடப்பட்டது உண்மை. ஹாண்டே அவர்களுக்குச் சத்தியத்தின்மீது நம்பிக்கை இருந்தால்—சத்தியமாகச் சொல்கிறேன் எம்.ஜி.ஆர். போஸ்டரை தலைமைக் கழகச் சார்பில் நாங்கள் போடவில்லை. அவர்களுடைய தொகுதிக்காக அவர்களே போஸ்டர் போட்டார்கள். அதில் ஒரு தொகுதிக்கு சில போஸ்டர்கள் அனுப்பி, சுவர்களில் ஒட்டி வைத்திருந்தார்கள். 1957-ல் 15 இடம், 1962-ல் 50 இடம், 1967-ல் 138 இடம் பெற்றோம் என்றால் எங்கள் வெற்றி எங்கள் அண்ணன் அவர்களும் நாவலர் அவர்களும், பேராசிரியர் அவர்களும், என்.வி.என். அவர்களும் மற்றும் உள்ள அமைச்சர் பெருமக்களும், கழகத் தலைவர்களும், கழகத்தின் சொல்வீரர்களும், செயல்வீரர்களும், கழகக் கண்மணிகளும் ஆற்றிய தொண்டுதான் என்பதை எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டவனாக நான் இருக்கிறேன். இவைகளை எல்லாம் எதற்காக நான் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் படிப்படியாக, மெல்ல மெல்ல ஆனால் உறுதியாக வளர்ந்து வந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் என்பதல்லாமல் வேறல்ல. ஹாண்டே அவர்கள் கூறியதுபோல் கழகத்தின் கட்டுக்கோப்பு அழிந்துவிடவில்லை. அந்தக் கட்டுக்கோப்புக் குலையாமலேயே கழகம் இன்றும் இருக்கிறது. பதினெட்டாயிரம் கிளைக்கழகங்களில் 20 அல்லது 25 கிளைக் கழகங்கள் வேண்டுமானால் பிரிந்து போயிருக்கும். அவைதவிர மற்றக் கிளைக் கழகங்கள் எல்லாம் கட்டுக்கோப்புக் குலையாமல் அப்படியே இருக்கின்றன. வட்டச் செயலாளர்கள், மாவட்டச் செயலாளர்கள், வட்டப் பிரிவு, மாவட்டப் பிரிவு, மாநில அமைப்பு, பொதுக்குழு, செயற்குழு எல்லாமே கட்டுக்கோப்புக் குலையாமல் அப்படியே இருக்கின்றன. எப்படி காங்கிரஸ் கட்சியில் பெரும்புயல் வீசிய நேரத்திலும் தமிழ்நாட்டில் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்டுக்கோப்புக் குலையாமல் இருந்ததோ, அப்படியே எம்.ஜி.ஆரும், ஒருசிலரும் போய்விட்டபோதிலும் கழகம் கட்டுக்கோப்புக் குலையாமல் அப்படியே இருக்கிறது.

அண்மையில் என்னை பம்பாய் பத்திரிகைக்காரர் ஒருவர் பேட்டி கண்டார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து

எம்.ஜி.ஆரும் இன்னும் சிலரும் பிரிந்து போய்விட்டதால் கழகத்தில் பூசல் ஏற்பட்டு, கழகம் பலவீனம் அடைந்திருக்கிற தாமே என்று கேட்டார். அப்போது நான் அவருக்குக் கோபம் வராத வகையில் நான் ஒன்றைச் சொன்னேன். கடலிலே இருந்து சூரிய வெப்பத்தினால் கடல் நீர் ஆவியாக மாறி செல்வதைப்போல் சிலர் போய் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். நான் ஏன் அவ்வாறு சொன்னேன் என்றால், கடலிலே இருந்து ஆவியாகச் சென்ற நீர், குளிர்ந்து மழையாகப் பெய்து, பூமியிலே விழுந்து திரும்பவும் கடலிலே வந்து சேரும். அதைப்போலவேதான் வெளியே போனவர்கள் இப்போது சட்ட மன்றத்திற்கு வரவிடாமல் செய்கிறார்களே என்று வேதனைப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இறுதியில் அவர்களும் இங்கே வந்து சேருவார்கள் என்று நம்புகிற காரணத்தால்தான் அப்படிச் சொன்னேன்.

இன்றைக்கு இந்த நம்பிக்கை கோருகின்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பதன் நோக்கமே, நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தில் பேசுவதற்கு விரும்பிய அங்கத்தினர்களுக்கு அவர்களின் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கட்டும் என்பதற்காகத்தானே அல்லாமல் வேறல்ல. இந்த நம்பிக்கை கோரும் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசிய ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதைப்போலவே முஸ்லிம் லீக் கட்சி, ஃபார்வர்டு பிளாக் கட்சி, தமிழரசுக் கட்சி ஆகிய கட்சித் தலைவர் களுக்கும் உறுப்பினர்களுக்கும் தோழமைக் கட்சியினர் என்ற காரணத்தினால் நன்றி தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றாலும் நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எதிர்தரப்பிலே இருக்கின்ற—ஜனநாயகத்தின் மரபையும், சபையின் கௌரவத்தையும் காப்பாற்றுகின்ற வகையில்— மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்கும் அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், அதைப்போலவே சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்த டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கும், அவருடையக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நம்பிக்கை கோரும் தீர்மானத்தை எதிர்த்துப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் ஒன்றைச் சொல்லிக்

கொள்வேன். நாங்கள் இப்போது ராஜிநாமா செய்ய வேண்டியதில்லை. எங்களைக் கொஞ்சம் பணியாற்ற விடுங்கள். ஐந்தாண்டுக் காலம் முடிந்ததும் தேர்தல் வரும். அப்போது நாம் எல்லாம் போட்டியில் கலந்துகொள்ளலாம். மக்கள் யாரை நம்புகிறார்களோ அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அது வரையிலும் கொஞ்சம் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள். பதவியே பெரிதென்று நாங்கள் இங்கே ஒட்டிக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று விரும்பவில்லை. பள்ளியில் பயின்றபோதோ அல்லது பொது வாழ்விற்கு வரும்பொழுதோ எங்களில் யாரும் இப்படிப்பட்ட பதவி கிடைக்கும் என்று எண்ணி கட்சிக்கு வரவில்லை. நாங்கள் முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தொடங்கும்போது பெரிய செல்வந்தர்களாகவோ, கனதனவான்களாகவோ இல்லை. சாதாரண விவசாயக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். கொள்கைப் பிணைப்பால் எங்கெங்கோ இருந்து வந்து ஒன்றாகச் சேர்ந்தோம். ஒரு ஏழை குமாஸ்தாவின் மகன்தான் நாவலர் அவர்கள். ஒரு சாதாரணப் பத்திரிகை விற்பனையாளரின் மகன்தான் பேராசிரியர் அன்பழகன் அவர்கள். ரங்கூனிலிருந்து அச்சுக்கூடம் வைத்து, அச்சடித்துக்கொண்டிருந்தவர்தான் என்.வி.என். அவர்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்துதான் கழகத்தை உருவாக்கினோம். இன்றைக்கு 18 ஆயிரம் கிளைக்கழகங்களுக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறோம். இந்தக் கிளைக்கழகத் தோழர்களின் கணக்கு வேண்டுமென்று கேட்டார் அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர்.

சென்ற வாரம் சேலத்திற்குப் போயிருந்தேன். அங்கே கழகச் செயலாளர் நண்பர் தாவூது என்பவர் இறந்துவிட்டதாகக் கேள்விப்பட்டு, பார்க்கப் போயிருந்தேன். அவருடைய வீட்டைப் பார்த்தால் கூரை சரிந்திருந்தது. பின் நிதி வசூல் செய்து, பிணத்தை எடுத்தோம். இப்படித்தான் கழகத் தோழர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் மாற்றுக் கட்சியினர் எண்ணிப்பார்த்திட வேண்டும். எங்களை ஐந்தாண்டுக் காலம் வாழ விட்டாலும்சரி, அல்லது ஐந்தாண்டுக்காலம் ஆள விட்டாலும்சரி, நாங்கள் இந்த நாட்டு ஏழை எளிய மக்கள் வாழ வேண்டும் என்பதிலே உள்ள எங்கள் லட்சியத்தோடு பணிபுரிகிறோம்; மேலும் பணிபுரிவோம், என்பதை மிகத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சமுதாயத்திலே பின் தங்கிய மக்கள், ஏழை எளிய

மக்கள், அரிசன மக்கள், நடுத்தர மக்கள், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இவர்கள் வாழ்க்கையை உயரச் செய்வதே எங்கள் லட்சியப் பணி. எவ்வளவு நாள் வாழப்போகிறோமோ? பதவியிலே இருக்கிற காலத்தில், மட்டுமல்ல, ஆட்சியிலிருக்கும் வேலை முடிந்துவிட்டால் என்னைப்போல் சந்தோஷப்படுகிறவர்கள் யாரும் இருக்க முடியாது. என்னைப் பொறுத்த வரையிலே நான் இராஜாஜி அவர்களைப் போன்றோ அல்லது தந்தை பெரியார் அவர்களைப் போன்றோ நான் நீண்டநாள் வாழ்வேன் என்று நினைக்கவில்லை. என் உடலிலே அந்த அளவுக்கு வலிவு இல்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைப்போல 59-லே போனாலும் போவேன்; அல்லது கலைவாணர் என். எஸ். கே.-வைப்போல் 49-லே போனாலும் போவேன். அதைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. (பல குரல்கள்: அப்படிப் பேசாதீர்கள்). ஆனால் என்னுடைய கடைசி நிமிட மூச்சு இருக்கும் வரையில் தமிழ் சமுதாயத்திற்காக, ஏழை எளிய மக்களுக்காக, பாட்டாளி மக்களுக்காக, 'பாடுபடுவேன், பாடுபடுவேன்' என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர் பொன்னப்ப நாடார்: மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களிடம் 'கமிஷன் ஆஃப் என்குயரி' வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டோம். விசாரணை நடத்துவதற்கு அந்த கமிஷனை அமைப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதைச் சட்டமன்றத்திலே வைக்கும் உத்தேசம் உண்டு.

(திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஒரு உறுப்பினர் மட்டுமல்ல; ஒரு வழக்கறிஞரும் கூட. மற்ற உறுப்பினர்கள் கேட்டால் தெரியாமல் கேட்கிறார்கள் என்று நினைத்துக்கொள்ளலாம். இதில் பிரைமாஃபேசி கேஸ் இல்லாமல் கமிஷன் ஆஃப் என்குயரி வைக்க முடியாது என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தும் அப்படிக் கேட்பது பொருத்தமுடையது அல்ல.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இதில் பிரைமாஃபேசி கேஸ் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதல்ல பிரச்சனை. இந்த அமைச்சரவை மீது பரவலாக பலக் குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை

1972 டிசம்பர் 11] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

விசாரிக்க கமிஷன் ஆஃப் என்குயரி அமைக்கப்படுமா என்றுதான் நான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, விசாரணைக் கமிஷன் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதை அறிய அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் விரும்புகிறார்களா ? விசாரணை கமிஷன் அமைக்க வேண்டும் என்பதை வாக்கெடுப்புக்கு விட்டு, அவர் கட்சிக்காரர்கள் ஆதரிக்கிறார்களா என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம். தீர்மானத்தை வாக்கெடுப்புக்கு விடலாம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நான் கேட்பது 'கமிஷன் ஆஃப் என்குயரி'. 1952-ம் ஆண்டுச் சட்டப்படி கமிஷனை அமைக்க மாநில அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது. சட்டத்துறை அமைச்சர் அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். நாங்கள் இவ்வளவு வற்புறுத்தியும் 'கமிஷன் ஆஃப் என்குயரி' வைப்பதற்கு முடியாது என்று தெரிவித்து விட்டதால், இந்த முடிவை எதிர்த்து எங்கள் கட்சி வெளியேறும் என்று சொல்லி நாங்கள் வெளி நடப்புச் செய்கிறோம்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to show that there is no relationship or bearing between the fictitious and imaginary majority inside the House and the tremendous unpopularity of this Government outside this House, we are walking out.

(Members of the Congress (O) Party and the Members if the Swathanthra Party then staged a walk-out).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஸ்தாபனக் காங்கிரஸ் தோழர்களும், சுதந்திராக் கட்சியின் தோழர்களும் நம்மை எதிர்க்காமல் நடுநிலைமையாக இருந்தார்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டு, இந்த நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தை அவர்களும் ஆதரித்தார்கள் என்ற வகையில் அவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறிக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"டாக்டர் மு. கருணாநிதி அவர்களை முதலமைச்சராகக் கொண்ட அமைச்சரவைமீது இப்பேரவை தனது நம்பிக்கையைத் தெரிவிக்கிறது".

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடபபட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவர் அவர்களே, எண்ணிக் கணிக்கும் வாக்கெடுப்பு நடத்த வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

எண்ணிக் கணிக்கும் வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டு அதில் உறுப்பினர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு வாக்களித்தனர் :—

ஆதரித்தவர்கள்.

1. திரு கு. ஆண்டி என்கிற குருசாமி.
2. திரு அ. ஆறுமுகம்.
3. திரு எஸ். ஆறுமுகம்.
4. திரு சி. ஆறுமுகம்.
5. திரு மு. இரத்தினசபாபதி.
6. திரு க. மு. இராசகோபால்.
7. திரு வி. ஆலடி அருணா.
8. திரு வீ. இராசகோபால்.
9. திரு அ. இராசமாணிக்கம்.
10. திரு கு. இராசமாணிக்கம்.
11. திரு ஜே. எஸ். இராசு.
12. திரு. எம். இராதாகிருட்டிணன்.
13. திரு சி. இராமநாதன்.
14. திரு இரா. இராமலிங்கம்.

15. திரு வி. கே. இராஜாப்பிள்ளை.

16. திரு கோ. இளங்கோவன்.

17. திரு வி. சா. இளஞ்செழியன்.

18. மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி.

19. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்.

20. மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்.

21. மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து.

22. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்.

23. மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன்.

24. திரு து. ப. அழகமுத்து.

25. திரு. இராம. அரங்கண்ணல்.

26. திரு மு. சண்முகம்.

27. திரு செ. கந்தப்பன்.

28. திரு நீ. அன்புச் செழியன்.

29. திரு. பழனிவேல் ராஜன்.

30. திரு. பூ. எட்டியப்பன்.

31. திரு. நா. கணபதி.

32. திரு டி. கணபதி.

33. திரு. சி. கணேசன்.

34. திரு எம். ஆர். கண்ணன்.

35. திரு கா. மு. கதிரவன்.

36. திரு. கே. பி. கந்தசாமி.

37. திரு எம். கந்தசாமி.

38. திரு மா. வே. கரிவேங்கடம்.

39. திரு. தாழை. மு. கருணாநிதி.

40. திரு சோ. கருணைநாதன்.

41. திரு. ஆ. கருப்பையா.

42. திரு. கு. காமாட்சி.

43. திரு வி. கார்த்திசன்.

44. திரு சொ. காவேரிமணியம்.

45. திரு வ. முத்து.

46. திரு என். கிட்டப்பா.

47. திரு நா. கிருட்டிணன்.

48 திரு. குப்பல் கே. எஸ். ராமகிருஷ்ணன்.

49. திரு அ. சே. குமாரசாமி.

50. திரு. தே. கேசவலு.

51. திரு. எம். கோபால்.

52. திரு பி. கோபால்.

53. திரு வி. செ. கந்தசாமி.

54. திரு ஆர். கோவிந்தராசன்.

55. திரு வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி.

56. திரு எஸ். சகாதேவன்.

57. திரு. சே. சதாசிவம்.

58. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா

59. மாண்புமிகு திரு சி. பா. ஆதித்தனார்.

60. மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்.

61. மாண்புமிகு திரு க. இராசாராம்.

62. மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. இராமன்.

63. மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன்.

64. மாண்புமிகு திரு மு. கண்ணப்பன்.

65. திரு எம். செல்வராஜ்.

66. திரு தோப்பூர் திருவேங்கடம்.

67. திரு இரா. மாணிக்கவாசகம்.

68. திரு. டி. வி. சம்பத்.

69. திரு மா. பா. சாரதி.

70. திரு சித. சிதம்பரம்.

71. திரு கோ. சிவபெருமாள்.

72. திரு அ. ப. சண்முகசுந்தரம்.

73. திரு பெரி. சண்முகம்.

74. திரு எம். எஸ். கே. சத்தியேந்திரன்.

75. திருமதி ஆல்டா எம் ஃபௌலர்.

76. திருமதி எ. கோ. பத்மாவதி.

77. திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்.

78. திரு. தொ. க. சிறைமீட்டான்.

79. திரு தொ. ப. சீனிவாசன்.

80. திரு ஆர். சின்னசாமி.

81. திரு மு. சின்னசாமி.

82. திரு வ. சின்னசாமி.

83. டாக்டர் ச. அ. சின்னராசு

84. திரு சி. சின்னவெள்ளையன்

85. திரு. எஸ். கே. சுப்பிரமணியம்.

86. திரு மா. சுப்பிரமணியன்

87. திரு ச. சுப்பையா.

88. திரு. மு. சுருளிவேல்.

89. திரு கோ. செபமாலை.

90. திரு. கி. ஜெயராமன்.

91. திரு வீ. செல்லதுரை.

92. திரு சி. சேதுராமன்.

93. திரு த. சோலையா.

94. திரு ந. சோமசுந்தரம்.

95. திரு. மு. மாரிமுத்து.

96. திரு ந. தருமலிங்கம்.

97. திரு டி. சி. திம்மராயக் கவுண்டர்.

98. திரு அ. தியாகராசன்.

99. திரு மா. மீனாட்சி சுந்தரம்.

100. திரு. கு. திருப்பதி.

101. திரு ஏ. க. துரைசாமி.

102. திரு வெ. ந. முத்தமிழ்ச் செல்வன்

103. திரு இ. எஸ். தியாகராசன்

104. புலவர் கா. கோவிந்தன்.

105. திரு கே. வி. சுப்பையா.

106. திரு கா. வேழவேந்தன்.

107. திரு சு. துரைசாமி.

108. திரு துரைமுருகன்.

109. திரு என். மாணிக்கம்.

110. திரு மே. சி. தாயமுனி.

111. திரு எம். தேவராசன்.

112. திரு அ. தேவேந்திரன்.

113. திரு ஏ. ஆர். சுப்பையா.

114. திரு ஈ. எம். நடராசன்.

115. திரு எஸ். நடராசன்.

116. திரு ஏ. சி. நரசிம்மன்.

117. திரு எஸ். நல்லசாமி.

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

118. திரு. க. நாகராஜன்.

119. திரு நா. நாச்சிமுத்து.

120. திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்.

121. திரு ந. நாச்சியப்பன்.

122. திரு மா. வே. நாரயணசாமி.

123. திரு இரா. நைனாமலை.

124. திரு பொ. பத்மனாபன்.

125. திரு. ஆ. பரந்தாமன்.

126. திரு. எம். பரமசிவம்.

127. திரு. நா. பழனிசாமி.

128. திரு. தி. ஒ. பெரியசாமி.

129. புலவர் சி. பழனிச்சாமி.

130. டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்.

131. திரு க. பழனிவேலன்.

132. திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி.

133. திரு சி. மன்னியப்பன்.

134. திரு. வி. பழனிவேலு.

135. திரு எம். பன்னீர் செல்வம்.

136. திரு சி. பாண்டுரங்கம்.

137. திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமய்யா.

138. திரு வை. பாலசுந்தரம்.

1972 டிசம்பர் 11]

139. திரு. கு. பெரியசாமி.

140. திரு செ. பெருமாள்.

141. திரு. பொன்சொக்கலிங்கம்.

142. திரு. தி. பொன்னுமலை.

143. திரு பி. எஸ். மணியன்.

144. திரு வி. மலைக்கண்ணன்.

145. திரு ஏ. ஆர். பெருமாள்.

146. திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்.

147. திரு சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி.

148. திரு கே. ஏ. வகாப்.

149. திரு வி. தவமணித் தேவர்.

150. திரு எம். ஏ. லத்தீப்.

151. திரு எஸ். அழகுதேவர்.

152. திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்.

153. திரு எம். முத்தையா.

154. திரு. கே. கந்தசாமி.

155. திரு எஸ். முகமது கோதர் முகைதீன்.

156. திரு செ. கோ. விசுவநாதன்.

157. திரு என். இராஜாங்கம்

158. திரு ப. முத்துசாமி.

159. திரு பு. செ. முத்துச்செல்வன்.

160. திரு ந. முத்துவேல்.

161. திரு ஆ. முனியாண்டி.

162. திரு. கே. ரங்கநாதன்.

163. திரு இ. ராமசாமி.

164. திரு ஜி. ராமசாமி.

165. திரு வ. க. ராமராசன்.

166. திரு. செ. இராமலிங்கம்.

167. திரு. எ. எம். இராஜா.

168. திரு. என். எஸ். பலராமன்.

169. திரு சி. க. வடிவேலு.

170. திரு நா. வீராசாமி.

171. திரு மு. வேதாசலம்.

172. திரு அ. வெள்ளத்துரை.

எதிர்த்தவர்கள்—எவரும் இல்லை.

நடுநிலை வகித்தவர்கள்—எவரும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக 172 பேர்கள் வாக்களித்துள்ளனர். எதிர்த்தவர்கள் எவரும் இல்லை. நடுநிலை வகித்தவர்கள் எவரும் இல்லை. ஆகவே, தீர்மானம் ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டதாக அறிவிக்கிறேன்.

இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைகின்றன. பேரவை மீண்டும் 12—12—1972-ம் நாள் காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 8.05-க்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது.